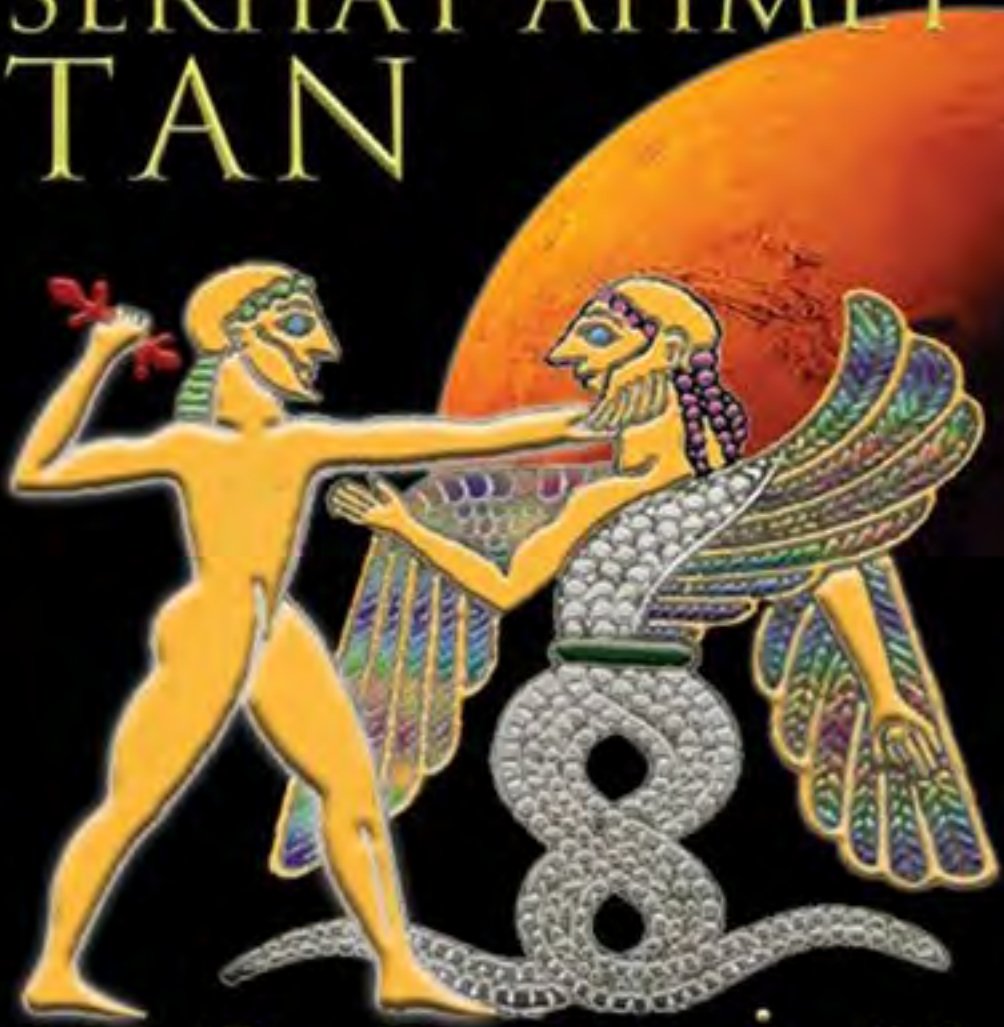
SERHAT AHMET TAN

KOZMİK SATRANÇ

İnsanoğlunun yaradılışında başladı ve hâla sürüyor bu büyük kavga!
KİM İNSANOĞLU? KİM YILANOĞLU?

SIRA

KOZMİK SATRANÇ

SERHAT AHMET TAN

ŞİRA YAYINLARI

KOZMİK SATRANÇ

SERHAT AHMET TAN

© Bu kitabın tüm yayın hakları ŞİRA YAYINLARI'na aittir.

ŞİRA YAYINLARI
REKLAM VE PRODÜKSİYON HİZ. TİCARET - YILDIRAY YILMAZ

Hobyar Mah. Cemal Nadir Sk. Büyük Milas Han No:24
Kat:3 Daire: 161-162 Cağaloğlu-İstanbul
Tel: 0 (212) 256 21 08

http:www.sirayayinlari.com
e-mail: bilgi@sirayayinlari.com

ISBN: 978-6054182-49-7
Yayıncı Sertifikası No: 12858

GENEL YAYIN YÖNETMENİ: Yıldıray Yılmaz
EDİTÖR: Ahmet Çimen
KAPAK TASARIM: Yıldıray Yılmaz
DİZGİ: Uğur Öztürk

BASKI CİLT: KAYHAN MATBAACILIK SAN VE TİC. LTD. ŞTİ.
Davutpaşa cad. Güven Sanayi Sitesi C Blok No:244
Topkapı-İstanbul 0(212) 567 84 19

2. BASKI: 1 ŞUBAT 2015

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ **7**

STRATEJİ **11**

İSRAİLOĞULLARININ KISA TARİHİ 14

GEÇMİŞİN İZLERİNİ GELECEKTE ARAMAK 17

İSRAİL DEVLETİNİN KURULUŞU 18

HEDEFLERİ BÜTÜN DÜNYA 21

İSRAİLOĞULLARININ TANRISI 22

İSRAİL'İN PLÂNLARI 23

GELECEKTEN HABERLER 29

TANRI'YI KIYAMETE ZORLAMAK 30

İNSANLIĞIN BİLİNÇALTI **33**

İSRAİLOĞULLARI VE YUSUF KISSASI 36

MİSAL ALEMİ VE BİLİNÇALTI OKYANUSU 41

İSRAİLOĞULLARI İNSANLIĞIN BİLİNÇALTI MI? 43

ARKETİPLER UYUR MU? 45

BİLİNÇALTI AMELİYATI 46

BİLİNÇALTI **51**

SONU OLMAYAN OKYANUS 53

KAT KAT ALEMLER 54

ÇATIŞMAYI ÖNLEMENİN BASİT BİR YOLU 56

HAYATI KORUMA İLKESİ 59

GELECEK BİLGİSİ VE BİLİNÇALTI 61

REDDETME REFLEKSİ 62

MÜŞTAK BABA'NIN GELECEK ZAMAN TASARIMI 63

ŞAM ŞİİRİ **65**

ŞAM 67

KIYAMETİ GECİKTİRMEK **71**

ALLAH'IN ADALETİNİ SORGULAMAK 74

KAFAMIZI KUMA GÖMMEK OLACAĞI ENGELLEMEZ 75

İKİ RAKİP 76

TANRI'YI KIYAMETE ZORLAMAK 77

KIYAMETİ GECİKTİRMEK 79

KUTSAL TOPRAKLAR BOŞALTILIYOR 81

IŞİD NE YAPIYOR? 97
BİR ÖRGÜT DOĞUYOR 101
IŞİD'İN İNSAN GÜCÜ 102
IŞİD'İN FİNANSAL GÜCÜ 104
IŞİD'İN STRATEJİK AKLI 105
IŞİD'İN STRATEJİSİ 106
IŞİD'İN STRATEJİK AKLI LUCUFER'İN İŞİ Mİ? 110
TÜRBİLANS SAVAŞI 113
GEZİ VE MISIR 114
IŞİD'İN ROLÜ 116
UKRAYNA KRİZİ 118
KÜRT SİYASETİ OLAYIN NERESİNDE? 120
VİCDAN 127
NEFES TEZKİYESİ 130
İÇİMİZDEKİ ŞEYTAN VE GERÇEK ŞEYTAN 131
NEFS-İ EMMARE (EMREDEN NEFİS) 133
BİLİNCİN BY-PASS EDİLMESİ 134
NEFS-İ LEVVAME (SUÇLAYAN NEFİS) 137
SUÇLAYAN NEFSİN TESPİTİ 141
NEFS-İ MÜLHİME (İLHAM VEREN NEFİS) 142
NEFS-İ MUTMAİN (TATMİN OLMUŞ NEFİS) 145
TATMİN OLMUŞ NEFİS IŞİD'E NASIL BAKAR 147
İBLİS İTİRAZ EDİYOR 149
İNSAN GAYBI BİLEBİLİR Mİ? 158
ŞEYTAN'IN ÖZELLİKLERİ 158
KÜFÜR: GERÇEĞİN ÜZERİNİ ÖRTMEK... 161
İBLİS'İN SOYU 162
ARKETİP 165
ARKETİPİN YOK EDİLMESİ 167
KAYA NEDİR? 169
MÜJDELENEN PEYGAMBER AHMED 171
BEKLENEN TESELLİCİ 173
SEYYİD-İ MALEK 175
LANETLİ AĞAÇ 183

İBLİS'İN AKRABASI 188
İBLİS NEYE BENZİYOR 190
SOY ANNE İLE DEVAM EDİYOR 191
ERKEK KADINDAN MI TÜREDİ? 192
ADEM'İN CİNSİYETİ 193
İSRAİLOĞULLARI VE DİĞER İNSANLAR 194
TÖVBE 196
DNA KODLARI NASIL SİLİNİR 198
ELMAYI KİM YEDİ? 199
ADEM'İN TÖVBESİ 200
GALAKTİK EGEMENLİK SAVAŞI 201
MAİDE 209
İSRAİLOĞULLARININ KUTSAL TOPRAKLARA GİRİŞİ 212
KUTSAL TOPRAKLARA GİRİŞ YOLLARI 213
PYRRHUS ZAFERİ 214
ELBAB 216
TÜRKİYE KÂRLI ÇIKIYOR 218
MUSA'NIN STRATEJİSİ 219
40 YIL SERSEM SERSEM DÖNÜP DURACAKLAR 222
FASIK KAVİM 223
TORUNLARIMIZA MEKTUP 224
ARDILLIK YASASI 227
ŞEYTAN'IN ÜSTÜNLÜK İDDİASI 229
ARDILLIK YASASI 233
GALAKTİK İMPARATORLUK 236
ŞEYTAN İSYAN EDİYOR 239
İSRAİLOĞULLARININ GEREKÇESİ 239
ADEM'İN TÖVBESİ 241
GALAKTİK IRKÇILIK 241
İBLİS MEYDAN OKUYOR 243
İBLİS'İN IRKÇILIĞI 246
İBLİS'İN CENNETTEN KOVULMASI 247
İBLİS MEYAN OKUYOR 249
İBLİS'İN İSYANI 250

İBLİS TERÖRÜ 252
BUGÜNÜN İBLİS'İ 253
ZAİKA 259
ADEM DİŞİ MİYİDİ? 261
ELMA YEMEK SUÇ MU? 262
VESVESE 264
YARI TANRILAR 267
GENESİS 271
GEN - CİN 274
SOYKIRIM VE MAĞDURİYET 275
DNA KAYITLARI 277
ANTİSEMİTİZM 278
ANTİHÜMANİZM 279
CENNET NASIL BİR YER? 283
PARALEL EVRENLER 286
İNSANOĞLUNUN GERÇEK YURDU 290
CİNLERİ VE ŞEYTANI NEDEN GÖREMİYORUZ? 291
IŞIK HIZINI AŞAN NÖTRİNOLAR 292
ŞAHMERAN 295
İNSANIN YAPIM AŞAMALARI 298
İNSANSI VARLIKLAR 299
ŞAHMERAN İSTANBUL'DA 300
PARALEL SEMA KAPISI 305
PARALEL EVRENLER 310
ŞEYTAN NEDEN TAŞLANIR? 311
SALİH OLMAK... BARIŞ BARIŞ BARIŞ... 316
İNSAN ŞEYTAN'DAN NASIL KORUNUR? 316
DOGONLAR VE SİRİUS GİZEMİ 319
DOGONLARIN GİZEMİ NEYDİ? 322
VAAD 329
ŞEYTAN'IN ASILSIZ VAATLERİ 334
TAPINAK 337
SONUÇ 346

ÖNSÖZ

Bu kitapta size "en iyi bildiğiniz" veya belki de "hiç bilmediğiniz" bir şeyden bahsedeceğim.

İnsanoğlunun yaratılışı sırasında Allah ile Şeytan arasında mı yoksa İblis ile İnsan arasında mı olduğu net olarak günümüze kadar anlaşılamayan bir diyaloğu ve gizemini korumaya devam eden bir düelloyu hep birlikte anlamaya çalışacağız.

Bu konuda Bakara suresinde bir dizi ayet var. Öncelikle bunları incelemeye başlayarak sırasıyla; Araf, Hicr, İsra, Kehf, surelerindeki benzer dizelere göz gezdireceğim.

Ayrıca Maide suresindeki İsrailoğullarının Kutsal Topraklara giriş hikâyesini de merak edenler için anlamaya ve anlatmaya çalışacağım. Yine İsra suresindeki İsrailoğulları ayetlerini unutmadan konuyla ilgisine göre araştıracağım.

Bütün bunları yapabilirsem içinde yaşamakta olduğumuz cehennemi biraz olsun anlayabileceğimizi umuyorum. Bu büyük kargaşanın kökleri acaba ne kadar eskiye dayanıyor? Anlayabilir miyim bilmiyorum ama bütün bu ayetlerde çok acayip bir kurgu olduğu kesin . Üstelik de biz bunların bir çoğunu da tamamen yanlış ve ters öğrenmişiz.

Mesela;

- Adem dişi olabilir mi?
- Adem'in yediği iddia edilen elma neyin nesiydi?
- Sadece elmadan bir diş ısırdı diye cennetten neden kovuldu?

  Sonra;
- İblis, onca isyanı yaptıktan sonra Allah'tan insanoğlunu saptırmak için izin isteyince, hiçbir itirazla karşılaşmadan nasıl oluyor da hemen izin alabiliyor?
- Ona izin var ama ona uyanlar neden cehenneme gidiyor?

Bu acayip bir şey! İznin aslı nedir, onu da hep birlikte anlamaya çalışacağız. Şeytan'ın; **"Sen beni azdırdığın için bütün bunları yapıyorum"** diyerek suçu Allah'a atması da ne demek? Bunu da görmezden gelmeyerek öğrenmek istiyorum.

* * *

Savaş yeni başlamasına rağmen, gelip sınırlarımıza dayanmış gibi görünüyor. Gelecek nesillerimiz için endişe veren belirsizlikler var. Bütün bunları hep birlikte anlamaya çalışacağız.

Kapımızın dibinde yaşanmakta olan savaş ile Şeytan'ın yaptıklarının ne ilgisi var öğrenmeye çalışacağım.

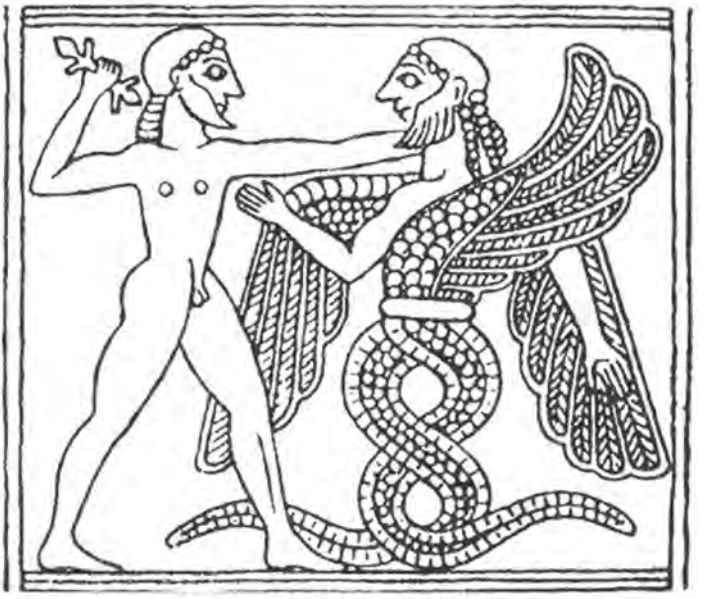
İnsanoğlu olarak psikolojik tasarımımızın bütün olan biten içinde nasıl bir yönlendiriciliği var anlamaya çalışacağız.

Ben kendi adıma anlayıp anlayamayacağımı henüz bilemiyorum. Ayetler ve her gün ekranlardan izlediğimiz görüntüler bana ne yol gösterecek hep birlikte göreceğiz.

SERHAT AHMET TAN
Üsküdar, 2014

STRATEJİ

"Günümüzden geleceğe doğru baktığımızda, İsrailoğullarının etken faktör olabileceğini görüyoruz. Örneğin; Müslümanlara bir rehber olarak gönderilmiş olan Kur'an'da baskın anlatım İsrailoğullarıdır. İsra suresi ve diğer bir çok surede Müslümanlara hitap edilir ama anlatılan İsrailoğullarıdır.

Yaradılışın başındaki kavga...

S T R A T E J İ

Yıllar önce yayınlanan birinci kitabım *Hergcmerc*'de şöyle yazmıştım:

> "Günümüzden geleceğe doğru baktığımızda İsrailoğullarının etken faktör olabileceğini görüyoruz. Örneğin; Müslümanlara bir rehber olarak gönderilmiş olan Kur'an'da baskın anlatım İsrailoğullarıdır. İsra suresi ve diğer bir çok surede Müslümanlara hitap edilir ama anlatılan İsrailoğullarıdır.

Evet, tekrar vurgulamak isterim ki; muhatap Müslümanlar olduğuna göre, Kur'an'da ağırlıklı olarak Müslümanların anlatılması, onlara yönelik olaylara değinilmesi gerekiyor. Yani doğal olan bu gibi görünüyor. Fakat durum hiç de düşündüğümüz gibi değil. Kur'an-ı Kerim'i detaylı bir şekilde incelediğimizde ilginç bir şekilde hep İsrailoğullarının anlatıldığını görüyoruz.

Bu sizce de çok acayip değil mi?

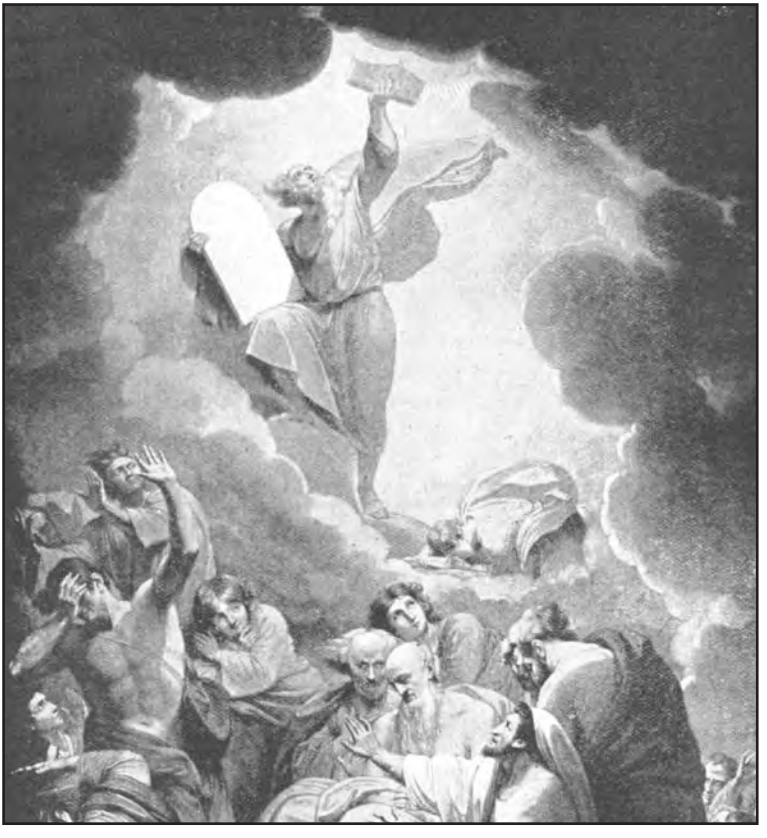
İSRAİLOĞULLARININ KISA TARİHİ

İsrailoğulları Hz. İbrahim ile birlikte tarih sahnesine çıktılar. Sümer'de o günkü çok tanrılı dinin rahibi olan Hz. İbrahim'in, babasına karşı verdiği inanç mücadelesi Kur'an-ı Kerim'de anlatılmaktadır. Daha sonra Hz. Yakup, İsrailoğullarının bir ulus olarak toparlanmasını sağlamış ve diğer adının İsrail olması sebebiyle Yahudi topluluğu aynı adla anılmaya başlanmıştır.

Hz. İbrahim oğlunu kurban ediyor.

Kur'an'daki anlatımı takip ederek gidecek olursak; daha sonra Yusuf'un Mısır macerası gelir. Çok lirik bir öykü olan bu kıssayla, İsrailoğullarının Mısır gizemleriyle tanışarak evrensel bir anlayışa ulaştığını görüyoruz ve daha sonra ise Hz. Musa onları Mısır'dan vadedilmiş topraklara ulaştırıyor. Aslında ulaştırıyor ama kendisi ve beraberindekilerden bir çoğu bu vadedilmiş topraklara giremiyor. Ancak takip eden nesil Kutsal Topraklara sahip oluyor. Kendisinden hemen sonra, Yuşa peygamber bir dizi savaştan sonra bu girişi başarıyor.

Hz. Musa ve On Emir.

Daha sonra Davud peygamber sahneye çıkıyor, Calut ile savaşarak kazanıyor ve böylece krallıklar dönemi başlamış oluyor.

İsrailoğulları, krallıklar dönemi sırasında henüz bir imparatorluk kuramamışlardı. İmparatorluğa ancak Süleyman Peygamber ile ulaştılar.

Kur'an-ı Kerim'de de bahsedilen Hz. Süleyman dönemi öyle muhteşem ve yüksek teknolojinin kullanıldığı bir dönemdir ki, geçmişte böyle bir şeyin yaşanmış olmasına imkân ve ihtimal yoktur: gökyüzünde uçan ve iki aylık mesafeleri bir günde kat edebilen ordular, ışınlanmayla eşyaların saniyeler içinde çok uzaklara ulaştırılabilmesi, insan gücünü kat kat aşan mimari projeler, deniz diplerine kadar ulaşan faaliyetler, hemen bütün yaratıklarla onların dili deşifre edilerek kurulan iletişimler, olağanüstü ordular ve hatta daha da fazlası.

Cinlere ve hayvanlara hükmeden Süleyman Peygamber.

GEÇMİŞİN İZLERİNİ GELECEKTE ARAMAK

Bugünkü teknolojimizin henüz ulaşmamış olduğu bir medeniyetin betimlemelerini geçmişte aramak boş bir çabadır. İşte bu yüzden de her şey geleceğe aittir diyorum. Yani ileride başka örneklerini de inceleyeceğimiz, özellikle İsrailoğullarına ait anlatımların henüz gerçekleşmemiş olduğunu, bunların geleceğe ait projeksiyonların betimlemeleri olduğunu düşünüyorum.

Bu olayların izlerini geçmişte arayan çok oldu. Özellikle İsrail kurulduktan sonra bizzat İsrailli bilim adamları, bu olağanüstü medeniyete ait izleri arayıp bulmak için çok çaba sarf ettiler ve etmeye de devam ediyorlar. Ama sonuç; sadece sıfır.

Bu yüzden de benim önerim; Kur'an'da ve diğer kitaplarda İsrailoğullarının olağanüstü imparatorluğuna ait anlatılan her şeyin ama her şeyin gelecekte aranmasının daha doğru olduğu yönündedir.

Günümüzde modern İsrail kuruldu. İşte aslında her şey de bununla başlamış oldu. Herkes, dünya artık barışa kavuşacak zannederken, pandoranın kutusu aslında daha yeni yeni açılmaya başladı. Birçok insan, hatta bayağı akıllı bilinenler bile, bence henüz bu olayın altındaki dinamiği pek anlayabilmiş değiller. Örneğin, İsrail'i sadece mevcut sınırlarla yetinebilecek bir ideolojiye sahip gibi görüyorlar. Birçoğu ile bu konuda anlaşamıyorum. Yani onlara öyle olmadığını anlatamıyorum. Beni dinlemiyorlar. Halbuki bana değil, ünlü Osmanlı alimi Müştak Baba'ya bir kulak verebilselerdi, hiç de göründüğü gibi bir dünyada yaşamadığımızı hiç vakit kaybetmeden anlayabilirlerdi.

İSRAİL DEVLETİNİN KURULUŞU

Bilinmeyen çok şey var!...

İsrail'i çıkartma yapan bir ordunun öncü kuvveti gibi düşünecek olursak, bakmakta olduğumuz resmi biraz daha net görmeye başlayabiliriz. Evet, Kutsal Topraklara girişin henüz daha çıkarmanın ilk aşamalarını sembolize ettiğini söylüyorum. "Nasıl olur? Yaklaşık 65 yıl oldu" demeyin. Aslında 65 de değil, tam 114 yıl oldu ve bu bile tam olarak bilinmiyor.

İsrail'in 1897 yılında İsviçre'nin Basel kentinde hiç toprağı yokken kurulup sınırlarının o gün belirlendiğini bilmiyoruz. Evet, bizim 1948 yılında zannettiğimiz kuruluş, günümüzden tam 114 yıl önce gerçekleşmişti.

Birinci kongre adıyla bilinen bu olay, bizim de içinde yaşamaya çabaladığımız dünyanın kaderine en derin et-

1897 yılında Basel'de yapılan 1. Siyonist Kongre.

kiyi yapan bir olaydır. Bu olaydan sonraki yıllar kıyamete kadar dünyanın yeni ve bambaşka bir kader yaşayacağı yıllardır.

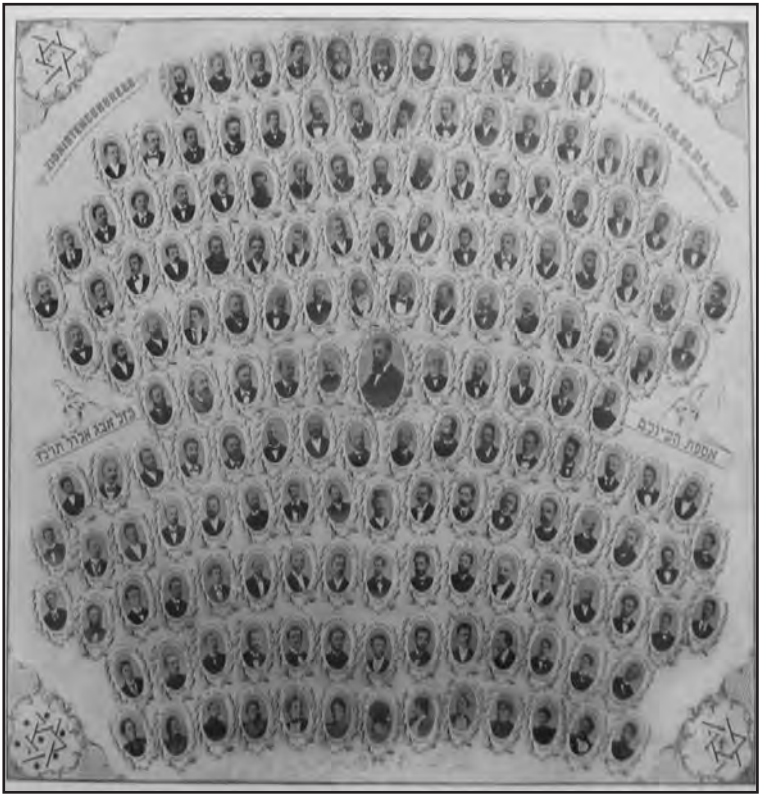
İsrail bu kongrede sınırlarını belirlemiştir. Bayrağında sembolize edilen iki nehir, Fırat ve Nil nehirleridir. Bu bölge tamamen kutsal topraklara dahildir.

Fırat Nehri bizi çok yakından ilgilendiriyor. Biliyorsunuz, Fırat ülkemizden doğuyor, Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerimizden geçerek Irak'a geçiyor. Sonra Irak'ı da terk ederek Kuveyt'e, Basra Körfezi'ne dökülüyor. Doğal olarak Irak ve ülkemizin yarısı İsrail'in 1897 yılında çizilen sınırları içinde kalmış oluyor.

İsrail'in vadedilmiş topraklar olarak iddia ettiği bölge.

Diğer taraftan Kıbrıs ve çevresi de İsrail'in misak-ı milli sınırları içindedir. Sözün kısası bütün Akdeniz bölgesi ve Kıbrıs, İsrail hinterlandı içinde değerlendirilmelidir. Şaşırdınız değil mi? Ama bu daha başlangıç. Çünkü bu sınırlar sadece kutsal topraklar olarak bilinen bölgedir. Güneyde Nil nehrinin kat ettiği hemen bütün topraklar yani Afrika'nın kuzeydoğusu ve onun hinterlandı olan Arabistan Yarımadası da Kutsal Topraklar kavramı içinde düşünülmelidir.

1897 yılında Basel'de yapılan kongreye katılanlar.

HEDEFLERİ BÜTÜN DÜNYA

Basel Kongresi'ni düzenleyen Yahudi gazeteci lider Teodor Herzl

Kutsal toprakları anladık. Peki iş bununla bitiyor mu?

Elbette Hayır. Bitmiyor tabii!...

"Geriye ne kaldı ki? Oldu olacak dünyayı alsınlar" diyebilirsiniz.

Evet! Tam da en can alıcı noktaya ulaştık. Gerçekten de esas hedef dünyanın tamamı. Bu sonuca nasıl ulaşıyorum biliyor musunuz? Yehova Tevrat'ta İsrailoğullarına aslında bir dünya imparatorluğu vaat etmektedir. İşte bu sebeple İsrail'in asla durmayacağını ve ne pahasına olursa olsun dünyanın tamamını kontrol etmeden sakinleşemeyeceğini artık anlayabilmemiz gerekiyor.

Kur'an-ı Kerim'de ise Hz. Davud'a halifelik verildiği Sad suresinde açıkça bildirilmiştir. Bakara suresinde insanoğluna verilen Allah'ın halifesi yani temsilcisi olma hakkı Sad suresinde ilk krallığın sembol ismi olan Hz. Davud'a verilmiş olarak anılmaktadır. Bunun manası şudur: İsrailoğulları insan neslinin temsilcileridirler. Yöneticilerimiz ve bizim adımıza iş görebilme hakkı İsrailoğullarındadır.

Ancak Kur'an-ı Kerim'in, araştırdığımız diğer kitaplardan bu konuya ilişkin olarak önemli bir farkı bulun-

maktadır. Diğer kitaplarda İsrailoğulları vaat edilmiş ulus olarak anılırken Kur'an'da Halifeliğin İsrailoğullarından geri alınarak Müslümanlara iade edildiği de anlatılıyor.

Bu çok önemli bir değişiklik ve bütün kargaşa da aslında bu noktada başlıyor. Çünkü Müslümanların neden hedefe konulduğunu şimdi biraz olsun anlayabiliyoruz. Bu değişiklikten aslında İsrailoğullarının da haberi var. Onlara göre Tanrı fikir değiştirdi ama eğer zorlanacak olursa tekrar eski kararına döndürülebilecektir.

Zülkarneyn isimli kitabımda, içinde habersizce yaşamakta olduğumuz sistemin üstünde neler planlanmakta olduğuna değinmiştim. Birbirine rakip iki gücün savaşının içinde habersizce yaşayıp etkilenmeye devam ettiğimizi ve bunun hiç farkında olamadığımızı anlamaya çalışmıştım.

İSRAİLOĞULLARININ TANRISI

İsrailoğullarının Tanrı olarak ileri sürdükleri kavram, bizim inandığımız aşkın yaratıcı güçten çok farklıdır. Yehova, sanki evrensel bir kral gibi betimlenmektedir. Kehf suresinin ana konusu olan Rical-i Gayb kavramıyla anlaşılabilecek olan Yehova kavramının yeterince zorlanarak önce büyük İsrail'in, daha sonra da bütün dünyanın hakimiyetinin elde edilmesi hedeflenmiştir.

Bu öyle kolay bir olay olmadığı için de dünyanın yok olması bile umursanmadan çılgınca projeler üretilmektedir. Beklenen, Yehova'nın eski kararına geri dönmesi ve hakimiyeti tekrar İsrailoğullarına vermesidir.

Sizce bizim bildiğimiz inandığımız her şeye kadir olan Allah'a, böyle gözü kara bir tehditle geri adım attırılabilir mi? İsrailoğullarına göre bu mümkündür. Eğer geri adım atmayacak olursa dünya kıyametle tanışacaktır.

Söylediğim gibi, yaşadığımız yılları, bir memleketi ele geçirmek üzere onun sahiline çıkartma başlatmış bulunan bir ordunun ilk faaliyetlerinin yaşandığı anlar olarak görebildiğimizde her şey daha net anlaşılır olacaktır.

Uzun yıllara yayılmış olan dünyayı ele geçirme operasyonuyla karşı karşıyayız aslında ve bu operasyonda hiçbir kurala bağlı olmayan bir strateji kullanılıyor. Sonuçları insanlık neslinin kuruyup yok olmasına kadar uzansa bile, içinde yaşamakta olduğumuz cennet yok oluşa sürüklenecek olsa bile önemli değildir.

Her yol meşrudur. Ya benimdir ya da batsın bu dünya!...

İSRAİL'İN PLÂNLARI

İşte hakkında yeterli hiçbir bilgiye sahip olmadığımız İsrail böyle bir efsaneyi gerçekleştirmeye çalışıyor ve sanılmasın ki rahat duracaktır.

İsrail'in şu anda Gazze engeline takılıp ilerleyemediğini ve vakit kaybettiğini görüyoruz. Gazze'ye yapabileceği muhtemel saldırı tarihlerini önceki kitaplarımda açıkça yazmıştım. O sıralarda yine Gazze'ye yönelik bir saldırı vardı ve İsrail'in Şabat Takvimi'ne uygun olarak

sistematik bir plânı olduğunu ileri sürmüştüm. Gelecekteki muhtemel saldırıların ise Hicri 1435 (2014) ve 1439 (2019) yıllarında olacağını iddia etmiştim. Hem de her saldırı bir öncekinden daha zalimce ve kanlı olacaktı. İnsanlık değerleri özellikle hiçe sayılacaktı. Elbette bu da genel stratejinin bir parçasıydı, özellikle böyle yapılacaktı. Son saldırıda ise ki; bunun tarihi 1443 (2023) hicri senesidir. İsrail sanki karşıdaki rakibinden güçlü bir atak almış gibi olacak ve mağduriyet görüntüleri İsrail'in içine kadar özellikle nüfuz etmiş gibi görünecekti.

Belki garip görünebilir ama bu, aslında İsrail'in daha büyük çılgınlıklar plânlayıp uygulayabilmesi için tek yoldu. Büyük mağduriyet olmalı veya dünya medyasının yardımıyla abartılarak servis edilmeliydi.

Sanki İsrail yıkılıyor gibi görünmeliydi!...

Peki sonra?

Sonra gücünden hiçbir şey kaybetmemiş olan İsrail, büyük bir taarruz başlatarak asıl hedefine büyük bir darbe indirerek imparatorluğa geçiş yıllarına ulaşabilirdi.

Bütün bunları tam beş yıldır anlatmaya çalışıyorum. İlk defa İsrail ile Türkiye'nin birbirinin gerçek rakibi olarak gelecek yıllarda mücadele edeceğini söylediğimde insanlar bana gülüyorlardı. Bugünlerde ise şaşkınlık evresinden yavaşça tedbir ve çare evresine geçiş yıllarını yaşamaktayız.

Anlattıklarıma hâlâ "temelsiz bunlar" diyenlere karşı, o günlerde ileri sürdüğüm sağlam delillerden sadece bir kaçını tekrarlamak sanıyorum faydalı olacaktır.

İsra suresinin ilk on ayeti, hiçbir yorum gerektirme-

yecek açıklıkla karşımızda ve bize tam 1435 senedir haykırıp duruyor.

İsrailoğullarının önce bir devlet kuracağını, sonra bu devletin yıkılacağını veya yıkılmış gibi görüneceğini buradan açıkça anlayabiliyoruz.

Ayetler, bu aşamada İsrailoğullarına bir düşünme fırsatı verildiğini bildiriyor. Tekrar eski stratejiye dönüleceğini ise takip eden ayetler anlatıyor.

İsrailoğullarının **"Büyük bir yükseliş"** yaşayarak bir dünya imparatorluğuna ulaşacakları ise, hiç yorum yapılmasına gerek olmayacak açıklıkla anlatılıyor.

Evet, Kur'an kendisini "Kitab-ı Mübin" olarak tanımlamıyor mu? Yani iyiyi kötüden ayıran bir kitap; yani okuyanın hemen anlayacağı açık bir kitap değil mi Kur'an.

Apaçık kitap Kur'an'ın İsra suresi ayetlerinin, günümüzde yaşananları ve yaşanacakları anlattığı, cümle aralarından hemen anlaşılıyor:

"Size devleti tekrar iade ettik"

17/İsra suresi; ayet: 6

Şimdi soruyorum; siz bu cümleden ne anlıyorsunuz? Lafı uzatmadan hemen ben söyleyeyim: Ortada devlet yokken bir devlete sahip olmuşlar ve o da yıkılmış. Sonra tekrar o devlete sahip olabilmişler. Başka türlü anlaşılması imkânsız olan bu cümle, günümüzde yaşanan somut bir gerçek değil mi sizce?

İsra suresi 5. ayette şimdiki devletin başına gelecek olanlar bile açıkça anlatılmış.

Fe izâ câe va'du ûlâhumâ beasnâ aleykum ibâden lenâ ulîbe'sin şedîdin fe câsû ***hilâled diyâr*** *(diyâri), ve kâne va'den mef'ûlâ(mef'ûlen).*

Birincisinin zamanı gelince, üzerinize güçlü kuvvetli kullarımızı gönderdik. Onlar, evlerin aralarına girip araştırdılar. Bu yerine getirilmesi gereken bir vaad idi.

17/İsra suresi; ayet: 5

"Hilal ed-diyar", diyarın sınırları demektir. Yani bahsedilen diyar İsrail'dir. **"Sınırları eşitlenecek"** sözünü açıkça okuyabiliyoruz. Sınırlar aynı olacak!

Peki kiminle?

Tabii ki rakibiyle...

Summe redednâ lekumul kerrete aleyhim ve emdednâkum bi emvâlin ve benîne ve cealnâkum eksere nefîrâ.

Sonra size tekrar onların üzerine devleti iâde ettik ve size mallarla ve oğullarla imdad verdik ve sizi cemiyetce daha çoğalttık.

17/İsra suresi; ayet: 6

İn ahsentum ahsentum li enfusikum ve in ese'tum fe lehâ, fe izâ câe va'dul âhıreti li yesûu vucûhekum ve li yedhulûl mescide kemâ dehalûhu evvele merretin ve li yutebbirû mâ alev tetbîrâ.

Eğer güzellik yaparsanız, kendinize güzellik etmiş olursunuz; eğer kötülük yaparsanız yine kendinizedir. Artık sonraki fesadınızın vakti geldi mi, yüzünüzü

kötületsinler, ilk defa girdikleri gibi yine Mescidi Aksa' ya girsinler ve bütün ele geçirdiklerini temelinden yıksınlar diye.

17/İsra suresi; ayet: 7

Sonra size o kaybettiğiniz devleti tekrar iade ettik. Şimdi ne yapacağınıza bir bakacağız. Güzellik yaparsanız biz de güzellik yapacağız ya da siz geri dönerseniz biz de döneriz.

Eski stratejiyle acımasız, zalimce taktiklerle kurulup korunan devletin stratejisinden bahsediliyor. Kur'an'ı Kerim açıkça Siyonizm'den bahsediyor. Bu stratejisinin bir darbeyle etkisizleştirileceği ve vazgeçilmesinin düşünülmesi için bir yenilgi yaşatılacağı söyleniyor.

Kur'an-ı Kerim olacakları açıklamış. Baştaki ayette ise burada anlatılanların fiile çıkarılmış vaat olduğu açıklanmış ve kaza edilmeye başlandığı hatırlatılmış. Bu sebeple yaşanacak bu gerçeklerden hiçbir şekilde kaçış kurtuluş olamayacağını hemen anlayabiliyoruz.

Bu olayın, yani modern zamandaki birinci İsrail devletinin yıkılmasının, Hicri 1443 (2023) yılında olacağını ise ünlü üstadımız Müştak Baba'dan öğreniyoruz.

Bu tarih henüz yaşanmadı. Bu tarihe kadar İsrail'in bir atağı daha var. Bu atak Hicri 1439 (2019) senesinde olacak, Hicri 1435 (2014) yılında henüz biten ve Gazze'nin yerle bir olmasıyla sonuçlanandan daha etkili, daha acımasız olacak.

İsra suresinin devam eden 7. Ayetinden ise İsrailoğullarının **"Büyük yükselişlerine"** ulaşmış oldukları açıkça anlaşılabiliyor.

Kudüs'ün tamamı ele geçirilmiş, İsrail en geniş sınırlarına ulaşıp bir dünya hâkimiyeti kurabilmiş. Tapınak yeniden inşa edilmiş, muhtemelen Kutsal Sandık bulunup tapınağın içine yerleştirilmiş.

Bütün bunları nereden anlıyorsun diyebilirsiniz. İsra suresi 7. Ayette Müslümanlar kastedilerek şöyle söyleniyor:

"İlk defa girdikleri gibi yine Mescidi Aksa' ya girsinler"

İşte bu oldukça açık ifadeden öğreniyoruz bütün bunları.

Tapınak, şu an Kubbetüs Sahra ismiyle bilinen **"Kutsal Kaya'nın"** üzerine yapılmış durumda; mescit yani kutsal platform. Üzerindeki yapı İsrailoğullarının tapınağı olmuş. Günümüzde şu an böyle bir şey olmadığına göre ve eğer inanıyorsak, Kur'an bunu bize bildirdiğine göre, anlatılanların kesin olacağına kanaat getirmemiz en doğru olandır diye düşünüyorum.

Mescide evvelce girenler Müslümanlardır. Bugün bu durum zor da olsa devam ediyor. Evvelce kelimesi Müslümanların mescidi Aksa'ya giremez oldukları bir dönemin kesinlikle yaşanacağını anlatmıyor mu?

Müslümanların tekrar mescide girip o bölgeyi yakıp dökeceklerinin anlatıldığı İsra suresi 7. Ayetini ilk okuduğumda hayret etmiştim. "Nasıl olur?" demiştim; "Müslümanlar Kâbe'den sonra en çok saygıyı Mescid-i Aksa'ya gösterirler, böyle şey olur mu?" demiştim. Sonra dedim ki; "eğer Mescid-i Aksa'nın üzerinde İsrailoğullarının tapınağı bulunuyorsa, olur.

GELECEKTEN HABERLER

Umarım anatabiliyorumdur? Müslümanlar aslında İsrailoğullarının kutsal tapınağını yerle bir ediyorlar. Sonuç olarak da bu ayetler bize geçmişi anlatır gibi görünerek aslında geleceği anlatıyorlar. Sizce de öyle değil mi?

İsrail birinci devletini kuracak, Sonra bir tıkanıklık yaşayacak. İlerleyemez olunca yeni ve akıl almaz bir plânı devreye alacak. Bu plân, kurulan İsrail devletinin yıkılış görüntülerini de içeren bir plân olacak. İsrail tamamen zulme uğramış gibi mağduru oynayarak ve haklı bir zemin elde ederek taarruza geçecek, rakibine büyük bir darbe indirecek ve imparatorluğa yönelecek. Tabii ki rakip de yıkılışa yönelecek ve İsrail, Kutsal Toprakların tamamına hakim olacak; TaΔpınağı Mescid-i Aksa üzerinde yeniden inşa edecek, Kutsal Sandık tapınağın içine konacak ve yaklaşık 140 yıl İsrail dünyaya egemen olup tek dünya devletini yönetecek, sonunda da Deccal gerçek bir şahıs olarak tek dünya devletinin başına geçecek. Bunun üzerine Hz. İsa ve Mehdi bir cephe oluşturup Deccal ile mücadeleye başlayacaklar. Hz. İsa Hıristiyanları, Mehdi ise Müslümanları organize ederek dünyayı köleleştiren İsrail hâkimiyetine birlikte son verebilecekler.

Söyleyin bana bu olayların hangisi geçmişe ait?

TANRI'YI KIYAMETE ZORLAMAK

İşte bizler, geçmişte zannettiğimiz bu olağanüstü tarihin içine 2012 yılından itibaren adım atıp girdik. Görüyorsunuz, her şey gözler önünde yaşanıyor. Arap Baharı adı verilen süreçte önce Kuzey Afrika ülkeleri; Tunus, Cezayir, Libya ve Mısır, sonra Suriye, Irak, hatta daha sonra Ukrayna ne hale geldi. Üç yıl önce esamesi bile okunmayan IŞİD diye bir güç, bugün Suriye ve Irak'ın hâkimiyetini neredeyse eline geçirdi. İslâm adına olmadık vahşetler her gün dünya medyası aracılığıyla oturma odalarımıza kadar servis ediliyor.

NATO toplanıp karar alıyor, ABD IŞİD'e karşı bir koalisyon kurarak Türkiye'yi bu arapsaçının içine çekmeye çalışıyor. Yani tavşana kaç, tazıya tut şeklinde bir uluslararası siyaset güdülüyor ve aslına bakarsanız kimin ne yaptığı hiç belli değil.

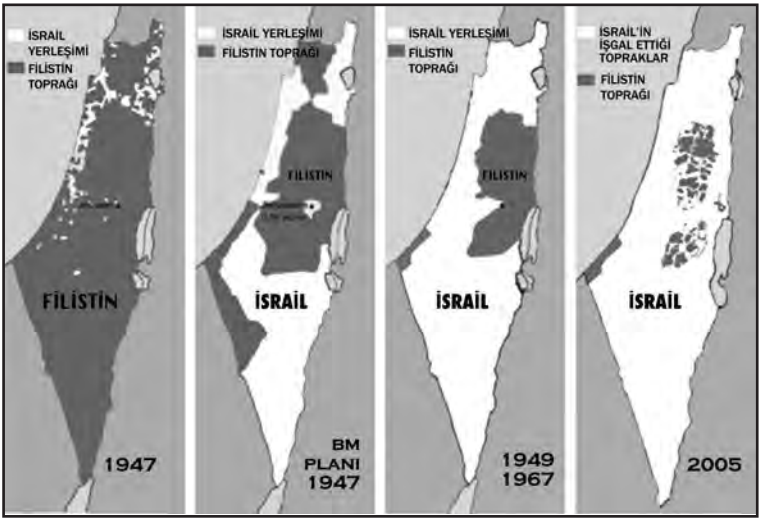
Hepimizin gözleri önünde acımasız bir mezhep savaşı başladı ve giderek de tırmandırılıyor. Bu olanlar, aslında Tanrı'yı kıyamete zorlama senaryosunun yaklaşık beş yıldır sahneye konmaya başlandığını gösteriyor. Yani şunu söylemeye çalışıyorum; olanı biteni görebilmemiz gerekiyor. Ama bize gösterileni değil, sahte olanı değil, gerçekten neler oluyor işte onu görmemiz gerekiyor. Müslüman Müslüman'ı acımasızca öldürürken, aslında İsrail'e ait olduğu iddia edilen kutsal topraklar boşaltılıyor. Peki bütün olan biten nasıl oluyor da İsrail'in işine yarıyor ve o da boş durmayıp fırsat bu fırsattır diyerek Gazze'de Müslüman halkı acımasız bir zulümle kıyıma uğratıyor.

Ey rahatı yerinde olan ülkemin insanları!...

Kapı açıldı ve bu kapı dünyanın tam ortasındaki cehennemin kapısı. İçeriye bakmak bile insanı dehşete düşürüyorken, bu cehennemin genişleme eğiliminde olduğunu herkese hatırlatmak istiyorum. Çünkü ülkemizin büyük bir bölümü İsrail'in kutsal sınırlarına dahildir. Sanmayın ki bizleri böyle mutlu mutlu yaşar halde bırakacaklar.

Etrafımızda olan biten her şey, aslında henüz bize ulaşmamış gibi görünen ama bizim tam ortasında olduğumuz bir büyük savaştır. Armageddon olarak bilinen son savaş sürecek.

Bu kitapta incelemeye çalışacağımız Müştak Baba şiirleri bize yardım edecek ve bu savaşın bazı bölümlerini anlatacak. Bu kitabı yeni bir bilinçle okumanızı öneriyorum. Farkında olabilirsek, kim bilir, belki de kıyameti engelleyebileceğiz.

İsrail'in kuruluşundan bu yana (1948) genişlettiği topraklar.

İNSANLIĞIN BİLİNÇALTI

"Eğer misal alemindeki herhangi bir cisim, nesne ya da canlı, bizim içinde yaşamakta olduğumuz alemdeki koypasıyla karşılaştırılacak olursa, oradakine göre bizdekinin yüz bin kat perdeli olduğu açıkça görülecektir."

İNSANLIĞIN BİLİNÇALTI

İlk bölümde Kur'an-ı Kerim gibi Müslümanlara indirilmiş bir kitapta, olağan sınırları aşan İsrailoğullarına ait bahislerden söz açmıştım. Hatta; **"Ey İsrailoğulları"** hitabıyla başlayan ayetler bile var demiştim.

Peki, sizce Kur'an İsrailoğullarından neden bu kadar yoğun olarak bahsediyor?

Bu soruyu birçok şekilde cevaplamak mümkün ama inanın hepsi de konuyu geçiştirmekten öteye gitmeyen ve tatminkâr olmayan cevaplar olacaktır. Çünkü ben bunu kendimden biliyorum. Bu konuda doyurucu bir cevap bulabilmek için yıllarca düşündüm. Ta ki 2014 yılı sezonundaki televizyon programım başlayana kadar. İlk programda Barnabas İncili'nin gizemini incelemeye karar verdik. Programı beraber hazırlayıp sunduğumuz arkadaşım Hamza Yardımcıoğlu Kıbrıs'a gitti, orada çekimler yaparak Barnabas'a ait olduğu bilinen kilise ve mezar odasını inceleyecek, görevlilerle sohbet edecekti. Ben de gazeteci Müfit Yüksel ile İstanbul Fatih'te bu konuyla ilgili röportaj yapacaktım. Konunun İsrailoğullarıyla ne alâkası var diyebilirsiniz ama az sabırla ilerleyen sayfalarda bu daha net bir şekilde anlaşılacaktır.

Aziz Barnabas

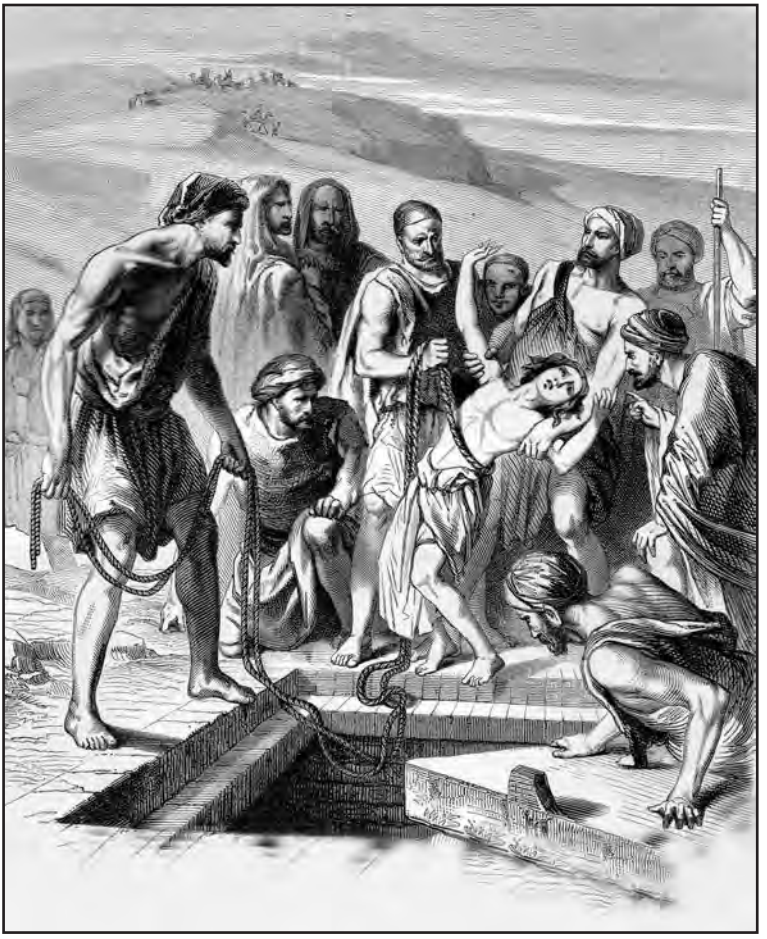
Müfit Yüksel o gün bana Barnabas İncili'nin bulunuşunu ve incelenişini tarihsel kişilerin de ismini vererek bütün ayrıntılarıyla anlattı. Gençlik yılları Barnabas İncili'nin macerasıyla iç içe geçmişti. Sıra İncil'in içeriğine gelince şöyle söyledi: **"Vahiy gibi duruyor ve Kur'an'a çok benzer olarak "Tevhid" inancını işliyor. Birçok sure neredeyse birebir aynı."**

İSRAİLOĞULLARI VE YUSUF KISSASI

Müfit Yüksel'in buraya kadar söyledikleri aslında benim beklediklerimden çok da farklı değildi. Fakat öyle bir şey söyledi ki konu tam göbeğinden İsrailoğullarına bağlanmış oldu ve böylece Kur'an'ın İsrailoğullarından neden bu kadar yoğun bahsetmekte olduğunu biraz olsun anlamaya başladım.

Müfit Yüksel, Yusuf suresinin neredeyse birebir aynısının, hatta daha geniş bir versiyonunun Barnabas İncili'nde bulunduğunu söylüyordu.

Ben o gün "bu normal bir şey" diye düşünmüştüm. Ama sonra irdeledikçe ve Yusuf suresinin nelerden bahsetmekte olduğunu hatırlayınca, "tamam" dedim, "şimdi her şey aydınlandı".

Yusuf'u kardeşleri kuyuya atıyor.

Yusuf suresi genel olarak İsrailoğullarının nasıl İsrailoğlu olduklarını, nasıl bir millet haline geldiklerini ve evrensel gizemi nasıl tanıdıklarını anlatır.

Önce kardeşleri kıskanarak Hz. Yusuf'u kuyuya atarlar. Sonra Mısır'a giden esir tüccarları onu bulup Mısır'da bir devlet görevlisine satarlar. Hz. Yusuf orada "Kahya"

olur. Daha sonra devletin ileri gelenlerinden birisi olan sahibinin karısı, Hz. Yusuf'a aşık olup onunla birlikte olmak ister. Yusuf bunu reddedince kendisine aşık olan kadının iftirasıyla hapse atılıp orada unutulur. Daha sonra aynı koğuşa atılan Mısır Meliki'nin iki görevlisi birer rüya görür ve Yusuf bu rüyaları tabir eder; birisi asılacak, diğeri kurtulacaktır. Rüyalar birebir gerçekleşir ama kurtulan görevli Mısır Meliki'ne Hz. Yusuf'tan bahsetmeyi unutur. Böylece Yusuf da hapiste unutulmuş olur. Aradan yıllar geçer, Mısır Meliki'de bir rüya görür. Bu rüyayı tabir etmesi için Mısır'daki bütün kâhinler çağırılır ama hepsi de bu rüyayı tabir edemeyeceğini söyler. Bunun üzerine yıllar sonra idamdan kurtulan saray görevlisi Yusuf'u hatırlayarak Melik'e söyler. Kendi rüyasını Hz. Yusuf'un tabir ettiğini ve birebir doğru sonuçlandığını anlatır. Melik etkilenerek Hz. Yusuf'un zindandan çıkarılarak huzuruna getirilmesini emreder. Ama Hz. Yusuf mahkeme edilip aklanmadıkça zindandan çıkmayacağını söyler. Melik önce şaşırır fakat sonra bir soruşturma başlatıp gerçeği ortaya çıkartır ve böylece Hz. Yusuf'un yıllarca boş yere zindanda yattığı ortaya çıkar. Daha sonra huzura gelen Hz. Yusuf, Mısır Meliki'nin rüyasını da tabir eder.

Rüyada yedi tane zayıf, yedi tane de gürbüz başak ve yedi zayıf ve yedi gürbüz inek vardır. Zayıf olan ba şaklar gürbüz başakları ve zayıf inekler de gürbüz inekleri yemektedir.

Hz. Yusuf, bu rüyayı 7 yıllık bolluk ve arkasından gelecek olan 7 yıllık kıtlık olarak yorumlamıştır. Yorum Melik'e çok çarpıcı gelmiş ve bu olayın nasıl atlatılabileceğini etrafındaki vezirlerine danışmıştır. Yusuf'a da fikri sorulunca çareyi Mısır'ın o günkü melikine anlatmıştır:

7 yıllık bollukta bol bol buğday ekilecek ve belli bir kısmı kıtlık yılları için saklanacaktır. Ekinlerin 7 yıl saklanması hâlinde bozulup kurtlanmalarını önlemek üzere saklanan ekinler dane halinde değil, başakları ile birlikte saklanmalıdır. Hz. Yusuf'un bu önerisi Melik tarafından da benimsenmiştir. Sonra bu görevi kimin organize edeceği tartışılırken Hz. Yusuf göreve talip olmuştur.

Mısır melikinin bütün yetkilerini Hz. Yusuf'a devretmesi olarak bilinen bu hadise, Kur'an-ı Kerim'de **MEKKENE** kelimesiyle anlatılır.

"Yusuf'a da "Mekkene" verdik.".

12/Yusuf suresi; ayet: 21

Mısır Meliki, Mısır mülkünün sahibi oluşu dışındaki bütün yetkilerini elindeki yüzüğü Hz. Yusuf'un parmağına takarak ona devretmiştir.

Mekkene kelimesi tek yetkili yönetici olarak bütün kudretin kullanılabilmesi anlamına gelir. Burada aslında çok çarpıcı bir durum var. Zülkarneyn kitabını yazarken bu konuyu araştırınca çok şaşırmıştım. Zülkarneyn ayetlerinde de Allah Zülkarneyn'e böyle sınırsız bir yetkiyi verdiğini anlatırken de aynı kelimeyi kullanıyordu.

MEKKENE...

Bu kelimenin şaşırtıcı yanı şuydu: Hz. Yusuf, Mısırlı değildir. Mısır'a esir olarak kuyudan çıkarak dışarıdan gelmişti. Bu ayrıntıyı ben Zülkarneyn'i anlayabilmek için düşünmüştüm. Bu durumda Zülkarneyn, dünyaya, dünya dışından gelmiş olmalıydı. Bir kuyudan geçerek, yani karadelik koridorunu kullanarak ve zaman yolcu-

luğu yaparak, dünyanın bütün zamanlarının tek yetkili yöneticisi olmuştu. Allah sahip olacak ama bütün yetkileri Zülkarneyn tarafından kullanılacaktı.

Görüyorsunuz tek bir kelimeyle ne gizemler gün yüzüne çıkabiliyor değil mi? Peki, İsrailoğullarıyla bu konunun ne ilgisi var?

Var, var. Göreceksiniz hem de çok ilgisi var...

MİSAL ALEMİ VE BİLİNÇALTI OKYANUSU

Hz. Yusuf kıssası çok boyutlu bir kıssadır. Özellikle eski İslâm alimleri bu kıssanın insan psikolojisini yansıtan yönleri üzerinde durmuşlardır. İnsanoğlunun gizemli bilinçaltı dünyasını bu kıssadan hareketle anlamaya çalışarak tefsirlerini yazmışlardır.

Hz. Yusuf kıssasında bilinçaltı gizemlerinin anlatıldığını hemen herkes gibi ben de kabul ediyorum. Zaten ilk başlangıçtaki ayetlerde Hz. Yusuf'un gördüğü bir rüya anlatılarak kıssaya başlanılması, bize olayların hepsinin bilinçaltı dünyamızla ilgili olduğu bilgisini veriyor.

İkinci olarak Firavun'un rüyaları da bunu destekliyor. Rüyalar, biliyorsunuz bilinçaltı dediğimiz sonsuz okyanusun ürünleridir ve insana kendi gerçeğini anlatır. Okyanus dediysem siz gelmiş geçmiş ve gelecek bütün zamanları ve onların o zaman denizi içindeki mekânlarını düşünün. Yani bu alemin tamamını hayalinizde canlandırın. İşte bu devasa büyüklüğü şimdi tek bir nokta olarak düşünün. Bu noktanın da şu andaki alemin sonsuz genişliğine sahip bir denizinin içinde bulunduğunu

hayal edin. Eski İslâm alimleri, bu alemi, alemimizi bir nokta olacak şekilde çepeçevre kapsayan okyanusa benzetmişler ve **"Misal Alemi"** demişler. İşte bizler buna günümüzde **"bilinçaltı"** diyoruz.

Evet her insanda bulunan bilinçaltı dediğimiz yer hayali bir yer değildir, varsayılan bir mekân değildir. Bizzat gerçeğin ta kendisidir. Düşüncelerimiz ve hayallerimiz oraya ulaşınca, okyanusun her şeye dönüşebilme özelliğinde olan yapısı ile o soyut âlemin en somut cismini hemen karşımızda hazır buluruz.

İslâm alimleri, soyut alemdeki cisimlerin gerçekliğini tarif ederlerken öyle çarpıcı ifadeler kullanmışlardır ki hayret edersiniz. Ben her okuduğumda şaşırıyorum.

Bir tanesi şöyle diyor:

> "Eğer misal alemindeki herhangi bir cisim, nesne ya da canlı bizim içinde yaşamakta olduğumuz alemdeki koypasıyla karşılaştırılacak olursa, oradakine göre bizdekinin yüz bin kat perdeli olduğu açıkça görülecektir."

Nasıl, şaşırtıcı değil mi?

Bilinçaltınızda bir bina hayal ediyorsunuz, hayal ettiğiniz anda o bina sizi hazır bekliyor. Siz de ona bakarak burada plân yapıp binayı inşa ediyorsunuz. Yani oradaki gerçeğine bakarak, burada kopya ediyorsunuz. Elbette ki, buradaki oradakine göre kopya olduğu için yetersiz kalacaktır, hem de yüz bin kat yetersiz. Halbuki biz buradakileri gerçek ve mükemmel sanıyoruz.

Ne gaflet değil mi?

İSRAİLOĞULLARI İNSANOĞLUNUN ORTAK BİLİNÇALTI MI?

Yusuf kıssası, aslında İsrailoğullarının Mısır'a yerleşmelerini anlatıyor. Kenan'dan geliyorlar ve Hz. Yusuf'un vezir oluşu sayesinde Mısır'ın yerli ahalisi gibi bütün imkânlardan faydalanabiliyorlar. Hatta bir zaman sonra Mısır'ı onlar yönetiyor.

Aslında İsrailoğulları denilen kavimden Hz. Yakub'dan önce pek bahsedilmez. Hz. Yakub'un bir adı da İsrail olduğu için ondan sonra böyle anılmışlardır. Kimliklerini onunla kazanmışlardır. Yakuboğulları ya da İsrailoğulları.

İşte işin en ilginç yanı da burası. Çünkü bugün İsrail diye bir devlet var. Eğer İsrailoğullarının kimlik kazanmalarının hikâyesi Hz. Yakub'un da içinde anıldığı oğlu Yusuf'un kıssasıyla bize ulaştırılıyorsa ve bu kıssa insan bilincinin alt okyanusunu bizlere anlatıyorsa, bunda mutlaka büyük bir gizem olmalı değil mi?

Evet, gerçekten de var!...

İsrailoğulları, aslında insanoğlunun genelinin bilinçaltını temsil ediyorlar. Yani bizler, İnsanoğlunun nefsini İsrailoğulları üzerinden anlayabiliyoruz. Onların bütün davranışları, sevinçleri, hüzünleri, başarıları yenilgileri, zulme uğramaları veya zulüm yapmaları, korkuları, cesaretleri, her şey ama her şey onlar üzerinden bizlere, insanoğluna anlatılmış.

Yusuf kıssasını batı psikoterapisi üzerinden incelediğimizde, onun tam bir kahraman arketipi olduğunu görüyoruz.

Bir arketipin çok belirgin özellikleri bulunur. Arketip basitçe **"ilk kalıp, ilk örnek"** anlamına gelir. Arketipler nesilden nesile genetik yolla nakledilirler. Belirli şartlar oluştuğunda ise zorunlu olarak ortaya çıkarlar. Arketipler, insanlık tarihi için çok önemlidir ve toplumların müşterek ruhunu oluşturan efsanelerde göze çarparlar. İşte **"en güzel hikâye"** olarak Kur'an'da anlatılan Yusuf kıssasının bu özelliğini eğer bilirsek, İsrailoğullarını da daha iyi anlayabileceğimizi düşünüyorum.

Antik Roma medeniyeti ile Türk tarihinin aslında tamamen farklı olduğu düşünülür. Ama bu gerçekten de böyle midir? Peki, ikisinin kökeninde de bulunan **"Kurt"** arketipi ne anlama gelir? Bu sembol, her iki medeniyeti de başlatan şeydir. Benzerlik ne kadar çarpıcı değil mi?

Romus ve Romulus, Roma medeniyetini başlatan ikizlerdir. Onları bir kurt emzirip büyütmüştür. Ergenekon destanında ise bir bebeği bir kurt kurtarır ve Türklere bu kurt yol gösterir.

Romus ve Romulus Heykeli ve kayalara kazınmış bir örneği.

İtalyanlar ve Türkler normal bir kurt gördüklerinde, farkına varmadan bilinçaltlarında bir aktivite olur. Bildiğimiz kurt, bu durumda artık bir hayvan değil, köklerimizi ifade eden bir sembol, temelimizi oluşturan bir unsurdur. Aslında korkulması gereken bir hayvan birdenbire kurtarıcı oluvermiştir.

ARKETİPLER UYUR MU?

Evet, bazı arketipler yüzlerce sene uyurlar. Şartlar müsait olduğunda ise uyanıp toplumlara nüfuz ederek hare-

kete geçirirler ve bazen de müthiş bir güç verebilirler. Bilinçaltımızın bütün toplumumuzca paylaşılmakta olan böyle arketipleri vardır. Bir bakarsınız, derin bir idealizm duygusuyla hepimiz aynı yönde hareket ederiz. Böyle bir arketip patlaması bazen çok vahim sonuçlara yol açabilir. Toplumlar bazen olmadık maceralara sürüklenebilir. Coşan, taşan bu azgın nehir, eğer kontrol edilebilirse bir medeniyet sıçramasına bile sebep olabilir.

BİLİNÇALTI AMELİYATI

Tıpkı bireysel bilinçaltımız gibi toplumsal bilinçaltımızdan da söz edebiliriz. Hz. Yusuf kıssasında arketipsel semboller ve toplumsal bilinçaltını sembolize eden bolca örnek bulunur. Bu kıssa İsrailoğulları üzerinden tasarlanmış olduğu için diyebiliyoruz ki; İsrailoğulları aslında bizim insanlık olarak bilinçaltımızı temsil eder.

Burada dikkat edilmesi gereken ve bizim bu kıssalardan çıkarmamız gereken şey şudur: Arketipler, çok uzun zaman dilimleri içerisinde doğal olarak gelişip bir bilinçaltı oluşturduğu gibi, zorla empoze edilerek veya benimsetilerek de oluşturulabilir. Yani kendi arketiplerini yok edip diğerlerininkini benimseyen toplumlar olabilir, vardır. Bu, aslında toplumların yok edililmesi, eritilmesi demektir. Kur'an-ı Kerim, bize arketipleri, özellikle İsrailoğulları üzerinden anlatır ki; bu kıssalardaki bütün arketipler yani kahramanlar, Müslümanlardır.

İsrailoğulları bu hikâyeleri, bize bizi unutturabilmek için kullanmaktadır. Onların bu zorlamaları ki -bunu yaklaşık 50 yıldır bizzat insanlık olarak yaşamaktayız- aslında bizi hiç etkilemez. Aksine bu hikâyelerle kendi

arketiplerimiz daha güçlenmekte ve uyanmaktadır. İsrailoğulları kendi sembollerini bize tabir yerindeyse "yedirmeye" çalıştıkça; bu yolla bizi esir alıp, yutup eritip asimile etmeye çalıştıkça, aslında bizdeki etkisi onların umduğunun tam tersi olmaktadır. Batı dünyası ise bu açıdan çok savunmasızdır. Hıristiyan alemi İsrailoğulları sembolizmi içinde giderek daha çok batarak erimektedir.

Bir medeniyet kendi tarihi sembollerini kaybettiğinde, onların yerine gelenlerle hiçbir şekilde tatmin olup mutlu olamaz. Bu aslında tam bir boşalma halidir, toplum ve o medeniyet bu şekilde bir "hiç" olur.

Arketip sistemi bazen de zorla değiştirilmek istenir. Mesela komünizm bunu yapmaya çalışmıştır aslında. Yeni bir din yaratılmak için çok uğraşılmıştır. Bugün bile böyle çabalar ve sistemli çalışmalar olduğunu biliyoruz. *Zeitgeist* **"zamanın ruhu"** adıyla batı dünyasına empoze edilmeye çalışılan şey, aslında hayali bir yeni din ve onun hayali tanrısıdır. Aslında bütün bu çabalar bize hadisler aracılığıyla bildirilmiş bulunan DECCAL sisteminin start aşamalarıdır. Biliyorsunuz Deccal gün gelecek kendi tanrılığını ilân edecektir. İşte arketipler, bilinçaltımız ve İsrailoğulları bu sebeple çok önemlidir. Kur'an-ı Kerim bu önemi sebebiyle bu kadar yoğun olarak İsrailoğullarından bahsediyor. İsrailoğullarının bizi boşaltıp bir "hiçe" çevirmesine karşı bariyer oluşturarak ve bize anlatarak, İsrail arketiplerinin aslında insanoğlunun ortak değerleri olduğunu anlatıyor. Onların Müslüman kimlikleriyle benimsenmesine özen göstererek içlerinin boşaltılabilmesi girişimlerine hiç izin vermiyor.

İnsanoğlu, aslında dini semboller ve arketiplerle yö-

nünü bulur. Bu gerçeği anlayanlar bazen bilerek bazen de bilmeden sahte dinler ve tarikatlar oluştururlar. Peygamberler evrensel kurtarıcı arketiplerdir. İsrailoğulları, bizim bütün insanlığın yol göstericileri olarak gördüğümüz, benimsediğimiz peygamberlerin birçoğuna başka manalar yüklemişlerdir. Günümüzde ve gelecek yıllarda bu bilinçli aktarmalarla daha sık karşılaşacağımızı biliyorum. İşte Deccal da böyle bir üretimdir.

Arketipler çok önemlidir. Her insanın batını, derin yapısında var olan duygu ve düşünceler, davranış modelleri arketiplerle ifade edilir. İnsanın içgüdüsel davranışlarının çekirdeğidir arketipler. Bu kalıplar, bazen uyur, bazen dinamik hale gelir. İnisiyatifi ele alarak büyük bir kuvvet oluştururlar. Arketipler aslında çift taraflıdır. İşte bu özellikleri onların bize karşı kullanılabilmelerini de mümkün hale getirir. Rüyalardaki arketip zenginliği de bu açıdan bize aslında bizim durumumuzu anlatır.

Kur'an-ı Kerim, bize Yusuf kıssasını anlatırken, aslında bizi en derin yerimizden yakalayıp eğitmektedir; kuyudan çıkarak başka yerden gelme, hapiste haksız gerekçelerle kalma ve sonrasında geleceği bilme melekesine sahip olma, bütün bunlar aslında Hz. Yusuf'un özellikleri olarak kurtarıcı bir kahramanı bize anlatmaktadır. Bu kahraman Müslümandır ve insanlığın ortak malıdır. İsrailoğulları da onunla ulus olabilmişlerdir.

İsrailoğulları, aslında bütün insanlığın nefsi ve bilinçaltı olarak Kur'an'da doğru bir yola defalarca davet edilmektedirler. Ama **"Nefs-i Emmare"** makamında çakılıp kalmış oldukları için, onlara yapılan vaadin geçersiz olup iptal edildiği, ayetlerle bize ulaştırılan bir gerçektir.

Hz. Yusuf'a ait sembollerin birebir Zülkarneyn'e de uyarlanmış olduğunu düşünecek olursak; Kehf suresinde insanlığı bütünüyle kurtarıp bir medeniyet kurmasına destek olan evrensel bir kişilik olarak Zülkarneyn'i görüyoruz ve O da Müslümandır. Bize aslında Yusuf kıssasıyla anlatılanlar, tıpkı Zülkarneyn'de olduğu gibi insanlığın nasıl kurtarılıp korunduğunun hikâyesidir. Bütün anlatılmaya çalışılan; en derin gerçeğimizi nelerin tehdit edip zorladığıdır; medeniyetimizi ne yaparsak yok edebileceğimiz ya da nasıl davranırsak yaşatabileceğimizdir.

BİLİNÇALTI

Bilinçaltı dediğimiz yer, insanın içinde değildir. Buralara sığacak bir şey değildir çünkü. Hatta bizim içinde yaşadığımız sonsuz alem bile onun yanında bir damla gibi kalır. Bilinçaltı, alemleri kapsayan soyut bir alemdir.

BİLİNÇALTI

Sahip olduğu hayatı koruma içgüdüsü bütün canlıların en temel meselesidir. Bitki ve hayvanlarda bu sistemin **"ben ve diğerleri"** ayrımını çok net gözlemleyebilirsiniz. Dışarıdakiler, ya düşman ya da en azından zararlı olabilecek varlıklardır. Kesinlikle tedbirli olunmalıdır. Tehlikeler her yerde bolca bulunur ve hayatlar devamlı tehdit altındadır. Bu nedenle bu keskin ayrımın yapılması hayati önem taşır.

SONU OLMAYAN OKYANUS

Hayvanlarda ve bitkilerde bu olay keskin bir şekilde ak-kara, evet-hayır gibi komutlarla çalışırken, bu görev insanlarda **"bilinçaltı"** dediğimiz sonsuz bir okyanusa verilmiştir. Bilinçaltı dediğimiz bu yer, insanın içinde değildir. Buralara sığacak bir şey değildir çünkü. Hatta bizim içinde yaşadığımız sonsuz alem bile onun yanında bir damla gibi kalır. Bilinçaltı, alemleri kapsayan soyut bir alemdir. Bizim kainatımız ise, **"Big Bang"** diye literatürümüze girmiş olan yaradılış patlamasıyla o soyut alemden dışarı taşmıştır.

KAT KAT ALEMLER

Ego dediğimiz şey, bu sonsuz okyanusun hemen üstünde yer alır ve bu alemin kapağı ise bizim bilinç olarak bildiğimiz nefsimizin bizi frenleyen bölümüdür.

Bilinçaltı okyanusunda iyi, kötü, çirkin, güzel, doğru, yanlış yoktur. Orada her şey bir arada bulunur. Bu alemin bize yakın olan birinci katına **"Misal Alemi"** diyoruz. İslâmî literatürde bu alem **"Alem-i Mücerreteyn"** olarak bilinir.

Bu alemde, bilinçaltı dediğimiz bu boyutta, her şey bizi hazır halde bekler. İslâm alimleri burayı tarif ederlerken şöyle örnek verirler: **"Eğer dünyadaki bir meyvenin oradaki aslı ile karşılaştırma yapılmak istenirse, buradakinin oradakine göre yüz bin kat perdeli olduğu görülecektir"** derler. Her şeyin aslı gerçekte oradadır.

Bilim adamları, burada yaptığımız her şeyi aslında oradan kopya ederek oluşturduğumuzu söylüyorlar.

Hayal kurduğumuz anda o aleme girer, orada bir tasarım yaparız. Duygularımız bir olay anında ne kadar güçlü ise, biz aslında o alemde yaşadığımız olayı dondurarak saklamaktayız. Ve artık o bir bilgi haline geldiği için yine bilincimiz otomatik olarak kayıt altına alınan, bağlanmış olan bu bilgiye uygun olarak hareket eder.

Bu konunun bir örnekle daha iyi anlaşılacağını düşünüyorum:

Tatilde 15 gününü Bodrum'da geçirdikten sonra geriye dönen birisi anılarını anlatır. Esas çocuk, arkadaşlarının ısrarlı sorularına rağmen sadece birkaç saatlik bir olaydan bahsetmekte, diğer günlerde ne yaptığını adeta hiç hatırlamamaktadır.

Deniz, kumsal, ay ışığı ve müzik eşliğinde kız arkadaşıyla birlikte geçirdiği duygusal birkaç saat dışında hiçbir şey yoktur artık onun için. Diğer günleri sanki hiç yaşamamıştır. Arkadaşları diğer vakitlerde neler yaptığını öğrenmek isteseler de çabaları sonuçsuz kalır.

Deniz, kumsal, ay ışığı, müzik ve o...

Duygularla bağlanan anlar, bilinçaltı dediğimiz yerde adeta donar kalır, unutulmaz. Artık o an bilgi haline gelmiş adeta kristalize olmuştur. Sonraki yaşamımıza hep bu bilgilerimiz otomatik olarak yön verir. Aslında bu sistem bizim işlerimizi kolaylaştırmak için vardır ve dediğim gibi otomatik olarak çalışır.

Fakat işler bazen yolunda gitmez. Çünkü geçmişte kuvvetli duygularla kilitlediğimiz öyle şeyler vardır ki, şimdi tam tersini yapmak istesek de unuttuğumuz bu kilitler bizi engelleyip bırakmadıkları için, neden başarısız olduğumuzu kesinlikle bilemeyiz. Eğer eski kilitler bir şekilde etkisizleştirilmezlerse, bu durum yeniliklerin önünde duvar gibi durarak bizi engeller ve başarısız kılar.

Bilinçaltı sistemimizin temel görevi aslında bizim hayatımızı koruyarak işlerimizi kolaylaştırmaktır. Ama gelin görün ki en büyük engel de yine bilinçaltımız olmaktadır.

Hayatın korunabilmesinin ilk şartı aslında çevreyle iyi geçinebilmektir. Doğayla, insanlarla, akrabalarımızla iyi geçinirsek işlerimiz kolaylaşır. Çatışma olmaz veya bunlar en aza indirilir. Barış ortamı verimlilik ve başarı demektir.

Doğal olarak çevre daha önce bölüşülüp sahiplenilmiş olduğu için, yeni bir faktör sisteme dahil olduğunda

potansiyel tehdit olarak algılanacaktır. Bu nedenle her an çatışma olabilir ve paylaşımı yeniden düzenlemek beklenen bir şeydir. Örnek olarak gelin kaynana, gelin görümce çatışması verilecek olursa ki çok evrensel ve hiç bitmeyen bir çatışma örneğidir; bilinçaltı böyle bir yeni gelişme olduğunda çevreyi önceden paylaşmış bulunanları hemen tedbire yöneltir. Onlar da paylaşım talep eden yeni katılana karşı silahlarını hazırlayarak haklarını koruma yoluna giderler. Tıpkı oğlunu gelinine kaptıran kaynana gibi.

ÇATIŞMAYI ÖNLEMENİN BASİT BİR YOLU

Benim anne tarafım Kafkasya göçmenidir. Çerkezlerin SAPSIH boyundanız. Hemen hemen bütün Çerkez boylarında ilk duyduğumda çok şaşırdığım ortak bir adet vardır. Çatışma durumlarıyla ilgili bu adeti duyunca eminim sizde çok şaşıracaksınız. Çevreyle iyi geçinebilmenin bu kadar kolay bir yöntemle aşılabilmiş olması zannediyorum binlerce yıllık bir tecrübeyle ancak elde edilebilir.

Bu güzel adeti çocukluğumdan hatırlayıp bildiğim halde, çıkış sebebini merak ederek büyüklerime defalarca sorduğumu hatırlıyorum. Yıllardır hiçbir makul açıklama duymamıştım. Neden sonra bilinçaltı kilitleri ve çatışmalarıyla ilgilenmeye başladığımda işin aslı anlaşıldı.

Çerkez bir aileye dışarıdan evlenerek gelen gelin, kocasının kız ve erkek kardeşlerine kesinlikle kendi isimleriyle hitap edemez. Böyle bir davranış çok ayıp kabul

edilir ve kınanır. Gelin, yeni kardeşlerine sıfatlardan oluşan yeni bir isim takmak ve o yeni isimleriyle onlara hitap etmek zorundadır.

Görünüşte çok gereksiz olduğu düşünülmesine rağmen, bu adet aslında çok önemli bir çatışma alanını ortadan kaldırıp, savaşı barışa çevirmektedir.

Taraflar zaten doğal rakiptirler. Gelin aileye yeni geldiği için yeni bir paylaşım dayatmaktadır. Sınırın bozulup yeniden çizilecek olması ise damadın kardeşlerinin çileden çıkmaları için yeterli bir dinamiktir. Gelinin uysal veya aksi olmasının hiçbir önemi yoktur. Yeniden paylaşım zorunlu olarak kendisini dayattığından kavga kaçınılmazdır. Fakat işte gereksiz gördüğümüz çok basit bir çözüm, adet ya da bir gelenek olarak devreye alınmış ve çatışmanın adeta gazı alınarak ortama anlayış hakim kılınmıştır. İklim yumuşatılmıştır.

Gelinimiz, isimleriyle hitap edemediği birlikte yaşayacağı kocasının kardeşlerine umulur ki çatışmayı azaltıp yok edecek ve kendi varlığını onlara kabullendirecek güzel isimler bulacaktır. Öyle de olmuştur. Binlerce yıllık bu Çerkez geleneği, milyonlarca örnekle doludur. Hangi isimlerin kullanıldığını biraz araştırdım. Kullanılan isimler gösteriyor ki bu ilginç adet aslında bir KİLİT KIRMA mekanizmasıdır. Bu adette, rekabet olağanüstü hızlılıkla ve yüksek yüzdelerle yumuşatılmaktadır. Ortak geçim çok kolay bir hale gelmektedir. Doğal olarak bilinçaltımızın titizlendiği ve çok hassas olduğu **"hayatı koru"** temel ilkesi kuvvetli destek bulmaktadır.

Gelinler kocalarının kız kardeşlerine yani görümcelerine genellikle; **"prensesim", "hoş kız" "sevimli güzel kız"** gibi isimler takmışlar. Çerkezce bir veya iki kelime-

lik bu isimlerin hemen hepsi aslında sıfatların isim haline getirilmesiyle oluşturulmuş. Artık hayat boyu kullanılan hitap, bu güzel sıfat-kelimelerle oluşturulan yeni isimlerle olacaktır. Kocalarının erkek kardeşlerine de yine aynı benzer manalara gelen; **"iyi kalpli", "tek ol", "altın çocuk", "başarılı"** gibi isimlerin takılıp kullanıldığını biliyorum.

Paylaşılmış olan kazanımlarının bir kısmının zorunlu olarak geline devredildiği gerilim ortamını ne kadar kolaylıkla yumuşatan kelimeler değil mi? Size doğal rakip olan yeni birisi, her sabah sizinle karşılaştığında şöyle sesleniyor: **"sevimli güzel kız"** ya da **"altın çocuk"**. Bunu her sabah duysanız siz ne yaparsınız? Ona artık bir rakip olarak bakmaya devam etmekte epey zorlanacağınızı söylemeliyim. İyi niyetle size olan hitaba uygun bir estetikle cevap vermeniz akıllıca olacaktır. Çünkü sadece ikiniz değilsiniz, sizi izleyen büyükleriniz de sizinle aynı ortamdalar ve sizi izliyorlar. Rekabeti devam ettirmek, bunda ısrar etmek pek akıllıca olmaz sanırım. Aile büyükleri bu durumda hemen devreye gireceklerdir. Size hatırlatılacak olan şey şu olacaktır: **"Sana en güzel sözleri söyleyen birisine bu düşmanlığın gerçekten çok anlamsız, hemen vazgeç bundan."**

Eleştiri okları artık görümce olarak size yönelmiştir. Yapacağınız hiçbir şey yok. Yeni durumu kabul edeceksiniz. Yani vazgeçecek, gelinin de ailede bazı haklar olduğunu teslim edeceksiniz. Hem de sizinkiyle eşit haklara.

Gelin ise size güzel yeni isminizle hitap etmeye devam eder. Bu adet aslında ona güç vermiştir. Çünkü yardıma gerçekten ihtiyacı vardı. Kadim tecrübeler bu

konuyu işte böyle sistemleştirmiş ve bilinçaltı çatışmalarımızı böyle dengelemişlerdir. Ne hoş ve ne ilginç değil mi?

Sanıyorum biraz araştırılacak olursa, kalabalık ailelerin birlikte yaşadıkları her toplulukta buna benzer adetlere ve çözümlere rastlanacaktır. Eski kadim yıllar gözlenirse birçok kültürün örf ve adetlerinde benzer uygulamalara rastlanması şaşırtıcı olmayacaktır.

Rekabet minimize edilerek, riskler sıfırlanmış ve bilinçaltımıza yine onun anlayacağı bir dille müdahale edilerek **"hayatı koru"** ilkesinin uyumlu çalışması sağlanmıştır.

Rakip geldi diyerek çatışmaya yönelen herkes bu uygulamayla giderek **"hak sahibi ortak"** fikrine evrilmiştir. Sistem yeniden kodlanarak çatışma devreden çıkartılmıştır. Çatışma yoksa aile yaşamına devam edecektir. Aile varsa fertlerin gelecekleri güvencededir. Hayatlar koruma altındadır. Ne kadar basit değil mi? Sadece **"Prensesim"** kelimesini her sabah veya her hitap edilmesi gerektiğinde söyleyerek nesillerin geleceği garanti altına alınabiliyor. Olumlu kanala geçmek aslında ne kadar da kolaymış.

HAYATI KORUMA İLKESİ

Şu ana kadar 11 adet kitabım yayınlandı. Gelecek yıllara ait birçok tarih üzerinde araştırmalar yaptım. Bana göre kaçınılmaz ama değiştirilebilmesi şartların değiştirilmesine bağlı olarak mümkün olabilen tarihler içeren birçok olaydan bahsettim, felaketlere karşı tedbirler önerdim. Bunlar hep kitaplarımda yer aldı. Özellikle fe-

lâketlerle anılan yıllar öğrenilince ters tepkiler aldım. Bütün yazdıklarımın hayali ve saçma olduğu söylemiyle çok sık karşılaştım.

Felâket yıllarına orta yaş ve üstü guruplar; "olabilir" diye tepki veriyorlar, genç erkekler ve küçük çocuğu olan anneler ise hemen "saçmalık" diyerek çıkarımlarımı reddediyorlar. Sanıyorum "hayatı koru" ilkesi bu konuda da çalışıyor. Bilinçaltı kodlarımız istemsizce devreye girerek "REDDETME" eylemi oluşturuyor.

Hayattan birçok beklentisi olan genç erkekler kendilerini korumaya çalışırken, genç anneler öncelikle çocuklarının geleceği için endişeleniyorlar, söylediklerimi reddetmeyi ilk refleks olarak ortaya koyuyorlar. Bilinçaltımız en kısa ve kolay olanı yapıyor.

Kolay ve masrafsız olan, hemen yalanlayıp rahatlamaktır. Çünkü hayatın korunması ilkesi bu tehlikeyi aşılamaz olarak gördüğünden, yok sayarak ondan kurtulmayı tercih edecektir. Oysa somut gerçekler bizim onlar karşısındaki bilinçaltı tepkilerimize hiç aldırmazlar. Olması gerekenler neyse onlar olur ve bizler de onları ister istemez yaşarız.

Eğer başımıza bir felâket gelecekse ve onun gerçekleşeceğini önceden öğrenirsek, bilinçaltımıza ona ne tepki gösterirse göstersin o felâket bu davranışla asla engellenemez. Kestirme yol, onu yalanlayarak rahatlamak olacaktır. Çünkü henüz gelip bizi bulmamıştır. Ama bizim **"yalan bunlar"** dememizin hiçbir faydası yoktur.

Sadece bu ilk refleks olan "REDDETME" tepkisi bile bize gösteriyor ki; reddetsek bile aslında bize ulaşmış olan bilgiye inanıyoruz.

Reddetme eylemi, ondan uzaklaşmak ve hayatımızı

korumaya çalışmak üzere verdiğimiz otomatik bir tepkidir. Bir rahatsızlık oluşmuş, aşılamaz bir durum olduğunu kavranmış ve en kestirme rahatlama yolu seçilmiştir. **"Yalanla ve kurtul"**. Rahatsızlık bile karşılaşılan durumun kuvvetli bir olasılığa sahip bulunduğunun delili olarak görülebilir.

GELECEK BİLGİSİ VE BİLİNÇALTI

Müştak Baba'nın akıl almaz gelecek bilgileriyle dolu olan divanına ait her çözüm yaptığımda işte hep böyle tepkilerle karşılaşıyorum. **"Saçmalık"** diyorlar. Çünkü onlara gelecekle ilgili olumsuz bir bilgi ulaşmış ve insanların huzurunun bozulacağı bilgisi onları ürkütmüştür. Geleceğe ait sadece olumsuz şeyler olmamasına rağmen, toplu reddediş, en kestirme ve kolay yol olarak birçok insan tarafından benimsenmektedir.

Çözümlemesini yapmaya çalıştığım şiirlerde tarih veren satırlar, aralarında 20, 50 bazen de 70 yıllık aralıkları olan birkaç tarih barındırmaktadır. Bu çok özel tasarımın amacı, gerçekleşen bir tarihe bakarak diğer gerçekleşmemişleri tahmin etmemizin kolaylaştırılmasıdır. Birinci tarih gerçekleşince, biz ikinci ve üçüncü tarihlerde kesine yakın bilgi sahibi olabiliyoruz. Böylece, aynı satırda birisi olmuş bitmiş, diğerleri henüz gerçekleşmek üzere olan birkaç tarih karşımıza çıkıyor. Eğer felaket bir olaydan bahsediliyorsa bu, yüksek bir yüzdeyle bu olayla karşılaşacağımız anlamına gelir. Bilinçaltımıza giden böyle bir bilgi hemen **"hayatı koru"** ilkesiyle kodlanmış alanlara çarpar. Tedbir zorunludur. Fakat olayın

engellenebilmesi kişisel çabalara bağlı değilse, sistem kendisini nasıl koruyabilir ki? İşte en masrafsız ve kestirme olan kişisel tedbir **"hepsini reddet"** komutudur. Aslında sonuç tam bir tedbirsizliktir. Eğer kabul komutu gelmiş olsaydı, kişisel düzeyde bile belki yapılabilecek herhangi bir şey araştırılıp bulunabilirdi. İşte bilinçaltı dediğimiz yerdeki dinamikler, biraz olsun sizin de kapsama alanınıza böylece girmiş oldu.

REDDETME REFLEKSİ

Aslında bu otomatik tepkiye neden olan yaygın ve toplumsal düzeyde subliminal kodlamalar da mevcut. Özellikle bu konuda dünyada çalışan servisler olduğunu söylemeliyim. Dünya medyasının görevleri arasında geleceğe ait bir bilincin gerçekleşmesinin yani önceden bilinebilmesinin saçmalık olduğu fikrinin oluşturulması da vardır.

Bize her gün medya vasıtasıyla bu fikirler aşılanıyor. Bu ve benzeri ilaçları her aldığımızda uyuşuyoruz. Tedbirsiz kalıyoruz. Bize özellikle zerk edilen bu bilgiler, bilinçaltımızda birikerek aşılamaz duvarlar oluşturuyor. Bunu milyarlarca dolarlık fonlarla destekleyerek oluşturmaya çalışanlar, aslında gerçek bir bilgi kırıntısını bile heba etmemek için çok titiz bir gayret gösteriyorlar, bu konuyu derinlemesine araştırıyorlar. Gelecek yıllarda olabilecek şeylerin hepsini öğrenmek için enstitüler bile kuruyorlar. Bizlerden sakladıklarını kendilerine ayırıyorlar. Bize gelince; "adi metal" olarak gösterilenler bizde "Reddetme" eylemi uyandırıyor ve tedbirsiz kalıyoruz. Onlar ise böyle bilgilere mücevher olarak yaklaşıp özenle

koruyorlar. Biz **"Reddetme cephesini"** düşünmeden otomatik olarak oluşturuyoruz ve böyle öngörülere hiç inanmıyoruz. Bilgi onların malı olunca da kendileri için en uygun olan plânı tasarlıyorlar.

Eğer bir felâket olacaksa, onu önleyebilmek, aslında onu yakından tanımaktan geçer.

MÜŞTAK BABA'NIN GELECEK ZAMAN TASARIMI

Bu kitapta ünlü Osmanlı alimi Müştak Baba'nın İsrail'in kuruluşu ve geleceği ile günümüzden tam 200 yıl önce tasarladığı şiirlerini inceleyeceğiz. Dile kolay, tam 200 yıl.

Ünlü alim, az sonra sizler de göreceksiniz ki, çok özel bir tasarım yapmış ve gelecekte gerçekleşecek olayları şiirsel bir tasarımla bize ulaştırmış. Takdir edersiniz ki Müştak Baba'nın yaşadığı yıllarda ne İsrail vardı ne de Ortadoğu'nun bugünkü içler acısı hâlini hayal edebilen tek bir kul vardı. Fakat gelin görün ki, sembolik bir dil ile oluşturduğu satırlarda anlattıkları ebced hesabıyla tarihlere dönüştürüldüğünde, bize yaşamakta olduğumuz şeyleri birebir anlatıyor.

Remz adı verilen şifrelerin kırılıp anlaşılabilmesi ise üstadın şifreleme sistemini anlamamıza bağlı. Şiirler aslında bize yol da gösteriyor. Yukarıda bahsettiğim gibi, her satırda birden fazla tarih çıkabiliyor. Eğer birisi gerçekleşmişse işimiz kolaylaşıyor. Hiç gerçekleşmemiş tarihler için ise ancak tahminde bulunabiliyoruz. Eğer konuya hakim olabilirsek, bu hiç gerçekleşmemiş tarih-

lerle ilgili olarak yüksek isabetli tahminler yapabiliyoruz.

Eğer satırlarda felaket yıllarına ait betimlemeler varsa ki; çoğunlukla satırlar bunlarla dolu. O zaman yapacağımız şey öncelikle **"kabul"** olmalıdır. Çünkü felâket gelip kapımızı çalacaksa **"reddetmek"** hiçbir işe yaramaz.

Önceki kitaplarımda üstadın Suriye ile ilgili şiirlerinden bazılarını yayınlamıştım. "Niran" ne demektir biliyor musunuz? Bu kelimeyi Suriye için kullanmış. Niran, "cehennem" demektir. Bu satırlar ŞAM şiirinde geçiyor. Suriye'nin Osmanlı'dan ayrıldıktan sonraki yılları.

Bu şiirleri 2009 yılından itibaren kitaplarımda yayınlıyor, televizyon programlarında bahsediyorum. O günlerde Suriye'nin cehenneme döneceğini söylemiş, biraz bahsetmiştim. Doğal olarak da bana kimse inanmamıştı. İnanmadıkları gibi hafif alaya da alınmıştım. Bugün Suriye'nin hali ortada. Bizim bugün gördüğümüz manzaranın cehennemden ne farkı var? Kaldı ki bu henüz bir başlangıç. Üstadın betimlemelerine bakarsak henüz ısınma turlarını yaşamaktayız.

Şimdi siz söyleyin; eğer böyle felaketli günler bize böyle ledünni alimlerimiz tarafından önceden haber veriliyorsa, bilinçaltımıza uyarak **"olmaz böyle şeyler, bunların hepsi saçmalık"** diyerek **"Red"** mi etmeliyiz, yoksa **"olabilir"** diyerek **"Kabul"** yaklaşımı içinde olmamız bize daha mı faydalı olacaktır. Kararı siz verin lütfen...

ŞAM ŞİİRİ

KAMETİN AHİR EDER MİNNET-U ALAM İLE LAM
VERSE DE SEHV İLE GERDUNİ DENİ KAM İLE KAM

CENNET ÜSTÜNDE YA ALTINDA OLSA MÜŞTAK
OLDU NİRAN GARİB ZULMET AHŞAM İLE ŞAM

ŞAM

Suriye'de gelecekte neler olabileceğini merak edenler için size Şam şiirinden bazı satırlar sunmak istiyorum:

KAMETİN AHİR EDER MİNNET-U ALAM İLE LAM
VERSE DE SEHV İLE GERDUNİ DENİ KAM İLE KAM

Bu iki beyit Şam şiirinin giriş bölümüdür. Birinci satırda; **"Ayağa kalkışını erteler. Acıları öne sürer"** ikinci satırda ise; **"yanlışlıkla biraz rahatlama verse de kahpe felek"** denilmektedir.

Bu satırlarda, aslında Suriye'de gelecekte bir toparlanma ve ayağa kalkış olacağını anlıyoruz. Acıların ise ilk dönemde buna engel olduğu anlaşılıyor. Suriye ve dolayısıyla Ortadoğu'daki olayları, birbirini takip eden iki ana dönemde incelememiz gerekiyor. Birinci dönem yaklaşık olarak milâdi takvimle 2050 yılına kadarki yıllardır. İkinci dönemde ise, aslında daha korkunç şeyler olacaktır. 2200 yılına kadar sürecek olan bu dönem, asıl Armageddon dönemidir. Bunu buradaki ikinci satırdan

ve üstadın diğer şiirlerinden rahatlıkla anlayabiliyoruz. Üstelik tarihleriyle birlikte.

İkinci satırda geçici olarak acıların dinmesinden bahis vardır. Felek sanki yanlışlıkla geçici bir rahatlama vermiştir. Yakın geleceğimizi ilgilendiren bu satır, bugünkü kargaşanın geçici bir barışla bir müddet durulacağını müjdeliyor.

Bu şiirin tarihlerini çözdüğümüzde ise önce 2011 senesiyle karşılaşıyoruz ki, bu tarih Suriye'deki iç savaşın başladığı tarihtir. İkinci tarih olarak karşımıza çıkan geçici rahatlamanın başladığı tarih olan 2021 senesidir. Üçüncü tarih de 2030 senesidir. Bu tarihleri henüz yaşamadık. Bakalım neler olacak? Sözünü ettiğimiz ŞAM şiiri Müştak Baba divanının 55. Sayfasındadır. Osmanlıca bilenler ve meraklılar varsa bakıp inceleyebilirler.

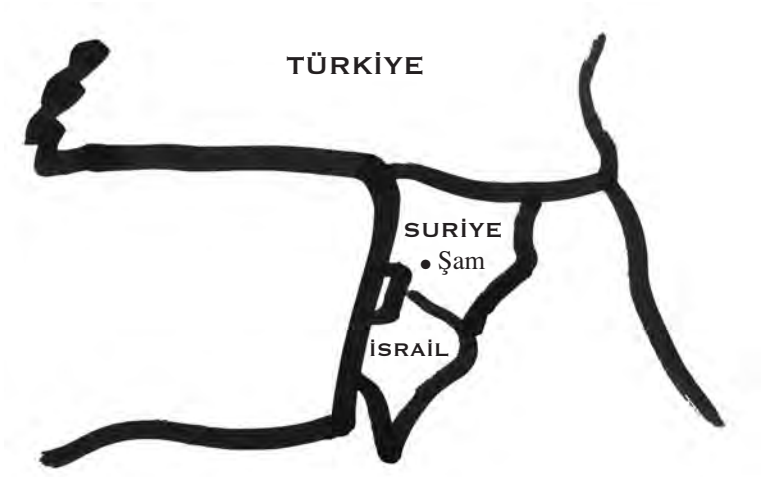
Televizyon programlarımda söylüyor, kitaplarımda da yazıyorum. Müştak Baba'nın Suriye ile ilgili çok korkunç betimlemeleri var diyorum ve size bir örnek göstermek istiyorum. Bu satırlarda, yine ŞAM şiirine ait. Üstat burada Suriye için cehennem tabirini kullanıyor. Sadece cehennem olsa yine iyi. Yapayalnız, zalimlerle dolu, karanlık ve korkunç bir cehennem. Ayrıca iki adet cennetten bahsediyor. Bu cennetler Suriye'nin üstünde ve altında; birisi üstünde, bir diğeri ise altında. Normal olarak anlaşılabilmesi mümkün olmayan bu ifade, satırların tarihleri elde edilince hemen anlaşılabiliyor. Bu sebeple bu tarz şiirleri verdikleri tarihler ile birlikte anla, mak gerekir.

CENNET ÜSTÜNDE YA ALTINDA OLSA MÜŞTAK
OLDU NİRAN GARİB ZULMET AHŞAM İLE ŞAM

Birinci satırda Şam şehrinin üstünde ve altında olan iki adet cennetten bahsedilmiş. Bunlar nerede acaba? Bugünkü çatışma ve savaş ortamında Suriye'de ölen herkes cennete gideceğine inanıyor. Fakat bu şiir somut mekânlardan bahsettiği için şehit olanlarla veya öyle olduğunu umanlarla bir ilgisi olduğunu pek sanmıyorum. Matematiksel çözümü yaptığımızda işin aslı anlaşılıyor.

ÜSTÜNDE + MÜŞTAK = 1367 (hicri) 1948 (miladi)
YA ALTINDA + MÜŞTAK = 1342 (hicri) 1923 (miladi)

Görüyorsunuz işte; Suriye'nin altındaki cennet aslında haritalarda Suriye'nin üstünde yer alan Türkiye imiş. Suriye'nin üstündeki cennet ise aslında Suriye'nin haritalarda altında bulunan İsrail imiş. Çok amaçlı anlatımın harika bir örneğini görüyorsunuz. Suriye'den bahsettiğini nasıl net olarak anlatıyor ve insanı hayretler içinde bırakıyor. Çünkü asıl anlatmak istediği ikinci satırda. Bir cehennemden bahsettiği için haritalardaki yerinin net olarak anlaşılması lâzım. Bu anlatım cehennemin sınırlı bölgesini bize bildirmesi açısından çok önemli. Anlıyorum ki; Türkiye ve İsrail'e sıçramayan lokal bir savaş var. Bu savaşın tarih içinde uzayıp gideceğini yine bu satırların verdiği tarihlerden anlayabiliyoruz. Ta **2168** miladi senesine kadar.

Şam yani Suriye Türkiye'nin altında, İsrail'in ise üstünde yer alır. Bu tarz anlatımı bugün bile böylesine bir incelikle düşünerek tasarlayacak bir şair olmadığını düşünüyorum. Kaldı ki bu şiir günümüzden tam 200 yıl önce yazılmıştır. O tarihte ne Türkiye, ne İsrail, ne de Suriye diye devletler vardı. Bakın iki satırlık gelecekten gelen mektuplar bize neler neler anlatıyor. Kuruluş tarihleriyle kurulacak devletleri anladığımız gibi, onların başına gelecek şeyleri de öğreniveriyoruz. Bu mektuplar gelecekten geliyor ama biz onları geçmişi araştırınca bulabiliyoruz. Bu durum çok ama çok acayip bir şey. Çünkü geçmiş ve gelecek iç içe geçiyor.

KIYAMETİ GECİKTİRMEK

Hiç kimse felâketlerle dolu yılları yaşamak istemez. Bunu Marmara depreminden biliyorum. Korkunun kaygıya dönüşmesiyle psikolojisi iyice bozulan, tekrar eski normal hayatını özleyen bir çok insan gördüm...

KIYAMETİ GECİKTİRMEK

Hiç kimse felâketlerle dolu yılları yaşamak istemez. Bunu Marmara depreminden biliyorum. Korkunun kaygıya dönüşmesiyle psikolojisi iyice bozulan, tekrar eski normal hayatını özleyen bir çok insan gördüm...

Hepsi kendilerini haksızlığa uğramış hissediyorlardı. Birçoğu da Allah'ın kendilerine adaletsizlik yapıp yapmadığını anlamaya çalışıyorlardı. İki temel gurup oluşmuştu. Birinci guruptakiler eski hatalı hareketlerinden tövbe yoluyla vaz geçip namaza niyaza başlıyor, koyu dindar olma yoluna yönelirlerken, diğer guruptakiler ise tam tersi bir kulvara yöneliyorlardı. Dinden çıkacak kadar boş vermişlik, vurdumduymazlık eğilimlerini yakından izledim. Hayatında içki içmeyenlerin her akşam bir duble atmadan rahatlayamadıklarını gördüm.

Özellikle bu ikinci guruptakiler şöyle söylüyorlardı: **"Gelip beni mi buldu?"**

Biliyorsunuz Marmara'da meydana gelen depremin periyodu yaklaşık 250 senedir. Çünkü 250 senede ömrü 70 yıl olan en az üç tam nesil depremi yaşamadan ölüp gitmişti. O insanlar böyle bir felaketi hiç tatmamışlardı.

"Neden bize rastladı?"

"Neden gelip bizi buldu?"

Böyle sorularla çok karşılaştım. Onlar habersizce yaşayıp ölenlerden ne farkları olduğunu, böylesine güçlü bir kırılmanın neden kendilerine darbe vurduğunu ve tehdidin amacını anlamak istiyorlardı. Aslında her şeyden el etek çekerek Allah'a yönelenler de aynı sorgulamayı yapmışlar, kendi yaşamlarını gözden geçirerek, en azından yapageldikleri yanlışlarla dolu çizgiden vazgeçme kararı almışlardı. İki gurubun da anlamaya çalıştığı şey; Allah nasıl böyle bir adaletsizlik yapabilir ya da yapmış mıdır?

ALLAH'IN ADALETİNİ SORGULAMAK

Bize kolaylık sağlaması için bilinçaltı dediğimiz okyanusa sakladığımız ve bize özel olan bilgi kapasitemiz vasıtasıyla, dış dünyada karşımıza çıkan bir felaketi anlamlandırmaya çalışırız. Ama unutmayalım ki; bir çok olay birikimimizle anlaşılır hale geldiği halde, felaketleri anlamlandırabilmemiz o kadar kolay olmaz. Bilinçaltımız geleceğe ait bir felaket bilgisini reddedebilir. Peki ya felaket gelip çatmışsa? Reddetme eylemi işte burada iflas eder. Peki o zaman ne olacak? İşte reddedip rahatlayabileceği bir yol bulamayınca bilinçaltımız sorgulamaya başlar ve felaket ne kadar büyükse sorgulama, sebeplerden asıl faile yönelir, yani her şeyi yaratana. Bilinçaltı bu noktada Allah'ın adaletini sorgulamaya başlar.

Bu ve benzeri tepkileri savaşların yaşandığı yıllarda da görebiliriz. O insanlar da kendi sorgulamalarının haklı olduğunu düşünerek, **"bu felaketli yıllar neden**

bizim neslimize ulaştı" diyerek itirazlarını dile getirmişlerdir.

Şimdi her gün ekranlardan izliyorsunuz; içinde yaşadığımız 2014 yılında olaylar daha da karmaşıklaşıyor. Ortadoğu, Irak ve Suriye'nin durumunu hepimiz görüyoruz. Ben beş-altı yıl önce bile bu durumu bütün kitaplarımda anlatıyordum ama bu yaklaşımı şimdi bile pek göremiyorum. O günlerdeki bilinçaltı dürtüleri **"reddetme"** üzerineydi. Peki ya bugün? Artık reddeden pek kalmadı, çünkü artık felaket geldi ülkemizin de kapısına dayandı.

KAFAMIZI KUMA GÖMMEK OLACAKLARI ENGELLEMEZ

Yavaş yavaş sorgulama aşamasına geçildiğini her geçen gün daha güçlü işaretleri takip ederek izliyorum. Eğer bir bilgi gelmişse ve **"felaket olacak"** diyorsa, ilk tepki olarak **"Reddetmek"** yerine **"Belki"** demeyi öneriyorum. Evet bu kabul bizi en azından uyanık tutacak ve gafil avlanmamızı önleyecektir. En azından ben böyle düşünüyorum ve şunu söylüyorum: Bunlar henüz başlangıç, maç daha yeni başladı. Daha öyle şeyler var ki; insan şaşırıp kaskatı kesiliyor. Size teklifim bu kitabı okuyunca ayrı ve oluşmuş bir "Bilinç" ile etrafınıza bakabilmenizdir. Müştak Baba'nın şiirlerinin tam da bu bilinci oluşturabilmek amacıyla, bizden tam 200 yıl önce yazılıp, zamanın ötesindeki bir postaneden bize ulaşmak üzere teslim edildiğini düşünüyorum.

Reddetmek en kolay yoldur. Bu yolu seçersek kendimizi geçici olarak, kısa bir süre rahatlatabiliriz. Kendi-

mizi ve yaşamımızı koruduğumuzu zannedebiliriz. Fakat bu davranışın bizlere hiçbir yararı olmayacaktır. Geçtiğimiz beş senede olan bitenler bize bunu kanıtlamış gibi görünüyor.

Müştak Baba'nın şiirlerle bize ulaştırmış olduğu tarihlerden gerçekleşmiş olanlar da var. Diğerlerinin ise gerçekleşme potansiyeli çok yüksek. Belki de bu bilgiler, bilincimizi yeni bakış açılarıyla olayları gözlemeye iterek, önceden tedbirler almaya yöneltebilir. Çünkü üstadın şiirleri, bizim henüz ulaşamadığımız geleceğe ait 200 seneyi de kapsıyor.

İKİ RAKİP

Müştak Baba'nın şiirlerinin büyük çoğunluğunda çizdiği genel bir tablo var. Bütün felaketler hep iki rakibin kutsal topraklar için birbirleriyle verdikleri mücadele sebebiyle meydana geliyor. Onlar didişirlerken olan etrafa oluyor. Sırasıyla her iki rakibe de isabet eden felaketler var. Tasarım çok enteresan. Felaket öncesi kimse böyle şeyler olabileceğine inanmıyor. Çünkü felaket isabet eden o sırada galip durumdaydı ve kendisini kazanıyorum zannediyordu. Üstünlük sağladığını zannettiği anda karşıdan hiç beklemediği bir atak geldi ve felakete uğradı. Yıllar geçti, diğer taraf yani atakla galip gelen üstün olduğunu sandığında ise aynı darbeyi rakibinden aldı. Sonuçta bu çekişme insanlığa zarar vermeye başladı.

Kıyamet alâmetleri ile bunu tasvir eden sahneler birçok kitapta anlatılır, dini kaynaklarda da bolca bahsedilir ve biz onları bize hiç ulaşamayacak uzaklıktaki olaylar

olarak kabul ederiz. Yapılan betimlemelerden bu sebeple hiç rahatsız olmayız.

Fakat Kur'an-ı Kerim ayetleri inmeye başladığında ilk Müslümanlar bu sahnelerden çok etkilenmişlerdi. Öyle ki onlar binlerce yıldır atalarından aldıkları bilinçaltı bilgilerini programlarını kısacık yaşamları içinde yeniden formatlamışlardı. Yepyeni bilince sahip insanlar olarak yeni bir nesle öncülük edebildiler. Hem kendi kaderlerini hem de torunları olan bizlerin kaderlerimizi değiştirdiler. Yeni bir maceraya akıttılar kaderi.

Belki bunu bizler de yapabiliriz. Müştak Baba'nın şiirleri; aslında kıyameti tetikleyen gelişmelerin, sözünü ettiğimiz rakiplerin bu mücadelesiyle, bu çekişmesiyle başlayacağını anlatıyor. Kıyameti önleyebilmek mümkün olabilir mi bilemem. Ama belki geciktirilebilir. Ben bunu, başarılabilir bir şey olarak görmek istiyorum.

TANRI'YI KIYAMETE ZORLAMAK

Ortadoğu'da sahnelenen şeyin batıdaki ismi nedir biliyor musunuz?

"Tanrı'yı kıyamete zorlamak"

Peki bu ne demek?

İşte bu sebeple ben kıyametin geciktirilmesi gereken bir şey olduğunu ve bunun belki de bizim yeni bilincimizle başarılabileceğini iddia ediyorum.

Tanrı'yı kıyamete zorlamak batıda şöyle anlaşılır:

Aslında Allah, İsrail'in kurulup dünyaya hakim olacağına Tevrat'ta söz vermiştir. Fakat bu sözünden ya vazgeçmiş ya da buna kayıtsız kalmıştır. İşte bu sebeple

İsrail'in dünya hâkimiyetine Tanrı'ya rağmen ulaşılması gerekir.

Peki bu nasıl olacak?

Şöyle olacak:

Tanrı zorlanacak...

"Olur mu öyle şey?" demeyin. Onlar Tanrı diyorlar ama Allah nasıl zorlanabilir ki?

Dünya'yı yaratmamış mıdır?

Evet yaratmıştır.

Öyleyse dünyanın yok olması pahasına bir zorlama gerekmektedir. İşte o zaman Allah pes ederek İsrail'in dünyaya hakim olmasına, pek istemese de ses çıkarmayacaktır.

Nasıl ama?

İşte Tanrı'yı kıyamete zorlamak budur.

Öyle şaşırdınız ki ne diyeceğinizi bilemiyorsunuz değil mi? Sakın ukalalık yaptığımı sanmayın, ben de bunun böyle olduğunu anlayınca şaşkına dönmüştüm, oradan biliyorum...

Evet, bu teoriye İsrailoğullarının bir bölümü yürekten inanıyor. Ayrıca dünyayı da büyük ölçüde inandırmış gibi görünüyorlar. Yani Allah'ın direnişini kırabilmek için olmadık felâketler zorlanıyor ve bunun sınırı da yok. Dünya toptan bomba olup patlatılabilecek olsa, yani buna güçleri yetse, emin olun bunu da yapmaya hazır görünüyorlar. Allah'ın bu durumda pes edebileceğini düşünüyorlar.

Bazı kafayı sıyırmış aşıklar vardır. Çok severler ama kızı bir türlü elde edemezler. Aşk giderek nefrete dönüşür, yine sonuç alamazlarsa nefretleri büyür, büyür

büyür... Ve artık her ne pahasın olursa olsun **"başkasına yar etmem"** mantığına kadar ulaşırlar.

Peki sonra?...

Gazetelerin iç sayfaları bu tür cinayetlerle doludur: Sevgilisini öldürdü ve sonra intihar etti. İşte Tanrı'yı kıyamete zorlamak böyle bir şeydir.

KIYAMETİ GECİKTİRMEK

Benim önerim Tanrı'yı kıyamete zorlayanların tam zıt yönünde olacaktır.

"Kıyameti geciktirmek!..."

Bu nasıl olacak diyorsanız bu kitabı dikkatle okumanızı öneririm. Gelecekten kıyameti geciktirmek üzere bize ulaştırılmış olan bilgilerle yepyeni bir bakış açısına sahip olun ve sonra yapın:

Kıyameti geciktirin veya erteleyin!...

Ey genç anneler ve anne adayları...

Sizlere sesleniyorum:

Acilen bilinçaltı kodlarınızı değiştirin. En kestirme yol olan **"Reddetmek"** yerine, geleceğe ait anlatılanların gerçekleşmesinin mümkün olabileceğini kabul edin.

Ey genç erkekler...

Yarın baba olacaksınız, bir aileniz olacak. Onları gerçekten güvenceye alabilmenin yolu, aslında gerçeği görebilmektir. Etrafınızda dönenleri sizler de görün ve bilin. Yeni bir bilinç gerekiyor. Artık uyumaya ve uyutulmaya bence bir son verin.

Biraz önce geleneksel toplumlardaki çatışma potan-

siyelinin nasıl yok edildiğini gelinin isim takması adetiyle anlatmaya çalıştım. Felakete karşı barışı destekleyen bir anahtar oluşturup, hayatın korunmasını garanti altına almışlardı.

Bizler de bütün insanlığı ailemiz olarak görebiliriz, hatta öyle görmeliyiz. Hepimizin kaderi ortaklıktır ve bizler bunu tam olarak böyle bilmeliyiz. Çatışma potansiyellerine karşı **"hak sahibi, ortak"** muamelesi yapabileceğimiz bilinçaltımıza, bu barışçıl mesajı veren bir yöntem geliştirmemiz geriyor.

Evimize gelen hak sahibine bir yasak koymalıyız. Bize iyi davranış sergilemesini zorunlu kılacak barışçıl bir yasak. Evet böyle olmalı. Bu küçük değişiklik öyle etkili olmalı ki, bütün çatışma potansiyelleri çalışamaz olsun.

KUTSAL TOPRAKLAR BOŞALTILIYOR

İsrailoğulları bu topraklarda ısrar ediyorlar ama bu topraklar tıka basa Müslüman dolu. Yapılacak şey aslında belli. Fakat bu iş imkânsız gibi görünüyor. Aslında böylesine imkânsız olan bir şey, yine imkânsız gibi görünen stratejilerle başarılabilir.

KUTSAL TOPRAKLAR BOŞALTILIYOR

Müştak Baba'nın İsrail ile ilgili çok sayıda şiiri var. Onun şiirlerini okudukça bugünlerde içinde yaşamakta olduğumuz karmakarışık sistemin temel dinamiklerini daha iyi kavrıyorum.

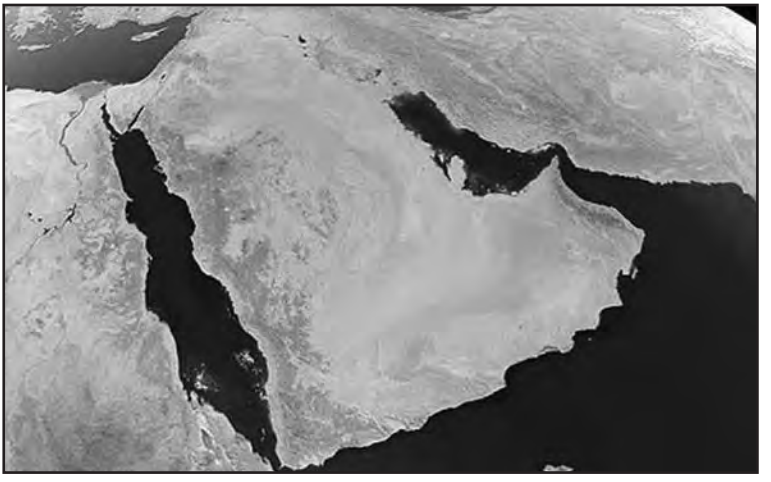
Mesela İsrailoğullarına devletlerini kurduran ve evrensel haklılıkla meşru zemin kazandıran şeyin aslında **"Mağduriyet"** olduğunu öğrendim. Müştak Baba bir şiirde şöyle söylüyor:

NEFSİ HELAKDIR EY CAN

Bu şiir Ejder şiiridir ve Divan'ın 86. sayfasında yer alır. Müştak Baba bu şiirde İsrail'in kuruluş tarihlerini veriyor ve İsrail'i Akdeniz sahiline çıkartma yapan bir kuvvet olarak betimliyor.

Aslında bu satır her şeyi açıkça anlatıyor. Yani İsrailoğulları **"biz helâk ediliyoruz; bu sebeple bir devletimiz olmalı ve Tanrı'nın kutsal toprakları olarak bize söz verdiği topraklarda bir devlet kuracağız"** diyorlar.

İşte bütün mesele bu aşamadan itibaren başlıyor ve

Dünyanın kalbi ve kavimlerin kaynaştığı Ortadoğu'nun uzaydan çekilmiş bir görüntüsü

karmaşıklaşıyor. Herkes biliyor ki İsrailoğullarının devlet kurmak istedikleri yer dünyanın tam da kalbindedir. Medeniyetin ilk kurulduğu yer olan ve İsrailoğullarının Kutsal topraklar diye kabul ettiği bu bölge, binlerce yıldır kavimlerin kaynaştığı yerdir. Günümüzde ise Müslümanlar tarafından yaklaşık 1435 yıldır iskân edilmiş durumdadır.

İsrailoğulları bu topraklarda ısrar ediyorlar ama bu topraklar tıka basa Müslüman dolu. Yapılacak şey aslında belli. Fakat bu iş imkânsız gibi görünüyor. Aslında böylesine imkânsız olan bir şey, yine imkânsız gibi görünen stratejilerle başarılabilir.

Yine Müştak Baba'dan öğrendiğim ve şu an sınırları belli olmayan İsrail devletini sahile çıkarma yapmakta olan bir ordu olarak görmeye ben de zor alıştım ve sizleri de aynı bakış açısına davet ediyorum. İsrailoğullarının yıllarca süren çıkarma harekâtı yapılmakta olduğunu

düşünün. Yaklaşık 50 yıl önce ilk kuvvetlerin sahilin küçük bir kesimine tutunabildiğini ve giderek günümüzde bu sahil kesimini kontrol eder hale geldiğini hayal edin. Doğaldır ki sahilde tutunan İsrail, önümüzdeki elli senede içerilere nüfuz etmek, ilerlemek isteyecektir. Fakat sahilin iç kısımları insanlarla dolu ve her yer iskân edilmiş. İsrailoğulları cephe savaşı yapsa buna imkân yok. İç kesimdeki kavimlerin hepsi dini bağlarla birbirleriyle bağlı, ayrıca da çok kalabalıklar. İsrailoğullarıysa az bir nüfusa sahip. Yapılacak olan şey, iç kesimlerde bulunan ve aralarında ihtilaf bulunan kesimleri körükleyerek birbirine kırdırmaktır. İsrailoğullarının ilerleyiş güzergahı istikametindeki yerler, boşaltılması gereken yerlerdir. İşte günümüzde hepimizin kafasını karıştıran Ortadoğu oyunu ancak böyle bir bakışla anlaşılabilir. Yapılan şey temelde kutsal toprakların boşaltılması işlemidir. Bütün bölge insansızlaştırılacaktır. İŞİD'i ve olan biten her şeyi ancak böyle bakabilirsek anlamlandırabiliyoruz. Müştak Baba bize ne geniş açılı gözlükler vermiş. Şiirlerini günümüzden tam 200 yıl önce yazmış olduğu halde, ne yazıktır ki ondan bizim daha yeni yeni haberimiz oluyor.

Boşaltılan ve insansızlaştırılan Ortadoğu.

Kur'an-ı Kerim'in hemen hemen bütün sureleri beni hayret ve şaşkınlığa düşürüyor. Ama öyle bir sure var ki; okuyunca şaşkınlığım kat kat arttı.

Maide suresi mucizevi bir sofradan bahsediyor.

Biliyorsunuz, Havariler Hz. İsa'nın yardımcılarıdır. Bir gün Hz. İsa'ya **"Biz gözümüzle görüp elimizle tutmak istiyoruz"** diyorlar; **"Rabbin bize gökyüzünden somut bir sofra indirebilir mi?"** Hz. İsa bunun üzerine Allah'a dua ediyor: **"Rabbim bana gökyüzünden öyle bir sofra indir ki hem şimdikiler hem de sonradan bana inananlar için özel bir mucize olsun"** diyor.

Maide suresindeki mucizeler, aslında Hz İsa ve Havariler ile sınırlı değil. Bu surede Hz. Musa da ve İsrailoğulları da anlatılıyor. Hz. Musa'nın bir seslenişi var ki; normal okuyunca olağanüstü birşey yok gibi görünüyor. Ama biraz derinleşince, gerçekten de günümüzde gerçekleşmekte olan İsrailoğullarının Kutsal Topraklara girişinin anlatıldığını görüyoruz.

Bu özel sure, işte böyle şaşırtıcı bir olaydan bahsediyor. Fakat esas şaşırtıcı olan tarafı bu değil. Benim şaşırdığım bölüm 20. Ayetten 26. Ayette kadar olan bölüm:

> 20 - Musa kavmine şöyle demişti: "Ey kavmim! Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. O, içinizden peygamberler çıkardı. Sizi hükümdarlar yaptı. Ve âlemlerde hiçbir kimseye vermediğini size verdi."
>
> 21 - "Ey kavmim, Allah'ın size yazdığı kutsal toprağa girin, geriye dönmeyin, yoksa kayba uğrarsınız."
>
> 22 - Onlar da: "Ey Musa! Orada zorba bir kavim var. Onlar oradan çıkmadıkça biz oraya asla giremeyiz. Eğer oradan çıkarlarsa, şüphesiz biz de gireriz" dediler.
>
> 23 - Allah'tan korkan ve Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki

adam şöyle dedi: "Onların üzerlerine kapıdan girin. Oradan girerseniz muhakkak galip gelirsiniz. Eğer layıkıyla inanıyorsanız yalnız Allah'a dayanın.

24 - Kavmi Musa'ya: "Ey Musa! Onlar orada olduğu sürece biz oraya asla girmeyiz. Sen ve Rabb'in gidin savaşın. Biz burada oturacağız" dediler.

25 - Musa: "Ey Rabbim! Ben, kendimle kardeşimden başkasına söz geçiremiyorum, artık bizimle bu fâsık kavmin arasını ayır" dedi.

26 - Allah Musa'ya şöyle dedi: "Kırk sene o mukaddes yer onlara haram kılınmıştır. Yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşacaklar. O fâsık kavim için üzülme!"

5/Maide suresi; ayet: 20-26

Burada İsrailoğullarının kutsal topraklara girme hikâyesi anlatılıyor. Söz ettiğim bu altı ayet önemli olmalı ki, Elmalılı Hamdi Yazır gibi bir İslâm alimi bile bu ayetlere özel bir dizi açıklama yapmış. Hatta öyle ki; Elmalılı tefsirinde hiç alışık olmadığımız bir şeyle ayetlerin açıkla- maları içinde karşılaşıyoruz:

Bu, bir devletin yıkılış şeklinin temsildir. Unuk oğlu Uc bir hükmî şahıs, fakat tarihî bir masaldır. O zaman Arz-ı mukaddes'te oturup hüküm süren bir kavmin timsalidir. Ahad (birler), Aşerat (onlar), Miat (yüzler), ulüf (binler) rakamların mertebelerinden her birinin ilk ferd sayısı olan "üç" adedine çarpımının sonucu bulunan üçbin üçyüz otuzüç sayısı Fisagorilerin sayı körletmesine kaynak teşkil eden gizli bir usul (metod) ile bu devletin hükmünün dairesini, arazisini, maddi kuvvetini gösterir. Bununla üçbin üçyüz otuz üç arşın, Hz. Musa'nın on arşın boyu iki tarafın

maddi bakımdan mukayese edilmesine bir ölçü teşkil eder. Üçbin sene, bu kavmin eskiliğini, başındaki odun, parlaması mümkün olan bir fitneyi temsildir ki, bu casusların gelişi ve tutuluşları da bu fitneye bir ek olmuş demektir. Kadın, hükümdarın şehveti ve maiyeti; üzüm, servet ve ziraatın feyz ve bereketi; taş, o devrin mancınık ve diğerleri ile harp araçları; bakış ve dönüş İsrailoğulları'nın gelmesinden sonraki tedbirler ve hazırlıklar; Hüdhüd, ilâhî tasarruf; taşın delinmesi, hükümet merkezi (baş şehir)nin fesat ve dağılması; boğazına geçmesi, harbe ait tedbirlerin tepkisi ve iç ihtilâl; sendeleyip yıkılmak devletin yıkılması; bu sırada Hz. Musa'nın yürümesi, İsrailoğulları'nın sonradan saldırması; üçbin küsüra nisbette Musa'nın on arşın boyu İsrailoğulları'nın ve bulundukları arazinin miktarıdır. Asâ, Hz. Musa'nın i'cazının gücü ve bunun on arşın boyu, harp yoluyla yürünülen mesafe; on arşın sıçrama, hiç harp edilmeksizin işgal edilen mesafe; otuzar arşın yükseklik, üçbin üçyüz kusûra nisbetle yok edilen kuvvet ve işgal edilen arazi; topuktan vurulup ölmek, koca bir devlet ve memleketin kenarından ve güzergâhından az bir yerin işgaliyle yıkılıvermesi ve nihayet etraftan üşüşüp başını koparmak, hükümetin yok olması ve memleketin komşu kavimler tarafından bölüşülüp istila edilmesidir.

İlk bakışta bundan İsrailoğulları'nın Arz-ı Mukaddes'e girişi Hz. Musa'nın hayatında olmuş gibi sanılırsa da, bunun yanlış olduğu söyleniyor. Şu halde Hz. Musa'nın da şahsı değil, maneviyatı ve dini düşünülmüş demek olur.

Elmalılı Hamdi Yazır Tefsiri:

5/Maide suresi; ayet: 22

Birinci olarak Elmalılı bu ayetlerdeki Musa'nın bizim bilip tanıdığımız Hz. Musa'dan farklı olduğunu, kastedilenin onun şahsı olmadığını söylüyor. Ne acayip değil mi?

Şimdi Elmalılı Hamdi Yazır mealindeki ikinci konuyu gözden geçirelim:

> Hani bir zaman Musa kavmine şöyle demişti: Ey benim kavmim, Allah'ın size olan nimetini anıp yâdediniz. O zamanki nimetini ki, içinizde peygamberler yarattı ve sizi hükümdarlar kıldı ve size âlemlerden hiç birisine vermediği şeyler verdi. Âlemde hiçbir kavimde İsrâiloğulları'ndaki kadar çok peygamber gönderilmemiş olduğu bilinmektedir. Önce Yâkûb'un evlatları Esbat (torunlar), sonra Musa, Harun, Yûşâ ve bu cümleden Hz. Musa'nın kavminden seçip beraber Tur dağına gittikleri yetmiş zat ve daha sonra nice İsrailoğlu peygamberi gelmiştir. **Ancak âyetin ilerisinden kesin bir şekilde anlaşılıyor ki Hz. Musa bu hatırlatmayı yaptığı zaman İsrâiloğulları henüz Arz-ı Mukaddes'e girmemiş ve da-ha bir vatan tutmamış ve henüz hükümdarlar devrine ermemişti. O sırada da Musa, Harun ve yetmiş zat ile tahakkuk etmiş ise de "sizi hükümdarlar kıldı" demek nasıl mümkün olabilir? Gerçi bunun vaki oluşunun tahakkukuna dayanarak, istikbalden mazi ile tabir olarak kılacaktır,** kılacağı muhakkaktır veya ezelde böyle takdir etmiştir" mânâsına olması ve dolayısıyla peygamberlerden bütün İsrailoğulları peygamberleri, hükümdarlardan da bütün İsrailoğulları hükümdarlarının kasdedilmiş olması muhtemeldir. Bu şekilde

meâlin özeti şöyledir: "Ey benim kavmim! Muhakkak ki Allah sizin içinizde daha birçok peygamberler yapacak ve sizi hü- kümdarlar kılacak. Saltanatlara erdirecek ve size diğerlerine vermediği şeyleri verecek. Şimdi Allah'ın bunları yaptığı veya takdir ettiği zaman size olan nimetini anın ve düşünün de ona göre hareket edin." demek olur. Ve **Hz. Musa'nın bu hatırlatmasının o günkü bulundukları zamânâ değil, sırf geleceğe ait bir nimeti, ezeli bir takdiri gaybdan müjdeleme ve haber verme şeklinde kabul edilmesi gerekir.**

Elmalılı Hamdi Yazır Tefsiri:

5/Maide suresi; ayet: 26

İkinci olarak bu altı ayetin geçmiş İsrailoğullarıyla hiç ilgisinin olamayacağını hatta gelecek ile çok yakından ilgili olduğunu söylüyor. Bu da çok acayip! Kur'an-ı Kerim geleceği de anlatıyor mu acaba?

Üçüncü olarak bu ayetlerden anladığımız kadarıyla İsrailoğullarının karşısındaki kuvvetler yani rakibi inanan Müslümanlar olarak betimlenmiş. Bu çok çok acayip. Biliyorsunuz eğer İsrailoğullarının Mısır'dan çıkıp kutsal topraklara gelişleri sırasında Müslümanlıktan pek söz edilemez, arada en az 2000 sene var. O sırada inananlar sadece İsrailoğullarıydı. Diğer kavimlerin hemen hepsi de pagan idi. Ama hayret ettiğimiz ayetler, İsrailoğullarının rakibi olan kavmin iki yöneticisi olduğunu ve bunların Allah'a inanıp Allah'a tevekkül eden kişiler olduğunu açıkça söylüyor.

Dördüncü ayrıntı, aynen bugün olduğu gibi kutsal toprakların hınca hınç insanlarla dolu olduğu ve insan-

ların burayı belki de binlerce yıldır yurt olarak benimsemiş olmalıdır. İsrailoğulları buraya girmek istiyor ama bunun için savaşmaları gerekiyor. Onlar cephe savaşı yapmak istemiyorlar ve şöyle diyorlar: **"Bu topraklarda cebbar bir kavim var. Ancak onlar oradan çıkarlarsa biz oraya girebiliriz."**

Şimdi Elmalılı Hamdi Yazır'ın **"Hz. Musa'nın bu hatırlatmasının o günkü bulundukları zamânâ değil, sırf geleceğe ait bir nimeti, ezeli bir takdiri gaybdan müjdeleme ve haber verme şeklinde kabul edilmesi gerekir."** demesinden hareketle, anlatılan bütün hikâyenin aslında günümüzü ve sonrasını işaret ettiğini de hatırlayacak olursak, yavaş yavaş stratejiyi anlayabiliyoruz değil mi?

Önce kutsal toprakların boşaltılması gerekiyor. Peki bu nasıl olacak? Tabii ki bugün yapıldığı gibi olacak. Önce ihtilaflar körüklenecek, toplumlar birbiriyle düşman hale getirilince birbirlerini acımasızca katledecekler. Bu iş ne kadar uzarsa İsrailoğulları için o kadar iyidir. Arada bir de görünmeyen ellerce oluşturulup finanse edilmiş olan bazı buldozerler sahaya sürülerek kıyı bucakta kalmış olanlar da ayıklanırsa bu iş tamamdır.

Beşinci olarak öyle bir şeyle karşılaşıyoruz ki; işte ben buna artık "Pes!" dedim. Böyle bir şey Kur'an-ı Kerim tefsirinde nasıl olabiliyor diyerek bütün dikkatimi verdim. Çünkü şimdiye kadarki eski alimlerin tefsirlerinde hiç olmayan bir şeyle karşılaşmıştım. Bir İsrail hikâyesi Maide suresinin 22 ve 23. ayetlerin açıklaması olarak Elmalılı tefsirine alınmıştı:

Kâlû yâ mûsâ inne fîhâ kavmen cebbârîn(cebbârîne), ve innâ len nedhulehâ hattâ yahrucû minhâ, fe in yahrucû minhâ fe innâ dâhılûn

Onlar da: "Ey Musa! Orada zorba bir kavim var. Onlar oradan çıkmadıkça biz oraya asla giremeyiz. Eğer oradan çıkarlarsa, şüphesiz biz de gireriz" dediler.

5/Maide suresi; ayet: 22

Kâle raculâni minellezîne yehâfûne en'amallâhu aleyhim edhulû aleyhimul bâb(bâbe), fe izâ dehaltumûhu fe innekum gâlibûne ve alâllâhi fe tevekkelû in kuntum mu'minîn

Allah'tan korkan ve Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki adam şöyle dedi: "Onların üzerlerine kapıdan girin. Oradan girerseniz muhakkak galip gelirsiniz. Eğer layıkıyla inanıyorsanız yalnız Allah'a dayanın.

5/Maide suresi; ayet: 23

Elmalılı, bu iki ayeti şaşırtıcı biçimde şöyle tefsir ediyor ve Unuk Oğlu Uc adında bir hikâye anlattıktan sonra ayeti şöyle tefsir ediyor:

Bu nakilde zorba hükümetinin kuvvetli bir zabıta teşkilâtı bulunduğu ve İsrailoğulları'nın kendilerine saldırma hilesinde olduğunu öğrenmiş bulundukları anlatılmış demektir ki, bunların kuvvetlerini ve iriliklerini tasvir yolunda İsrailoğulları'nın türlü türlü hikâyeleri, masalları vardır. Bu cümleden olarak bu zorbalar hükümetini başı gökte gururlu ve kibirli bir şahin misaliyle temsil demek olan "Ac" yahut "Unuk oğlu Uc" masalı bu arada nakledilir ki, fevkâlâde büyük ve kıymetli de olsa zorba bir hükümetin Al-

lah'ın kudreti ile ansızın bir darbe (vurup) altında mahvolup yok olabileceğini anlatır. Dilimizde "ucu boluk" diye bilinen bu tarihi masalı burada naklet-mek konunun anlaşılması bakımından faydalıdır. Şöyle ki:

Vekiller casusluğa çıktıkları zaman Unuk oğlu Uc ile karşılaşmışlar ki üçbin üçyüz otuzüç arşın uzunluğunda boyu varmış ve üçbin senedir yaşıyormuş. Rastladıkları zaman başında bir deste odun varmış. Bunları tutmuş o destenin içine koymuş, karısına götürmüş: "Bak bunlar bizimle savaşmak arzusunda bulunuyorlar" diye önüne atıvermiş. "Şunları ayağımın altında ezivereyim mi?" demiş. O da: "Hayır öyle yapma, bırak gitsinler, gördüklerini kavimlerine haber versinler" demiş, bırakıvermişler. Onlar da bunların durumlarını gözden geçirmişler. Görmüşler ki, üzümlerinin bir salkımını dört beş kişi götürebiliyor. Nihayet çıkmışlar, birbirlerine: "Eğer bunları İsrailoğulları'na haber verirseniz, Allah'ın peygamberine karşı dinden dönerler, öyle ise gizleyelim, yalnız Musa ve Harun Aleyhisselam'a söyleyelim, onlar ne fikirde bulunacaklarsa bulunsunlar" demişler ve aralarında böyle anlaşma yapmışlar ve yanlarına bir tane de üzüm almışlar ki bir adam ağırlığında varmış. Fakat geldiklerinde Kâleb ile Yûşâ'dan başkası sözlerinde durmamışlar, her biri kendi torunlarına harbi yasaklamaya ve gördüklerini anlatmaya başlamışlar.

Daha sonra Musa'nın ordugâhı bir fersah (üçmil veya beş kilometre) kare imiş. Uc gelmiş, bunlara bakmış, dönmüş dağdan bu asker mikdarında ve değirmen-

taşı şeklinde kocaman bir kaya yontup ordunun üzerine bastırmak için başına almış, Allah Teâlâ da bir Hüdhüd göndermiş, başına göre kayanın ortasını oymuş. Delinmiş birden bire Uc'un boğazına geçmiş, geçince sendelemiş yıkılmış. Çabalarken karşıdan Hz. Musa yürümüş. Boyu on arşın imiş, on arşın da âsâsı varmış. On arşın da sıçramış bu otuz arşın yükseklikte ancak topuğuna yetişmiş vurmuş, fakat öldürmüş. Bunun üzerine etraftan hançerlerle üşüşmüşler ve başını koparmışlar.

Bu, bir devletin yıkılış şeklini temsildir. Unuk oğlu Uc bir hükmî şahıs, fakat tarihî bir masaldır. O zaman Arz-ı mukaddes'te oturup hüküm süren bir kavmin timsalidir. Ahad (birler), Aşerat (onlar), Miat (yüzler), ulüf (binler) rakamların mertebelerinden her birinin ilk ferd sayısı olan "üç" adedine çarpımının sonucu bulunan üçbin üçyüz otuzüç sayısı Fisagorilerin sayı körletmesine kaynak teşkil eden gizli bir usul (metod) ile bu devletin hükmünün dairesini, arazisini, maddi kuvvetini gösterir. Bununla üçbin üçyüz otuz üç arşın, Hz. Musa'nın on arşın boyu iki tarafın maddi bakımdan mukayese edilmesine bir ölçü teşkil eder. Üçbin sene, bu kavmin eskiliğini, başındaki odun, parlaması mümkün olan bir fitneyi temsildir ki, bu casusların gelişi ve tutuluşları da bu fitneye bir ek olmuş demektir. Kadın, hükümdarın şehveti ve maiyeti; üzüm, servet ve ziraatın feyz ve bereketi; taş, o devrin mancınık ve diğerleri ile harp araçları; bakış ve dönüş İsrailoğulları'nın gelmesinden sonraki tedbirler ve hazırlıklar; Hüdhüd, ilâhî tasarruf; taşın de-

linmesi, hükümet merkezi (baş şehir)nin fesat ve dağılması; boğazına geçmesi, harbe ait tedbirlerin tepkisi ve iç ihtilâl; sendeleyip yıkılmak devletin yıkılması; bu sırada Hz. Musa'nın yürümesi, İsrailoğulları'nın sonradan saldırması; üçbin küsüra nisbette Musa'nın on arşın boyu İsrailoğullarının ve bulundukları arazinin miktarıdır. Asâ, Hz. Musa'nın i'cazının gücü ve bunun on arşın boyu, harp yoluyla yürünülen mesafe; on arşın sıçrama, hiç harp edilmeksizin işgal edilen mesafe; otuzar arşın yükseklik, üçbin üçyüz kusûra nisbetle yok edilen kuvvet ve işgal edilen arazi; topuktan vurulup ölmek, koca bir devlet ve memleketin kenarından ve güzergâhından az bir yerin işgaliyle yıkılıvermesi ve nihayet etraftan üşüşüp başını koparmak, hükümetin yok olması ve memleketin komşu kavimler tarafından bölüşülüp istila edilmesidir.

Elmalılı Hamdi Yazır Tefsiri:

5/Maide suresi; ayet: 23

Eski alimler geçmiş tefsirlerde ayetleri açıklayabilmek için İsrailiyattan yararlanarak bazı açıklamalar yapmışlardır. Fakat birebir hem de yoğun sembolik bir anlatımı olan **"Unuk Oğlu Uc"** gibi bir hikâyeyi inanın hiç görmemiştim. Elmalılı üstadımız bu hikâyeyi birebir vermekle yetinmeyerek hikâyede yer alan sembolleri ve genel olarak hikâyeyi deşifre ederek anlatmayı tercih etmiş. İşte beni iyice meraklandıran şey de bu oldu.

Maide suresinin sözünü ettiğim ayetlerinde İsrailoğulları stratejilerini kutsal toprakları boşaltmak olarak açıkladıktan sonra hiç beklemedikleri bir şeyle karşılaşı-

yorlar. Kutsal toprakların diğer bir bölümünü sahiplenmiş olan Müslümanların iki yöneticisi, bu stratejiyi anlayıp İsrailoğullarının boşaltma harekatına başlamış olduğu bir bölgeye karşı atak yaparak o bölgeyi ele geçiriyorlar. İşte bu beklenmeyen harekât üzerine İsrailoğullarının bu kez direkt olarak cephe savaşına geçmeleri gerekiyor. Onlar yani İsrailoğulları eski stratejinin yeni duruma da uygulanmasını istiyorlar. Cephe savaşı yapmakta ısrar ediyorlar. Bunun üzerine İsrailoğullarının kutsal topraklara girişi tam kırk yıl akamete uğruyor. Ayetlerin ifadelerden anlıyoruz ki; İsrailoğulları kutsal toprakları boşaltma, insansızlaştırma stratejisini 40 yıl gecikme bittikten sonra gerçekleştirilebildiğini tefsirinde anlatıyor.

Kutsal toprakların boşaltılması çok özel bir stratejidir. Uzun yıları alan bu stratejinin bugün bizler başlangıç yıllarını yaşıyoruz. Suriye ve Irak'ta yaşananları tamamen doğal dinamiklerle ve yerel oyuncularla açıklayabilmemiz öyle görünüyor ki imkânsızdır. İşte IŞİD dediğimiz yapay örgüt de ancak böyle bir bakış açısıyla gözlenebilirse ne yapılmak istenildiği belki bir miktar anlaşılabilecektir.

IŞİD NE YAPIYOR?

IŞİD'in stratejistleri için kayıpları hesaba katmak gibi bir zorunluluk hiç yok. Para deseniz bitmez tükenmez bir destek var; sanki Allah yağdırıyor. İnsan deseniz öyle; Allah gönderdikçe gönderiyor...

لا إله إلا الله

IŞİD NE YAPIYOR?

IŞİD'in aslında Afganistan'a kadar uzanan bir kökene sahip olduğu söyleniyor. Fakat bu görüş bence çok gerçekçi değil. Afganistan'dan Irak ve Suriye'ye Cihad için gelen El Kaide ve ondan ayrılan El Nusra gibi örgütler bugün hâlâ varlıklarını koruyorlar.

IŞİD, kendi varlığını geliştirmek için ilk çekirdeğini Afganistan'dan gelenlerle takviye etmiş olabilir. Aslında örgütün çıkışı Irak'ın ABD işgali yıllarına dayanıyor. Irak'taki sayısız terör ve bombalama eylemleri örgütün kuruluş stratejisidir. Bu bombalamaların amacı ezik durumda bulunan Sünni aşiretleri ve Saddam güçlerini arkasına alarak güçlenebilmektir.

Daha sonra ise Suriye'de iç savaş çıkınca IŞİD'in Suriye'de bazı mevziler kazandığını ve orta bölgelerde Özgür Suriye direnişiyle çatışarak kendisine yer açtığını görüyoruz. Suriye'de belli kurtarılmış bölgeleri edinebilmesi için mevcut rejimle anlaşma yapması kaçınılmaz görünmektedir. Ayrıca IŞİD'in elinde azımsanmayacak derecede Suriye ordusuna ait Rus silâhının bulunuyor olması da, Esad rejimiyle bir şekilde anlaşma yapmış olabileceğini akla getiriyor. Bu günlerde IŞİD'in hem Rus hem de NATO silâhlarına sahip olmasını biraz komplocu

bir yaklaşımla da olsa şöyle okuyabilmek mümkündür: **"Esad'ın IŞİD ile anlaşmasının Rusya'nın haberi olmadan imkânsız olduğuna göre, Rus silâhlarının IŞİD'de olmasından Rusya'nın da bir şekilde anlaşmaya rıza göstermiş olacağı sonucuna varılabilir."**

Amerikan silahlarıysa son Musul işgaliyle IŞİD'in eline geçti. Musul'da Irak ordusu bu silahları göz göre göre IŞİD'e bıraktı. Sanki IŞİD Suriye'de Esad, İran ve Rusya ile anlaşıp onların düşmanlarına karşı bir perde vazifesi görecekti denilebilir. Irak'ta ise bu kez ABD ile anlaşmalı olarak taşeron işler yapmak üzere kollanıyor gibi. Sonuçta Rusya ve ABD'nin her ikisinin de taşeronu bir örgüt ve gizli bir anlaşmadan söz edilebilir. Bu anlaşmaların yapıldığını tabii ki hiçbir zaman ispat edemeyiz ama sonuçlar ortada ve hiç kimse birbirine rağmen Ortadoğu'da at koşturamayacağına göre, en dipte Rusya ve ABD'nin IŞİD konusunda birbirlerinden habersiz oldukları hiçbir şekilde iddia edilemez.

BİR ÖRGÜT DOĞUYOR (YARATILIYOR)

IŞİD 2011 yılının Mart ayından sonra yeni ismini kabul etti; **"Irak Şam İslâm Devleti"**. Örgüt, İngilizce ISIS veya ISIL olarak isimlendiriliyor. Mart 2014'den sonra yönünü Irak'a çevirdi ve Nisan 2014'den itibaren Musul ile birlikte Irak'ın orta bölgelerine hakim oldu.

Gelişmesini Suriye'de, büyümesini ise Irak'ta gerçekleştiren örgüt akıl almaz mucizevi işler başardı ve başarmaya devam ediyor. Mucize hem kendileri açısından hem de sanki hiç bu kargaşanın tarafı değilmiş gibi sesiz duran bir ülke açısından bakıldığında gerçekleşiyor gibi görünüyor. Şimdi bu akıl almaz mucizelere bir göz atalım. IŞİD neler yapıyor ve yaptıkları kimlere yarıyor?

IŞİD'İN İNSAN GÜCÜ

Bu örgütün bütün dünyadan gelen genç cihatçılarla insan gücünü oluşturduğunu biliyoruz. Batıdan, İngiltere, dahil Avrupa birliğine bağlı birçok ülkeden Müslümanlıkla yeni tanışmış olan radikal fikirlere ilgi duyan gençler seve seve IŞİD'e katılıyor. Özellikle geçmişinde İslâmiyet olan Arnavutluk, Kosova, Bosna gibi ülkelerden sayıları binleri bulan katılımlar olduğu biliniyor ve bu katılımların hâlâ devam ettiği düşünülüyor. Örgütün insan kaynaklarındaki artış da, aslında bu katılımların devam ettiğini doğruluyor.

Ayrıca İslâm ülkelerinden de çok sayıda radikal fikirli gençler örgüte katılmaya devam ediyor. Kuzey Afrika bu konuda başı çekiyor. Mısır dahil Arap ülkelerinden katılımların çok fazla olması, örgütte hakim dilin Arapça olmasından da rahatlıkla anlaşılabiliyor.

Türkiye'den de hemen her bölgeden radikal gençlerin örgütte olduğu biliniyor. Kürtlerin yoğun yaşamakta olduğu doğu ve güneydoğu bölgelerinden daha fazla gencin örgüte katıldığı iddia ediliyor. Diğer Ortadoğu ülkelerinden, Avrasya Türki Cumhuriyetlerinden, Pakistan, Afganistan, hatta Hindistan'dan katılımlar olduğu söyleniyor. Asya'daki İslâmî nüfusa sahip ülkelerden de azımsanmayacak sayıda katılımlar olduğu iddia ediliyor. Avustralya'dan bile azımsanmayacak katılımlar olduğu yazılıp çiziliyor.

Bütün bu katılımların gerçekleştirilebilmesi aslında örgütün uluslararası bir network ağına sahip olduğunu da gösteriyor. Bu kadar geniş coğrafyadan gelenlerin nasıl olup da güçlü servislerce engellenmeksizin Suriye ve Irak'a girebildikleri şaşılacak bir kapsam ile insanı şaşırtıyor.

Diyelim ki ABD göz yumdu, Rusya neden engellemiyor? İkisi anlaştı diyelim, peki İsrail'in işine gelmezse MOSSAD bu gençlere göz yumar mıydı? Hadi çocuklar gidin Suriye ve Irak'ta cihat yapın, İslâm devleti kurun der miydi? Sonuçta söz konusu yerler, yani Suriye ve Irak'ın tamamı kutsal topraklara dahil değil mi? Orada yekpare bir İslâm devleti İsrail'in işini kolaylaştırır mı, zorlaştırır mı? Eninde sonunda ele geçirmesi gereken topraklara yani kendi misak-ı millisine İslâm devleti izni verir mi sanıyorsunuz? Öyleyse bunda bir iş olmalı. MOSSAD sesini çıkartmıyor, bu radikal gençler de dün-

yanın her yerinden kutsal topraklara geliyorlarsa, bu işin içinde bir iş olmalı! İslâm devleti sadece bir kandırmaca ise IŞİD'in asıl amacı acaba nedir?

IŞİD'İN FİNANSAL GÜCÜ

Bu tip örgütler için aynı insan gücü gibi finansal güç de çok önemlidir. Hepiniz hatırlarsınız, bizim 35 yıldır didiştiğimiz PKK konusunda mecliste eleştiriler dile getirildiğinde hep şöyle sözler duyarız; **"PKK'nın finans gücünü kırmadıkça onu yok edemezsiniz."** Evet, bu sözleri yıllar boyunca ve defalarca duymuşuzdur. Peki, bu kadar insan giyeceği yiyeceği, barınması, nakliyesi, tedavisi, nasıl oluyor da düzenli ordularda bile görülmemiş bir organizasyonla devam ettirilebiliyor? Bir gün değil, bir hafta değil, yaklaşık üç yıldır. Giderek artan katılıma rağmen hiçbir sıkıntı çekilmeksizin IŞİD'in finansmanı sağlanabiliyor.

Dünyada belirli sınırları aşan para transferlerinin mason teşkilatlarının bilgisinden kaçamayacağını artık bilmeyen yok gibi. MOSSAD gibi bir haber alma teşkilatının bu konuda hiçbir şekilde rehavet içinde olmadığı ise kesindir. Öyleyse nasıl oluyor da giderek büyüyen ve ordulaşma eğilimi gösteren bu örgütte hiçbir finans sıkıntısı olmuyor.

Bu kadar iaşe fiziki olarak nasıl sağlanabiliyor? Bu kadar silahın parası nereden geliyor? Hem de son teknolojiyle üretilip piyasaya yeni sürülmüş olan bir çok silah var bunların ellerinde. Çarpışmalarda bu silahların örgüte üstünlük sağladığı ve hızlı ilerlemesinde bu faktörün etkili olduğu uzmanlarca açıklanıyor.

Bir de hiç hesaba katılmayan organizasyon yetenekleri var. Bu örgüt, bu kadar kısa bir vakitte bu yeteneği nereden edinmiş olabilir. Yoksa bu işte bir taraftan Rusların diğer taraftan da Amerikalıların mı parmağı var?

İddialara göre körfez ülkeleri ve Suudilerin zenginleri finanse ediyorlarmış. Öyle olsa bile, eğer bu iş ABD, İngiltere, Rusya ve İsrail'in çıkarlarına aykırı ise bu finans ne kadar gizlilikle yapılabilir? Bizdeki Halk Bankası operasyonu bile devletin bilgisi dahilinde olduğu halde gizli güçlerin müdahalesine uğramışken, dünyanın gözü önündeki bir savaş nasıl gizlice finanse edilebilir?

IŞİD'İN STRATEJİK AKLI

Aslında bir orduyu koruyup yönetebilmek başlı başına devasa bir iştir. Uzmanlık ister. Profesyoneller ve derin bir tecrübe gereklidir. Ayrıca savaşan bir ordunun stratejilerini oluşturabilmek hem sahada tecrübeli olmayı hem de dünyadaki dengeleri bilmeyi gerekli kılar. Bu da yetmez. Buna ek olarak yaptığınız atağın size ne fayda sağlayacağını iyice hesaplamış olmanız gerekir. Savaşlarda yanlış yapılan o kadar hesapsız işler olur ki, tamir etmek için hem harcanan zaman, hem de kayıplar fazlaca maliyet getirir. Ama gelin görün ki IŞİD'in stratejisini planlayanların birçok bakımdan elleri çok rahat görünüyor.

IŞİD'in stratejistleri için kayıpları hesaba katmak gibi bir zorunluluk hiç yok. Para deseniz bitmez tükenmez bir destek var. Sanki Allah yağdırıyor, insan deseniz keza öyle, Allah gönderdikçe gönderiyor...

Halbuki savaşa giren herhangi bir devlet önce insan

kaynağını, sonra da maliyeti en ince ayrıntısına kadar hesaplamak zorundadır. Hesap verilecek kurmaylar vardır. Giderek siyasetçiler bu kayıpların hesabını millete vermek zorundadırlar. IŞİD'in ise böyle bir problemi hiç yok. Hiç de olmayacak.

IŞİD'İN STRATEJİSİ

Hepimizin bildiği bir söz vardır; **"bir taşla iki kuş vurmak"** ya da **"derenin taşıyla, derenin kuşunu vurmak"**. Yani sıfır maliyetle iş yaparak sonuç alabilmek... Atasözlerini bile yaya bırakan IŞİD stratejistleri bakın bir taşla kaç kuş birden vuruyorlar.

1- İslâm'a yeni gönül veren ve az çok radikal eğilimi olan bütün dünyadaki gençler kontrol altına alınarak savaşa sürülüp göz göre göre öldürülüyorlar. Bu iş acaba kimin işine yarıyor? Ve böyle bir insan kaynağı elde etmek hangi stratejik aklın ürünü? Rakibin olan ya da olması muhtemel cıva gibi gençleri kendin için savaştır;

hem onlar ölsün, hem de kutsal toprakları böylece boşaltmış ol. Yani sen bir taraftan kutsal topraklar sahipsiz kalıp yeni sahibine hazırlanırken, diğer taraftan kutsal topraklara girebilmek için cephe savaşını seçmiş olsaydın, karşında seninle şehitliğe ulaşabilmeye gönüllü olarak savaşacak olan insan kaynağı olacaktı. Şimdi bunlar ne oldu ya da ne oluyor?

Herkesin gözleri önünde eritilip yok ediliyor.

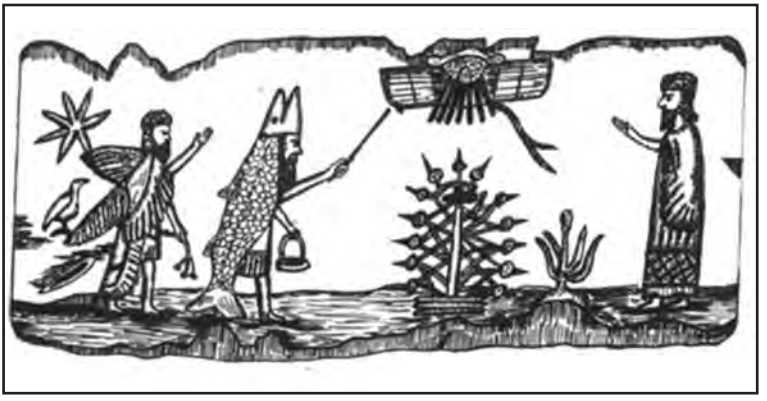
İnsanın inanası gelmiyor. Böyle bir stratejik akıl, olsa olsa dünya dışı yaratıklara ait olabilir. Başka türlüsü imkânsız. Ben böyle düşünüyorum. Masonlara sorulduğunda 34. Derecede Lucifer var ve **"biz ondan aldığımız stratejiyle hareket ediyoruz"** dedikleri iddia ediliyor. Bu tür yaklaşımları komplo teorileri olarak görmek istediğim halde IŞİD'in stratejilerini izledikçe Lucifer'in bir kısım insanlara planlar verdiğine ben de ikna olmaya başladım. Artık her şey mümkün olabilir diyenlerden oldum. Çünkü insanoğlunun aklı böylesine bir satranç oyununa pek ermez gibi geliyor bana. Bu işin içinde mutlaka Şeytani bir akıl olmalı. Rakibin en radikal güçlerini örgütleyerek ve onları şehit olup cennete gideceklerine yürekten inandırarak kendi stratejisi için kullanabilmek nasıl inanılmaz bir akıldır? İnsan donup kalıyor vallahi!

Aslında böyle bir stratejinin işin içinde olduğunu, Zülkarneyn konusunu işlerken Kehf suresi ayetleri içinde Allah bize sembolik bir dille bildiriyordu. Müslümanlar olarak içinde anlatılanların ahir zamanda ancak anlaşılabilecek olduğu Kehf suresini anlayabilmemizin ne kadar önemli olduğu bilmem anlaşılıyor mu?

Hz. Musa ile Hz. Yuşa Hızır'ı ararlarken yanlarına yiyecek olarak kızarmış balık alıyorlar. Buluşma nokta-

Lucifer'in yönettiği toplantının resmedilmiş görüntülerinden biri.

Mezopotamya kültüründe Musa-Hızır buluşması

sına geldiklerinde acayip bir şey oluyor. Kızarmış balık kayadan sıçrayan sularla aniden canlanıyor. Balığın denize düşüp yüzmeye başladığını Hz. Yuşa bizzat görüyor ve bu olayı unutup Hz. Musa'ya söylemiyor. Neden sonra hiçbir şeyin farkında olmayan Hz. Musa, balığı isteyince Yuşa **"Balık canlanıp denizde kayboldu"** diyor. Hz. Musa **"Bütün uğraşımız boşa gitti, aradığımız şey işte buydu. Neden bana söylemedin bu durumu?"** diyerek genç peygambere sitem edince Hz. Yuşa'nın ona verdiği cevap bize aslında IŞİD'in stratejistlerinin kimler olabileceğinin ipucunu veriyor. Hz. Yuşa; **"bu acayip olayı sana söylememi bana Şeytan unutturdu"** diye soru işaretleriyle dolu bir cevap veriyor.

Bu Şeytan konusunu Zülkarneyn kitabımda geniş bir şekilde incelemiştim. İnsanlığın kaosu için dünya çapında planlar yaparak stratejiler geliştiren gizli yapılanmayı açıklayan birçok araştırmacı bulunduğunu söylemiştim ve bunu hep birlikte anlamaya çalışmıştık. Kitabın sonunda, bu gizli yapılanmanın bir ucunun dünya dışına bile uzandığını ifade etmiştim. İncelediğimiz ipuç-

ları bizi bu noktaya ulaştırmıştı. Kim bilir, Masonların Lucifer dediği varlıkla belki Kur'an'da dünyayı istila edeceği anlatılan Yecüc ve Mecüc ile bir akrabalık bile söz konusu olabilir. Lucifer'in Davos, Heidelberg, İMF, Dünya Bankası, Birleşmiş Milletler gibi örgütlerin bile stratejilerini bir satranç ustası gibi belirlemekte olduğu birçok araştırmacı tarafından iddia ediliyor. Bütün bu sonuçlardan sonra yeni soru işaretleri beliriyor: Acaba ABD, AB ve diğer dünya ülkelerini Lucifer mi yönetiyor?

IŞİD'İN STRATEJİK AKLI LUCUFER'İN İŞİ Mİ?

Kehf suresi ayetleri yoğun sembolik anlatımıyla bize böyle bir stratejik aklın varlığından ve stratejisini adım adım uygulamakta olduğundan bahsediyor mu? Yoksa bizler iyice paranoyak mı olduk?

Ayetlerdeki sembolleri doğru okuyorsak stratejik bir aklın var olabileceği anlaşılıyor. Hem de öyle ki bu strateji peygamberleri bile şaşırtacak nitelikte ve kalitede. Ayrıca öylesine gizli ki İsrailoğullarını bile gizliliğiyle şaşkına çevirebiliyor. İnananları şaşkına çevirip birbirine kırdırması ise sıradan bir olay olarak rahatlıkla görülebilir. Dünya dışı bir strateji planıyla yapılmakta olan işler bu kadar değil tabii. İkinci sırada medya ile körüklenen cihatçı terörist, acımasız, kafa kesen, Müslüman imajı var.

İslâm dünyasının halifesiz kalması batılıların ve İsrailoğullarının en çok önem verdikleri şeydi. Bu, modern Türkiye kurulurken adeta tanınma şartı olarak kabul ediliyordu. Yeni ve daha küçük bir ulus devlet kurulurken, imparatorluktan alınan en önemli miraslardan birisi olan halifelik de maalesef kayıplar hanesinde kaldı. Cumhuriyetimizi kuran kadroyu acımasızca eleştirenler var. Ben yapılanlara yapılabileceklerin en iyisi yapılmıştır gözüyle bakıp yaklaşıyorum. Ülkemizin tanınması eğer halifeliğin kaldırılması şartına bağlanmışsa, o gün yapılabilecek daha başka şey gerçekten yoktu diyorum. Tarihi böyle yorumlamak istiyorum. Fakat bunu şart olarak ileri sürenler elbette yüz sene sonrasını bilerek bu şartta ısrar ediyorlardı. Haklı da çıktılar.

Bugün İslâm dünyasının başında kukla gibi bile olsa eğer bir halife bulunuyor olsaydı, IŞİD halifeliğini ilân edemezdi. Ayrıca peygamberimizin savaş kurallarına tamamen ters olan ve Müslüman öldürmek üzerine plânlanan savaşlar dizisine Müslüman gençler şehit olacağız diyerek koşarak gitmezlerdi. Halifenin IŞİD hakkındaki tek bir fetvası, onları açıkta, çıplak bırakıverirdi.

İşin en ürkütücü yanı belki de buradadır. IŞİD'in tutumu batıda medyanın köpürtülmesiyle alabildiğine terörist Müslüman imajını güçlendirmekteyken, tek bir İslâm aliminden itiraz aylarca gelememiştir. Yani şunu söyleyememişlerdir:

- Peygamberler böyle mi savaşıyordu?
- Müslüman öldürerek cihad yapılabilir mi?
- Siz kime hizmet ediyorsunuz?

Bence, 100 yıl önce Cumhuriyetimiz kurulurken devletimizin tanınması için halifeliğin kaldırılmasını şart olarak ileri süren akıl hangi akıl idiyse, şimdi de IŞİD'i koordine ederek yöneten akıl aynı akıl olmalı!

Bilemiyorum, yoksa benim aklım mı karıştı? Yoksa Lucifer'in karmakarışık satranç oyunu beni de mi etkiledi?

Daha çok yolumuz olduğu anlaşılıyor. Henüz çıkış aşamasında bile İslâmî savaş kurallarının tam tersi bir eğilimde olduğu belli olan IŞİD'in İslâm adına hiçbir adım atabilme yetkisinin olmadığı çok net açıklanmış, Müslüman ve Müslüman olmayan herkese anlatılmış olmalıydı. Bugün bile ana güç, yani omurga hâlâ Müslüman bireylerce ayakta durmaktadır. Aslında Müslümanlar ne kadar ters ve cehenneme sürükleyen bir sistem içinde ve cennet özlemiyle savaştıklarını görebilseler, IŞİD'i tek tek terk edebilirler. İşe o zaman onları yöneten bir avuç Lucifer stratejisti Şeytani plânlarıyla yapayalnız kalırdı. Halife işte bu işe yarardı ve bugünkü kaos içinde boğuşur halde olmazdık, olmayabilirdik, milyonlarca

Suriyeli ve Iraklı ülkelerini terk etmezlerdi, hatta bir o kadarı da ölmemiş olabilirdi.

TÜRBİLANS SAVAŞI

Şeytani stratejinin ana düzlemi, aslında Ortadoğu'da mezhebe ve ırka dayalı bitmeyen bir türbülans savaşını başlatıp yaygınlaştırmaktadır. Sonra belki IŞİD'e bile gerek kalmayacaktır ve zaten IŞİD'i oluşturan gençler aslında IŞİD'in stratejisine göre ölmek zorunda olan radikal Müslümanlardır. Yani eritilip yok edilmeleri kaçınılmazdır.

IŞİD, Sünni güçleri yanına alarak Şiilere saldırdı. Irakta Şii yönetim zaten gereken ortamı Sünniler aleyhine hazırlamıştı. ABD politikaları aslında bu iki ana gücün kâh birini, kâh ötekini desteklemek şeklindeydi. Sünniler Saddam zamanında egemen oldukları için, normal olarak ABD Şiileri destekleyerek ve onları Irak'ta egemen kılarak politikalarını oluşturdu.

Ülkemizdeki Gezi olayları ve diğer teşebbüslerden de açıkça gördüğümüz, ayrıca Mısır'da darbe öncesi sahnelenen strateji, hepsi sanki IŞİD'i yöneten aklın işleri gibi bize göz kırpıyor. Bu strateji aslında çok basit bir dinamiğe dayanarak kaos ve çatışma başlatıp iç savaş çıkartıp savaşı derinleştirebiliyor.

Önce mevcut iktidarı karşı güçlere destek vererek devirmek gerekiyor. Bu işin seçim ve sandık yoluyla değil de sokak ayaklanmaları şeklinde planlanması gerekiyor. Burası çok önemli. Gelen yeni yönetim, kendisi meşru olmayan bir yolla geldiği için radikal tedbirler alıyor. Fakat daha önceki iktidarın da azımsanmayacak bir

gücü hâlâ bulunduğu için onlar da sokak eylemlerine başvuruyorlar. İşte size çatışma dinamiğinin ilk startı. Bu iş, görünmeyen eller tarafından öyle ince ince plânlanıp yapılıyor ki, hiç kimse iktidara karşı kendi muhalif gruplarını destekleyen asıl gücü göremiyor. Aslında bir iktidarı bir muhalefeti gizli ellerce destekleyen tek bir stratejik akıl var. İktidar muhalefete düşmenin hırsıyla, muhalefet de iktidara ulaşma arzusuyla bu korkunç tuzağa adeta gönüllü bir şekilde dalıp içinde kayboluveriyorlar.

GEZİ VE MISIR

Gezi olayları ve Mısır'da yaşananlar öyle açıktan yapıldı ki görmemek mümkün değildi. Fakat hâlâ Gezi'yi ve Mısır darbesini savunanlar var. Herhangi bir eylemi haklı olabilmesi için eylemi ortaya koyan örgütün öncelikle eylemin süresini ve hedefini belirlemesi gerekir. Eylemi gerçekleştiren insanların ve diğer insanların korunması ve bıkmamaları için bunlar şarttır. Eylem sonunda bir kazanım elde edebilmesi için de sınırlı olması ve isteklerin baştan belirlenmesi zorunludur. Ayrıca eylemi koyanlar zarar olduğunda bu zararı karşılayacaklarını taahhüt etmelidirler. Eylemin başarısı ve bir sonraki geniş kitlelere yayılabilmesi için zararların, eğer olmuşsa karşılanması gerekir. Fakat Gezi türü eylemlerde maalesef böyle haklı zemin gözeterek değil, adeta kaos çıkarmak için planlanmış bir eylem çeşidi izlemekteyiz.

Gezi türü eylemler için kaosun açılış perdesi denilebilir. Meşru olmayan yollar kullanılarak sabırlar zorlanıp tepki oluşturulmak istenmiş, kargaşa ortamında iktidar

devrilerek yerine güçsüz, çok parçalı olan muhalefete altın tepside iktidar sunulmak istenmiştir.

Gezi açılış perdesinin Türkiye'de sağduyu ile kontrol edilebilmiş olması büyük bir şanstır. Mısır'da kontrol edilememiş, darbe olmuştur. Şimdi geçici olarak sessizlik hakim gibi görünse de, içten içe biriken enerji belli bir yoğunluğa ulaştığında bu kez Lucifer stratejisinin iktidardan devrilen ve muhalefete katlanan Müslüman kardeşlerden yana destek olduğunu göreceğimizden eminim. Taraflar sıcak çatışmalarla bezenmiş bir kaos ortamı oluşuncaya kadar görünmez ellerce desteklenerek birbirine düşman edilecektir. Mısır'daki suskunluk dönemini, aslında filmin arasındaki mola gibi görmek gerekir. Filmin ikinci yarısı ise Suriye gibi bir kaos ortamını senaryolaştırmıştır. Irak'ta ise Saddam böyle bir zıtlaşma ile devrilemeyecek kadar kontrol sağlamış olduğu için, bizzat ABD'nin kara ordusu müdahalesiyle istikrarsızlaştırılmış, zıtlıklar bizzat oluşturulup üretilmiştir.

YAYINCININ NOTU:

Gezi olaylarını tarih mutlaka yazacaktır. Bunun en önemli sebeplerinden bir tanesi de; eylemin şu ya da bu şekilde olması gerekir çıkarımlarına rağmen, hiç hesap edilmeden, yanlış olduğu düşünülen bir şeye karşı kendiliğinden gelişen bir refleks şeklinde olmasıdır.

Ayrıca olayların ilk anında yani o refleks sonrasında insanlar, özellikle de gençler haklı zeminde kalmak ve kaosu kurgulayanlara alet olmamak için büyük bir çaba göstermişlerdir.

Bir süre sonra kaos kurgulayıcılarının ve buna bilerek ya da bilmeyerek destek verenlerin çabalarıyla olaylar başka bir mecraya akmaya başlamış olabilir. Ama bu akışa destek veren sadece haklı zeminde kalmaya çalışarak kendini ifade etmeye çalışan, buradaki ağaçlar burada kalsın diyenler midir? Bu arayışa ve kendini ifade etmeye çalışan insanlara güvenmeyen paranoyanın hepimizi etkileyecek kaosa hiç mi katkısı olmadı. Gezinin tarih sayfalarında bırakacağı en önemli iz, artık kendini ifade etmekte bile zorlandığı düşünülen gençliğin, silkinerek hiç de öyle olmadığını göstermesi olacaktır. Hepimiz gördük ki; toplumumuzun hiç beklenmeyen durumlarda ortaya çıkan ve toplumsal bilinçaltımızın en dibinde bulunan bir dinamik hâlâ çalışıyor.

IŞİD'İN ROLÜ

Suriye aslında çok kolay bir şekilde hızla kaos ortamına sokulabildi. Şimdi Lucifer stratejisinin senaryolaştırdığı filmin ikinci bölümü hem Irak'ta hem de Suriye'de gösterimdedir. Bu film sadece iki bölümden ibaret olsaydı yine de seyredebilirdik. Fakat üçüncü bölümü de olduğunu görüyoruz. İşte IŞİD; filmin üçüncü bölümüne geçiş için ve özel olarak senaryoya dahil edilen bir figür olarak sahne almıştır. Henüz üçüncü bölüm başlatılmak istense de pek başarılmış değildir. Türbülans savaşı henüz başlatılamadı. Bu savaşta artık IŞİD'e gerek kalmayacak ve cennete gideceğini düşünerek koşa koşa ölüme giden Müslüman gençlerin hepsi eriyip Ortadoğu bataklığına yatırılacaktır.

Türbülans savaşının ilk dinamiği dini ve mezhepsel, ikinci dinamiği ise etnik olacak gibi görünüyor. IŞİD bu ikisini de derinleştirmeden yok edilmeyecek. Savaş kendi dinamiğine ulaştıktan sonra ise, kanımca IŞİD'e pek de gerek kalmayacaktır.

Dini ve mezhepsel dinamik aslında Irak'ın ABD tarafından işgaliyle başlamış oldu. Sünniler iktidarı Şiilere teslim etti ve Şiiler de ABD destekli özel politikalar uyguladılar. Sünniler de giderek radikal eylemler yapan IŞİD ile tanıştılar.

İran ve Rusya, el altından Şiileri destekleyerek kendi ağırlıklarını Irak üzerine yansıtmak istediler. ABD ve Stratejik akıl bunu gördüğü halde ses çıkarmadı. Hatta Şii politikalarını destekleyerek potansiyel Sünni direnişini olgunlaştırdı. İran ve Rusya'nın bile tuzağa düştüğü bu strateji çok iyi işledi. Irak'ta yeterince mutsuz ve her

şeyi göze alabilecek potansiyelde olan Sünniler böylece belli bir dinamiğe ulaştı. Şimdi IŞİD'in saldırılarıyla bu potansiyelin nasıl olup da daha fazla derinleştirilmeye çalışıldığını, düşmanlığın nasıl Türbülansa evrildiğini görebiliyoruz.

Şii-Sünni çatışması Irak'ta artık önlenemez bir seviye kazanmaya çok yakındır. Artık bıraksanız bile Sünnilerle Şiiler sadece bir onları, bir diğerlerini görünmez ellerle destekleyerek bile birbirlerini eritecek kine ulaşmışlardır.

IŞİD'in görevleri arasında ikinci bir temel dinamiği Şii-Sünni dinamiğinin içine monte edebilmek olduğu da anlaşılıyor. Son Kobani olayı ve öncesindeki Kuzey Irak'a karşı girişilen IŞİD saldırıları, bize Arap-Kürt savaşının da sisteme eklemlenmek istendiğini gösteriyor.

Etnik mesele eğer sisteme eklenebilirse, mezhep meselesi belki de solda sıfır kalacak. Arap-Kürt, Türk-Kürt, Türk-Arap çekişmeleri veya savaşları IŞİD stratejisini planlayanların yeni kaşıdıkları noktalar gibi görünüyor. Böyle bir dinamik eğer monte edilebilirse, Ortadoğu'da ne devlet kalır ne de insan. Bu yıllarda değil ama belki elli yıl kadar sonra Suriye ve Irak ve belki de Türkiye için bu tarz bir geleceğin yaşanabileceğini tahmin edersem beni affedin. Müştak Baba'nın ŞAM isimli şiirine göre Suriye'de ve belki de Irak'ta ki, buna Lübnan'ı da dahil edebiliriz; hiç insan kalmıyor. Sadece savaşan taraflar var, onlar da neden savaştıklarını hiç bilmiyorlar.

IŞİD'i yöneten stratejik aklı gördünüz mü? Böyle bir strateji insan işi olabilir mi?

Dünya dışı bir akıl var mı?

Ne dersiniz?...

UKRAYNA KRİZİ

Rusya ve İran'ın kandırıldığını burada açıkça görebiliyoruz. Rusya, tuzağa düştüğünü Ukrayna'da olaylar başlayıp derinleşme eğilimine girince anladı ve hamlesini Kırım üzerinden yaptı. Ukrayna'daki olayları Ortadoğu'nun yan etkileri olarak görmezsek yine şaşırabiliriz. Rusya gardını hemen alabildiği için şimdilik ortam geçici bir dengeye kavuşmuş gibi görünüyor. Fakat IŞİD'in görevleri arasında sadece Irak Şiilerine değil, Suriye Şiilerine de saldırıp onları da oyuna dahil etmek bulunuyor. Bunca stratejiyi planlayan akıl böyle bir ayrıntıyı asla unutmuş olamaz. Hizbullah ile IŞİD'in çatışması ve İran'ın dışlanması an meselesidir. Böyle bir gelişmenin önümüzdeki ilkbahardan sonra gerçekleşebileceğini düşünüyorum. IŞİD ayrıca kuruluşu aşamasında destek olduğu söylenen Esad rejimine de saldırmak zorundadır. Zaten eğer Hizbullah ile çatışacak ise, Esad ile de çatışması kaçınılmazdır. IŞİD'in Esad ile çatışması, Rusya ile de çatışması demektir. Öyleyse Ukrayna, önümüzdeki ilkbahardan itibaren yeniden kızışacaktır. Ukrayna'nın orta bölgesinde ve belki de Kiev'de bile Rusya'nın karşı hamlesini görebiliriz. Rusya eğer Suriye'den çıkartılacaksa, Ukrayna'yı bırakmak istemeyecektir. Belki de bu konuda çatışmalar hem Suriye, hem de Ukrayna'da fazla derinleşmeden ABD ile Rusya anlaşırlar. Rusya'nın Suriye'den dışlanmak istendiğini, buna İran'ın da katılmaya zorlanacağını, aslında son Kobani saldırısıyla IŞİD stratejistleri bir şekilde ortaya koydular.

Biliyorsunuz, Kobani ve Rojava bölgesini kontrol eden Kürt guruplar PKK'ya çok yakınlar. IŞİD buralara

saldırırken yine bir taşla birkaç kuş vurmak istiyor gibi hareket ediyor.

Birinci hedefi tabii ki PKK'ya Suriye'den çık ve asli görevin olan Türkiye'yi karıştırmaya devam et sinyalidir. ABD ne kadar yukarıdan bombalıyor görünse de ben Kobani ve giderek Rojava bölgesinin PKK ile bağlarının kopartılacağını düşünüyorum.

İkinci hedef ise Esad ve Rusya'dır. Biraz daha zamana yayılarak IŞİD Rusya'nın Suriye'den dışlanmasını da başarmadan yok edilemez diye düşünüyorum. Bilinen bir şey var ki Türkiye'nin devamlı ısrarlarına rağmen Rojava Kürtleri bir türlü Esad ile ilişkilerine son veremiyorlar. IŞİD onları Esad'dan koparamadıkça Kobani ve Rojava saldırılarına son veremez. Eğer bu mucizevi stratejiyi biraz okuyabilmişsem size kesinlikle Rojava'nın PKK'dan ve Esad'dan koparılacağını iddia edebilirim. Eğer bu ikinci hedefin ilk aşaması gerçekleşirse Esad'ın ve Rusya'nın elinin Suriye'de giderek zayıflayacağını söyleyebilirim. IŞİD'in bu işi başardıktan sonra ise Hizbullah'a yönelerek İran'ın Suriye'deki etkisini kırmak isteyeceğini tahmin ediyorum. Bu durumda Lübnan'da türbülans savaşının tam içine çekilecektir.

Şimdi, Allah aşkına söyleyin; bütün bunlar hangi ülkenin işine yarıyor? IŞİD'i yöneten ve yönlendiren stratejik akıl hangi ülkenin çıkarını gözetiyor, kime hizmet ediyor? Söyleyin bana, Lübnan'da kontrolü elinde tutan Hizbullah daha önce hangi ülkeyle savaşıyordu? İran'ın etkisi bu bölgeden yok olursa hangi ülkenin eli rahatlar? Rusya, Suriye denkleminden çıkarsa ve Ukrayna'ya yoğunlaşırsa kime at oynatacak kutsal topraklar kalır?

Bu ülke Türkiye olmaz!...

Peki kime?...

Bütün bu hamleler olacaksa, bunlardan Türkiye'nin de tek bir şartla kısa bir dönem bile olsa kârlı çıkabileceği mümkün hale gelebilir. Tek bir şartla bu olabilir. Barış süreci başarılabilirse, belki Türkiye diğer bir rakibi gibi bu kaostan belirli bir kazanım elde edebilir. Ben böyle görüyorum. Ayrıca Müştak Baba'nın divanında da böyle bir gelişme yaşanacağına dair birçok satır buldum.

KÜRT SİYASETİ OLAYIN NERESİNDE?

Kürtlerle barışan Türkiye, Kuzey Irak'ın katılımıyla ve şimdi nazlanan Suriyeli Kürtlerin de Esad'ı bırakıp Türkiye ile birlikte hareket etmeye karar vermeleriyle azımsanmayacak kazanımlar elde ediyor.

IŞİD'i yöneten stratejik akıl bunu pek hesaplamadı diyemem. Bugünlerde yaşadığımız PKK destekli ayaklanma provası görüntüler aslında Türkiye'nin önünü kesmeyi hedefliyor. Fakat başarı elde edilemeyeceğini seziyorum. Bunun temel bir sebebi PKK'nın da bu stratejide kandırılmış olduğunu geç de olsa anlayabilmiş olmasıdır. IŞİD'i yöneten stratejik acayip akıl, PKK'yı sadece Türkiye için plânlamıştı. Fakat PKK gidip Suriye'de devlet oluşturmak isteyince, stratejik aklın planında olmayan bu gelişme kabul edilemezdi ve PKK'ya öyle bir şey musallat edildi ki, yıllarca kendisine destek olduğunu sandığı aklın bir anda kendisini tost gibi ezebileceğini anlayan PKK kazanımlarının tümünü kaybetmek veya Türkiye ile barışı gerçekleştirmek gibi bir kararı ciddi ciddi düşündü. Öcalan'ın kararlı tutumu bu konuda çok belirleyici olacak gibi görünüyor. Gerektiğinde

bir piyonu veya bir atı, fili bile feda edebilecek olan strateji üstatları olan satranç ustaları, PKK'yı gözlerini kırpmadan feda edebileceklerini ortaya koymuş oldular.

Onlar sadece kendi stratejilerini uygulayan, sorgulamayan ve başka amaçları olmayan oyuncular istiyorlar. Bu oyunculara istediklerini yaptırdıktan sonra onları ortadan kaldırıyorlar. IŞİD, tam da onların istediği gibi bir oyucu ve bu oyunun tabir yerinde ise veziridir. PKK ise kendi istekleri olan ve pek söz dinlemeyen bir oyuncu olduğunu Suriye'de devlet kurarak gösterdi. Öyleyse vezir kendi piyonunu kendisi bile yiyebilir. PKK ve Kuzey Suriye Kürtleri bu durumda yok oluş ve beka sorunu ile karşı karşıyalar. Öyle görünüyor ki tek ümitleri Türkiye. Bir zamanlar bölüp parçalamak istedikleri Türkiye, öyle görünüyor ki işbirliği yapmak zorunda oldukları tek kurtarıcıları durumuna geldi. Aslında bu bir zorunlu kardeşlik, Türkiye'ye de bu anlaşılmaz satranç oyununda stratejistlerin isteklerine muhalif olan çok büyük avantajlar ve kazanımlar getirebilir. Stratejistlerin istemediği sonuçları Türkiye elde edebilir. Rusya ve İran'ın çekilmek zorunda kaldığı Suriye ve Irak'ta geçici bir süre bile olsa Türkiye hükümran olabilir.

Stratejik akıl bir taşla beş on kuş vurmak istese ve bunu adım adım uygulasa bile, stratejik Türk-Kürt aklı bunu kendi lehine sonuçlandırabilir. Sadece oynanan acayip satranca biraz konsantre olup neler olup bittiğini anlayabilmek gerekiyor. Gerisi zaten kendiliğinden oluşacak. Çünkü stratejistyenler öyle bir şey yapıyorlar ki; onların hiç hesaplamadığı bir gelişme bütün sonuçları aynı zamanda Türkiye hanesine yazdırabiliyor. İşte bu sebeple üstat Elmalılı Hamdi Yazır Maide suresindeki

ayetleri tefsir ederken bir İsrail hikâyesini tefsirine dahil etmiş.

"Bu hikâye aslında büyük ve köklü bir devletin parçalanışını anlatıyor" diyerek eklemiş. İsrailoğullarının kırk yıl kutsal topraklara girmelerine engel olabilen güçlü bir devlet acaba hangi devlet olabilir. Karşılarına çıkan ve stratejilerini kendi hanesine kazanım olarak aktarılabilen böyle bir devleti İsrailoğulları herhalde rahat bırakacak değil. Kırk yıl sonra ona da derin bir stratejiyle yöneleceklerini tahmin edebilmek pek şaşırtıcı olmaz değil mi? İşte size Maide suresinde anlatılan acayip bir giriş öyküsü ve köklü bir devletin yıkılış hikâyesi. Satırları okumaya devam edelim:

> Tefsirciler temsilî bir ifade ile naklederler ki, Musa Aleyhisselam elçileri durumu öğrenmek için gönderdiği zaman bu zorbalardan biri bunları görmüş ve hepsini tutmuş, bahçesinden getirmekte olduğu bir meyve ile beraber torbasına koyup kralın önüne götürmüş, saçıvermiş ve "Garib değil mi bunlar bizimle harp etmek istiyorlar" demiş. Kral da: "Haydi arkadaşınıza gidiniz ve gördüklerinizi haber veriniz" diye bunları salıvermiş, korku içinde gelmişler, olayı Hz. Musa'ya anlatmışlar, o da bunu kimseye söylememelerini emretmiş, fakat dinlememişler, ancak içlerinden Musa'nın yiğiti Nun oğlu Yuşâ ile Musa'nın damadı Yuhanna oğlu Kâleb işi kolaylaştırmaya çalışmışlar, çok güzel, çok hoş, nimeti bol bir memleket, ahalisinin gövdeleri iri, bedenleri kuvvetli ise de kalbleri zayıf demişler. Diğer on kişi ise halkın gözlerini korkutmuş, yıldırmışlar, savaştan çekinmelerine

sebep olmuşlardır. Bu nakilde zorba hükümetinin kuvvetli bir zabıta teşkilâtı bulunduğu ve İsrailoğulları'nın kendilerine saldırma hilesinde olduğunu öğrenmiş bulundukları anlatılmış demektir ki, bunların kuvvetlerini ve iriliklerini tasvir yolunda İsrailoğulları'nın türlü türlü hikâyeleri, masalları vardır. Bu cümleden olarak bu zorbalar hükümetini başı gökte gururlu ve kibirli bir şahin misaliyle temsil demek olan "Ac" yahut **"Unuk oğlu Uc"** masalı bu arada nakledilir ki, fevkâlâde büyük ve kıymetli de olsa zorba bir hükümetin Allah'ın kudreti ile ansızın bir darbe (vurup) altında mahvolup yok olabileceğini anlatır. Dilimizde "ucu boluk" diye bilinen bu tarihi masalı burada nakletmek konunun anlaşılması bakımından faydalıdır. Şöyle ki:

Vekiller casusluğa çıktıkları zaman Unuk oğlu Uc ile karşılaşmışlar ki üçbin üçyüz otuzüç arşın uzunluğunda boyu varmış ve üçbin senedir yaşıyormuş. Rastladıkları zaman başında bir deste odun varmış. Bunları tutmuş o destenin içine koymuş, karısına götürmüş: "Bak bunlar bizimle savaşmak arzusunda bulunuyorlar" diye önüne atıvermiş. "Şunları ayağımın altında ezivereyim mi?" demiş. O da: "Hayır öyle yapma, bırak gitsinler, gördüklerini kavimlerine haber versinler" demiş, bırakıvermişler. Onlar da bunların durumlarını gözden geçirmişler. Görmüşler ki, üzümlerinin bir salkımını dört beş kişi götürebiliyor. Nihayet çıkmışlar, birbirlerine:"Eğer bunları İsrailoğulları'na haber verirseniz, Allah'ın peygamberine karşı dinden dönerler, öyle ise gizleyelim, yalnız Musa ve Harun Aleyhisselam'a söyleyelim, onlar ne fikirde bulunacaklarsa bulunsunlar" demişler ve ara-

larında böyle anlaşma yapmışlar ve yanlarına bir tane de üzüm almışlar ki bir adam ağırlığında varmış. Fakat geldiklerinde Kâleb ile Yûşâ'dan başkası sözlerinde durmamışlar, her biri kendi torunlarına harbi yasaklamaya ve gördüklerini anlatmaya başlamışlar.

Daha sonra Musa'nın ordugâhı bir fersah (üçmil veya beş kilometre) kare imiş. Uc gelmiş, bunlara bakmış, dönmüş dağdan bu asker mikdarında ve değirmentaşı şeklinde kocaman bir kaya yontup ordunun üzerine bastırmak için başına almış, Allah Teâlâ da bir Hüdhüd göndermiş, başına göre kayanın ortasını oymuş. Delinmiş birden bire Uc'un boğazına geçmiş, geçince sendelemiş yıkılmış. Çabalarken karşıdan Hz. Musa yürümüş. Boyu on arşın imiş, on arşın da âsâsı varmış. On arşın da sıçramış bu otuz arşın yükseklikte ancak topuğuna yetişmiş vurmuş, fakat öldürmüş. Bunun üzerine etraftan hançerlerle üşüşmüşler ve başını koparmışlar.

Bu, bir devletin yıkılış şeklini temsildir. Unuk oğlu Uc bir hükmî şahıs, fakat tarihî bir masaldır. O zaman Arz-ı mukaddes'te oturup hüküm süren bir kavmin timsalidir. Ahad (birler), Aşerat (onlar), Miat (yüzler), ulüf (binler) rakamların mertebelerinden her birinin ilk ferd sayısı olan "üç" adedine çarpımının sonucu bulunan üçbin üçyüz otuzüç sayısı Fisagorilerin sayı körletmesine kaynak teşkil eden gizli bir usul (metod) ile bu devletin hükmünün dairesini, arazisini, maddi kuvvetini gösterir. Bununla üçbin üçyüz otuz üç arşın, Hz. Musa'nın on arşın boyu iki tarafın maddi bakımdan mukayese edilmesine bir ölçü teşkil eder. Üçbin sene, bu kavmin eski-

liğini, başındaki odun, parlaması mümkün olan bir fitneyi temsildir ki, bu casusların gelişi ve tutuluşları da bu fitneye bir ek olmuş demektir. Kadın, hükümdarın şehveti ve maiyeti; üzüm, servet ve ziraatın feyz ve bereketi; taş, o devrin mancınık ve diğerleri ile harp araçları; bakış ve dönüş İsrailoğulları'nın gelmesinden sonraki tedbirler ve hazırlıklar; Hüdhüd, ilâhî tasarruf; taşın delinmesi, hükümet merkezi (baş şehir)nin fesat ve dağılması; boğazına geçmesi, harbe ait tedbirlerin tepkisi ve iç ihtilâl; sendeleyip yıkılmak devletin yıkılması; bu sırada Hz. Musa'nın yürümesi, İsrailoğulları'nın sonradan saldırması; üçbin küsüra nisbette Musa'nın on arşın boyu İsrailoğulları'nın ve bulundukları arazinin miktarıdır. Asâ, Hz. Musa'nın i'cazının gücü ve bunun on arşın boyu, harp yoluyla yürünülen mesafe; on arşın sıçrama, hiç harp edilmeksizin işgal edilen mesafe; otuzar arşın yükseklik, üçbin üçyüz kusûra nisbetle yok edilen kuvvet ve işgal edilen arazi; topuktan vurulup ölmek, koca bir devlet ve memleketin kenarından ve güzergâhından az bir yerin işgaliyle yıkılıvermesi ve nihayet etraftan üşüşüp başını koparmak, hükümetin yok olması ve memleketin komşu kavimler tarafından bölüşülüp istila edilmesidir.

İlk bakışta bundan İsrailoğulları'nın Arz-ı Mukaddes'e girişi Hz. Musa'nın hayatında olmuş gibi sanılırsa da, bunun yanlış olduğu söyleniyor. **Şu halde Hz. Musa'nın da şahsı değil, maneviyatı ve dini düşünülmüş demek olur.**

Elmalılı Hamdi Yazır Tefsiri:

5/Maide suresi

VİCDAN

Şeytani strateji bugünlerde çok taraftar bulabiliyor. Ordular bile kurabiliyor. Bireysel düzlemde incelendiğinde bütün bunların insanın içindeki birikmiş zaaflarıyla tetiklenip kişiyi yönlendirdiğini görebiliyoruz.

VİCDAN

Kur'an-ı Kerim'i baştan sona okuyan herkes, aslında odaklandığı konuya uygun başka bir öykü bulabilir. Kur'an'ın üstün, mucizevi yanı da işte burada saklı. Fakat öyle bir mucize daha var ki; ayrı ayrı öyküler bile sanki tek bir şey anlatıyor. Her ayrı sandığımız konu, sanki tek bir gerçeğin ayrı yüzleri gibi bize gülümsüyor.

Bakın Maide suresinde İsrailoğullarının öyküsünü buluyoruz. Bize nelerle karşılaşabileceğimizi anlatan ayetler, daha sonra Kehf suresinde peygambere bile bildiğini unutturan Şeytan'dan bahsediyor. Ayetleri biraz inceleyince; Şeytan'ın hem toplumsal bir sistem olup bizi birbirimize kırdırmaya çalıştığını anlıyoruz, hem de bireysel olarak çamurlu yollara rehberlik ettiğini görüyoruz. Her şey birbiriyle görünmeyen iplerle bağlanmış gibi. Buna da hayret ediyoruz.

Ayrıca Kehf suresindeki öykülerden birisi olan Bağ sahipleri bölümünde insanoğlunun bilinçaltı dünyasını tanıyoruz. Düşünce dediğimiz şeyin dıştaki fiziksel ortamı etkileyebileceğini öğreniyoruz. İnsanın içinin dışından daha güçlü olduğunu anlıyoruz. İçimizi temizlemek ve temiz tutmak bu yüzden çok ama çok önem kazanıyor. İşte Şeytan bu temizliği hiç sevmiyor. Devamlı mü-

dahaleleriyle kirletip suçlu hale gelmemizi istiyor, bize içimizden sesleniyor. Dış dünyadaki bunca kargaşa neden oluyor dersiniz? Şeytani bir sistem var ve bu sistem iktidarı, muhalefeti ve karşıtlığı başlatıyor, iç savaş çıkartıyor. Türbülans savaşı planlıyor. Peki bu işleri kendi başına mı yapıyor? İnsanlar neden aldanıyor? Seve seve koşa koşa neden Şeytan'ın değirmenine su taşıyorlar? Bireysel arzularımız, isteklerimiz eğer denetlenmeksizin bizlere yön vermeye başlamışsa, size kesinlikle Şeytan'ın ağına düşmek üzeresiniz ya da düştünüz diyebilirim.

NEFS TEZKİYESİ

Tekkeler, aslında Osmanlı'da insanları eğitip bilgilendiren sivil toplum kuruluşlarıydı. Bugün bu sistemin eksikliğini bazı nedenlerden ötürü arıyoruz. Cumhuriyetimizi kuranları eleştirmek için değil, onlar kendi doğru kararlarını alıp uygulamışlardır ve tarih kendi zamanının gerçekleriyle anlaşılmalıdır. Bugünün gerçeği ise tutunacak hiçbir dal bile bulamayan nevroz içindeki gençliktir. Evlenip bir yıl bile geçmeden hemen boşanan yüzde 65 oranındaki insanlarımızdır. Boşanır boşanmaz kafa dağıtmak üzere güney sahillerimize tatile giden, ne aradığını bilmeyen genç kuşaktır. Ayrıca annesiz ya da babasız olarak yetişen çocuklarımızdır.

Osmanlı'da bir kişi derviş olmak üzere tekkenin kapısını çaldığında Şeyh ona şu soruyu sorardı; **"Evlâdım, bana sevdiğin herhangi bir şey söyle."**

Şaşırdınız mı? Şeyh, mürit adayına **"Sevgin var mı?"** diye soruyor. **"Ne yapacak sevgiyi?"** diyebilirsiniz. Ne yapacak biliyor musunuz? Onu alıp çoğaltacak, sevgiyi

öğretecek ve sevgi olunca çatışma olmayacak, Şeytan kısa devre yapamayacak. Toplum kaosa sürüklenmeyecek, Şeytani planlar yapan Lucifer, IŞİD gibi orduları kuramayacak. Ortadoğu kan gölüne dönmeyecek. Kutsal Topraklar yeni sahiplerin teslim edilmek üzere kan ve gözyaşıyla boşaltılmayacak. İnsanlar yurtlarından sürülmeyecek. Kısaca dünya sevgiyle dolacak, dünya cennet olacak!...

"Nefs Tezkiyesi" dediğimiz şey, aslında insan psikolojisinin deşifre edilerek bir yardımcı desteğinde kişinin kendisini kontrol edecek seviyelere yükseltilebilmesidir. Uçsuz bucaksız bir okyanus olan bilinçaltında kilitlediğimiz bilgilerimizin dürtüler halinde bizi istediğince yönetmesine engel olmaktadır. Bilincimizin bilinçaltımıza hükmetmesi, onu kontrol ederek yönetilebilmesi demektir. Bu zor bir iştir. Devasa bir okyanusa hakim olabilmek, kişinin kabiliyetine göre bazen yıllar alabilir. Şeytan'ı bu okyanusa sokmamak veya girip suyu bulandırmışsa tanıyabilmek çok önemlidir.

İÇİMİZDEKİ ŞEYTAN VE GERÇEK ŞEYTAN

Öyle olaylar görüyoruz ki; normal günlük yaşantıları içinde gayet insancıl ve merhametli olan insanlar, toplumsal bir eylem içinde aniden canavar kesilebiliyor. Bunun en çarpıcı örneklerini stadyumlarda bolca gözlemlememiz mümkün. Adam profesör ama karşı takıma ağıza alınmaz küfürler püskürtüyor. İşte eğer farkına varamazsa, bir an önce içindeki karıştırıcıyı fark edemezse, Lucifer stratejisinin sadece bir piyonu olması işten bile

değil. Eskiler, insanın bütün psikolojisi didik didik edilip, kontrolün nasıl sağlanacağının yolları aranmış durmuş. Küçük bir heves, zararsızlık ilkesi gözetilmeden yapılan bir tercih, bir eğilim ciddiye alınmış. Rüyalar yoluyla kişinin gelişip gelişmediği takibe alınmış, insanın Şeytan'a açık bütün delikleri tıkanmaya çalışılmış.

Şeytani strateji bugünlerde çok taraftar bulabiliyor. Ordular bile kurabiliyor. Bireysel düzlemde incelendiğinde bütün bunların insanın içindeki birikmiş zaaflarıyla tetiklenip kişiyi yönlendirdiğini görebiliyoruz. İŞİD'e katılan gençler ne istiyorlar? Beş dakika sonra ölebileceğini bildiği halde Müslümanları acımasızca öldürebiliyor. Tecavüz, hırsızlık, yakıp yıkma, akla gelebilecek Şeytani bütün deneyimleri en aşırı şekilde yaşayarak koca bir ömrün tatminini sadece beş dakikaya sıkıştırmak nasıl bir ruh hali olabilir? Şeytan'ın nerelere kadar nüfuz edebildiğini şimdi anlayabiliyor musunuz? Dünyadaki Şeytani stratejiyle insanın iç dünyasına sızan Şeytan'ın birlikte çalıştıklarını hiç düşünmediniz mi? Evet birlikte çalışıyorlar. İç dünyamıza sızıp bizi yönlendiren Şeytan, ortamı hazır hale getiriyor. Diğeri de meyveleri toplayarak hasat yapıyor. Ayrıca medyanın uluslararası gücüyle yine bizim bireysel dünyalarımıza sızarak içimizi karıştırıp bulandırıyor. Göz gözü görmez oluyor, sıkıntıdan patlıyoruz ve nevroza giriyoruz. Şehvetle dolup istismar edeceğimiz bir şeyler arıyoruz. Sonunda içimizdeki sıkıntı öfkeye dönüşüyor, arayışa giriyoruz. İçimizdeki Şeytan'ı göremeyince dışarıda arıyoruz. Sonra da dışarıda ağını kurmuş esas Şeytan'ın tuzağına yakalanıyoruz. Koşa koşa IŞİD'e katılıp cihad yaptığımızı, cennete gideceğimizi sanıyoruz. Ortadoğu kan

gölü haline geliyor ve tam da bu sırada Lucifer kahkahalar atıyor. Çünkü onun planı tıkır tıkır işliyor.

NEFS-İ EMMARE (EMREDEN NEFİS)

Eski Sufi geleneklerde, Şeytan'ın içeriye sızmasını önleyebilmek üzere insanın bilinç kademelerinin şeması bile çıkartılmıştır. Nefs makamları dediğimiz bu sistem, basamakları yukarıya doğru çıkan bir merdiven gibi düşünülmüştür. En altta **"Nefs-i Emmare"** vardır; yani emreden nefs. İçimizde bizi yönlendiren ama benliğimizden ayıramadığımız bir sesleniş duyarız. Onu tanımak için bir üst basamağa çıkmamız gerekir. Fakat bunu bir türlü başaramayız.

Bu mertebede nefsimiz bize hep emirler verir. Bu sistem aslında bizim işlerimizi daha çabuk ve güven içinde yapabilmemiz için Allah tarafından yaratılmış ve tasarlanmıştır. Daha önceki deneyimlerimiz, duygularımızla bağlanıp birer bilgi haline gelmiştir. Yeni deneyimlerle karşılaştığımızda bize eski bilgilerimiz yol gösterir.

Sistem, kişinin korunup dünya hayatındaki işlerinin kolaylaştırılmasına yönelik tasarlanmış olduğu için hep bizim menfaatimizi gözetir. Bize haz ve fayda vermek üzere otomatik olarak çalışır ve bizi duyguların gücüyle hareket ettirir. İşte Şeytan'ın gıcıkladığı yer de tam olarak burasıdır. Şeytan, bize bu duygularımızı kuvvetlendirerek sesleniyor

Bilinçaltımızdaki bize yön veren bilgi düğümlerini eğer yanlış atmışsak, bize seslenen sesin tam tersini doğru yön zannederek kapılıveririz.

BİLİNCİN BY-PASS EDİLMESİ

İnsanoğluna gelen vahiylerin hemen hepsi yanlış düğümleri çözmeyi hedefliyor. İnsanlar öyle yanlış yollara sapabilir ve bunu doğru zannederler ki aklımız bunun nasıl olabildiğine anlam bile veremez.

Mesela kurban meselesi böyledir. Allah'a bir armağan vermek olan kurban giderek kitleler halinde ilk doğan çocukların törenlerle öldürüldüğü vahşete dönüşebilmiştir. Hz. İbrahim koç kurban etmesi ise yeni bir törenle bu sapkınlığın aşılabilmesini hedefler.

İnsan beyni öyle bir yapıdadır ki, kurgu olanla gerçeği pek ayıramaz. Törenler bu yüzden bilinçaltımıza direk hitap ederek, bilinci by-pass eder.

Bugün unutulmuş olan bir sistem olan büyücülük, aslında iki temele dayanır. Eski toplumlarda büyünün bilgisi biliniyordu. Ama bugün sadece şarlatanlar kalmıştır ortada.

Lucifer'in stratejisini bir kenara koyacak olursak, diğerleri şarlatanlardır demek istiyorum. Çünkü Şeytani strateji, büyünün kadim bilgisini bilimsel yöntemlerle yeniden keşfetmekte ve uygulamaya devam etmektedir.

İki temel üzerinde demiştim. Birincisi bilinmeyen veya yeni keşfedilen somut ışın veya parçacıklardır. Bunlar mikrodalga yani ses dalgaları ısı veya ışın dalgaları olabilir. Belki milyonlarcasını henüz bilim keşfetmiş bile değil. Bu yolla insanların beynini kontrol edip yönlendirebilmek pek ala mümkündür. Ayrıca bugünlerde bu yöntem için azımsanmayacak bütçeler ayrılarak araştırmalar yapılmaktadır.

İkinci temel, insan beyninin kurgularıyla gerçeği ayıramayan özel yapısıdır. İnsanlar bilinçaltına direk giren bilgileri bilinçleriyle eğer kontrol edemezlerse, bu bilgiler dışarıya çıkmak için onları dış ortamında uygun hale geldiği anlarda zorlar. İnsana gelen sesler hâlinde bazı emirlerin içimizden bize seslendiğini duyarız. Ve bu sesler bize şöyle söyler; **"haz alacaksın, fayda göreceksin, avantajın olarak. Yap bu işi! Boş ver başkasını ne olursa olsun, onu düşünme. Hemen yap ve mutluluğu yakala!..."**

Tarikatlarda işte bu sesin nereden geldiği tanıtılır. Bize seslenen kimdir? Bir üst basamağa çıkmadan sesin kimden geldiği de anlaşılmaz. Çünkü siz de onunla aynı düzlemdesiniz. Kendinizi ondan asla ayıramazsınız.

Peki ne yapmalı? Üst basamağa nasıl çıkabiliriz? Sesin sahibini nasıl tanıyabiliriz?

Vicdan...

Evet, işte burada vicdan denilen terazi devreye girer. Çok hassastır. Ta yaradılıştan beri bizimle birlikte olan Allah'ın armağanıdır. Fakat ayarına çok dikkat edilmesi gerekir. Çünkü Lucifer stratejisi, onun ayarını bir çok yöntemin yanında özellikle medya gücüyle bozmak için gece gündüz mesai yapıyor.

Terazinin bir kefesine bize Nefs-i Emmare düzleminden seslenen emri koyarız. Bize **"kimse görmüyor git al"** diyor. Diğer kefeye ne koyacağız? Başka bir ses yok, sadece tek bir emir var. Diğer kefeye eğer bize verilen emri yerine getirirsek zarar görecek olan kişiyi koymalıyız. İşte zararsızlık ilkesi budur. **"Zarar varsa vazgeç, emri dinleme."**

Ne kolay değil mi? Zararı hep sana karşı başkaları

yapıyor sanıyordun değil mi? Hiç senin de başkalarına zarar verebileceğin aklına geldi mi? İşte vicdan terazisi dengelendi ve sen bir üst basamağa adımını attın. Sana sesleneni az çok görüp tanıyabildin. Zarar varsa o Nefs-i Emmare'nin Şeytan'ın kontrolüne girmiş halidir. Senin bir parçandır. Ama senin bütünün değildir. Seni yanlış bir işe yönlendirecekken onu tanıdın. Şeytan'ın kontrolüne girmişti. Artık teşhis edildi. Senin tamamını oluşturmadığı için onun seslenişini hiç duymaz, emrini dinlemeyebilirsin. Vicdan terazisi dengeyi bularak sana yol gösterdi. İçindeki dürtünün mahiyetini anlayan insan, bir üst basamağa çıkar ve olayı tepeden daha geniş açıyla seyrederek kontrolünü sağlayabilir. Bunu yapamazsak, bize seslenenin hangi sistemin sözcüsü olduğunu bilemeyecek, başkalarına zarar verecektik. Hatta bu zarar büyük de olabilirdi. Terör örgütlerinin eleman kazanıp onların tekrar geri dönmelerini önleme yöntemlerinden birisi de bireyleri suça teşvik edip suça karıştırmaktır. Kaçak durumuna düşmüş gençlerden daha fazla kullanılmaya köleleştirilmeye açık kimse olamaz.

Bilinçaltı dürtülerini oluşturmak için teşvik edilen; seks, uyuşturucu, vandallık ve birçok sapkınlığın adeta özendirilerek gençlere devamlı bombardımanlarla her gün sunulduğunu artık biliyoruz. Vicdan terazisine başvurup zararsızlık ilkesini eğer işletemezsek içimizdeki sesin bize yaptıramayacağı hata yoktur. Hata yapınca ise diğer stratejinin piyonu olmak işten bile değildir.

NEFS-İ LEVVAME (SUÇLAYAN NEFİS)

Zararsızlık ilkesi sadece birinci basamak olan Nefs-i Emmare de mi geçerli acaba? İkinci basamağa çıktık, **Nefs-i Levvame**'deyiz. Yani kınayan nefs basamağındayız. Biraz olsun bize sesleneni tanıyabiliyoruz artık. Fakat bu kez bizi Şeytan'ın başka bir oyunu bekliyor. Bu katta suçlama var. Suçlama stres ve öfke demektir. Öfke bu kata aittir.

İçeride tutulan öfke öyle bir güçle dışarıya çıkmak ister ki nereye savrulacağı kestirilemez. Ekonomik sorunlar, kapitalist tüketim ekonomisinin dengesizlikleri, hep öfke üretir. Gençler temel ihtiyaçlarını bile karşılayamazken, yanı başlarındaki arkadaşlarının her imkâna sahip olmaları onları acaba nasıl etkiler? Maddi kısıtlamalar ve aşırı istekler genç insanları bir mengene içine almış, her gün sıkmaktadır ve bütün bunlardan kaynaklanan öfke yansıtılmak zorundadır. İçeride kalırsa insanı hasta eder. Lucifer stratejisi için ne bulunmaz bir hazine değil mi? Stratejisinin önemli bir parçası da, öfkeden kıpkırmızı hale gelmiş olan genç insanların daha da çoğalmasıdır. Ekonomik sistemin çarpıklıklarına medyanın yıldızlı dünyası eklemlenince, Şeytani plan ortamı hazır hale getirir.

Bu dengesizliğin bir suçlusu olması gerekir. Suçlamaya başlayan genç önce ebeveyne isyan ile kapıyı açar, sonra giderek öfkesini her tarafa yansıtmaya başlar. İşte Şeytani strateji de tam burada devreye girerek bu gençleri tekrar yönlendirmeye başlar. Sistemin çarpıklığına yönelmesi gereken öfkeler, hedef ülkelerin iktidarlarına

ve yöneticilerine yönlendirilir. Ne de olsa onlar da sistemin bir parçası değiller mi? Gençler kişisel sorunlarını toplumsal sorunların bir parçası halinde görmeye başlar. Çözüm de tabii ki toplumsal olacaktır. Yani genç ancak ve ancak bütün toplumun kendi idealine uygun olarak idare edildiği bir sistemde sorununa çare bulacaktır. "İzm"ler ortaya çıkmıştır.

Son dönemde çok çeşitli araştırmalar yapılıyor. Geçmişe dönük birçok konu değişik bakış açılarıyla yeniden değerlendiriliyor. "İZM"lerin aslında Lucifer stratejistyenleri tarafından üretilip yine genel Şeytani stratejiye hizmet etmesi için bir dönem insanlığın önüne kurtarıcı gibi sergilendiği ve hepsinin bu stratejide bir işlevinin olduğu iddia ediliyor. "İZM"lerin hemen hepsinin belirli bir gurup insan tarafından oluşturulduğu konuşuluyor. Bu tarz araştırmalara inanırsınız veya dışlarsınız ama bu konudaki benzerlikler ve sonuçların değerlendirilmesi araştırmacıların azımsanmayacak haklılığını da ortaya koyuyor.

Aslında belirli tarihsel dönemlerde gençliğin öfkesi İZM'lere yönlendirilerek Şeytani stratejinin işletildiğini kabul etsek bile. Günümüzdeki örneklerini incelediğimizde araştırmacıların daha da haklı olabileceklerini de görüyoruz.

İZM'lerin özellikle iki dünya savaşları sırasında hem imparatorlukları yıkmak için hem de İsrail devletinin iki arada bir derede kurulabilmesi için insanlığın önüne getirildiğinden şüphelenirsek hiç de haksız sayılmayız.

İZM'ler sonuçları ne olursa olsun hiçbir faydası olmayan, tamamen zararlı akımlar olarak da görülmemelidir. Temel kuralları vardır. Bugün bu kuralların

tamamen altüst edilip Şeytani stratejiyle bezenip yeni bir formata büründürüldüğünü ve tekrar insanlığın önüne ısıtılıp konulduğunu söylemeye çalışıyorum sadece.

Arap baharı boyunca sokaklara taşan eylemlerde öyle şeyler gördük ki, insan şaşkına dönüyor. Lenin'in de mason para babaları eliyle desteklendiğine ve Komünist Devrim'in kapitalistlerce desteklenerek başarılmış olduğunu yazanlara belki inanmayabilirsiniz. Aynı para babası baronların Hitler'i de destekleyerek insanlığın önüne attığına gülüp geçebilirsiniz. Fakat günümüz sokak eylemlerinde finansörler artık gizlenme ihtiyacı bile duymuyor. Bunlar, Kiev'in en büyük meydanındaki evlerin çoğunu, gizlenmeye bile gerek duymadan satın alarak eylemcilere kullandırıyorlar ve Ukrayna'yı Rusya'nın etkisinden çıkartabilmek üzere paralarını harcayabiliyorlar.

Türkiye'nin en büyük holdinglerinin sahiplerinin günlerce süren ve komünist sembollerle kendisini ifade eden örgütlere gezi eylemlerinde finansörlük ettiği iddia edilebiliyor. Her şeyin iç içe geçirilmiş olduğu bir durum var karşımızda.

Öfke duyan gençleri avlamak üzere birçok ağ kurmuş olan bir stratejiyi düşünün. Sol görüşlüyü de avlıyor. Sağ görüşlüyü de avlıyor. İslâmî hassasiyeti olanı ise hiç affetmiyor, IŞİD üyesi yapıyor. Kendi planını gerçekleştirmek için onu savaştırıyor ve onu sonunda ölüm bekliyor. O genç ise cennete gideceğini zannediyor. Bu arada şunu söylemeliyim: Tek tek, bireysel olarak, eğer gerçekten niyet-i halis ise, IŞİD üyesi bile olsa ölen gençler gerçekten cennete gidebilir. Yaptığı işin sonucu ne kadar yanlış olursa olsun yine de fark etmez. Ama yine de araştırmak zorundadır. Tuzağa düşüp düşmediğin-

den emin olmak zorundadır. Ayrıca hatasını anladığında ise tövbe ederek içinde bulunduğu tuzaktan kurtulmak için yollar aramalıdır.

Cennete gidip gitmeme konusunda bu dünya sistemi ile tam ters bir korelasyon olabilir. Biz dünyada yaptığımız işlerle öbür dünyada yargılanırız ama niyetimiz aslında yapılan işin niteliğini belirlemek konusunda başat rol oynar. Mesela birisini öldürmek dinimizde yasaktır. Fakat savaşırken başkalarını öldürebiliriz ve cennete gittiğimize inanırız. Peki ölçü nedir? Bizi cennete götüren asıl şey nedir? İşte niyet böylesine keskin bir araçtır.

Yapılan işin niteliğini belirleyen şey, aslında niyetlerimizdir. İyi niyetle insanlığın faydası için bir şey yapıp binlerce insanın ölmesine sebep olmuş olabiliriz. Cehenneme mi gideceğiz? Şunu söylemek istiyorum. Bir kısım gençler belki de çoğu böyledir. Şeytani bir stratejinin bir parçası olduklarını bilmiyorlar. Onlar samimi niyetleriyle savaşıp ölüyorlar. Bence gerçekten cennete gidebilirler. Ama tekrar ediyorum ki; araştırmaları gerekir. Öğrendikleri veya şüpheye düştükleri andan itibaren de tövbe ederek çıkış yolu bulmaları gerekir. Hatta örgütün zararına harekete geçerek ölseler bile bu kez gerçeği görüp hakkın yanında durmaları sebebiyle yine cennete gidebilirler. Şüpheleri olanlar veya içine girip yanlışlıkları görenlerin ise cennet hayali sanıyorum cehennemde yanarken yok olup gidecektir.

Niyet böyle ironik sonuçlar verebilecekken bu dünya sisteminde bize gelen vahiy bilgilerine göre hem kurulu dünya adalet sistemi, hem de gizli yöneticiler olarak bilinen **"Rical-i Gayb"** adaleti sistemi asla niyete bakmaz. Bir insan veya bir topluluk ya da örgüt niyetiyle değil,

yaptığıyla yargılanır ve karar yapılanlara göre verilir. Yapılan iş yanlışsa, şeriata uygun değilse, bu dünyada reddedilen ve cezalandırılması gereken bir durum oraya çıkar.

SUÇLAYAN NEFSİN TESPİTİ

Nefs-i Levvame konumunda, yani ikinci basamakta yaptığımız işin doğru veya yanlış olduğunu acaba nasıl anlayabileceğiz? Kınamayı ve öfkeyi nasıl farkına vararak dengeleyebileceğiz?

Dikkat ediniz lütfen. Hem birinci basamakta, hem de ikinci basamakta hemen en kısa zamanda farkına varabilmek çok önemlidir. Farkındalık ve bunun geliştirilmesi gerekmektedir. Öfkemizin farkına en kısa zamanda varabilmeliyiz. Bu olunca yine vicdan terazisinin bir kefesine öfkemizi yansıttığımız, suçlayıp kınadığımızı koyuyoruz ve diğer kefeye ise kendimizi koyuveriyoruz. Bu o kadar zor bir şey ki bu makamda yine ilk basamakta göremediğimiz nefsimiz gibi kendimizi göremiyoruz. Sanki biz yokuz. Suçlular hep bizim dışımızda. Bizim de suçta payımız olabileceği hiç aklımıza bile gelmiyor.

Vicdan terazisinin diğer kefesi de devreye girince, eğer bozulmamışsa bize hemen gerçeğin kendisini gösteriveriyor. İşte özgür iradenle kararları veren sensin. Sen irade etmeseydin olmazdı. Şimdi söyle suçlu kim? Dışarıda mı, yoksa senin içinde mi?

Vicdan terazisinin bozulması ise şuna benzer. Normalde pazarda her yerde üç liraya satılan kiraz, biraz ileride iskele çıkışında eğer bir lira ise, işte burada biraz dikkat edip şüphelenmek gerekiyor. Çünkü eve 3 kilo

kiraz ile geldiğini sanan birisi, bu kirazı komşusu olan bakkala tarttırdığında şaşırarak bir kilo ancak geldiğini görebilir. Terazinin altına dengeyi satıcı lehine bozan bir ağırlık yapıştırılmış olabilir. Yani vicdanlar da bozulabilir. Daha doğrusu vicdani sesi işiten sistemimizde bir bozukluk olabilir.

Şeytani stratejinin uyuşturucu, alkol, seks ve benzerleriyle, sistemli bir şekilde insanoğlunun vicdan terazisini her an bozmak için özel gayretler gösterdiğini unutmamalıyız. Medyayı önemsiz gören anlayışlar, belki de bir nesil içinde toplum, vicdanının ne kadar yanlış ve eksik tartmakta olduğunu fark edemeyebilirler. Fakat IŞİD gibi oluşumlar, bu bozulmayı adeta gözlerimizin içine sokarcasına hemen yanı başımızda bizi tehdit ederek göstermiyorlar mı?

Bu gençler nereden geldiler? Eskiler, bu vicdan terazisini her gün ayarı yerinde mi diye kontrol ediyorlardı. Terazi doğru tartmalı ki; suçlayıp öfke duyduğumuz dışarıdakilerin karşısında kendimizi de hatırlayıp terazinin öbür kefesine koyup tartabilelim ve kendimizi de kınayabilelim. Bunu yapınca bir basamak daha yukarıya çakarak hem bize emreden nefsimizi hem de kınamaya hak kazanmış benliğimizi ayrı ayrı görelim.

NEFS-İ MÜLHİME
(İLHAM VEREN NEFİS)

Batı psikolojisinin teorisyenleri Freud, Jung ve diğerleri, insanın üç temel psikolojik öze sahip olduğunu söylerler. Bunlar; bizim nefs dediğimiz ID ve diğeri bizim ENE dediğimiz benlik ve EGO. Bir diğeri de üst bilinçdışı

temasını sağlayan SÜPER EGO'dur. İşte vicdan terazisinde tarta tarta merdivenin üçüncü basamağı olan **"Nefs-i Mülhime"** yani ilham veren Nefs'e ulaşılınca bu üç yapı birbirinden ayrılmış ve seçilebilir hale gelmiş olur. İnsan üçüncü basamakta aşağıya bakınca, ikincide benliğini ve en altta da nefsini rahatlıkla görüp tanıyabilir. Bulunduğu basamaktaki parçasını ise henüz göremez. Bu parça daha üst basamaklara insanı taşıyabilir ama tek bir şartla!... Bu parça ilham alır ama kimden?...

İnsanda latif duygular belirir, daha önce hiç yapamadığı şeyleri yapar, bilemediklerini bilir hale gelir. Ama bilgiler ve duygular yani ilham, Rahmandan mı geliyor yoksa Şeytan'dan mı? Bu makamın tuzağına düşmemek için yine vicdan terazisinin doğru tartması gerekiyor.

İnsanoğlunun bütün buluşları, bütün sanatı, kısacası medeniyet olarak bildiğimiz ne varsa bu makamın eseridir. Fakat insanoğlunun aleyhine üretilmiş ne varsa yine bu makamın eseridir. Komplo teorisi olarak bilinen ve gizli kalmış olan şeyler bu makamın ilhamıyla üretilmiştir. Kimin için çalışıyoruz? Şeytan'ın mı emrindeyiz, Rahman'ın mı? İZM'lerin insanlığa verdiği zararlar, buluşların kötüye kullanılması, en çarpıcısı da bu kitabın başından beri anlamaya çalıştığımız Şeytani strateji, bu makamın ürünüdür. Acayip satranç oyunu bu makamda tasarlanır veya tasarı bu makamdan aktarılır.

* * *

Lucifer ile herkes görüşemez. İsrailoğullarından sadece üç kişinin bu görüşmeyi gerçekleştirebilme kabiliyetinde olabileceği ve bunlardan en alim olanının bunu

başarabileceği söylenir. Masonluğun en üst derecesi olan 33'ten sonraki 34. Basamağın da sadece bu görüşmenin gerçekleştirilebileceği yer olduğu anlatılır. Dünyadaki bütün tasarım akıl almaz stratejiye uygun olarak bu basamaktan alınan bilgilerle yapılmaktadır.

Aldığımız ilhamlarla kitap yazabiliriz. Bu ara sıra bende bile oluyor. Sanat eserleri, şarkılar üretebiliriz. Peki nasıl emin olabiliriz? Şeytan'a ve onun stratejisine hizmet etmediğimize emin miyiz? Başvuracağımız şey yine vicdan ve onun ayrılmaz parçası olan **"Zararsızlık İlkesi"**dir. Zararlı olan Şeytan'a hizmet eder, faydalı olan ise Rahman'a!...

Peki, faydalı olmak nedir?...

Bize mi?...

Nefsimize mi?...

Yoksa insanlığın geneline mi?...

İşte burada kendimizi bütün parçalarımızla terazinin bir kefesine koymamız gerekiyor. Diğer kefeye ise diğer insanları koymalıyız. Hatta bizim zamanımızdakilerin yanına geçmişte ve gelecekte yaşayanları bile yani tüm insanlığı koymalıyız diğer kefeye. Kimse zarar görmemeli, ne biz ne de diğerleri. Bütün insanlık bize gelen ilhamdan ortaya çıkandan faydalanabilmeli.

Böyle yaptığımızda bize gelen ilhamın niteliğini ayırabiliyoruz. Kime hizmet ettiğimizi anlayabiliyoruz. Bize gelen ilhamla köşkler satın alacak, serveti kazanacak işler ortaya koyabiliriz. Fakat ürettiğimiz şey insanlığa zarar verecekse, köşklerin ne faydası olabilir ki?

NEFS-İ MUTMAİN
(TATMİN OLMUŞ NEFİS)

Vicdan tartıyı yapınca ve biz kararımızı insanlığın genel faydasına verince, basamaklara sırayla dizilmiş olan üç parçamız da birer basamak yükselir. Süper ego dördüncü makam olan "Nefs-i Mutmain"e yani tatmin olmuş nefse yükselir. Ego, Nefs-i Mülhime'ye ilham alan nefse yükselir. En alttaki İD ise Nefs-i Levvame'ye, kınayan nefse yükselir.

İlk makam olan Nefs-i Emmare ise tamamen terk edilmiş olur. Artık en alttan bize yanlış sesler gelmez, bizi yanlışa sev eden emirlerden tamamen kurtuluruz ve özgür oluruz. Bu öyle bir şeydir ki, tamamen nedensellikle çalışan bu emredici makamdan kurtulmak bize daha önce hiç tanıyamadığımız gerçeklerin kapısını açıverir. Nedenselliği aşabilmek demek, zamanda sıçrama yapmak demektir. Zaman yolcusuysa gelecekte olabilecekleri bilen kişi demektir.

İD yani nefsimiz hâlâ ikinci basamaktadır. Birinci den kurtulmuş, nedenselliği bir ölçüde aşmıştır. İkinci basamakta hem nedensellik hem de nedensellik ötesi bakış, ikisi birlikte hüküm sürmektedir. Nefsimiz bile ara sıra nedenselliği aşarak gerçekleri müşahede edebilir.

EGO'muz üçüncü basamağa yerleşir ve dikey nedensellik dediğimiz nedensellik ötesi haberleşmeye geçer. Gelecekten bilgiler alır. İki olay arasında daha önce göremediği irtibatları görüp kurabilir ve Şeytani stratejiyi sezer. Zamanlar içinde bu stratejinin insanoğlunun aleyhine nasıl yürütülmekte olduğunu anlar. IŞİD gibi yapıların mahiyetini ve amaçlarını hemen anlayabilir. Rüyaları bile ona yol gösterici hale gelmiştir. Hatalardan uzaklaşarak özgürlüğün tadını çıkarır. Bilgi zaten başlı başına insanı özgür kılan şeydir. Bu makamda bilgi insana devamlı akar durur.

SÜPER EGO ise dördüncü makama yükselmiştir. Bu makamda olaylar üstten ve dışarıdan izlenir. Hem filmin içinde oynarsınız ve bir karakter olarak senaryoda yazılanları yaparsınız, hem de filmin dışına çıkarak sinema salonunda oturup kendi filminizi izleyebilirsiniz. Kendinizi ve diğer oyuncuları hatta senaryoyu ışıkları, dekoru, hatta yönetmeni eleştirebilirsiniz. Filmin içindeyken acı duyar, o sahneye ait duyguyu yaşarsınız. Salonda seyrederken acınız izleyici acısına değişir, duygunuz izleyici duygusu olur. Her şey sizin önünüzde cereyan eder. Gerçeği dışına çıkarak izlemek budur.

Bu makama **"Nefs-i Mutmain"** yani **"Tatmin Olmuş Nefs"** makamı denir. Burada Allah'ın tüm uygulamalarını aynı derecede gören bir anlayış hakimdir. Bu makamda zengin de olsanız, fakir de olsanız, eziyet de

çekseniz, sefa da sürseniz birdir. Haksızlığa uğrasanız da onurlandırılsanız da fark yoktur. Oynanan oyun Allah'ın takdiridir. Olan biten her şey yerli yerindedir ve değişmesi gerekmez. Size göre her durum bir denge içindedir, denge bozulmamalıdır. Ama bozulsa bile yine bir başka denge hakim olacağı için onu buna tercih etmek gereksizdir, boşunadır. Her şey olduğu haliyle kabul edilir. Değişince değişiklik de kabul edilir.

TATMİN OLMUŞ NEFİS IŞİD'E NASIL BAKAR

Bu makamdan bakınca IŞİD'in yaptıkları ve ona bu stratejiyi gösterip yaptıranlar bile değişmesine gerek olmayan gerçeklerdir. Şeytani strateji bile aslında Allah'ın eseridir, O'nun izniyle olduğu için dengededir ve bir sonraki amaca yöneliktir. Şeytan ne plânlamışsa planlamıştır, ne uygulamışsa uygulamıştır. Ama Allah zaten onu ve stratejisini de kuşattığı için Şeytani stratejiye bile karşı çıkmak gereksizdir. Zaten karşı çıkılsa bile günü gelmeden yok edilemez ve değişemez. Belki de Allah'ın muradı bu yolla Şeytan'ı yenmek bile olabilir.

Şeytan'ı kendisinin kurallarını koyup sahnelediği oyunla yenmek nasıl bir şey acaba? Kendi satranç hamlesiyle galip gelmek isterken mağlup olmak ne demek? Bu konuyu Zülkarneyn kitabımda Hızır bahsi bölümünde incelemiştik. Aslında, Şeytani stratejiye bugün bir taşla en az beş on kuş vurduran IŞİD gibi oluşumlar, Kutsal Topraklar tamamen İsrail'in eline geçtikten sonra başının belası oluyor. Tek taraflı etki olmadığı için IŞİD gibi oluşumlar giderek gerçek İslâmî kimliğe dönüşüyorlar

ve Şeytan kendi kazdığı kuyuya yine kendisi düşüyor. İsrail imparatorluğunu giderek mücadele içinde gerçek kimliğine dönüşen bu tarz birçok İslâmî örgütün birlikte dayanışmaları ile yıkabiliyor. Tabii ki bunları peygamberimizin torunu Mehdi koordine ediyor. Ancak böyle bir beraberlik başarılı olabiliyor. Mehdiye kadar ise gerçek cihatçı başlangıca sahip örgütler bile Şeytani stratejinin sadece oyuncağı oluyor.

İBLIS İTİRAZ EDİYOR

"Ve o zaman Rabbin Meleklere dedi ki; Ben yeryüzüne bir halife getireceğim (yapacağım) dediler ki; Orada Fesat çıkartacak, kanlar dökecek olan bir yaratık mı yapacaksın. Halbuki bizler seni hamd ile tesbih ediyoruz. Ve kutsuyoruz. Dedi ki; Ben sizin bilemeyeceklerinizi de biliyorum."

2/Bakara suresi; ayet: 30

İBLIS İTİRAZ EDİYOR

Eğer buraya kadar anlamışsak, anladığımız şey sanıyorum şudur: İnsanın nefs yapısı kat kattır. Bu yapı aslında insanın dünya hayatına uyumu için tasarlanmış ve onun işini kolaylaştıran bir yapı olmasına rağmen, bireysel haz ve faydayı hedef alan alt katlarda sıkışıp kalınınca insana zararlı hale gelmektedir. İnsanoğlu bireysel ve toplumsal olarak üst katlara çıkamadıkça, alt katlara sızabilen Şeytan'ın emrine girebilmektedir.

Ayrıca bu sistemi istismar etmeyi kendisine strateji olarak belirleyerek, insanoğlunun zararı pahasına kendisini insandan daha üstün olarak konumlayan bir gurup insan vardır. Bu üstünlük iddiasını bazılarımız reddetse bile İsrailoğulları bu üstünlüğe yürekten inanmaktadırlar. Kur'an-ı Kerim'in Şeytan'ı tanıtırken özellikle vurguladığı ırka dayalı üstünlük iddiası, aslında geçersizdir ve Şeytani bir iddiadır. Bir gurup üstün insan eğer iddia edildiği gibi varsa, bunların dünyanın yöneticileri ve idarecileri olmaları gerekmez mi? İşte Şeytan İsrailoğullarına belki de böyle seslenerek rehberlik etme amacındadır.

Bizler bu işi sıradan bir iddia gibi göremeyiz. Ayetlerde her yönüyle anlatılan bu konu, bugün Ortadoğu'da

yaşamakta olduğumuz tablonun temelini oluşturan dinamiktir. İnsanoğlu daha henüz yaratılmamışken fakat karar verilmişken gelen ilk itiraz aslında bize her şeyi açıkça anlatmıyor mu?

Bakara suresindeki Talim-i Esma bölümü meşhurdur. Şeytan ilk kez insanın varlığına burada itiraz etmişti. İnsanoğlunun değer gören bir yaratık olarak anılmasını kabul etmemiş ve itirazının temeline ırk unsurunu yerleştirmişti. Kendisinin daha rafine olduğunu ileri sürüp, üstünlüğünün gururuyla Rabb'e direnmişti. Günümüzde ise kendilerinin tüm insanlardan daha üstün olduğunu iddia eden bir gurup insanın, yine Şeytani bir stratejiyle bu üstünlüklerini yaşanır hale getirmek için dünyayı kana bulamakta olduklarını gözlemleyebiliyoruz. Talim-i Esma ayetleri Bakara suresi 30. ayet ile başlıyor:

Ve iz kâle rabbuke lil melâiketi innî câilun fîl ardı halîfeten, kâlû e tec'alu fîhâ men yufsidu fîhâ ve yesfikud dimâe, ve nahnu nusebbihu bi hamdike ve nukaddisu lek(leke), kâle innî a'lemu mâ lâ tâ'lemûn.

"Ve o zaman Rabbin Meleklere dedi ki; Ben yeryüzüne bir halife getireceğim (yapacağım) dediler ki; Orada Fesat çıkartacak, kanlar dökecek olan bir yaratık mı yapacaksın. Halbuki bizler seni hamd ile tesbih ediyoruz. Ve kutsuyoruz. Dedi ki; Ben sizin bilemeyeceklerinizi de biliyorum."

2/Bakara suresi; ayet: 30

Bu ilk ayetle Rabbin, içinde Şeytan'ın da bulunduğu bir guruba verdiği kararı açıkladığını görüyoruz. Gurup insanoğlunun bütün macerasını baştan sona gözlemle-

İtiraz eden Şeytan.

mişçesine olan biteni ortaya koyarak itiraza yelteniyor. Fesat insanoğlunun birbirini kırıp geçirmesi ve soyunun geleceğini kendi eliyle tehlikeye atması demektir. Gurubun bu ilk itiraz yönelişinden anlaşıldığı üzere insanoğlunun yapısının temelindeki eğilimler, kendi varoluşu aleyhine olabilecek niteliktedir. Bizim bugün nefs bölümleri olarak anlayabildiğimiz parçalı yapı, yaradılışı itibarıyla eğer geliştirilemezse kan dökmeye ve türünün sonunu hazırlamaya müsait bir yapı olarak tasarlanmıştır.

Bu ayetin diyaloğundan çok daha çeşitli bilgiler elde edilebilir. Fakat konumuza sadık kalmak istediğim için fazla geniş yoruma girmeden bu bölümdeki FESAT ve DEM kelimelerine odaklanıyoruz. Kargaşa ve kan dökmek, insanın yaradılışında bulunan ve aşması gereken gerçekler olarak görülüyor. Bu yapımızı kabul etmeli ve tanımalıyız. Eğer tanıyamazsak onu aşabilmemiz imkânsız hale gelir. Eski dervişlerin bütün işleri güçleri bu yapıyı tanıyabilmekti. Hayatları cihad kelimesinin içini tam olarak dolduran bu faaliyet ile geçerdi. Bu yapıyı tanıyınca ise IŞİD gibi yapılara kapılıp kan döker hale gelinmesine imkân bulunamazdı. Şeytan işte bu noktayı kaşıyor, en temelden bir yol bularak çalışıyor.

Fakat şimdi 31. Ayete bakacağız ve aslında bu temel zaafın nasıl aşılabileceğini öğreneceğiz. Zaaf gösteren yapımız aslında merdivenin alt basamaklarında kendisini göstermekteyken, üst basamaklara çıkabilmemiz için Allah'ın bize nasıl destek verdiğini ve yapımızı nasıl mükemmel tasarlamış olduğunu öğreneceğiz. Gelişebilmemiz için, bütün mahlukatta birer ikişer ancak bulunabilen özel kuvvetlerin hepsine birden nasıl sahip kılınmış olduğumuzu anlayacağız.

Esmaların tamamının bize sunulmuş olmasının insanoğluna nasıl bir üstünlük verebileceğini öğreneceğiz. Nefs basamaklarında yükseldikçe yükselebileceğimizi öğreneceğiz.

Ve alleme âdemel esmâe kullehâ summe aradahum alel melâiketi fe kâle enbiûnî bi esmâi hâulâi in kuntum sadikîn.

"Ve Adem'e Esmaların hepsini talim ettirip öğretti. Sonra Melekler arz edip gösterdi. Dedi ki; Siz gerçeği bildiğinize eminseniz şunları bana isimleriyle söyleyin."

2/Bakara suresi; ayet: 31

Bu ayette temel yapımızın nasıl bir güçle takviye edilmiş olduğunu öğreniyoruz. Esmalar, bütün yaradılışın **"Ayan-ı Sabite"** dediğimiz sabit değerlerden sonraki en temel kavramlarıdır. Bütün varoluş Esmaların görüntülerinden meydana gelir. Ve biz bunları atomlardaki kabiliyetler olarak, kuvvetlerin enerji ve maddeye verdikleri kapasiteler olarak biliriz. Suyun yüz derecede kaynaması hidrojen ve oksijen atomlarının birlikte oluşturdukları moleküler yapının özelliğidir. Bunun gibi her bir yapının sınırları ve özel güçleri vardır.

Bu kabiliyetlerin hepsi **"Ayan- Sabite"** denilen ve özden fışkıran Esmaların özellikleriyle var olurlar. Maddeler ve onların oluşturduğu canlı yapıların bir çoğu Esmaların bu özelliklerinin bazılarına sahipken, bir çoğuna sahip değillerdir.

Mesela elmastaki sertlik pudradaki yumuşaklık on-

ların atomlarının ve atomların oluşturduğu moleküler yapılarının Esmalardan kendilerine yansıyan özellikleriyle oluşur. Her maddenin ayrı ve kendine has özellikleri olması o maddede ortaya çıkan esma ile mümkündür. Canlıların daha fazla esmaya sahip olmaları, onların bünyelerindeki bileşimlerin oranına göredir. Yine de insan gibi Esmaların tümünü bünyesinde barındıran bir yaratık yoktur. Hatta buradaki ayetten öyle bir şey anlaşılıyor ki; Melekler bile Esmaların tümüne sahip değildir. Şimdi göreceğiz, Rabbin bu imtihanı üzerine yaptıkları itirazdan vazgeçecekler. Önce insanoğlunun temel nefs yapısındaki zaaflara bakarak kan döküp fesat yapacağını söylemelerine rağmen bundan vazgeçiyorlar. İnsanoğlunun Esmaların tamamına sahip olması demek, onları tümüyle kontrol edebilme kabiliyetinde olması demektir. Bu durum onun nefsinin zaaflarını kontrol edebilir olduğunu gösterir. Bakın melekler durumu anladı- lar ve itirazlarını geri alıyorlar.

Kâlû subhâneke lâ ilme lenâ illâ mâ allemtenâ inneke entel alîmul hakîm.

"Dekiler ki; Subhansın. Bizim senin bize verdiğinden, öğretip talim ettirdiğinden başka ilmimiz yoktur. Sensin elbette ilimlerin hakimi."

2/Bakara suresi; ayet: 32

Melekler itirazı geri çekince Rab bu kez Adem'e aynı soruyu soruyor. Meleklerin ilk baştaki görüşlerinin sadece tek yanlı bakış açısıyla oluşmuş olduğunu onlara ispatı için bu ayet çok önemli. Melekler sorulan soruya

cevap veremeyince, aslında işin bildikleri gibi olmadığını anladılar. İtirazlarını da geriye çektiler. Ama insanoğlunun gerçek yapısının nasıl olduğunu hâlâ bilemiyorlar. Onlardaki yapı Esmaların sadece belirli bölümünü kapsadığı ve kendilerinden daha fazla esmaya sahip bir yaratık henüz yatılmamış olduğu için, insanın nasıl bir yapı olduğunu şimdi anlayacaklar:

Kâle yâ âdemu enbi'hum bi esmâihim, fe lemmâ enbeehum bi esmâihim, kâle e lem ekul lekum innî a'lemu gaybes semâvâti vel ardı ve a'lemu mâ tubdûne ve mâ kuntum tektumûn.

"Deki ki; Ey Adem, onları esmalarıyla söyle. Bunun üzerine onları esmalarıyla söyledi. Deki ki; size demedim mi ben gaybı bilirim; semaların ve yeryüzünün gaybını. Ve bilirim; neyi açığa vurursunuz ve neyi gizlersiniz."

2/Bakara suresi; ayet: 33

Bu ayet aslında öyle şeyler anlatıyor ki: Birincisi Adem yani insanoğlunun ilk prototipi olan yaratık bütün esmaları biliyor. Bunun anlamı onun bünyesinde bütün esmalar kullanılmış demektir. İkincisi Esmaların hepsini bilmek, ancak gaybı bilmekle olabilir. Öyle esmalar vardır ki, zamanlara yayılmıştır. Geçmişte faal değildirler. Gelecekte ortaya çıkacaklardır. Bir nevi gizlenmişlerdir, batınidirler. Mesela zaman yolculuğu yapabilmek böyle bir şeydir.

İNSAN GAYBI BİLİR Mİ?

Zaman yolculuğu yapabilmek için kâinatta sınırlama getiren tek sabit şey olan ışık hızının aşılması gerekmektedir. Işık hızı ise enerjinin hızıdır. Enerjinin bu kapasitesi ise Esmalardan gelir. Enerji ise bütün atomların temelidir. Yani bütün atomlar aslında enerjiden meydana gelir. Öyleyse bilinen kâinatta iş gören bütün Esmalardan daha farklı bir esma demetine sahip olan farklı bir yapının da insanın özüne verilmiş olması gerekirdi ki; insanoğulu kâinatı sınırlayan ışık hızını aşabilsin, zaman yolculuğu yapabilsin. Çünkü ayet, Adem'in gaybı bilebildiğini açıkça anlatıyor. Gaybı bilmek zamanın bütün kesitlerinden bilgi almakla olabileceğine göre ayet Adem'in ışık hızını aşabilecek özellikleri olabildiğini de bize anlatmıyor mu?

Işık hızının aşılması demek, fizik kâinatın sınırlarının da dışına çıkabilmek demektir. Bu kâinatın geldiği soyut okyanusun esmasıyla oluşmuş olan bir yapının Adem'in yaratılışında var edildiğini anlayabiliyoruz. Bu hız Takyon denilen soyut parçacıklarda mevcuttur. Adem'in yapısının bir kısmı soyut parçacıkların da var olmasını sağlayan özel Esmalarla desteklenmiştir. Adem somut haldeyken soyutlaşabilir ve bu hal onun yapısını bozmaz. Çünkü Esmaların hepsi vardır onda.

ŞEYTAN'IN ÖZELLİKLERİ

Adem'in böyle bir özelliğe sahip olabilmesi, onun meleklerden de üstün bir yapısı olduğunu gösteriyor.

Kovulan Şeytan.

Melekler soyut varlıklardır. Işıktan hızlıdırlar ve bu sebeple gaybı bilirler. Fesat çıkartarak kan dökecek dedikleri Adem de kendi yapılarına ait Esmaların olduğunu anlayınca itirazlarını geri çektiler. Fakat Şeytan direndi ve öyle bir şey söyledi ki, söylediği şey onu meleklerin arasından çıkartmaya yetti. Melekuttan kovulmasına sebep oldu.

Ve iz kulnâ lil melâiketiscudû li âdeme fe secedû illâ iblîs(iblîse), ebâ vestekbere ve kâne minel kâfirîn.

"Ve o zaman dedik ki meleklere; Adem için secde edin. Hepsi secde etti. Sadece İblis istisna, o etmedi. Kibirlendi ve kâfirlerden olmuştu."

2/Bakara suresi; ayet: 34

Buradaki secde, hemen hemen bütün çevirilerde sanki Adem'e yapılmış gibi anlaşılıyor. Böyle olunca Adem'in hukuki bir varlığının tescili gibi anlaşılabilir. Fakat ben aslında secdenin yine Rabbe yapıldığını düşünüyorum. Ayetin yapısı **"Adem için secde edin"** şeklinde anlaşılırsa daha doğru olabilir. Çünkü İblis'in secde etmemesi aslında Rabbe karşı bir eylem. Açıklamada kibri yüzünden gerçeği örten bir tavra meylettiğini anlıyoruz ki burası çok önemli.

Kibir aslında Nefs-i Emmare'nin özelliğidir. İblis'in yapısının da insana benzediğini buradan hemen anlayabiliyoruz. En alt nefs makamı olan Nefs-i Emmare'nin en önemli özelliği kibirdir. Şeytan'ın nefse sahip olduğu ve yapısında kendisine yardımcı olarak var edilen bir özelliğin kendi aleyhine işlemesini durduramadığı anlaşılıyor. Vicdan terazisiyle dengeyi sağlayamayarak kendisine yardımcı bir yapıyı aşamıyor. Kendi aleyhine dönmesine engel olamıyor. Şeytan'ın düştüğü bu tuzağı daha sonra bile anlayamadığı anlaşılıyor. Bütün insanlığı kendi seviyesine çekebilmek için bunca çabasına şaşırmamalı.

KÜFÜR: GERÇEĞİN ÜZERİNİ ÖRTMEK...

Ayrıca bu en alt makamın bir özelliği bize haber veriliyor. Bu özellik küfürdür. Yani gerçeğin üzerini örtmektir. Gerçeğin üzerini örtmek çabasının Şeytan'ın ve Şeytani stratejinin temelini oluşturuyor olması ne kadar da Şeytan'a ait değil mi? Terörist yapılar arasında gerçeğin üzerini örtmek işini de yerine getiriyorlar. İslâm'ı toptan terörist olarak göstermek düpedüz gerçeğin üzerini örtmek değil de nedir? Eğer öyle değilse IŞİD'in bu propagandaya uygun zemini oluşturan görüntüleri reddetmesi gerekmez mi?

Bu ayetten anlaşılan bir önemli gerçek de şudur ki; insan Nefs-i Emmare makamında kalır onu aşamazsa, eninde sonunda Şeytani stratejiye uygun davranışlara girer ve onun bir parçası olur. Bu durum da gerçeği örtmeye kadar gider. Hem kendi gerçeğini örter, hem evrensel gerçekleri örtmek için çalışır. Öyle fikir sistemlerine savrulur. Öyle ideolojilerde kurtuluş arar ki, aslında Şeytan'a ve onun stratejisine hizmet ettiğini bile göremez. Ve iddiası kendi yolu ve mücadelesinin en doğrusu olduğudur. Teröre koşarak gidenler işte bu sebeple gidiyorlar. Ukrayna'yı karıştıranlar da böyledir, ülkemizdeki kargaşaları ve provokasyonları da böyle düşünebiliriz. Yapılan iş kargaşa ve fesat olduğu halde, yapanlara sorarsanız size doğru yolda olduklarını söyleyeceklerdir. En alt basamakta olduklarını ve kiminle ayrılamazcasına birleştiklerini hiç bilmeden yaşamaya devam edeceklerdir. Aslında bu durumun insanoğlunun

Kaosa destek olmak Şeytan'a destek olmak demektir.

soyuna, nesline ve geleceğine yönelik son derece tehlikeli bir konum olduğunu ise hiç tahmin bile edemeyeceklerdir. Şeytan ile ilgili ayetlerde göreceksiniz, defalarca Şeytan'ın insanoğluna yani insanlığa açıkça düşman olduğu vurgulanıyor.

İBLIS'İN SOYU

Şeytan'ın bu davranışının sebebi, aslında bir ırk ve soy meselesidir. Dünyada somut Şeytanlar göremiyoruz. İblis denilen somut yaratığı biz göremesek de ona beşinci kol olmaya kendisini adamış olan bir gurup insanı artık görebiliyoruz. Evrende bir yerlerde soyu olan İblis için seve seve çalışan bu insanlar, aslında kendi soylarının yok oluşunu hazırladıklarından haberdar mıdırlar?

Stratejilerinin temelindeki dinamik İblis'inkilerle

aynı. İdeolojileri ırk üzerine ve kendi soylarının üstünlüğünü her ikisi de öne sürebiliyor.

İsrailoğullarının diğer insanları nasıl gördüklerini geçenlerde izlediğim Ülke TV'deki bir Sıra Dışı Programında Profesör Dr. Mehmet Çelik şöyle açıklamıştı:

> "Biz bütün hayvanları nasıl görüyorsak İsrailoğulları da kendi dışındaki insanları öyle görüyor. Onlar için diğer tüm insanlar İsrailoğullarına hizmet etmesi için Allah'ın yarattığı varlıklardır."

Eğer Mehmet Çelik'in televizyonda söylediği bu görüş İsrailoğullarında hakimse ve bu durum dinlerinin gereğiyse ki -internete girip konuyu kısaca tarattığınızda bunu destekleyen ve bizzat kendilerinin ifadelerini içeren bir çok video kaydına ulaşabilirsiniz- vay bizim halimize.

Şimdi İblis ile nasıl aynı stratejiyi paylaştıklarını biraz olsun anlayabiliyoruz. Irkçılık aslında her şeyin temeli gibi görünüyor ve bu dünya dışı ideoloji İsrailoğullarınca gönülden benimsenmiş olduğu anlaşılıyor.

Said-i Nursi Deccal ile ilgili satırlarında İsrailoğullarının Deccal'e gönüllü taraftar olacaklarını açıkça yazıyor. Deccal'in insanlık aleyhine olan fesat stratejisinin gönüllü uygulayıcılarının İsrailoğulları olacağını öğreniyoruz buradan. Terörist yapıların gerçek yüzünü bilmem anlayabiliyor musunuz? Yapılan şeyin insanlığa karşı olduğunu bilmem görebiliyor musunuz?

ARKETİP

Bir arketip nasıl aşılır? En temelde bizi sıkıca kavramış olan bir şeyi nasıl aşabiliriz? Bilgiler, yaşadığımız duygularımızın yoğunluğuna eşdeğer bir kuvvetle oluşur. Bilgilerimizi biz oluştururuz; yaşarız, öğreniriz, kilitleriz. Duygularımız bilgi oluşumu sırasında ne kadar kuvvetliyse, bilgilerimiz de o derece sağlam bir şekilde kayıt altına alınırlar. RNA'dan DNA'ya dönüşürler ve nesillere aktarılırlar. Arketipler DNA ile ilgilidir ve çok sağlamdırlar. Öyleyse aşılamazlar mı acaba?

ARKETİPİN YOK EDİLMESİ

Rüyalarımızdaki arketipler bizi bize anlatırlar demiştim. Ama aynı zamanda arketiplerin yok edilmesi yani aşılması da gerekir. Arketipin bize nereyi işaret ettiğini anlayabilirsek, rüyada bize sembolik olarak anlatılan durumumuza ait çözümü de bulabiliriz.

Bir örnek vereyim; Rüyamızda Hz. İsa'yı görebiliriz. Bu çok doğal bir şey, çünkü bizler Müslümanız ve Hz. İsa'yı Allah'ın bir peygamberi olarak kabul eder, ona üstün saygı gösteririz. Rüyada görülen kişi Hz. İsa'nın bizzat kendisi de olmayabilir. Onu çağrıştıran, yüzünden ışıklar, nurlar saçan birisi olsun. Rüyamızdaki sembol bir arketiptir. Önce o sembol bize bizim durumumuzu anlatacak, sonra onu yok edebilirsek bize durumumuzu nasıl kurtaracağımızı anlatıp yol gösterecek.

Öncelikle Hz. İsa arketipi yapay toplumsal kurallara karşı bir başkaldırıdır. Bu başkaldırıyı rüyayı gören birey yaşamış ve aynen Hz. İsa gibi çok büyük bir zulme uğramış olabilir. Hatta öldürülmek istenmiş, yok edilerek uzaklaştırılmak baskısına uğramıştır. Bütün bunlara sabırla dayanmış anlaşılmayı Allah'tan dilemiş olabilir. Rüyayı görmesi onun hâlâ aynı durum içinde olduğunu da gösterir. Kişi eğer bu durumunu anladıktan sonra Hz.

Carl Gustav Jung (1912)

İsa ile özdeşleşen sıkıntılarından kurtulmak isterse, yine aynı arketipin aşılması gerekmektedir.

Arketipler konusunda en çarpıcı çalışmaları yaparak kendisine özgü bir ekol geliştirmiş olan ünlü psikoterapist Jung buna **"Arketipin Öldürülmesi"** diyor. Ben ise **"Arketipin Aşılması"** diyorum. Aslında düşündüğümüz zaman ikisi de aynı şey.

Bir arketip nasıl aşılır? En temelde bizi sıkıca kavramış olan bir şeyi nasıl aşabiliriz? Bilgiler, yaşadığımız duygularımızın yoğunluğuna eşdeğer bir kuvvetle oluşur. Bilgilerimizi biz oluştururuz; yaşarız, öğreniriz, kilitleriz. Duygularımız bilgi oluşumu sırasında ne kadar kuvvetliyse, bilgilerimiz de o derece sağlam bir şekilde kayıt altına alınırlar. RNA'dan DNA'ya dönüşürler ve nesillere aktarılırlar. Arketipler DNA ile ilgilidir ve çok sağlamdırlar. Öyleyse aşılamazlar mı acaba?

Şimdi, Hz. İsa arketipini aşmaya çalışalım örneğin. Hz. İsa neye baş kaldırmıştı? O günkü yanlış düzene. Kurulu düzenin yanlışlıklarına. Peki, ne söylemişti etrafındaki dini ve yönetimsel bürokrasiye;

"Sizin bu KAYA'nın üzerine kurduğunuz ve hiç yıkılmaz sandığınız tapınağınız yerle bir olacak. Bu kaya çıplak, yalnız ve kimsesiz kalacak."

KAYA NEDİR?

Kayayı bilirsiniz pek değerli bir şey değildir. Dağlar kayalarla doludur. Kaya, aslında dünyadaki en değersiz şeydir. Kendisi para etmez fakat çıkartabilmek için harcanan emek vardır ve bu yüzden bir miktar ücret istenir. Tonlarcası bile pek değerli değildir.

Kaya ağırdır, kımıldamaz. Kaya'yı ancak yontarak kullanabilirsiniz. Yontulacak olursa yani emek harcanırsa değer kazanabilir. Binalar yapılır, sanat eserleri oluşturulabilir. Böyle bir malzeme hiç emek harcanmadan değerli olabilir mi? Dünyada böyle bir kaya var mıdır? Hz. İsa'nın Ferisilere ve Yazıcılara işaret ettiği **"Kaya"** işte böyle bir kayadır. Doğal haliyle değerli olabilmiştir.

Kaya konusu Kur'an-ı Kerim'de Kehf suresinde geçiyor. SAHRA olarak Kudüs'teki kutsal kaya işte böyle bir kayadır. Doğal yekpare bir platform halindedir. Eskiden üzerinde İsrailoğullarının tapınağı bulunuyordu. Hz. İsa'nın bahsettiği Kaya işte budur. Bu konuyu Elmalılı Hamdi Yazır hocanın tefsirinde Kehf suresi bölümünde bulabilirsiniz. Zülkarneyn kitabımda bu konudan uzun uzun bahsetmiştim.

Peki, değersiz olan bu platform nasıl oldu da dünyanın en değerli şeyi oldu? Bu mekân nasıl oldu da kutsallık kazandı. Dikkat edin Hz. İsa arketipini yok edip aşmaya çalışıyoruz ve gele gele "Kaya"ya geldik.

İslâm dinini Allah'tan Cebrail meleği vasıtasıyla aldığı vahiylerle tebliğ eden Hz. Muhammed, günün birinde bir yolculuğa çıktı. Gecenin bir anında yaptığı bu yolculuk öyle sıradan bir yolculuk değildi. Hz. Muhammed, önce Mekke'den Kudüs'e geldi. Öyle ki onu Kudüs'e ulaştıran vasıta, ufukta gördüğü en son noktaya ayağını atarak büyük bir hızla hareket edebiliyordu. Saniyenin kesirleri içinde, belki de zamanın durduğu, hiç akmadığı bir anda yapılan bir yolculuktu bu. Kudüs'e ulaşılınca Hz. Muhammed burada durmadı. Sözünü ettiğimiz kayanın üzerine bastı ve gelecek bütün zamanlara doğru yönelerek yolculuğuna devam etti. Bilinen kâinatın sınırlarını aşarak soyut alemlere geçiş yaptı. Orada zaman kâh duruyor, kâh ileri veya geri akıyordu. Milyonlarca sene o alemleri dolaştığını iddia etsek abartılı olmaz sanıyorum. Fakat bütün bu yolculuk bizim zamanımızla belki de bir saniye bile tutmuyordu.

Miraç olayının gerçekleştiği Kudüs'deki Mescid-i Aksa Camii.

Hz. Muhammed, Kaya'yı ayaklarının altına aldı, onun üstüne bastı, yükseldi. İşte sözünü ettiğimiz Kaya, Hz. Muhammed'in ayakları altında ezildiği içindir ki "KUTSAL KAYA" oldu. O andan itibaren özel ve tek oldu. Saygıya değer bulundu. Bu sembolizmin manasını yavaş yavaş anlayabiliyoruz. Hz. İsa, Kaya için çıplak, yalnız kalacak demişti. Sonra Hz. Muhammed ayağını bastı aynı kaya değer kazandı.

MÜJDELENEN PEYGAMBER AHMED...

Peki buraya kadar ne anlayabildik?

Rüyamızdaki Hz. İsa veya ona benzeyen bir kişi bize aslında Hz. Muhammed'i işaret ettiğini anladık. Zulme uğramışsan sıkıntıdaysan git, Hz. Muhammed'in ayağının altına yat seni ezerse, şanslısın demektir, kurtulabilirsin.

Hz. İsa arketipini aşma yolculuğumuzu biraz daha ilerletelim şimdi. Hz. Muhammed acaba Hz. İsa'yla başka hangi sembolik yönle birbirine bağlanabilir.

Kur'an-ı Kerim'de Hz. İsa anlatılırken İncil'den de bahsedilir. Bugünkü İncillerden değil ama. Vahiy olarak Hz. İsa'ya indirilen orijinal İncil'den. Belki de Barnabas İncili'nden. Çünkü bu İncili'in vahiy kaynaklı olduğu iddia ediliyor. Kur'an-ı Kerim'in bahsettiği orijinal İncil gerçekten de Barnabas İncili olabilir. Bu İncil'de Hz. Muhammed'in, Hz. İsa'dan sonra gelerek yarım kalan işi tamamlayacağı anlatılıyor. Kur'an-ı Kerim bu konuda şöyle söylüyor: **"O'nun İncil'deki adı AHMED'dir."**

*Ve iz kâle îsebnu meryeme yâ benî isrâîle innî resûlullâhi ileykum musaddikan li mâ beyne yedeyye minet tevrâti ve mubeşşiren bi resûlin ye'tî min bagdîsmuhû **ahmed (ahmedu**), fe lemmâ câehum bil beyyinâti kâlû hâzâ sihrun mubîn*

Bir vakit de Meryem oğlu İsa: «Ey İsrail oğulları, ben size Allah'ın elçisiyim. Önümdeki Tevrat'ın doğrulayıcısı ve benden sonra gelecek, adı **Ahmed** olan bir peygamberin müjdecisi olarak geldim.» dedi. Sonra o, onlara apaçık delillerle gelince: «Bu apaçık bir büyüdür!» dediler.

61/Saff suresi; ayet: 6

Şimdi çok enteresan bir noktaya geldik. Orijinal İncil'de Hz. Muhammed'in Ahmed ismine dikkat çekiliyor. Geleceği Kutsal Kaya'yı ayağının altına alarak ona değer kazandıracağı bildiriliyor.

Ahmed ne demek? Hz. Muhammed İncil'de neden bu isimle anılıyor? Yavaş yavaş Hz. İsa arketipinin arkasındaki sır perdesi aralanıyor galiba. Arketipi aşıyoruz.

Sembolizm ilerledikçe perdenin arkasını görebiliyoruz. Ahmed=Tesellici demektir. Bugünkü tahrif edilmiş ve İslâm külliyatında siyer ve hadis kitaplarıyla belki de eşdeğer olabilecek görünen İncillerde bu kelime **"peraklit"** olarak geçer ve anlamı Tesellici yani yaraları sarıp iyileştiren ve kurtarandır. İşte Hz. İsa arketipi bizi bir yolculuğa çıkarttı. Önce kayaya, oradan da Ahmed'e ulaştık, kurtuluşu bulduk. Aslında arketip rüyamız bize şunu söylüyordu; **"sen yanlış olan ama seni saran bazı kurallara karşı gelerek çok darbe görmüşsün. Ezilmiş**

zulme uğramışsın. hâlâ bu haldesin. Seni teselli ederek yaralarını saracak olan Ahmed ismidir. Onu bulup onun seni ezmesini ayağının altına almasını dilemelisin. Bunu yapabilirsen kurtulabilirsin. Teselliyi ancak Ahmed'e ulaşarak bulabileceksin."

BEKLENEN TESELLİCİ

Rüyayı görenin Ahmed ismiyle teselli bulabilmesi, öncelikle Peygamberimizin yoluna girebilmektir. Gerçek iyileşmeyi ancak bu yolla elde edebilir. İkinci ve bireysel bir yorum da; rüyayı gören kişinin etrafında bulunacak Ahmed isimli birine sığınması olabilir. Belki bu aşkınlığı etrafındaki tanıdığı Ahmed vasıtasıyla bulabilecektir.

Ahmed'i bulacak, O'na tam bir sadakat ile bağlanacak, onun istikametiyle Ahmed peygambere ulaşacak ve teselli bulacaktır. Zulmü sona erecektir. Yaraları tedavi edilecek, huzur bulabilecektir.

Bakın arketipler nasıl da konuşuyor. Hz. İsa'yı veya onu andıran birisini rüyasında gören bir kişiye arketipi neler anlatıp nasıl yol gösteriyor.

Ahmed'i bul, O'nun ayağının tozu ol. Seni o teselli edebilecek. Bu kişi etrafındaki Ahmed'i kesinlikle kollamalı ve onu takip etmelidir.

Şimdi ünlü alim Müştak Baba'nın şiirlerine sırasıyla bakacağız. Tamamen rüyalarımızdaki semboller gibi bize bir şeyler anlatarak yol gösteren satırlar göreceksiniz. Satırlar aslında bize gelecek günlerimizi anlatacaklar.

Özellikle İsrail ile ilgili olduğunu düşündüğüm şiirleri seçtim. Biliyorsunuz bütün gizemlerin bir ucu bir şe-

kilde İsrailoğullarına çakarken, bir ucu da Peygamberimize çıkıyor. Özellikle Ahmed ismine çıkıyor. İsrailoğullarının yapacakları İsra suresinde anlatılıyor. İlk on ayet tamamen geleceğe ait gerçekleşmeyi bekleyen olayları anlatıyor. En dikkat çekici olan ise İsra suresinin ilk ayetidir. Burada Hz. Muhammed'in MİRAÇ yolculuğu anlatılır. İnsan şöyle der; **"acaba İsrailoğullarıyla miracın ne ilgisi var?"** size kitabımın başından buraya kadar bahsediyorum. Şimdi ilgiyi kurabildiniz değil mi? İsrailoğullarının kutsal gördükleri kaya yerle bir oldu. Hz. İsa uyarmıştı. Sonra Hz. Muhammed miraç yolculuğuna çıktı. İncil'de bunun olacağı Ahmed ismiyle bildirilmişti. Yapayalnız ve değersiz kalan kayaya bastı. Onu ayağının altına alınca Kaya değer kazandı. Alemlere teselli geldi, Ahmed miraca gitti ve döndü. Gelecekteki insanlar yaralarını onunla saracaklar. Teselliyi o verecek. Gönüller yaralarını onunla tedavi edecek. Zulme uğramışlar onun ayağının tozuyla ferah bulacak değer kazanacak.

Başlıyoruz....

Gelecekte teselli bekleyenleri ve teselliyi ne zaman yakalayabileceklerini inceleyeceğiz. Ahmed peygamberin tesellisine bire bir sahip olan, onun torunu Seyyid Hükümdar. Müştak Baba'nın Mehdi'yi anlatan muhteşem şiiri;

Seyyid-i Malek...

SEYYİD-İ MALEK

İsrail için karanlık günler olabilir. İsrail'e saldırı ya-pan terörist örgütler ve belki de IŞİD olabilir. Fakat bu, aslında İsrail için olduğu zannedilse de yeni bir dönemi açacağı için tüm Müslümanlar ve insanlık için gecenin gelmesi anlamına gelebilir.

١٦٠٣

SEYYİD-İ MALEK

- Şamda bir zülfü siyah fem görüb misli melek
- Ah edub payine düştüm dedi Seyyid Malek
- Dedim ey kân-ı merahim meded erham hali
- Naz ile kıldı tebessüm dedi tuli balek
- Sabru takatımı kalır aşıkı şeydada dedim
- Dedi revh-i lest minel arif cenbin balek.
- Garazın pend ile ıslahım ise külli cana
- Salihiye ye gidin söyledi Allah balek
- Elini aldım elime geldi dedi ey Müştak
- İnneke arif billah arefet halek.

Süleymaniye Kütüphanesi s.46

Görüldüğü üzere Mehdi'den **"Seyyid Malek"** diyerek açıkça bahseden bu harika şiir, kafiyesinde anlattığı geleceğe ait önemli ayrıntılarına ve olayları tarihlemesine kadar olağanüstü görünüyor. Günümüz Türkçesiyle bakınca siz de hak vereceksiniz:

- Şam'da siyah saçlı birisi benimle konuştu, melek gibiydi.
- Ah ederek peşinden gittim, bana bir şeyler söyledi. O Peygamberimizin torunu olan hükümdar.
- Dedim ey merhamet pınarı yardım et şu halime
- Gülümseyerek dedi ki; uzun zaman var, biraz uzak.
- Sabır ve dayanma gücü kalmadı, tutkun aşıklarda dedim.
- Dedi uzun zaman geçecek. ariflerle ol ve korkma.
- Amacın nasihat vererek herkesin yola gelip düzelmesi midir?
- Barış yurduna gidin diye söyledi, zamanı gelecek.
- Elini aldım elime geldi dedi; Ey istekli kişi
- Sen Allah'ın bilge kişisisin. Bilirsin çıkışın arefesini.

Sizin de dikkatinizi çekmiştir. Son satırda Mehdi'nin ağzından çıkan sözlerle düzenlenmiş gibi görünen **"ÇIKIŞIN AREFESİ"** cümlesi var. Bu sözler, sanki Mehdi Müştak Baba'ya söylüyormuş gibi kurgulanmış. Bu anlatım, aslında **"Müştak"** kelimesinin **"istekli"** anlamına geliyor olmasıyla şiiri okuyan, araştıran herkese yani bizlere söylenmiştir.

Mehdiyi hemen bekleyenlere kötü haberlerim var. Vereceğim tarihin ne yazık ki onların pek hoşlarına gitmeyeceğini düşünüyorum. Üstat, tasarlamış olduğu kur-

guyla, bu hesaplamayı başka türlü yapmamıza imkân bırakmayarak bize açıkça yön göstermiş; ben de şimdi onun işaretlerini izleyerek hesaplamaya başlıyorum:

EY MÜŞTAK + AREFET = Hicri 1603 miladi **2177**

Şiirin içinde geçen ayrıntıların hepsi de bahsedilen olayların tarihlerini veriyor. Fazla ayrıntıya girmeden bu şiiri kitabıma koymak istedim ki, sorulan sorulara güzel bir cevap olsun. Bana ısrarla divanda; "Mehdi ile ilgili şiir var mı, yeterince açık mı?" diye soruluyor. Şimdi ben sorabilir miyim? Ne dersiniz, sizce de yeterince açık mı?

Kur'an-ı Kerim'den ebced tarihleri buluyor olmama rağmen kitaplarımda bunları pek yazmıyorum. Bazı açık arayanlara koz vermek istemediğim için böyle davranıyorum. Bugün bu prensibimi geçici olarak bozarak size çarpıcı iki tarih vermek istiyorum.

Buradaki tarihler yakın geleceğimize ait. Birincisi Hicri 1438 senesine ait. Hem Fil ve hem de Felak suresindeki ayrı ayrı cümlelerden elde ettim. Yorumlarını da kendimce yaptım. 1438 hicri senesi miladi olarak **2017**'nin sonu veya **2018**'in başlarına denk gelen bir tarih. Diğer tarih ise İsrail'in mevcut devletinin geçici olarak yıkılmasıyla ilgili ya da yıkılıyor gibi görünmesiyle ilgili. Hicri 1443 senesi ise **2023**'ün sonu gibi miladi tarihi gösteriyor. Bir bakalım isterseniz.

FİL SURESİ

"Elem tere keyfe feale rabbuke bi eskabil fil = 1438

Rabbin fil sahiplerine ne yaptı gördün mü?

MİLADİ: 2017-2018

YORUM

Burada Kâbe'ye saldırma girişiminden bahsediliyor. Eğer Kâbe'ye bir saldırı değilse Ortadoğu'da ABD'nin ve Rusya'nın veya ikisinin aynı anda ordularına gelecek olan bir zarar olabilir. Irak'taki Şiilerin veya genel olarak Şii aleminin IŞİD saldırılarıyla zor durumda kalmasıyla Şiilerin Kabe'ye gelerek Mekke'de bazı yıkımlara sebep olmaları da yüksek bir ihtimal olarak söylenmiş.

FELAK SURESİ

Enneffesati fil ukad = 1438

Aradaki bağları bozanlar

MİLADİ: 2017-2018

YORUM

Müslümanların birbiriyle savaşması. Şeytani plana kapılan Şii ve Sünnilerin birbirlerine kıyım yapmaları.

IŞİD'in Irak ve Suriye'de hakimiyet sağlaması üzerine, gizli bir el bu kez Şiilere göremediğimiz destekler vererek onları saldırgan bir tempoya sokmuş olabilir. Yine Şiiler bir ayaklanma ile ele geçirmek için yapılan bir plân ile Kabe'ye yürümüş olabilirler. 1435 (**2014**) yılındayız IŞİD Sünni olarak Şiilere saldırıyor. 1438 **(2017-2018)**'de ise bu kez Şiiler Sünnilere saldıracaklar gibi görünüyor.

Ve min şerri Hasidin iza Hased = 1443

Hasetçinin şerrinden koru haset ettiği zaman

MİLADİ: 2021

YORUM

Bir kıskançlıktan bahis olduğu için Türkiye'nin önlenemez bir kazanımından söz edebiliriz.

Gasıkın iza vekab = 1443

Gecenin çökmesinden çöktüğü zaman

MİLADİ: 2021

YORUM

İsrail için karanlık günler olabilir. İsrail'e saldırı yapan terörist örgütler ve belki de IŞİD olabilir. Fakat bu, aslında İsrail için olduğu zannedilse de yeni bir dönemi açacağı için tüm Müslümanlar ve insanlık için gecenin gelmesi anlamına gelebilir.

İsrail bu saldırıyı bahane edip bunu kullanarak çok etkili açıktan saldırı savaşına girebilir. **"Gasık"** kelimesi cehennemliklerin vücutlarından kan ve irin akması anlamına geldiği için İsrail'e çok kanlı görünen saldırı olabileceğini söylersek pek abartmış sayılmayız. Üst bölümdeki **"Hased"** kelimesi ile Türkiye'nin kıskanılabileceğini önermiştim. İsrail'e saldırı, dünya medyasının aleyhte kampanyasıyla Türkiye'nin üzerine yıkılarak Türkiye zor durumlara çekilmeye çalışılabilir.

1438 **(2017-2018)** yılında eğer Suriye ve Irak'ta yaşayanlar, içinde bulundukları kör dövüşünden bakarak

Türkiye'mize yönelecek olurlarsa 1443 **(2021)**yılında bu bölgeler büyük olasılıkla Türkiye'nin kontrolüne girmiş olabilir. Bütün terör faaliyetlerinin ve eğer İsrail'e saldırılar olursa, bunların da faturası Türkiye'ye kesilmeye çalışılacak gibi görünüyor. Buna çok dikkat edip, olmadık tedbirsizliklerle zafer sarhoşluğuna düşmeden aklıselimle Ortadoğu'da var olacaksak, bu yılları hasarsız atlatalım diyorum.

LANETLİ AĞAÇ

Lanetlenmiş ağacı veya soyu gördünüz ve artık anladınız ki; bu öyle elmaya bir diş atıp bir lokma almak gibi bir şey değil. İçinde yaşadığımız türbülans savaşının temeli olan şey, bu ağaç meselesidir.

LANETLİ AĞAÇ

Klasik ilâhiyatçıların meallerini okuyunca bazen içimden "Hiç anlayamamışlar" demek geliyor. Bunu söylemekten çoğu zaman kaçınıyorum. Bana "sadece sen mi doğruyu biliyorsun? diye verilen cevaplara artık alıştım. İşte ağaç meselesi de klâsik ilâhiyatçıların hiç ama hiç anlayamadıkları bir mesele olarak bize göz kırpıyor. Akademisyenlere laf anlatmanın imkânsız olduğunu artık biliyorum. Çok zor, sizi hiç dinlemiyorlar. Onların unvanları var. Onlar doçent, onlar profesör, kendilerini otorite olarak görüyorlar. Kur'an'ı yalayıp yutmuşlar ve her şey açıklığa kavuşmuş. Ama ağaç meselesi gelince eski İslâm alimlerinin açıklamalarını bile okumamış olduklarını hemen anlıyorsunuz.

Tasavvuf erbabı ise böyle değil. Onlar, Hızır meselesini az çok anlayabildikleri için daha esnekler. Geçmişte sembolik anlatımları en çok anlayabilenler de tasavvuf erbabı olmuş. İlâhiyatçıların ise Hızır'dan haberleri bile yok. Hızır konusunu sıradan, önemsiz bir hikâyeden ibaret sanıyorlar.

Ağaç ve Hızır, aslında yaşamakta olduğumuz evrenin hayat fışkıran gezegeni olan dünyasının en temel ve en hayati konularındandır. Her gün bizi etkileyip yön-

lendiren bizim hayatımızı şekillendiren gizemlerdir. Kur'an-ı Kerim'de defalarca lanetli ağaçtan bahsedilir. Biz onu dalından meyvesini koparıp ısıran Adem ve Havva sembolleriyle hatırlıyoruz. Peki, ısırılan şey gerçekten elma mıydı? Sadece bir elmanın ısırılmasını Allah niye bu kadar önemsiyor. İnsanoğlunu böyle bir konuda neden bu kadar ısrarla uyarıyor. Ağaç gerçekten de sıradan bir ağaç mı?

Yoksa burada daha temel bir şeyler mi aramalıyız?

İsrailoğullarını, kendilerinin farklı bir soya ait genleri bulundurduğuna inandırmak isteyen İblis'in ırkçı itirazını hatırlayınız. İsrailoğullarında bu işe gönüllü olarak kendilerinin diğer insanlardan farklı olduğu konusunda ısrarcı olduklarını sakın unutmayın. İşte bahsi geçen ağaç aslında o lanetli ağaçtır. Ağaç aslında sıradan bir ağaç değil, bir SOY'dur. Bakın klasik mealciler nasıl tam da temel bir yanılgıyla kafalarımızı karıştırmışlar siz de görün.

Bakara suresi özellikle bu konuda harika bir sure. Anlayamadığımız bütün gizemleri bütün açıklığıyla gözlerimizin önüne seriveriyor;

Ve kulnâ yâ âdemuskun ente ve zevcukel cennete ve kulâ minhâ ragaden haysu şi'tumâ ve lâ takrabâ hâzihiş şecerete fe tekûnâ minez zâlimîn.

"Ve dedik ki; Ya Adem, yerleşin sen ve zevcen cennete ve yiyin ondan gıdalanın dilediğinizce bol bol. Ve sakın AKRABA olmayın şu SOY ile. O takdirde ZALİMLER'den olursunuz."

2/Bakara suresi; ayet: 35

Bakın, bütün meallere bakın. Araştırın, böyle bir çeviriyi imkânsız bulamayacaksınız. Yeme içme fiili geçiyor diyerek hemen şecere kelimesini ağaç olarak çevirivermişler. Akraba kelimesini de yaklaşmak olarak halledince ortaya bambaşka bir hikâye çıkıvermiş. Adem ve zevcesi bir elma yemişler ve bu sebeple cennetten çıkarılmışlar. Halbuki **"akraba"** adı üzerinde kendisiyle soy bağ, genetik yakınlık bulunan kimse demektir. **"Şecere"** ise soy kütüğü demektir. Ağaç bildiğimiz meyve veren ağaç değil, meyvesi insanlar olan soy ağacıdır. Ayette de

geçen bu Arapça kökenli şecere kelimesini günlük yaşantımızda zaten soy anlamında hepimiz kullanmıyor muyuz?

İBLIS'İN AKRABASI

Burada anlatılan şeyi gerçek olarak kavrayabilmek çok önemlidir. Öyle önemlidir ki, eğer bunu anlayabilirsek, binlerce yıldan bugüne uygulanmak istenen stratejiyi hemen anlayıveririz. Günümüzdeki cadı kazanınının içinde kaynamakta olanları görür, kimin eli kimin cebinde hemen görebiliriz.

Allah'ın Adem ve zevcesine akraba olmayın dediği soy ise üstteki ayetlerde insanın dünyadaki varlığına itiraz edip isyan başlatan İblis olduğunu artık biliyoruz. Gördünüz mü ağaç ne ağacıymış, meyve ne meyvesiymiş? Peki, Adem ve zevcesi ne yapmıştı. İblis onları bunca uyarıya rağmen yine de kandırabildi ve kendi soyu ile irtibatlandırdı.

Ayetler bize öyle şeyler anlatıyor ki, insanın havsalası almıyor. Sanki Adem ve Havva kendi nesillerini üretmeye başlamadan önce İblis ile akraba olmuşlar. Ama ayetler gözümüzün önünde binlerce yıldır bizi uyarmaktayken bizim bunlardan nasıl olur da haberimiz olmaz? İşte bunu anlayamıyorum. Klasik ilahiyatçıların yaptığına ne isim takmalı bilemiyorum. Örtmek işte böyle bir şey olmalı. Örtmenin İslâmî literatürdeki karşılığını biliyorsunuz. Hani İblis de örtmüştü ve kovulmuştu ya!

Şimdi insandan önce İblis ile akraba olan yan bir dal insanlık içinde oluşmuş mu ona bir bakalım. İsrailoğullarının **"Biz diğer insanlardan farklı bir soyuz"** deme-

leri bakalım gerçeği yansıtıyor mu yoksa onları kendi hayallerinin içinde boğuldukları için mi böyle saçma bir iddiayı dillendirip 4000 yıldır dünyamıza egemen olabilmek için acayip stratejiler üretiyorlar...

Fe ezellehumâş şeytânu anhâ fe ahrecehumâ mimmâ kânâ fîh(fîhi), ve kulnâhbitû ba'dukum li ba'din aduvv(aduvvun), ve lekum fîl ardı mustekarrun ve metâun ilâ hîn.

"Bunun üzerine Şeytan'ın ezasıyla oradan çıkarıldılar. Ve dediler ki; inin birbirinizin düşmanı olarak. Dünyaya istikrar ve faydalanma ile belli bir zaman kadar."

2/Bakara suresi; ayet: 36

İşte korktuğumuz başımıza geldi. Demek endişelerimiz doğruymuş. Üstelik İsrailoğullarının akıl almaz iddiaları da doğruymuş. Adem ve Havva belli ki İblis ile birbirlerinden önce birlikte olmuşlar ve bu ilişkiden bir soy oluşmuş. Allah bütün uyarılara rağmen bu olan biten üzerine hepsini birlikte cennetten Dünya'ya indirmiş. İndirme kelimesi bu ayette diğer ayetlerde gördüğümüz Nuzul kelimesi değildir. Çok ilginçtir ki burada EHBİT veya HABİT kelimesi kullanılmış. Bu kelimenin özelliğinden öyle anlaşılıyor ki, cennet olarak bu ayette tarif edilen yer sanki başka bir gezegendir. Böyle anlaşılırsa, her şey daha iyi yerli yerine oturuyor.

"Başka gezegeni de nereden çıkardın?" diyenleriniz olabilir. Bu yorumu HABİT kelimesine dayanarak rahatlıkla yapabiliyorum. Bu kelime iniş manasına gelir ama değersiz bir inişi anlatır. Buna inilen yerdeki nimetlerin

gelinen yerdekine oranla değersiz oluşları da dahildir. Benzer ama daha değersiz ve yetersiz. Devenin veya diğer hayvanların yetersiz beslenme sebebiyle zayıflamaları HABİT kelimesiyle anlatılır. İNZAL daha kutsal ve kaliteli bir inişi anlatırken, HABİT kelimesi değersizleştirilmeyi içine alır. Rahatlıkla anlayabiliyoruz ki; Dünya HABİTAT'ı cennet olarak daha önce yaşanılan yere göre pek değeriz haldedir. Öyleyse cennette de benzer bir habitat vardı, yeme içme vardı, cinsellik vardı, dünyaya benzer bir yerdi. Bir mekân değişikliği oldu ve yeni ortaya çıkan soy ile birlikte Adem ve eşi dünyaya yerleştirildiler. Hem de birbirlerine düşman olarak. Eğer İsrailoğulları bu soydan olduklarını iddia ediyorlarsa Kur'an bu soyu insanların düşmanı olarak açıkça göstermiyor mu?

İBLIS NEYE BENZİYOR?

Kur'an-ı Kerim'de neden bu kadar İsrailoğulları ile ilgili ayet bulunuyor diyenlere özellikle bu ayetleri araştırmalarını tavsiye ediyorum. Kur'an-ı Kerim ısrarla ve defalarca neden İsrailoğullarını doğru yola çekmeye çalışıyor şimdi az çok anlayabiliyoruz.

Şecerenin ayrı ve istenmeyen bir soy olduğunu anladık: İblis denilen yaratığın soyu. Uyarılara rağmen Adem ile yakınlaşarak kendi soyuna yan bir dal eklemledi. Adem ve Havva yani İnsanoğlu, eğer İblis soyu ile yakınlaşıp çocukları olabiliyorsa bu iki soyun birbirleriyle çok benzer olduklarını gösterir. Genetik bir uyum olduğunu rahatlıkla anlayabiliyoruz. Yani sizin anlayacağınız İblis denilen yaratık karşıdan bakılınca insandan ayırt

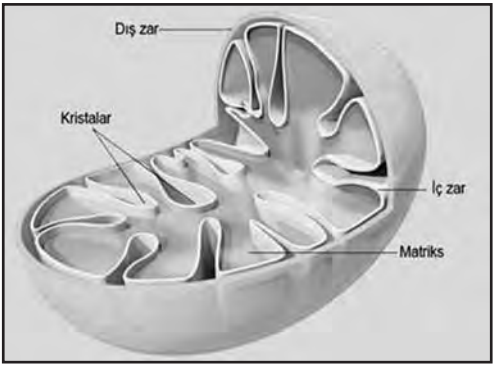
edilmesi imkânsız olan bir varlık. Bütün fiziki ve psikolojik özellikleri aynı fakat birkaç geni belki farklı olabilir.

SOY ANNE İLE DEVAM EDİYOR...

Bilim adamları 1985 yılında bir şey keşfettiler. O zamana kadar insan genomunun tamamı hücre çekirdeğinde sanılıyordu. İnsana bütün özelliklerini veren gen dizisi sadece bundan ibaret olarak biliniyordu. Fakat 1985 yılında mucize bir keşif yapıldı. Hücrenin içinde sanki ayrı bir bölüm keşfedildi. Adına MİTOKONDRİ denildi. İlginç olan şey bu yapının içindeki farklı bir gurup genin bulunmasıydı. Mitokondri içinde yaklaşık 35 gen bulunuyordu. Bu genler de yaklaşık olarak 2000 kadar gene yön veriyordu.

Daha sonraları bu genlerin takip edilmesiyle insanoğlunun kökenlerine ait bilgi edinilebileceği anlaşıldı. Fakat işin enteresan tarafı mitokondrideki genler sadece anneden kızına doğru yani dişiden dişiye katip edilebiliyordu.

İsrailoğullarında diğer tüm insanlardan farklı olarak nesep babadan değil anneden gelir. Binlerce yıldır İsrailoğulları babası Yahudi olan kişiyi, anne eğer başka bir milletten geliyorsa kendile-

Mitokondri modeli

rinden kabul etmezler. Fakat anne Yahudi ise kesin Yahudi olursunuz. Sanki İsrailoğulları binlerce yıldan bugüne mitokondri denilen yapıyı biliyormuş gibi davranmışlar. Ne acayip değil mi? Bugün bile İsrail vatandaşları bu temel esasa göre belirleniyor ve insanın inanası gelmiyor.

İnsan kromozomları X ve Y olarak isimlendirilen iki guruptur. X dişiyi Y ise erkeği temsil eder. Aslında iki ayrı sembolün karşılaşması matematiksel olarak üç ayrı sonuç doğurması gerekir. Ben bunu genetikçi hocalarıma defalarca sorduğum halde hâlâ tatmin edici makul bir cevap alabilmiş değilim.

ERKEK KADINDAN MI TÜREDİ?

Fenerbahçe Beşiktaş maçı gibi düşünün. Maçın sonucunda ya Fenerbahçe ya da Beşiktaş galip gelecektir ama beraberlik de mümkündür. X ile Y'nin karşılaşmasının sonuçları XX-XY-YY olmalıdır. Fakat matematiğin bu kesinliğine rağmen biz doğada YY diye bir şey gözlemleyemiyoruz. XX kadını XY ise erkeği temsil etmesine rağmen YY yoktur. Bu durumda X ve Y'nin ikisinden birisinin asıl yani orijinal prototip olmadığı, birisinin diğerinin bozulmasıyla elde edilmiş olabileceği aklımıza geliyor.

Aslında bu çıkarımı tıp doktoru olan çok özel bir hanımefendiye borçlu olduğumu yeri gelmişken söylemeliyim. Bu problemi kendisine sorduğumda bana hiç düşünmeden "sembollere bak anlarsın" dedi. "Nasıl" dedim. "Bak X tam bir bütünlük içinde halbuki Y öyle değil; sanki X'in bir bacağı ondan eksiltilmiş gibi görü-

nüyor" dedi. "Peki bundan ne anlamalıyım" deyince bana; "anlamıyor musun? Aslında Y yani erkekler X'den türetilmiş. **"Senin anlayacağın insan soyunun aslı kadındır."** demişti.

Siz de hayret ediyorsunuz değil mi? Sanıyorum ki insan soyunun aslı kadınlardır. Anlaşılmaz olan ise İsrailoğulları bunu nereden ve nasıl biliyorlardı. Nesepleri, kadını takip ederek saf bir şekilde devam ettireceklerini hangi kadim bilgiyle öğrenmiş olabilirler?

ADEM'İN CİNSİYETİ...

Tıbbın genç üyesi bir hanımefendinin tıkanıp bocaladığım, ilerleyemediğim temel bir konuda bana önümü aydınlatan yoğun bir ışık yakmış olmasından sonra bir çok şeyi daha iyi anlayabildim. Mesela Adem olarak bahsedilen kişinin aslında erkek değil dişi olabileceği ve Zevcesi olarak bahsedilenin de erkek olabileceğini düşündüm. İnsanoğlunun aslı dişi ise İblis ile ilişkiye girenin de dişi olması gerekir. O zaman acaba, onların çocukları da doğal olarak istenmeyen soya ait genler taşıyan İsrailoğulları olabilir mi? Ne dersiniz ben mi çok uçtum. Ayetler böyle söylemiyor mu? Bilim de onları desteklemiyor mu?

Bilim adamları bu olağanüstü buluş üzerine mitokondriyi takip ederek insanoğlunun ilk atasının günümüzden 200.000 yıl önce Afrika'da yaşamış olan bir kadın olduğu sonucuna vardılar. Ne ilginç değil mi? İlginç değil aslında çok şaşırtıcı. Şu ayetler neler anlatıyor neler. Yeter ki klâsik önyargılarımızdan kurtulup daha net bakan gözlerle onları okuyalım. Ancak böylelikle et-

rafımızda dönen fırtınaları ve hortumları doğru teşhis edebiliriz.

Ayrıca daha da şaşırtıcı olan bir şey daha var: Binlerce yıldır içinde zencisi, beyazıyla, Çinlisi, Türküyle, sarı saçlı mavi güzlüsüyle sanki toplama bir millet gibi değerlendirilen İsrailoğullarının saf, hem de dünya dışı saf bir kökene ait oldukları iddiası da sanki bilimin desteğiyle bir nevi ispat edilmiş oluyor. İsrailoğulları, nasıl olur da saf bir ırk olduklarını, fiziksel farklılıklarına rağmen, binlerce yıldan beri iddia edebilmişler, günümüz biliminin alaycı yaklaşımlarına rağmen ısrarlarını sürdürmüşler.

İSRAİLOĞULLARI VE DİĞER İNSANLAR...

Diğer ırkların hemen hepsinde korunan belirgin fiziksel özelliklere ve nesillere aynen aktarılmasına rağmen, mitokondri içindeki yaklaşık 35 genin takibinde netlik olmadığı çeşitli defalar görülmüştür. Fakat fiziksel farklılıkları içinde barındıran İsrailoğullarında nesep kadından geçtiği için, mitokondri genleri takibe alındığında tam bir netlik izlenebilmektedir. Buna da şaşırmadıysanız size ne söyleyebilirim?

Şimdi Prof. Dr. Mehmet Çelik hocam ne demişti; **"İsrailoğulları diğer insanları bizim hayvanları gördüğümüz gibi görüyorlar. Diğer insanların tümü İsrailoğullarına hizmet için yaratılmışlardır."**

Biliyorsunuz, Ramazan ayı boyunca acıları her gün Televizyon ekranlarında seyrettik. İftar ve sahur sofrala-

rımızda yemeklerimizin üzerine tuz diye Gazze acısı ektik, orucumuzu bu acılarla bozduk. Savaş, kadın, çocuk, yaşlı dinlemiyordu. Fakat bu sahnelerden kat kat daha fazla içimi acıtan başka bir sahne daha izlemiştim. Bir İsrail televizyon muhabiri, Gazze'ye saldırmak üzere konuşlanmış olan sınırdaki tank birliğinde röportajlar yapıyordu. Söyleştiği kişiler İsrailli çocuklardı ve seçilmiş olan bu birkaç çocuk tankların üzerine oturtulmuştu. Muhabir onlara sorular soruyor, çocuklar ise bildiğince cevaplıyorlardı.

Muhabirin sorduğu soruları duyunca hem Bakara suresi ayetlerini, hem de Prof. Dr. Mehmet Çelik'in sözlerini hatırladım. Muhabir çocuklara; **"bu tank kaç insan öldürebilir, en çok insan hangi silahla öldürülür"** gibi sorular soruyordu.

İsrailoğulları insan kelimesini duyunca ne anlıyor acaba? Kendilerini insan üstü gören bir ırk, insan deyince ne anlar? İsrailli muhabirin Gazze savaşına yaklaşımı öyle bir yaklaşım ki; insan denilen bazı yaratıklar var ve onlar İsrailoğullarına ait olan kutsal toprakları haksızca sahiplenmişler ve çıkmakta direniyorlar. İsrail, silahlı kuvvetleri de bu yaratıkları öldürerek kutsal topraklardan sürüp çıkartmaya çalışıyor. Ne kadar fazlasını öldürebilirlerse bu iş o kadar çabuk sona erecek. Ne de olsa insan öldürüyorlar. Ne değeri var ki?

Evet, lanetlenmiş ağacı veya soyu gördünüz ve artık anladınız ki; bu öyle elmaya bir diş atıp, bir lokma almak gibi bir şey değil. İçinde yaşadığımız türbülans savaşının temeli olan şey, bu ağaç meselesidir.

Peki sonra ne oldu? Dünyaya indiler burada daha değersiz bir hayat sürecekler. Nimetler de daha değersiz.

Fakat bir de insanoğluna ek genetik yapısı İblis ile akraba olan bir soy yine insanoğlu içinde filizlendi. Bakın ne oluyor:

> *Fe telekkâ âdemu min rabbihî kelimâtin fe tâbe aleyh(aleyhi), innehu huvet tevvâbur rahîm*
>
> "Adem kavuşturuldu Rabbinden bazı kelimelere. Kendi aleyhine tövbe etti. Gerçekten o tövbeleri kabul edendir."
>
> **2/Bakara suresi; ayet: 37**

Adem pişman olup tövbe ediyor. Ve bazı kelimelere kavuşturuluyor. Tövbe etmek ne demek acaba?

TÖVBE

Yıllarca olmadık günahları işle, yapmadığın kötülük kalmasın, sonra tövbe et, hepsi silinip gitsin! Tövbe edince ne oluyor da insan yeni doğmuş gibi oluveriyor ki? Ayrıca tövbe ile yeni kelimelere nasıl sahip olunabiliyor?

Klâsik mealciler buradaki telâkki kelimesini de yanlış çevirmişler. Telâkki=kavuşturulmuş olmak demektir. Klâsik meal anlayışı bu kelimeyi istemek olarak yorumlamış. Yani Adem bazı sözler söyleyip pişmanlığını dile getiriyor gibi çeviri yapılmış. Halbuki ayette **"Rabbinden bazı kelimelere Adem kavuşturuldu"** diyor. Bu cümle başka türlü anlaşılamayacak kadar açık olduğu halde meali kendi kısıtlı anlayışlarıyla yapınca sonuç yine her zamanki gibi anlaşılmaya müsait olmayan bir yapıya savruluyor.

Rabbinden Adem'e ek olarak verilen bazı kelimeler vardır ama bunlar nedir? Bunlar pek öyle sözcük gibi görünmüyor. Eğer bunlar bir soy, hem de istenmeyen bir soy ile ilgiyse, olsa olsa genetik şifre olabilirler. Biliyorsunuz, insan genleri kelimeler hâlinde dizilmiş şifreler bütünüdür. Bütün özelliklerimizi bu olağanüstü temel kelimeler sayesinde kazınırız. Öyleyse Rab Adem'e ek bazı genlerin oluşmasına izin vermiştir. Peki bu nasıl oldu? Tövbeyi anlamamız gerekiyor. Tövbe edince neler oluyor?

Tövbe aslında hem insan psikolojisiyle ilgilidir, hem de genetik yapımızla ilgilidir. Tövbe edince aslında genetik yapımızdaki hatalı bir şifreyi silmeye başlarız ve yerine yenisini ikame ederiz. Peki bu işler nasıl olur? Bu öyle acayip bir iştir ki; insanın kendisini, iradesinin genetik yapısını takviye edebileceği, yepyeni bir yaratık haline getirebileceği anlamına gelir bu. Peki, insan kendisini yeniden üretebilir mi? Böyle bir özellik insanda var mı? Ne dersiniz burası akıl almaz değil mi? Değişmez sanılan genler meğer değişebilen şeylermiş. Bunu da yeni öğreniyoruz.

Ayetler bize neler anlatıyor neler!... İnsandaki bu özelliğin bu konuda çalışan birkaç bilim adamı dışında bilim dünyası tarafından henüz bilinmezliğini korumakta olduğunu düşünüyorum; bunun yanında Kur'an bize 1400 yıldır bilimin bugün bile ulaşamadığı bir seviyeden seslenip durduğunu görünce daha da şaşırıyorum. Acaba kaçımız bundan haberdarız?

DNA KODLARI NASIL SİLİNİR?

Bilgi dediğimiz şey duygularımızla ilişkilidir. Duygular olmadan bilgi de olmaz. Duygularımızı görünmez bir ip gibi düşünün. Bir olay meydana geldiğinde, her birimiz onun bizde açığa çıkardığı duygu bağları ile onu sarıp sarmalarız. Olayı bilincimizdeki veya bilinç dışımızdaki hafıza bölümlerinde saklarız. Tekrar benzer bir olayla karşılaştığımızda, bu işlem onu hemen anlamamıza ve otomatik tepki vermemize yol açar. İşte bu bizim hayatımızı çok kolaylaştırır. Peki çok duygulandığımız ama yasak olan bir işi yapmışsak ne olur? Olacak olan işte o zaman olur. Duygumuzun kuvvetiyle doğru orantılı olarak yaşanan olay sıkıca bağlanır ve hafızaya atılır. Artık unutulmazlar arasına girer. Unutulmayan şeyler yasak değilse hayatımızı kolaylaştırır ama ya eğer yasak fiillerse? İşte o zaman hayatımızı cehenneme çevirirler. Bize hiçbir iş yaptırmazlar. Bizi başarısız kılarlar. Bu durumda onların bağlarını çözmemiz gerekir.

Bilgiler, bilgi haline geldikten sonra geçici hafızada kalmazlar. Hafızanın devamı olan genetik koda işlenirler, RNA halinden DNA haline geçerek kalıcılık kazanırlar ve nesillere aktarılırlar. İşte bakın yine genetik koda geldik. Demek ki bilgi deyince hemen aklımıza genlerimiz gelmeli, kelime diye ayette sözü edilen şey bugün bizim genler olarak yeni öğrenmeye başladığımız gizemli kelimelerdir. Eğer bir bilgi geçici halinden kalıcı haline geçmişse, onun silinmesi imkânsıza yakın bir şeydir. Tek bir durum bunun istisnasıdır.

İşte o şey ayette sözü edilen **"TÖVBE"**dir.

Tövbe edince biz şunu söyleriz: **"Ben asla bir daha**

bu işi yapmayacağım." Bir eylemi bir daha kesinlikle yapmazsak ne olur biliyor musunuz? O eyleme ait DNA'mıza kodlanmış bilgi giderek zayıflar, gücünü kaybeder. Yeterli bir süre geçince de silinir gider. İnsanoğlu aslında tövbe ederek genetik kodlanmış yanlış bir şifresini silmektedir.

DNA'mız, her gün veya belirli periyotlarla tekrarlanıp, düğümleri daha da sıkıştırılıp bağlanmaya devam eden eylemlerimizle oluşur. Destek kesilmişse, yani eski bilgi eylem olarak terk edilmişse hiç kullanılmayacağı için işe yaramayacaktır. Sistem onu giderek siler. Peki ama yerine ne gelir? Yeni eylem tarzı DNA'ya şifrelenir. Görüyor musunuz, insan psikolojisi neler başarabiliyor. Soyut görünen şeyin aslında bizi biz yapacak kadar somut, dinamik yapı olduğu nasıl da anlaşılıyor.

ELMAYI KİM YEDİ?

Adem tövbe etti...

Ne yapmıştı ki?

Elma yemişti?

Peki, elma yemek tövbe etmeyi gerektirir mi?

Evet, Adem yani bana göre dişil olan ilk insan, İblis denilen kendisine ikiz kardeşi kadar benzeyen bir yaratık ile izinsiz bir ilişki yaşamıştı. Üstelik genetik yapısı da uygundu. Kromozomları da birleşince yeni bir ürün verdiler. İblis'in Adem'den bir yavrusu oldu. Bu yavruda insanlardan farklı bir gurup gen vardı. Tam İblis değildi ama tam insan da değildi. Eğer bu iş yasak olmasaydı sorun yoktu. İnsanoğlu ile bu yeni soy karışıp giderdi. Ama Rabbin muradı böyle değildi. Bakara suresinin

"Talim-i Esma bölümünün ilk satırlarında bu irade şöyle açıklanıyor:

"Ben arzda bir halife yapacağım."

Bunun manası şudur: **"Dünya gezegeni sadece insan denilen yaratığa aittir, İblis'in soyuna değil. İrade böyledir."**

Şimdi ne olacak? Dünyada hem insanlar ve hem de İblis insan karışımı bir canlı var. Adem'in tövbesinin gerekli olması şundandır ki; bu yeni soy yok edilmemiş olsa bile azınlıkta kalması gereklidir. Belki giderek yok olup kayıplara karışabilir. İşte bu iş için Adem'in yani insanın bir daha kesinlikle bu soy ile cinsellik yaşamaması gerekiyor. Yeni nesillerin olmaması çok önemli.

Adem tövbe etti. Hem kendi genetik yapısında bilgi hâline getirdiği DNA'sını silmeye başladı, hem de boşalan yere yeni DNA eklemledi. Ayrıca bir daha kesinlikle yeni bir ilişkiye girmeyerek eski kaydının kendini yenilemesine meydan vermedi.

ADEM'İN TÖVBESİ

Adem'in tövbesiyle öyle şeyler öğreniyoruz ki; sanki Rab Adem'i oluştururken bir miktar genini İblis soyundan alıp ona katmış. Belirli bir oranda Adem'de bulunan İblis genleri Adem'in şecereyle temas etmesi sonucu Allah'ın irade ettiği oranın çok üstüne çıkmış. İblis bu durumda dünya gezegeninde sanki hak sahibi olmuş. Bu hileyi Rabbe karşı yapması sonucu melekuttan kovul-

muş. Adem'in tövbesi ise kendisinde zaten var olan İblis'e ait genleri de silmesi sonucuna yönelik gibi anlaşılıyor. Ayrıca yeni temas olmayınca genetik havuz tamamen İblis'ten arındırılmış olur. İsrailoğullarının soyunun binlerce yıla rağmen hâlâ pek az kalmış olmasının sebebini de böylece anlayabiliyoruz. Aslında Adem'in tövbesine onun evlatlarının yeterince sadık kalmadıklarını da görebiliyoruz. Bunun en çarpıcı delili İsrailoğullarının içindeki değişik ırklara ait bireylerin varlığıdır. Bu bireylerin İsrailoğullarının özel bir stratejisi olduğunu da söylemeliyim. Strateji içinde strateji var yani. Bu işin özellikle ve kontrollü olarak yapıldığını iddia eden bir çok kitap ve yazı okudum. Diğer ırklara ait yetenekli erkeklerin, seçilen İsrailli kadınlarla evlendirildiğini ve bu yolla İsrailoğlu soyunun zenginleştirildiğini iddia ediyorlar. Ayrıca nüfusun yok olup gitmesi de bu yolla önlenmeye çalışılıyor olabilir. Biliyorsunuz İsrailoğulları dışarıya en kapalı toplumdur. Ama yine de buna rağmen zencisi de, Çinlisi de içlerinde mevcuttur.

GALAKTİK EGEMENLİK SAVAŞI

Hep şöyle eleştiriler alıyorum; "Sözü evirip çevirip İsrailoğullarına getiriyorsun". Diyorlar ki; "anlattıklarının konuyla hiç alakası yok".

Peki, gerçekten öyle mi acaba? Belki siz bile bana; "insanın yaradılışı anlatılıyor, İsrailoğullarıyla ne alakası var. Sen kendi kafandan ekleyip duruyorsun" diyor olabilirsiniz. Ama sizi temin ederim; eğer sabrederseniz göreceksiniz ki, konu tamamen İsrailoğullarıyla ilgili. Hatta göbekten onlara bağlı. Ben ayetlerin de dönüp dolaşıp

konuyu İsrailoğullarına bağlayacağını umuyorum. İnşallah yanılmamışımdır.

Şimdi Talim-i Esma bölümündeki ayetleri takip edelim bakalım neler olacak. En son Adem'in tövbesinde kalmıştık. Adem tövbe etti, söz verdi. Bir daha kesinlikle zalim bir soya destek olmayacak, kendisine verilmiş gezegende istenmeyen bir soyu geliştirmeyecekti.

Kulnâhbitû minhâ cemîa(cemîan), fe immâ ye'tiyennekum minnî hudenfe men tebia hudâye fe lâ havfun aleyhim ve lâ hum yahzenûn.

"Dedik ki; o dünyadan inin topluca. Öyle ki size bir yol gösterici gönderdiğim zaman, kim ki tabi olur doğru yola, ona korku yoktur. Ve mahzun da olmaz.

2/Bakara suresi; ayet: 38

Bu ayetler dünyada neden dışarıdan gelen bir tamamlayıcı bilgiye ihtiyaç olduğunu açıkça anlatmıyor mu? Demek ki dünyada hak iddia eden başka bir soy da dünyaya devamlı müdahale edip strateji geliştiriyor da, o sebeple Rab yoldan çıkmalara karşı uyarıcılar gönderiyor. Fakat buna rağmen uyarıcıların getirdikleri de yalanlanıyor. Böyle zamanlar üstü sürüp gitmekte olan egemenlik savaşı içinde yaşamakta olduğumuzdan acaba kaçımızın haberi var?

Sözü İsrailoğullarına evirip çevirip getiren ben miyim yoksa Kur'an-ı Kerim mi? Şimdi işin aslı anlaşılacak. Bu kadar gizem kiminle ilgiliymiş göreceksiniz.

Bütün bu acayipliklerin odağında kim var bilmiyor musunuz? O zaman ayete bakalım:

Yâ benî isrâîlezkurû ni'metiyelletî en'amtu aleykum ve evfû bi ahdî ûfi bi ahdikum ve iyyâye ferhebûn.

"Ey İsrailoğulları size verdiğim nimetleri hatırlayıp zikredin. Ahdime vefa edin. Benden korkun. Ben de anlaşmaya sadık kalayım."

2/Bakara suresi; ayet: 40

Acayip, çok acayip. Rab İsrailoğullarıyla ne anlaşması yapmış da onu hatırlatıyor. Hem de tehdit ederek anlaşmaya uyun diyor. Yaratıcı kuluyla sözleşme yapar mı? Hem de durup dururken böyle yaradılış ayetlerinden hemen sonra neden İsrailoğullarına hitap ediyor? Acaba biz göremiyoruz ama bütün gizemlerin odağında İsrailoğulları mı var? Biz Adem'in cennetten indiriliş macerası olarak biliyoruz ama aslında bu ayetler İsrailoğullarının nasıl ortaya çıktığını mı anlatıyor?

Bu kelimeyi çok kullandığımı söylüyorsunuz ama yine kullanacağım. Çünkü olaylar gerçekten de acayip, hem de çok acayip!...

Galiba ben şüphelerimde haklı çıktım. İkide bir durup dururken konuyu hep İsrailoğullarıyla ilişkilendirdim. Bir ara sizin gibi benim de; "acaba bütün bunlar benim hayallerim mi?" dediğim de oldu. "Paranoyak mı oldum?" diye sordum kendime Allah'a çok şükür öyle değilmişim. Doğru yoldaymışım çok şükür.

Şimdi bakın Rab nasıl seslenmeye devam ediyor:

Ve âminû bi mâ enzeltu musaddikan li mâ meakum ve lâ tekûnû evvele kâfirin bih(bîhî), ve lâ teşterû bi âyâtî semenen kalîlen ve iyyâye fettekûni.

"İman edin. Elinizdekini tasdik edici olarak indirdiğime. İnanmayanların ilkleri olmayın. Ayetleri az bir şeyle değişmeyin. Benden artık sakının."

2/Bakara suresi; ayet: 41

Ve lâ telbisûl hakka bil bâtılı ve tektumûl hakka ve entum ta'lemûn. Ve ekîmûs salâte ve âtûz zekâte verkeû mear râkiîn.

"Hakkı bilerek batılla değiştirmeyin. Hakkı gizlemeyin. Namazı kılın, zekâtı verin, rükû edenlerle rükû edin."

2/Bakara suresi; ayet: 42-43

E te'murûnen nâse bil birri ve tensevne enfusekum ve entum tetlûnel kitâb(kitâbe) e fe lâ ta'kılûn.

"İnsanlara iyiliği emredip kendiniz unutur musunuz? Halbuki kitabı okuyorsunuz. Artık akıl etmez misiniz?"

2/Bakara suresi; ayet: 44

Vesteînû bis sabri ves salât(salâti), ve innehâ le kebîratun illâ alâl hâşiîn.

"Sabır ile namaz ile yardım isteyin. Gerçi bu zordur. Fakat huşu içindekilere değil."

2/Bakara suresi; ayet: 45

Ellezîne yezunnûne ennehum mulâkû rabbihim ve ennehum ileyhi râciûn.

"Onlar kendilerini Rablerine kavuşuyor zannederler. Ona tekrar geri dönüyor sayarlar."

2/Bakara suresi; ayet: 46

Yâ benî isrâîlezkurû ni'metiyelletî en'amtu aleykum ve ennî faddaltukum alel âlemîn.

"Ey İsrailoğulları; size verdiğim nimetleri ve sizi Alemlerin üstüne tuttuğumu hatırlayın."

2/Bakara suresi; ayet: 47

Vettekû yevmen lâ teczî nefsun an nefsin şey'en ve lâ yukbelu minhâ şefâatun ve lâ yu'hazu minhâ adlun ve lâ hum yunsarûn.

"Öyle bir günden korunun ki; kimse kendisi için bir şey ödeyemez, kimseden bir şey kabul edilmez, şefaat kabul edilmez, fidye alınmaz, onlar kurtarılmazlar."

2/Bakara suresi; ayet: 48

Ne oldu? Benim gibi tutuldunuz kaldınız değil mi? Ne acayip ayetler bunlar!... Gördünüz mü İsrailoğullarının içinde bulundukları stratejiyi? Allah onları nasıl da ikaz edip doğru yola yöneltmeye çalışıyor.

Bu ayetlerin genelinden anlaşılan odur ki; şimdi bu günlerde Ortadoğu'yu kan gölüne çeviren korkunç ve anlaşılmaz görünen satranç oyunu, yani Şeytani strateji

aslında dünyamızla sınırlı değildir. Evrensel etkileri vardır. Evrenin tamamını ilgilendiren bir kargaşadır bu.

Son ayetteki **"sizi Alemlerin üstüne geçirmiştim hatırlayın"** sözleri ise, İsrailoğullarının sanki daha önce tüm dünyaya hakim olduktan sonra dünya dışında bile bu hakimiyetlerini yaymış olduklarını ima ediyor. Böyle bir şey nasıl olabilir? Bizim bildiğimiz İsrailoğulları geçmişte Ortadoğu'da sadece bir krallık kurabilmişlerdi. Kaldı ki dünyanın tamamına hakim olup, evrensel bir hakimiyete yönelebilmiş olsunlar. Fakat ayet çok açık; **"hatırlayın"** diyor.

Ne dersiniz, yaşamakta olduğumuz zaman kesiti daha önce defalarca sil baştan yaşanmış olabilir mi? İsrailoğulları her seferinde Şeytani stratejilere kapılarak yoldan çıkmış ve yola getirilmek istenmiş olabilirler mi? Geçmiş peygamberlere ait anlatılanlar İsrailoğullarının defalarca batıla sapması sonucu sil baştan geri alınan ve bir daha yaşanan paradokslar olabilir mi? Aynı zaman kesitini İsrailoğulları yüzünden defalarca yaşıyor olabilir miyiz?

Alemlerin üzerine geçmek evrensel bir imparatorluğu anlatmıyor mu? Geçmişte olmamışsa ne dersiniz, gelecek te mi olacak?

Bakara suresi ayetleri devam ediyor. Gelen ayetlerin hepsi de defalarca İsrailoğullarına gönderilen ve onları doğru yola yönlendiren peygamberlerin onları zorluklardan kurtarmalarını anlatıyor. Sanıyorum bu ayetler geçmişten bahsediyor. Fakat bizim şu an yaşadığımız zaman kesitine ait geçmişten değil de, sanki paralel başka bir geçmişten bahsediyorlar.

Adem, yeni ve istenmeyen bir soy. İsrailoğulları, pa-

ralel geçmişler, defalarca yaşanan bitmek bilmeyen zaman kesiti...

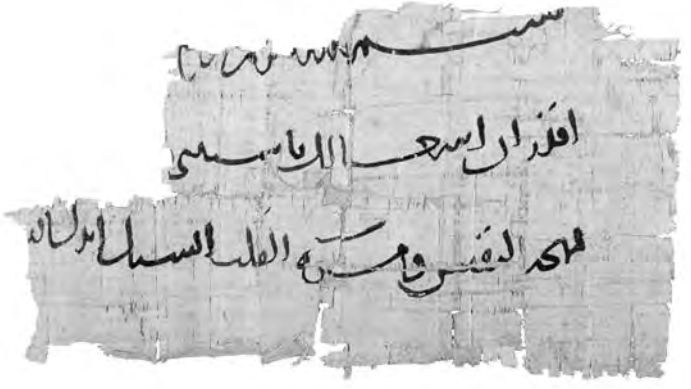
Açıkçası benim de biraz kafam karıştı. Sanıyorum size de aynı şey oldu. Sadece şunu iyice anladım ki; bizler kökleri dünyamızın dışına uzanan çok çetrefilli ve Şeytani bir stratejinin içinde yaşıyoruz. Bu Şeytani dalaverenin oyuncağı olmamız da işten bile değil. Çok dikkat etmeliyiz.

İşte benim anladığım budur...

MAİDE

"Deki ki; artık orası onlara haramdır. Tam kırk yıl dünyada dönüp duracaklar. Sersem, sersem. Artık acıma o fasık kavme."

5/Maide suresi; ayet: 26

MAİDE

Maide suresi 20. ayeti, Hz. Musa'nın bir konuşmasıyla başlıyor ve İsrailoğullarının kutsal topraklara giriş öyküsü anlatılıyor:

> *Ve iz kâle mûsâ li kavmihî yâ kavmizkurû ni'metallâhi aleykum iz ceale fîkum enbiyâe ve cealekum mulûk (mulûken), ve âtâkum mâ lem yu'ti ehaden minel âlemîn.*
>
> Musa kavmine şöyle dedi: "Ey kavmim; Allah'ın size olan nimetini zikredin. Sizden peygamberler yaptı. Size devlet yaptı. Sizi Alemlere hakim kıldı."
>
> **5/Maide suresi; ayet: 20**

Böyle okuyunca sanki sıradan bir konuşma gibi görünüyor ama biraz odaklanınca hiç de öyle olmadığı anlaşılıveriyor. Bu konuşmayı Hz. Musa'nın kavmine karşı yaptığını unutmamanızı hatırlatmalıyım. Şunu da hatırlayınız ki; Hz. Musa bu konuşmayı hepsi esaretten yeni kurtulmuş ve yurtlarına girmeye çalışan İsrailoğullarına karşı yapıyor.

Tarihi bir gerçek olarak Hz. Musa'nın ömrü içinde kutsal topraklara hiç ayak basmamış olduğunu da bil-

memiz gerekiyor. Ayrıca bu konuşmaya muhatap olan İsrailoğullarının da kutsal topraklara ayak basmadan hemen hepsinin çölde yaşamlarını sonlandırmış olduğunu hatırlatmak yerinde olacaktır.

İSRAİLOĞULLARININ KUTSAL TOPRAKLARA GİRİŞİ

Üstat Elmalılı Hamdi Yazır'ın tefsirini okuduğumuzda, bu ayetlerin nasıl yorumlanması gerektiğini ancak anlayabiliyoruz. Üstat, burada konuşan kişinin bildiğimiz Musa Peygamber olamayacağını söylüyor. Bu satırların anlattıklarının Musa Peygamber'in yaşam yılları içinde gerçekleşmemiş olması, bu ayetleri gizemli ve sembolik hâle getiriyor. Burada konuşan yine Musa Peygamber olabilir ama en azından şunu anlıyoruz ki; seslendiği insanlar o günkü değil, gelecekteki İsrailoğullarıdır.

MÜLÜK, devlet demektir, hakimiyet demektir. O gün İsrailoğulları için böyle bir şey söz konusu değildi. Öyleyse giriş yapan ve devlete sahip olan İsrailoğullarını aramamız gerekir ki; o zaman Musa Peygamber'den sonraki giriş, günümüzde yaşanıyor diyebilir miyiz? O halde Musa günümüze sesleniyor olabilir mi? Kim bilir? Ama öyle görünüyor!...

Ayette geçen **"Alemlere hakim olmak"** durumu ise daha da ilginç. Bu, bizim bugünkü yaşamamızı aşan daha da gelecek günleri anlatıyor olabilir. Olan biten olayları günümüzden gelecek yıllarımıza uzanan tarihsel bir çizgi olarak anlayabiliriz.

Yâ kavmidhulûl ardal mukaddesetelletî keteballâhu lekum ve lâ terteddû alâ edbârikum fe tenkalibû hâsirîn.

"Ey kavmim girin mukaddes topraklara. Allah'ın kitapta üzerinize yazdığı yere. Ve geriye dönmeyin. Hüsrana düşersiniz?"

5/Maide suresi; ayet: 21

KUTSAL TOPRAKLARA GİRİŞ YOLLARI

Burada kutsal topraklara giriş öncesinin anlatıldığı çok açık. Peki, sizce kutsal topraklara giriş öncesi denilen zaman günümüz olabilir mi? Kutsal topraklara giriş, oralarda yerleşik halklar bulunduğu için kolay bir iş olmasa gerek. Bunu takip eden ayette dolu toprakları ele geçirebilmek için iki yol olduğunu göreceğiz.

Bu yollardan birincisi cephe savaşıdır. Askeri güçlerle savaşır halka pek dokunmazsınız, idareyi alırsınız. Fetih böyle olur. Fatih'in İstanbul'u fethini hatırlayınız. Yıllar içinde ahali de sizin bünyenize girer. Giderek gerçekten sizin halkınız olabilir. Osmanlı hep böyle yapmıştır.

İkinci yol ise yerleşik halkı öldürerek veya sürerek toprakları boşaltıp yerleşmektir. Bu yöntem için eğer azınlık bir güçle kalabalık toplumlara karşı savaşıyorsanız, yapacağınız şey onları birbirine kırdırmaktır. Eğer cephe savaşı yapacak olursanız bu savaş çok uzun sürer ve giderek sizin aleyhinize döner. Karşı tarafın örgütlü güçleri veya örgütlenerek size karşı koyması kaçınılmaz-

dır. Örgütlü güç olan devlet dağıtılırsa halk sadece aciz kalabalıklara dönüşür ve kızgın, öfkeli olan bu kalabalıkların aralarındaki mevcut ihtilaflar da tahrik edilecek olursa, birbirlerine düşman olup kendi aralarında savaşacaklardır. Gizli bir el bir tarafa destek verip aynı gizli elin bir başka kolu da diğer tarafa destek verirse, savaş bütün ahali kendisini yok edinceye kadar devam eder. İşte bakın Hz. Musa'ya bu akıl almaz stratejiyi öneriyorlar.

PYRRHUS ZAFERİ

Kâlû yâ mûsâ inne fîhâ kavmen cebbârîn(cebbârîne), ve innâ len nedhulehâ hattâ yahrucû minhâ, fe in yahrucû minhâ fe innâ dâhılûn.

"Dediler; ya Musa burada cebbar bir kavim var. Ve biz kesinlikle giremeyiz, hatta oradan çıkmazlarsa. Çıkarlarsa biz de gireriz."

5/Maide suresi; ayet: 22

Bugünkü İsrailoğullarının binlerce yıl öncesine seslenişlerini duyar gibi oluyorum. Stratejinin cephe savaşı değil, özel bir stratejiyle iskân edilmiş olan kutsal toprakların boşaltılması üzerine olmasını istiyorlar. Hz. Musa'nın stratejisini kabul etmiyorlar.

İki strateji arasındaki fark şudur ki; cephe savaşı rahmani, diğeri Şeytani olmak zorundadır. Cephe savaşında kurallar vardır. Sorumluluğu alırsınız, savaşırsınız. Diğerinde kural yoktur ve insanlığın aleyhinedir. Savaşlar terör yöntemleriyle yapılmaya başlar. Bu iş yaygın hale

gelecek olursa, bundan insanlığın geleceği zarar görür. İçinde yaşadığımız cennet gezegen zarar görür. İşte Tanrı'yı kıyamete zorlamak denilen şey budur. Hiçbir kural olmaksızın savaşmak demek, Pyrrhus zaferi denilen şeydir. Kimse kazanamaz, herkes zarardadır. Özellikle gelecek nesiller bundan zararlı çıkar. Savaşın iki barış dönemi arasında kısa ve geçici bir hal alması zorunludur. Terör savaşlarında ise Barış dönemleri kısa ve geçici hallerdir. Hatta sürekli savaş hali gözlenir. Savaş kalıcı bir yaşam tarzı haline gelir. Bu durumda gelecek nesiller de savaşacaklar, onların geleceğindeki nesiller de savaşacaklardır. Bu durum ise insan soyunun sonu demektir. İnsanoğlu savaşarak kendisini eritecektir. İşte kuyruğunu yiyen yılan sembolünün asıl anlattığı şey budur. İsrailoğulları bunu insanlık için öngörüyorlar ama yılan İsrailoğullarını temsil ettiği için bu hal onları yok edebilir. Kendi oluşturdukları cehennemde kendileri yanabilirler.

Cebbar kavmin Arapları, hatta bugünkü birbirine düşman olup savaşan Arapları anlattığını düşünebiliriz. Onların kutsal topraklardan çıkartılabilmesi için de akıl almaz stratejinin uygulanmaya başlandığını belki bizler anlayabiliriz.

Fakat devam eden ayetler çok ilginç bir durumu açıklıyor. Bu stratejiden İsrailoğullarına rakip olan ve onların korktuğu bir başka kavim kârlı çıkıyor. Üstelik bunlar Müslümanlar. Ayette bu kavmin iman eden iki liderinden bahsediliyor. Burası çok şaşırtıcı, çünkü eğer bu ayetler geçmişi anlatıyor olsalardı, Müslümanlardan kesinlikle bahsedilemezdi. Bakın siz de görün;

ELBAB

Kâle raculâni minellezîne yehâfûne en'amallâhu aleyhim edhulû aleyhimul bâb(bâbe), fe izâ dehaltumûhu fe innekum gâlibûne ve alâllâhi fe tevekkelû in kuntum mu'minîn.

"Dekiler ki iki devlet adamı; İsrailoğullarının korktuğu iki kişi, Allah'ın iman nimeti verdiği iki kişi; üzerlerine yürüyelim. ELBAB'a girelim. Bir kere dahil olduk mu biz galip gelmiş oluruz. Ve Allah'a tevekkül ederek yapalım. Müminler böyle yaparlar."

5/Maide suresi; ayet: 23

Akıl almaz bir karar anlatılıyor bu ayette. Sondan başlayalım: Mümin kelimesi tevekkül, hatta Allah'a tevekkül, açıkça kelimeleri yorumlamamıza gerek olmaksızın ayette geçiyor. Kur'an-ı Kerim'de mümin kelimesi direkt olarak Müslümanları anlatır. Allah'a olan tevekkül ise yine herhangi bir işe teşebbüs eden Müslümanların sonuç karşısındaki beklentisidir. Sonuç ne olursa olsun, Allah'ın kararı kabul edilir. Hayırlısının böyle olduğu kabul edilir. İnsan irade eder ama bu irade Allah'ın külli iradesi içindeki cüzi iradedir. Eğer şartlar uygunsa avantajlı sonuç elde edilebilir. Şartları kontrol edense külli irade olan Allah'tır. İnanan insanlar böyle hareket ederler.

Bu ayet iki devlet adamından bahsediyor. Bunların Müslüman olduklarını öğrendik. Ne yapıyorlar? Kutsal toprakların kendi bulunduklarının dışında kalan diğer bölümünde İsrailoğulları olumsuz bir strateji başlatıp in-

sanları çıkartabilmek için birbirlerine kırdırmaya başlayınca, bu iki devlet adamı bir karar verip uygulamaya başlıyorlar. Bu karar ELBAB denilen kendi sınırlarının hemen dışında bulunan toprak parçasına yönelik bir karar. Buraya girelim diyorlar. Tabii iki kişi ellerini kollarını sallayarak gitmeyecekler. Bunların devletleri var, orduları var. Belli bir güç kullanılacak. Bu devletten ise İsrailoğulları çekiniyor, hatta korkuyorlar. Demek ki köklü ve güçlü bir devletin yöneticileri vermiş giriş kararını. Aslında, İsrailoğullarının olumsuz stratejisinden yararlanıyor bu devlet. Önce hareket ederek ELBAB'ı ele geçiriyor.

Biz bu ayetten bunları çıkardık ama bakalım bizim bu yorumumuz gerçekten yerinde mi? Bunun için ayetin devamını görmeliyiz. "Ele geçirilen toprak neresi?" diye soracak olursanız, ELBAB ve BABEL kelimelerinin Arapçada aynı kelime olduğunu söylemeliyim. ELBAB bir kapı ama çok özel bir kapı demektir. Kelime tersten okunınca ise BABEL oluyor. Bu şekilde ise yine özel bir kapı anlamına geliyor. Tanrıların kapısı yani Babil oluyor. Neresi olabilir acaba, Babil neresi? Hemen dibimizde olabilir mi? Çünkü burası İsrailoğullarının korktuğu devletin hemen sınırında olan bir yer.

Babil neresi?

Kapı ile ilgili 2009 yılından beri birçok yazı yazdım. Aman kapıya dikkat dedim. İşte bugünlerde görüyoruz ki kapı açıldı ve içindeki cehennemi görebiliyoruz. Kapı bildiğiniz IRAK'tır. İki lider Irak'ta yaşanan Şeytani strateji üzerine buraya egemen oluyorlar. Allah'a tevekkül edip sonucu bekliyorlar. İşte size sonuç: İsrailoğulları binlerce yıl önceki Hz. Musa stratejisinin tam tersi olan

stratejilerinden avantaj beklemekteydiler. Fakat sonuç tam tersi oldu ve kutsal toprakların KAPI bölümü korkup çekindikleri köklü ve güçlü bir devletin kontrolüne girdi. Şimdi ne yapacaklar? Akıl almaz Şeytani strateji terk edilecek mi?

TÜRKİYE KÂRLI ÇIKIYOR

Kâlû yâ mûsâ innâ len nedhulehâ ebeden mâ dâmû fîhâ fezheb ente ve rabbuke fe kâtilâ innâ hâhunâ kâıdûn.

"Dekiler ki: Ya Musa; şimdi biz artık kesinlikle, ebediyen oraya giremeyiz. Madem ki Onlara verildi, o zaman sen ve Rabbin gidin savaşın. Biz burada oturur bekleriz."

5/Maide suresi; ayet: 24

Ne ayet ama! İki önceki stratejiyi açıklayan ayete çok benzer ama burada ek bir kelime var. "EBEDİYEN GİREMEYİZ" kelimesi bizim yorumumuzu güçlendiriyor. Rakip devlet girmiş ve çok güçlü, İsrailoğulları yapacak bir şeyleri kalmadığını düşünüyorlar. Umutsuzluğa düşmüşler. Stratejileri ironik ve tam tersi bir sonuç vermiş. Zaten Şeytani strateji her zaman zayıftır. Ters sonuçlar verir. Ama onlar ne yapıyor? Stratejilerini değiştirmeyi düşünmüyorlar. Hz. Musa'ya yıllar ötesinden sesleniyorlar. Senin cephe savaşı stratejini biz kabul etmiyoruz. İstersen sen git Rabbinle savaş, biz yokuz diyorlar. Ayetin çok ilginç bir bölümü de **"burada sabitiz"** anlamına gelen kısımdır. Anlaşılıyor ki kutsal toprakların küçük

bir bölümü, bir miktar kısım yine de İsrailoğullarının elinde. O bölümde yerleşip yaşayabilir haldeler. Ne dersiniz bu ayetler dizisi geçmişi mi yoksa günümüzü mü anlatıyor. Eğer günümüzü anlatıyorsa, olumsuz strateji geçici de olsa terse döneceği için İsrailoğullarının aleyhine dönecek demektir. Bunun anlamı şudur: Irak ve Suriye'deki bu kargaşadan İsrail değil, Türkiye kârlı çıkacak. Ama bu geçici bir kârlılık olacak. Bunu nereden anlıyoruz? İsrailoğullarının stratejilerini değiştirmemekte ısrar ediyorlar. Hz. Musa ise Allah'ın meşru savaş stratejisini önermişti. Bakalım neler olacak? Ayetlere devam ediyoruz.

MUSA'NIN STRATEJİSİ

Kâle rabbi innî lâ emliku illâ nefsî ve ahî fefruk beynenâ ve beynel kavmil fâsikîn.

"Dedi; Rabbim, ben kendim ve kardeşimden başkasına söz geçiremiyorum. Benimle fasık kavmimin arasını ayır."

5/Maide suresi; ayet: 25

İşte Hz. Musa'nın bu sözünü, hem bugünkü İsrailoğullarıyla o günkü Hz. Musa arasındaki zaman farkı, hem de iki ayrı stratejiyle bugünkü İsrailoğullarının fasık haline gelmiş olması şeklinde anlayabiliriz. Fasık mümin olmayan demektir. O günkü İsrailoğullarının ayetin içeriğinde anlatılmadığına en kuvvetli delil, bu Fasık kelimesidir. İsrailoğulları o gün mümindi. Hz. Musa onlara

fasık diyor ama bu olamaz. Hz. Musa bu güne, günümüzdeki İsrailoğullarına sesleniyor. Fasık kelimesinden ayrıca stratejinin de Şeytani olduğunu anlıyoruz. Bu kelime bizim çıkarımlarımızı tamamıyla destekliyor.

Burada Hz. Musa'nın stratejisini destekleyen bir kısım insan olduğu ama İsrailoğulları içinde bunların hiç etkili olmadığı da anlaşılıyor. EHİY kelimesi kardeşim demektir. Kardeşler kelimesi aynı zamanda masonik literatür içinde de kullanılır. Biraderler, masonların Yahudi olanları için kullanılan yaygın ve ayırdedici bir tabirdir. **"Sadece kendi kardeşime sözümü geçiriyorum, diğerlerine ise stratejinin değiştirilmesi gerektiğini anlatamıyorum"** demesi ve fasık olarak nitelemesi çok çarpıcıdır.

İNNİ LA EMLİKU; ben malik değilim demektir. Mülk ise devlet anlamına gelir. Yani benim devletim değil veya bu devlet benim kontrolümde değil. Benim fikirlerim değil fasık yönetim yön veriyor İsrailoğullarına. Bu sebeple değerlendirenler böyle değerlendirsin. Bu ayetten hem İsrailoğullarının stratejilerini ve onun Rahmani olmayan kökenini, hem de sadece kardeşim demesiyle bir kısım masonların bu stratejiye pek taraftar olmadıklarını da anlayabiliyoruz.

İLLA NEFSİ VE EHİY; sadece ben ve kardeşim. Burada yorumumu masonlar üzerinden yaptım. Fakat şöyle bir yorum yapılsa, acaba daha doğru olabilir mi? Hz. Musa'nın kardeşi Hz. Harun'dur. Firavun ile olan mücadelesinin başında Hz. Musa Allah'tan görev kendisine verilince Allah'a **"Benim konuşmakta zorluğum var. Harun'u bana yardımcı olarak verir misin?"** diye yalvar-

mıştı. Allah, Hz. Musa'nın bu isteğini geri çevirmeyip kabul etmişti. Biz Müslümanlar, Hz. Harun'un da peygamber olduğuna inanırız. İsrailoğulları içinde ise Hz. Harun'un özel bir durumu vardır. Hz. Harun'un soyu, Kâhinlerin geldiği soydur. Bu durum Kur'an-ı Kerim'de de desteklenir Hz. Davud, Hz. Harun'un soyundan gelir. Peki, kâhinler ne yapar? İsrailoğulları içindeki din adamları ve hâkimler bu soydandır. Bu ayette eğer Hz. Harun kastedilmişse, onun soyunan gelen din adamları gurubunun halihazırdaki stratejiye itiraz edip çekince koyduğu anlaşılabilir. En azından bir kısım din adamının İsrail'in günümüzdeki kutsal topraklarda yürütmek istediği stratejiye karşı olduğunu anlayabiliyoruz. Fakat bunlar yeterli olamıyor. Etkileri devlet politikası olabilecek düzeyde bulunmuyor.

Peki sonra?

Sonra ne oluyor?

İtirazlar olsa da eski strateji devam ediyor. Bunu nereden anlıyoruz? Ayetler bize anlatıyor. Çünkü İsrailoğulları direttikçe işler terse dönüyor. Çok vahşet oluyor. Dünya kamuoyu aleyhe dönme eğilimine giriyor. Kutsal toprakların Babil bölümüne hakim olan devleti haklı bulmaya başlıyorlar. Ve ceza geliyor. Artık İsrailoğulları uzun bir dönem bu bölgelere hâkim olamayacaklar; şimdi sistemin tek hâkimi konuşuyor ve artık onun hükmü her şeyin üzerindedir.

40 YIL SERSEM SERSEM DÖNÜP DURACAKLAR

Kâle fe innehâ muharrametun aleyhim erbaîne senet (seneten), yetîhûne fîl ardı fe lâ te'se alâl kavmil fâsikîn.

"Deki ki; artık orası onlara haramdır. Tam kırk yıl dünyada dönüp duracaklar. Sersem, sersem. Artık acıma o fasık kavme."

5/Maide suresi; ayet: 26

İşte size hemen yakın geleceğimize dair Kur'an-ı Kerim'in kesin bir hükmü. Bu ayette de tekrar geçen **"Fasık kavim"** bölümü var. Demek ki İsrailoğullarının mümin değil ama fasık olduğu bir dönemde başlarına gelen ceza, tam 40 yıl kutsal topraklara girememek olacak. İsrailoğulları ne zaman fasık oldu dersiniz? Hz. Musa zamanında mı, yoksa ondan bayrağı devralan Hz. Yuşa zamanında mı? Başlarında Allah'ın peygamberi bulunan bir kavim fasık olabilir mi? Kur'an-ı Kerim peygamberleri arasında olan bir kavmi böyle niteleyebilir mi? Lut kavmi için böyle bir istisna var gibi görünse de onların peygamberlerini kabul etmediklerini biliyoruz. İman edenler sadece Lut Peygamber'in ailesiydi. Peygamberlik müessesi devam ederken böyle bir nitelemeyi Kur'an-ı Kerim hiç yapmamıştır. Hz. Yuşa'dan sonra Hz. Davud zamanında da olamaz. Hz. Süleyman onun oğluydu. O zaman da İsrailoğulları en yüksek medeniyetlerine ulaşmışlardı. Hz. Süleyman zamanında hiç olamaz. Peki daha sonra olabilir mi? Babilliler geldi tapınağı yıkıp İsrailoğullarını esir edip götürdüler. Elli yıl geçti, İsrailo-

ğulları Nabukadnezzar'ın Babil kralını yenip yok etmesiyle tekrar geriye döndüler. Başlarında EZRA yani ÜZEYİR peygamber bulunuyordu. Bu **"Giriş"** değil, **"Geri dönüş"** olarak bilinen bir olaydır. Peki, Üzeyir peygamber zamanında da olmadığına göre, İsrailoğulları ne zaman fasık olmuşlar acaba?

Sonra M.S. 70 yılında Romalılar geldi. Tapınağı yıkıp İsrailoğullarının egemenliklerine son verdiler. O günden sonra İsrailoğulları dünyanın her yerine yayıldılar. Günümüzde ise yaklaşık 100 yıldır. Kutsal topraklara tekrar giriş yapıyorlar. Maide suresinin incelemeye çalıştığımız ayetleri işte bu modern zamandaki girişi anlatıyor. İsrailoğulları Kur'an'ın tabiriyle ancak günümüzde fasık olarak nitelendirilebilirler. Bu sebeple stratejileri kabul edilemez olarak görülmeyi hak ediyor. Kur'an işte bu stratejiyi eleştiriyor.

FASIK KAVİM

Fısk deyip duruyoruz. Nedir bu kelimenin manası? İsterseniz bir bakalım. Görelim İsrailoğullarının günümüzdeki hâlini, ne dersiniz? Tabii tümü için böyle bir şey söylenemez. Ayetler azınlıkta da olsa bir kısım istisnayı özellikle belirtmiş.

FISK: Aslında küfür olarak bildiğimiz kelimeden daha geniş anlamlıdır. Çok günah yapan demektir. Geniş manası şudur ki; küfür hiç iman etmemişken, fasık iman ettikten sonra onların tümünü veya bir kısmını ihlal edenler için kullanılır. Yani bu kişiler kendilerine göre mümindirler. Emirlerden dışarıya çıkanlardır. Bir nevi kâfirleşmiş olan ama kendisini mümin gibi kabul eden-

dir. Fasık kelimesinin çıkış yerinin **"Hurmanın kabuğunun dışına çıkması"** olduğu söylenir. Dış ortamla temas eden ve kirlenip faydasız hale gelen ve besin olabilecekken, zehir haline dönüşen, faydası zarara dönen her şey FISK sözcüğü ile isimlendirilebilir. İsrailoğulları böyle mi olmuşlar? Kur'an-ı Kerim oldular diyorsa olmuşlardır. İnsanlığa olağanüstü katkıları olan bu kavim, şimdi nasıl oldu da insanlığın bilinçaltı olup, en alt merdiven basamağından dünyayı gözlemlemeye başladı? Plânlarını ve stratejisini nasıl olup da IRK üstünlüğü temeline uygun şekillendirmeye başladı? İblis ile aynı ideolojik temeli nasıl benimsedi? Eğer durum gerçekten böyleyse, verilen ceza da sadece 40 yıl ile sınırlandırılmışsa vay bizim halimize!

İsrailoğulları kendilerine haram kılınıp yasaklanan kutsal topraklara 40 yıl giremeyeceklerse ve bugünkü stratejiden vazgeçmeyeceklerse ki öyle anlaşılıyor; bunun anlamı 40 yıl daha Ortadoğu'da aynı sahneleri, hatta daha da fazla vahşet sahnelerini görebileceğiz demektir. Etkili olamayacak olsalar bile 40 yıl sonra yaşayan nesil ne yapacak? Sözünü ettiğimiz 40 yıl acaba ne zaman başlıyor?

TORUNLARIMIZA MEKTUP

Maide suresinin ayetlerinden bu cezanın Irak'ın rakip devlet tarafından kontrol altına alınmasıyla başladığını anlayabiliyoruz. Yaşadığımız 2014 senesinde Irak henüz bir başka devletin kontrolüne girmiş değil. Amerikalılar geldiler ama onlar Müslüman değiller. Amerika olamaz. Etrafta İran ve Türkiye var. İran Şiiler üzerinden

Maliki vasıtasıyla ağırlık koymaya uğraşırken Suriye'den IŞİD gelip onu devirdi. İran da olamayacağına göre geriye tek aday Türkiye kalıyor. 2014 yılında Irak'ta ve Suriye'de IŞİD kutsal toprakları hallaç pamuğu gibi atıyor. Henüz ayetlerin bahsettiği olayı yaşamıyoruz. Ben Müştak Baba'nın gizemli şiirlerine dayanarak Irak'ın kuzey bölümünün **2016** sonunda diğer bölümlerinde **2019** sonunda Türkiye'nin kontrolüne girebileceğini defalarca yazdım ve söyledim. Yaklaşık 5 yıldır iddia etmekte olduğum bu bilgileri bütün kitaplarımda bulabilirsiniz. Şunun şurasında kaç yıl kaldı ki; Allah uzun ömür verirse ben de görürüm, sizler de şahit olursunuz. İsrailoğullarının cezası eğer 2020 yılında başlarsa 40 yıl sonra yani **2060** yılında Irak, Suriye ve belki de Türkiye'mizin hemen hemen yarısı İsrailoğullarının egemenliğine girebilecek gibi görünüyor. O yılları ben herhalde göremem ama bizim çocuklarımız rahatlıkla görebilirler. Aslında ben bu yüzden şimdi yaşayanlara değil de, kitaplarımdaki uyarıları torunlarıma yapmak eğilimindeyim. Rehavete kapılmayın, henüz sistem kapanmış değil. Mehdi gelip ortalığı huzura kavuşturmadan önce de bu strateji bitmeyecek.

Devam edecek...

ARDILLIK YASASI

Bir zamanlar kralın biri, tabii çok güçlü bir kral, yani kralların da kralı olan bir kral, erkek ve kız evlatları varken bir başka eş ile evlenip ondan da çocuk sahibi olmuş. Buraya kadar sorun yok. Ama kral ölünce olanlar olmuş, ikinci hanımdan doğan ilk erkek çocuk aslında sıralamada 12. çocuk olduğu halde, iktidar talep ederek meclisin toplanmasını ve hakkında karar verilmesini istemiş.

ŞEYTAN'IN ÜSTÜNLÜK İDDİASI

Adem'in yaratılışında İblis'in itirazının ve secde etmemesinin gerekçesinin ırk temeline dayandığını biliyoruz. İblis'in itirazı şuydu; **"Ben ondan hayırlıyım. Beni ateşten yani enerjiden yarattın, onu ise topraktan yarattın."** Bu itiraz temelinde İblis haklılık arıyordu. Peki, acaba ateşin toprağa üstünlüğü var mıdır? Varsa nedir?

İblis'in NAR'dan yani enerjiden yaratılmış olmasını günümüzde nükleer elementlere bağlayanlar olmuştur. Bence bu görüş kabul edildiği takdirde tam tersi bir durum ortaya çıkacaktır. Çünkü nükleer elementler çok kararsızdırlar ve kararlı hale dönmek için en küçük bir değişikliği beklerler. Ortama katılan veya eksilen herhangi bir şey, onları bir üst veya bir alt periyoda döndürme eğilimindedir. Bu iş sırasında ise bir miktar enerjiyi dışarıya salarlar. Atom ve nötron bombaları bu dinamiği esas alarak oluşturur. Böyle bir durumda kararlı bir elementin diğerine göre üstün olması gerekmez mi?

NAR kelimesini nükleer element olarak anlayamayacaksak, bize acaba ne anlatılmak isteniyor olabilir?

Bu kelime, atomun göbeğinde saklı olan nükleer enerjinin dışarıya hafif nükleer kuvvet olarak salınan kısmı olan nötrinoları anlatıyor olabilir. Nötrinolar antimaddeden salınırlar. Bu durumda, antimadde enerjinin içinde saklı olarak mevcut demektir.

İblis ve onun soyunun kaynağı olan cinler türü için antimadde açıklaması daha uygun görünüyor. Bu durumda ise madde ile temas ettikleri anda ikisinin de tekrar enerjiye dönüşerek formlarını kaybetmeleri gerekir. Ayrıca paralel antimadde evrenin de, fakat aynı ortamda mevcut olmaları anlaşılabilir olur. Zamanları da ters olacağı için böyle bir açıklama yaklaşımı daha makul gibi görünüyor. Fakat bu yorumumuz bile İblis'in üstünlük iddiasına dayanak olabilmekten pek uzaktadır. Antimadde ile maddenin birbirine üstünlüklerini ileri sürme pek mümkün görünmüyor. Birisine göre diğeri antimadde olacağı için hangisinin daha hayırlı olabileceği pek anlaşılamayabilir.

Belki de biraz daha inceleyecek olursak bir yol bulabiliriz. İsterseniz şöyle yapalım; madde atomuna bir bakalım: Bizi oluşturan atomun ortasında bir çekirdek, etrafında ise elektronlar bulunmaktadır. Aynı yapı antimadde atomunda da vardır. İkisi birbirinin aynadaki görüntüsü gibidir. Hiçbir fark yoktur. Aynı fizik yasalara tabidirler. Onların oluşturduğu alemler ve canlı gurupları da birbirinin tıpatıp kopyasıdır. Peki fark yok mudur? Galiba tek bir fark var. Bizim madde atomlarıyla cinlerin antimadde atomları arasındaki tek fark, elektrik yüklerindeki farklılıktır. Madde atomlarındaki protonda

pozitif, elektronlarda ise negatif elektrik yükü bulunmaktadır. Antimadde atomlarında ise bu tam tersidir. Yani protonları negatif, elektronları ise pozitiftir. Antimadde atomunun elektronuna bu sebeple bilim dünyası POZİTRON ismini vermiştir. İyi, çok güzel ama bu tek farklılık acaba bir guruba, diğerine göre ne üstünlük sağlayabilir ki?

Kâinatta ENTROPİ dediğimiz bir sistem var. Uzayın genişlemesiyle ısı giderek azalmakta ve bu genel bir düzensizlik artışı meydana getirmektedir. Isı çok sıcaktan çok soğuğa doğru hareket ettiği için, bu sistem görünmeyen bir mıknatıs gibi oluşur ve hareket eder. Zaman bu etkiyle ileriye, geleceğe doğru akar.

Isı böyle bir yol izlerken, elektrik dediğimiz akım ise en yoğun olduğu negatif uçtan, hiç olmadığı pozitif uca doğru bir yol izlemektedir. Atomun içinin enerji dolu olması ve dıştaki kabuğun soğumuş katı görünüm alması, ısı akış yönüne uygundur. Fakat atomun çekirdeğinin pozitif olup, dış kabuğu oluşturan elektronun negatif olması, elektron akış yönüne pek uygun görünmüyor. Bu akış yönünü destekleyen yapıdaki atomlar bizim madde atomlarımız değil, antimadde atomlarıdır. İşte size kâinatın genel yönelişine uygun bir davranış olarak bunu gösterebilirim.

Atom yapılarındaki bu farklılığın antimadde atomlarına bir üstünlük verip vermediğini günümüz bilimi henüz çözebilmiş değil. Eğer varsa bu üstünlük nasıl bir üstünlüktür henüz bilinmiyor. Bu, antimaddeye şekilden şekle girebilme üstünlüğü verir mi? Çeşitli hızlara aniden bir ivme sıçratabilir mi? Antimaddeden meydana gelmiş akıllı yaratıklar daha akıllı ve uzun ömürlü olabilir mi? Bunları bugün için bilemiyoruz.

Kur'an-ı Kerim'e baktığımızda ise böyle bir üstünlüğün İblis tarafından iddia edildiğini görüyoruz. Antimadde atomlarının oluşturduğu akıllı canlıların ise genetik yapılarının bizlere göre üstün vasıflara sahip olabileceği İblis tarafından açıkça iddia ediliyor. Zaten asıl mesele de soy yani ırk kavramı etrafında döndüğü için aslında iş gelip genetiğe dayanıyor.

İblis'in iddiası şudur; **"Ben NAR'danım O ise TOPRAK'tan."** Bu kelimeleri büyük patlamanın safhalarındaki üstünlük sıralamasına göre ele alacak olursak; NAR yani enerjinin, yaratılışın erken safhalarında ortaya çıktığını görebiliyoruz. Madde enerjinin soğumasıyla oluşabilmiştir. Önce enerji var olmuş, sonra gaz, toz bulutları hâlinde uzaya yayılmıştır. Sonra akıcı hale geçip en son katılaşıp atom hâlindeki kararlı konuma geçmiştir.

Eski alimlerin dört element olarak adlandırdıkları; Ateş, Hava, Su, Toprak sembolleri, aslında maddenin halleridir. Ateş enerjidir, Hava gazdır, Su sıvıdır, Toprak katıdır. Son üçü atomları temsil ederken, NAR hepsinin asıl kaynağıdır. Bu açıdan bakıldığında ise hiyerarşide yine bir üstünlüğün varlığı iddia edilebilir. Burada ilk oluşumun antimadde atomları olduğu, madde atomlarının onların bozulmasıyla enerjinin yön değiştirmesi sebebiyle var edildikleri iddia edilebilir. Buna **"Baryon Sistemi"** deniyor.

Bu durumun genlere ve kromozomlara yansıması ise genetik yapılara kabiliyetleri bakımından üstünlük veriyor olabilir. Aslında aranacaksa üstünlük genetik yapılarda aranmalıdır. Biliyoruz ki İblis yani Şeytan, bu konuda hiç de kabul edilemeyecek bir eylem yaparak, dünya gezegeninde yaşayacak olan insanoğlunun ata-

sına yaklaşarak onunla temas etmiş ve ondan bir nesep ortaya çıkartmıştı. Bu olay gerçekleşince dünyada hem insan, hem de İblis'ten genleri olan bir başka insan soyu birlikte yaşamak zorunda kaldı.

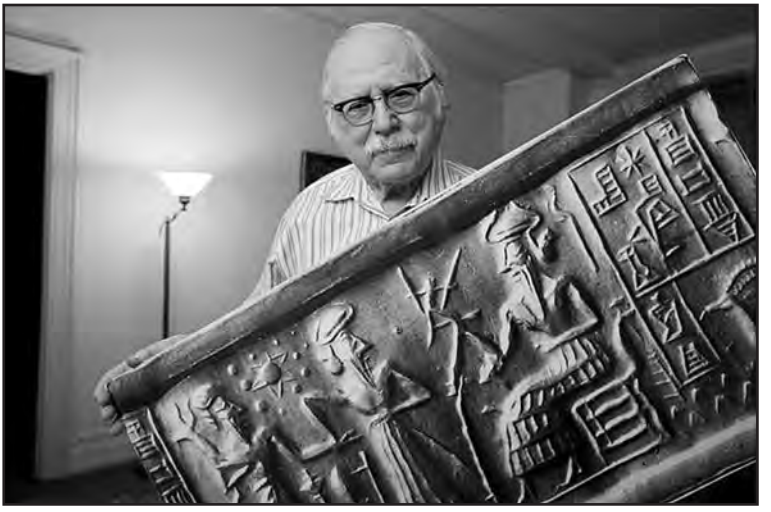
ARDILLIK YASASI

İsrailoğullarında çok kadim bir uygulama vardır. Ben bu uygulamanın dünya dışında kökeni olabileceğini düşünüyorum. Kur'an-ı Kerim'de bu uygulamadan bahsediyor. Hem de öyle bir iki ayette değil, aksine devasa, lirik ve dramatik bir öykü olan Yusuf kıssası bu uygulamayı anlatıyor. Ayrıca kurban bayramınızın kökeni bile bu uygulamaya dayanıyor. Hatta Kâbe'nin inşası da bu uygulamadan neşet alıyor. Bu uygulama kökleri yine dünya dışına uzanmakta olan bir gerçekmiş gibi anlaşılıyor.

Amerikalı yazar Zekharia Sitchin buna ARDILLIK KANUNU diyor. Adem ile İblis hikâyesi bile bu ardıllık kanunu sebebiyle ortaya çıkmış gibi görünüyor.

Ardıllık Yasası şudur: Bir kral kendisinden sonra yerine geçecek olan evladı için asla endişe etmez. Kural şudur; ilk evlat başa geçer, en büyük erkek evlat en kadim zamanlardan beri hep veliaht prenstir ve geleceğin kralıdır. Uzun zamanlar böyle geçmiştir. Ta ki sorun çıkıncaya kadar!

Bir zamanlar kralın biri, tabii çok güçlü bir kral, yani kralların da kralı olan bir kral, erkek ve kız evlatları varken bir başka eş ile evlenip ondan da çocuk sahibi olmuş. Buraya kadar sorun yok. Ama kral ölünce olanlar olmuş, ikinci hanımdan doğan ilk erkek çocuk aslında sırala-

Zakharia Sitchin

mada 12. çocuk olduğu halde, iktidar talep ederek meclisin toplanmasını ve hakkında karar verilmesini istemiş. Tabii doğal olarak veliaht prens kralın ilk oğlu olarak buna itiraz etmiştir. Veliaht da meclisten kendisini kral olarak onaylamasını istemiştir. Bu olay o güne kadar hiç olmadığı için bütün ahali ve yöneticiler çok şaşırmış ama ordunun yarısı veliahtı destekleyip diğer yarısı da ikinci eşin oğlunu desteklemeye karar verince, işin çok ciddi olduğu anlaşılmıştır. İç savaş ülkenin sonu olacağı için meclis alelacele toplanmıştır. Veliahtın durumu açık olduğundan meclis direkt olarak diğer adayı dinlemiş, onun bu iddiasını hangi gerekçeyle temellendirmekte olduğunu sormuştur.

İkinci aday şöyle bir savunma yapmıştır: Benim annem veliahtın annesine göre kralın soyuna yakın akraba olduğu için, genetik olarak kralın genlerine daha yakındır. Bu sebeple ben viliahta göre daha fazla krala ait

genlere sahibim. Krallık bu genetik yakınlık sebebiyle benim hakkımdır. Veliaht ilk çocuk olsa da, ben on ikinci çocuk olsam da, hiçbir şekilde benimle genetik yakınlık bakımından boy ölçüşemez. Meclis karar verip benim krallığımı onaylamalıdır.

İlk kez olan böyle sağlam temele dayalı itiraz karşısında meclis uzun tartışmalardan sonra ikinci annenin oğlunu kral ilan etmiş, asıl veliaht ise kral olamamıştır. İşte pandoranın kutusunu açan olay budur. İblis'in bahsettiği de budur. Rabbin uyarılarına rağmen Adem'in düştüğü tuzak da budur. Günümüzde yaşamakta olduğumuz cehennem kargaşasının temelindeki en dipte duran dinamik de budur.

Veliaht tabii ki boş durmamalı. Asla kabul de etmeyeceği bir yeni durum var ortada. Binlerce yıllık uygulama, birkaç gen fazlalığı ile heba olup gidebilir mi?

Kur'an-ı Kerim'deki **"Ahsen-i Kasas"** yani en güzel kıssa olarak adlandırılan Yusuf suresinde de aynen böyle oluyor. Hz. Yusuf genetik yakınlık sebebiyle kardeşleri tarafından rakip olarak görüldüğü için kuyuya atılıyor. Hz. Yusuf'un annesinin genetik yakınlık olarak Baba Hz. Yakub'a akraba olması, işte bu olayı zorunlu olarak Yusuf'un kardeşlerine yaptırıyor.

Sadece bu olayda değil. Hz. İbrahim de kendisine akraba olan ilk karısının çocuğu olmaması üzerine yine karısının önerisiyle hizmetçisi Hacer'i ikinci eş olarak alıyor ve ilk çocuk Hz. İsmail oluyor. Fakat sonra bir de bakıyoruz ki kısır olduğu sanılan Sara Hz. İbrahim'e ikinci bir çocuk doğuruyor. Hz. İshak doğunca olanlar oluyor.

İlk çocuk Hz. İsmail olduğu için ilk kadim uygulama ya göre aslında o veliaht konumunda idi. Fakat Hz. İshak

babaya akraba olan anneden olduğu için daha fazla baba genine sahip oldu. İkinci uygulamaya göre ise Hz. İshak yeni veliaht oldu. Olayın kurban edilme ve koçun indirilmesi ve Kâbe'nin inşa edilmesiyle bağlantılı öyküleri İslâm ve Yahudi literatürüne mevcuttur.

Amerikalı yazar Zekharia Sitchin, bu yasanın İsrailoğullarına titizlikle uygulanmakta olduğunu ve işin kökeninin dünya dışı olduğunu Sümer tabletlerine dayanarak detaylıbir şekilde açıklıyor. İnceleyince biz de görüyoruz ki ikinci iddia, yani genetik yakınlık sebebiyle iktidarda hak iddia ederek idareyi ele geçirmek ve bu sebeple olmadık haksızlıklara uğrayarak dışlanmak fakat sonunda haklılığı anlaşılmak, Kur'an-ı Kerim'de ve diğer kaynaklarda hep İsrailoğullarının başına gelmiş. Genetik yakınlık sebebiyle haklı olmak veya hakkının verilmemesi hep İsrailoğullarının ve bir de İblis'in içinde bulunduğu bir hal, adeta bir yaşam tarzı olmuş. İblis bu iddia sebebiyle melekuttan kovulmuş. hâlâ da iddiasında ısrar ediyor. Bunu da İsrailoğulları üzerinden sürdürmeye devam ediyor.

GALAKTİK İMPARATORLUK

İblis haklı olabilir mi? Bir bakalım, çünkü oradan bakınca diğer taraf Şeytani ve haksız olduğunu iddia ediyor, buradan bakınca ise orası Şeytani ve haksız görünüyor. İşin içinde bir Şeytanlık var ama bakalım anlayabilecek miyiz?

Bir model tasarlayarak düşünecek olursak, sanki anlayabileceğiz gibi hissediyorum. Modelimizi galaktik bir imparatorluk gibi düşünelim. Önce ilk ve temel bir soy

olsun ve bu soy teknolojisini en ileri seviyeye çıkartarak uzaya açılmış olsun. Zaman yolculuğu dahil her türlü imkâna sahip bir uygarlık bu.

Bu soyun yeni bir gezegeni keşfettiğini ve orayı kolonileştirmek istediğini düşünelim. Kolonileştirmeyi de kendi gezegeninden bazılarını oraya yerleştirip adapte ederek değil ama orada kalıcı olması için yeni gezegene uyumlu bir canlıya kendi genlerini aktararak gerçekleştirdiğini varsayalım. Yeni ortaya çıkan akıllı yaratık da %50 birinci soyun genleri, %50 kendi genleri bulunsun. Aradan geçen yılların bir önemi yoktur. Bu yeni tür de birincisinin seviyesini yakalayacaktır. Şimdi birbiriyle akraba olan iki soy birlikte kâinatı araştırıp kolonileştirmeye başlasınlar. İkisinin bulduğu yeni bir gezegende yine aynı işlemle yeni bir soy üretileceği zaman ortaya bir sorun çıkar. Bu yeni soya ait gen havuzu öyle olmalı ki, ileride bu soy ile diğerlerinden herhangi birisi ittifak kurarak bir diğerine üstünlük iddia edemesin.

Şöyle bir yöntem bulunur ki -doğal olanın bu olduğu görünüyor; iki soydan da eşit miktarda gen katkısıyla üçüncü soyun %50'si tamamlanacaktır. Diğer %50 ise kendi gezegenine uyumlu olan kendi genleridir. Görünüşte sorun yok gibi.

Fakat işler ilerledikçe dördüncü, beşinci, altıncı ve sonunda yedinci soya gelinince ikinci soy bir şey fark eder. Birinci soyun genleri bütün diğer soylarda hep kendisinden fazladır. Bu durumu ebediyen aşamayacağını anlar. Öyle bir şey olmalıdır ki, öyle bir şey yapmalıdır ki eşitliği sağlayabilsin. Hatta üstün olabilsin.

Acaba ne yapacak?

Madem yönetim genetik fazlalığa ve üstünlüğe bağ-

lıdır, o zaman bunun kendi aleyhine haksızca işlemekte olan bir sistem olduğunu bütün soylara bir şekilde anlatabilmelidir. İşte yedici soy olan insanın üretilip dünyada yaşamasına karar verilince, itirazını bu temelden gerekçelendirerek yapar. Aslında belli bir haklılığı da var gibi görünüyor.

İtirazı kendi genlerinin üstünlüğü üzerinedir. İkinci soy olduğu için, yedinci soya verilecek olan genlerin birinci soy hariç diğerlerine göre oranı fazla olduğu için, yedinci soyun ikame edilmesine karşı çıkar. Gücünü kendi genlerinin çokluğuna veya üstünlüğüne bağlar.

Böyle bir sistemde yeni üretilen soylara eşit miktarlarda gen veriliyor görünmesine rağmen, aslında uygulamadan doğan bir eşitsizlik söz konusu olmaktadır. Birinci soya ait genler yeni soyda ikinciye göre hep daha fazla olmaktadır. Bu yüzden kararı hep birinci soy vermektedir.

İşte İblis'in itirazı bu açıdan birinci soya yöneliktir aslında. Şöyle demektedir: "**Bu sistem aslında eşit değil. Eğer geni fazla olan konuşacaksa, benden sonrakilerin hiçbiri benim kadar değerli değil. Bu yedinci ise hiç değerli değil. Öyleyse neden ha bire değersiz soylar üretip durmaktayız."** Bu itiraz altındaki gerekçe, İblis'in kendisini merkez olarak alması halinde çok haklı gibi görünmesine rağmen, birinci soyun gözlüğüyle olaya bakıldığında hiç de öyle görünmemektedir. İblis'in değersiz dediği yaratıkta, aslında İblis'in kattığı genlerden daha fazla birinci soyun geni vardır. İblis'in genleri bile onundur aslında.

Bu durum gizli bir isyandır, öyle kabul edilmiştir ve İblis ırkçılıkla suçlanarak melekuttan bu sebeple dışlanmıştır.

ŞEYTAN İSYAN EDİYOR

Bu modelde Allah'ı sanki ilk soymuş gibi gösterdiğim düşünülerek eleştirilebilirim ama bu pek haklı olmaz sanıyorum. Çünkü bu ayetlerde Allah değil Rab kelimesi geçmektedir. Ayrıca Rab'den gelen hitap şekli **"Biz"** şeklindedir. Bizim kurguladığımız modelle ayetlerin çelişmemekte olduklarını gönül rahatlığıyla söyleyebilirim.

İkinci bir dayanak noktam da şudur ki; aşkın bir varlık olan Allah kastedilmiş olsaydı, onun yaratığı olan ve insandan belki de seviye olarak daha aşağı olduğu Kur'an ayetlerinde defalarca vurgulanan Cin türüne ait İblis ile neden açık açık bu konu üzerine bir pazarlığı yapmış olsun.

Aşkın bir varlık kuluyla böylesine bir soy pazarlığı yapar mı? Sonra o İblis ona **"bana izin ver de sana haklılığımı ispat edeyim"** diyebilir mi? **"Bak onların azı hariç çoğunu senin doğru yolundan döndüreyim de gör"** diyebilir mi?

Ayetlerdeki kurgu ve içerik, bizim modelimizin birebir olmasa bile benzerinin düşünülebilmesine olanak veriyor.

İSRAİLOĞULLARININ GEREKÇESİ

Şeytan veya özel ismiyle İblis işte böyle bir gerekçeyle itiraz edince ve kovulunca, çareyi ardıllık yasasında arıyor ve başarılı da oluyor. İlk prototip olan Adem'i (bana göre dişidir) kandırıyor. Ona genlerinin daha fazla olduğu bir yavru armağan ediyor. Bu yeni dalda İblis'in hem eşit miktarda zaten kural gereği alınan geni bulu-

nuyor, bir de buna ek olarak kendi %50 geni bulunuyor. İşte ardıllık yasası burada devreye giriyor. İsrailoğulları bu sebeple dünyanın yönetimine diğer tüm insanlardan daha fazla hakları olduklarını iddia ediyorlar. Çünkü onlar akrabalık bakımından ilk soya İblis'ten aldıkları ek genler sebebiyle daha yakındırlar. Diğer insanlar da eşit miktarda olan İblis geni ve ilk soy geni böyle bir operasyonla aşılmış oluyor.

Buradaki asıl problem insanoğlunun bu yan kolundaki İblis genlerinin oranının birinci soyu da geride bırakıyor olmasıdır. Birinci soy bunu İblis'in itirazı sırasında sezmiş ve onu lanetleyip melekuttan kovmuştur. Kovulsa bile ardıllık yasasını işletebilecek bir kaderi devreye sokabilmiş olan İblis, şimdi dünya hâkimiyeti için mücadeleye başlayacak ve bunu da fiili olarak bütün zamanlarda İsrailoğulları üzerinden yürütecektir.

Bütün tasavvuf erbabının ve geçmiş İslâm alimlerinin biz normal insanları uyarırken söyledikleri; "**Şeytan'a karşı her an tetikte olun, çünkü o, damarlarınızdaki kanda akmaktadır, sizi her an kandırabilir."** demelerindeki asıl gizem, İkinci soy olan İblis'ten sonraki bütün soylara verilmiş olan belirli bir miktar İblis genlerini açıkça ima etmiyor mu? Dolayısıyla, yedinci soy olarak anlamaya çalıştığımız insan soyunda da Rabbin taktiri ile belirli bir miktar İblis geninin bulunmasına şaşmamalıyız. İnsanoğlunu kendi aleyhine hatalı işlere sevk eden, içindeki bu genetik yapıtır. İnsan bunu aşamamaktadır ve bunun için hep tetikte olması gerekmektedir. İsrailoğullarının acımasızlığını da, kendilerinde insan kökenlerinden gelen İblis genlerine artı olarak, İblis'in müdahalesiyle edinmiş oldukları genler de eklenmiştir. Onlar da bunu aşamamaktadırlar. Aslında içimizdeki şeytan somut ve aşılmaz bir genetik yapıdır. Bunu böyle anlamamız gerekiyor.

ADEM'İN TÖVBESİ

Rabbin stratejisi Adem'e tövbe ettirmektir. Adem tövbe edince o soy ile tekrar yakınlaşmayacak ve söz konusu soy azınlıkta kalacaktır. Yeni soyun giderek eriyip yok olması gerekirken İblis boş durmamış, aldığı özel izinle kendi genlerini verdiği İsrailoğullarını hep destekleyerek bu günlere taşımıştır.

Galaktik federasyonda hâkim olan barış düzenine aykırı bir strateji izlememeleri şartıyla yeni soya dünyanın yöneticileri olabilme izninin verilebileceğinin sözü bile verilmiştir. Tevrat'taki hâkimiyet ve Kur'an'daki Fazla kelimeleriyle bu açıkça anlaşılıyor. Fakat ne yazık ki İblis'in stratejisi biraz farklıdır. O tam tersini önermekte İsrailoğullarını hep otorite ve düzene karşı konumlandırmaya yönlendirmektedir.

GALAKTİK IRKÇILIK

Öyle görünüyor ki; Kur'an-ı Kerim'in tüm çabası İsrailoğulları yola getirmektir. Defalarca peygamber gönderilmiş olması ancak böyle izah edilebilir. Bütün Peygamberler İsrailoğullarından çıkmıştır. Neden acaba? Onlar yolu değiştirdikçe Rab onları yola çekmeye çalışıyor olmalı. Olan olmuş bari genel galaktik düzen bozulmasın diye mi hep onlar ön planda oluyor ve Rab diğer kulları varken neden hep onlarla bu kadar ilgileniyor?

İblis'in bu stratejisinin ancak ve ancak insanlığın genel çıkarlarına düşman olduğu, bize acaba ayetlerde neden defalarca vurgulanıyor? Aşkın bir varlık kulları arasındaki soy kavgasında neden taraf oluyor? Bir soyu istese silip yok edebilecekken ve onun şımarıklığına kat-

lanarak diğer insanlara yaptıklarını bildiği halde, hep affediyor. Her İblis'le işbirliği yaptığında yeni peygamberler gönderiyor. Bu kadar muktedir, aşkın bir güce sahip olduğu halde İblis'i de soyunu da neden yok etmiyor. Barış, barış diyerek göz göre göre savaş çıkartanların karşısına neden diğer kulları yem olarak atıyor? Bunca mücadele ve kargaşaya aşkın bir varlığın taraf tutarak katılıyor olması pek anlaşılmıyor. Ne dersiniz haklı mıyım?

Rabbin bu oyunda taraf tuttuğunu, İblis'in düşman olarak ayetlerde bize tanıtılmasından açıkça görebiliyorsunuz. Bize yardım gibi görünen şey, aslında bizim tarafımızda mücadeleye girmesi demektir. Aşkın bir varlık böyle bir şeye ihtiyaç duyar mı dersiniz?

Sonuçta burada Rab olarak zikredilenin yöneticiler ve yol göstericiler olarak anlaşılması daha uygun olacaktır diye düşünüyorum. Bu varlıklar mücadelenin bir tarafı olduklarından, onların da aşkın bir varlık Allah tarafından yaratılmış ama geliştirdikleri medeniyet ve teknoloji sebebiyle sanki Allah'tan ayırt edilemeyecek güçlere sahip olabildiklerini anlayabiliriz.

Söz konusu mücadelenin dünya safhasının ilk görüntüleri gözlerimizin önündedir. Ortadoğu İblis'in stratejileriyle boşaltılmaktadır. Sanki Rabbe şöyle deniliyor: **"Ya dünyayı bize vereceksin ya da dünyayı toptan yok edeceğiz."** İşte Tanrı'yı kıyamete zorlamak denilen sistem budur ve günümüzde açılış sahnesini yaşamaya başladık. Bu zorlamanın temel itici gücü ise ardıllık yasasının dayandığı zemindir. Aslında bizim ırkçılık dediğimiz şeye İsrailoğulları ardıllık yasası diyorlar. Onların penceresinden olayları seyredince ise haklı olabileceklerini bile düşünebiliyorsunuz.

Ne acayip değil mi?

İBLİS MEYDAN OKUYOR

Dedi: Sen ki, beni azdırdın ya. Onları sabit bulamayacaksın. Saptıracağım. Senin doğru yol dediğinden.

7/Araf suresi; ayet: 16

İBLIS MEYDAN OKUYOR

Araf suresinden devam edelim. Önce yaratma, sonra suret verme işlemleriyle Adem mükemmel hale getirilince, dünya da tam yaşamaya elverişli hale gelmiş oldu. Dünyanın bereketiyle artık yeni bir soy, yeni bir medeniyet kurarak galaktik federasyona katılabilecekti. Fakat İblis'in itirazı bu akışı bozuverdi. hâlâ bu bozulma düzeltilebilmiş değil. Günümüzde yaşamakta olduğumuz bütün çatışmaların ve kaosun merkezinde İblis'in meşhur itirazı ve sonunda melekuttan kovulması vardır.

İblis'in kovulması şöyle gerçekleşiyor;

Kâle mâ meneake ellâ tescude iz emertuke, kâle ene hayrun minhu, halaktenî min nârin ve halaktehu min tîn

Dedi ki; Sana emir verdiğim halde secde etmeme gerekçen nedir? Dedi: Ben ondan hayırlıyım. Beni NAR'dan onu ise TİYN'den yarattın.

7/Araf suresi; ayet: 12

Bu ayette İblis'in ırk temelindeki itirazını görüyoruz. İtirazın şekli aynı olmasına rağmen, insanın yaratıldığı temel maddenin ismi değişiktir. TİYN denilmiştir.

İBLIS'İN IRKÇILIĞI

Bu kelime SAFFAT suresinde de yine insanoğlunun yaradılışı konusu işlenirken, TİYNİN CAZİB şeklinde geçmektedir. Yine SAD suresinde Şeytan'ın itirazı yetmiş altıncı ayette aynen yukarıdaki gibidir ve TİYN kelimesiyle anlatılmıştır. Bu kelimenin KASAS suresindeki diğer kullanılışı ise Firavun'un Haman'a seslenişi şeklindedir ve çamurdan tuğlalar yapmasını ve bunlarla yüksek bir kule yapılmasını istemektedir. Bizim kerpiç dediğimiz bu tuğlalar organik maddeler içermektedir. Sıradan toprak değildir. Çamur kelimesiyle organik bir karışımdan neşet almış olan DNA yapısını kullanıldığı açıkça anlatılmaktadır. NAR kelimesinin ise antimadde olabileceğini daha önce önermiştim. Antimaddenin molekül yapısıyla madde atomlarının molekül yapıları arasında organik madde oluşturabilme kapasitesi açısından önemli farklar olup olmadığını bilim dünyası olarak henüz bilemiyoruz. İblis'in iddiası böyledir. Rab ise onu bu gerekçeyle emrine itaat etmediği için melekutundan dışarı çıkartıyor. Bunun nedenini ise biliyoruz. İblis kendi soyuna ait genlerin yeni soyda daha az mevcut olacağını anlamış ve insanı kendi genleriyle kıyaslamıştı. İblis'in göremediği, aslında insan soyunda kendisine de kaynaklık eden gen havuzunun varlığı idi. İblis bu itirazıyla aslında kendisini de yaratan gen havuzunu değersizleştirmişti. Bu benmerkezci bakış açısı, açıkça bir ırkçılık olduğu için kabul edilemezdi. Ve sonunda kabul edilmedi.

İBLIS'İN CENNETTEN KOVULMASI

İblis'in kovulması onun dünyaya indirilmesidir. Burada iniş için kullanılan kelime Adem'in inişi için kullanılan EHBİT veya HABİT kelimesidir. Ayetin devamı **"Tamam olmaya hakkın yok"** şeklinde devam etmektedir. Buradan dünya hayatının dünyaya gelinen yere oranla eksikliğini de anlayabiliyoruz. Rab İblis'e; **"mükemmel olmaya hakkın yok, sen de dünyaya git"** demiştir. Devamında; **"sen kibirleniyorsun. Çık dışarıya sen Sağirlerdensin"** şeklindedir.

Ayetin bu şekildeki anlatımı **"Fetekebbir oldun"** şeklindedir. **"Kebir"** ve **"Sağir"** kelimeleri birbirinin zıddıdır. Büyük ve Küçük anlamına gelir ama bu kelimeler izafi anlama sahiptir. Büyük manasına gelen Kebir kelimesi "Ekser" yanında küçük anlamı verirken "Sağir" kelimeleri de aynı şekilde daha "Küçük"ün yanında büyük olarak mana kazanır. Rab bu ayette sen kibirleniyorsun ama Sağirlerden oldun demekle, daha büyüğüne göre sağir yani küçüksün demiştir. Daha büyük olan bir soy olmalı değil mi? Çünkü İblis'in sözünü ettiği şey soy üstünlüğüdür. Rabbin cevabı ise kendisini böyle bir cevapla ve melekuttan dışlayarak olmuştur. Kovulma gerekçesi kibirleniyorsun ama Sağirsin olunca bu cevap bize dolaylı olarak ilk ve temel bir soy olduğunu gizli bir anlam şeklinde gösterivеriyor. Ne acayip değil mi? Başından beri ilk ve temel bir soy olup olmadığını anlamaya çalışıyoruz. Ben doğru iz üzerinde olabileceğimizi kuvvetle düşünüyorum. Siz buna ne derece katılıyorsunuz bilemiyorum.

Somut şeyler için kullanılan bu kelimeler, Yaş için de kullanılmaktadır. Buradan ise birinci soyun İblis soyuna göre daha kadim olduğu anlaşılmaktadır. Ayette geçen "tekebbür" kelimesiyse, hiç öyle olmadığı halde kendisini öyle zannedenler ve öyle büyük gösterenler için kullanılır. Zaten, sağirlerdensin denilerek İblis'in soy durumu ortaya konmuştur.

Araf suresinin bahsettiğimiz 13. ayeti şöyledir:

Kâle fehbit minhâ fe mâ yekûnu leke en tetekebbere fîhâ fahruc inneke mines sâgirîn.

Dedi ki; in oradan. Sana mükemmellik neyine Tekebbürlendin orada. Çık dışarıya. Sen küçüklerdensin.

7/Araf suresi; ayet: 13

Bu ayet bizim çıkarımlarımızı tam olarak desteklemektedir. Ayrıca dünyada küçük gördüğü insan soyu ile aynı seviyede saygı görme seviyesine indirilmiş bir soy anlatılmak istenmiştir. Bu durumu rütbeleri sökülerek er yapılan bir generalin durumuna benzetebiliriz.

Bu durumda İblis ne yapıyor biliyor musunuz? hâlâ haklı olduğunda ısrar ediyor ve bir isteği var.

İblis, cezasının uygulanmasının ertelenmesini istiyor. Güçlerinin belki de teknolojisinin elinden alınmasından dolayı dünyada insanla birlikte bulunmak istiyor ve bir de izin istiyor. Burada geçen kelime NAZAR kelimesidir. Rabbine "Beni gözle" diyor.

İBLİS MEYDAN OKUYOR

Kâle enzırnî ilâ yevmi yub'asûn.
Dedi; beni gözle dirilecekleri güne kadar.
7/Araf suresi; ayet: 14

Kâle inneke minel munzarîn.
"Dedi ki; sen gözlenenlerdensin"
7/Araf suresi; ayet: 15

Burası çok acayip. Çünkü eğer burada bahsi geçen bizim ilk soy dediğimiz konuşmacı eğer Kadiri Mutlak Allah olsaydı, kesinlikle İblis'in böyle konuşmaması ve bu cevabın verilmemesi gerekirdi. Bu karşılıklı konuşma aslında bir meydan okumadır. İblis'in meydan okuması ise aynı tondan bir meydan okumayla sonuçlanmıştır.

Beni gözle diyen İblis, bunu NAZAR kelimesiyle ifade etmiştir. Bu ifade gözlemek manasına gelir ama bu kelime aynı zamanda boy ölçüşmek manasını da içerir. Ragıp el Isfahani'nin *Müfredat* kitabının 1070 inci sayfasında NAZAR bahsinde bu mana açıkça belirtilmiştir.

Bu konuşma şöyle anlaşılırsa aslında daha doğru olur kanısındayım: Melekut'tan dışlanan İblis aslında **"gör bakalım ne yapacağım"** demiştir. Diğer konuşmacı ise **"hadi ne yapacaksın görelim bakalım"** diye cevap vermiştir. Açıkça İblis'in meydan okuduğunu görüyoruz öyleyse hiçbir şekilde güçlerinin elinden alınması söz konusu bile değildir. Bu konuşmalar sanki birbiriyle boy ölçüşebilme gücü olan iki varlığın düellosu gibi anlaşılı-

yor. Bizim Allah olarak tanıyıp bildiğimiz kadiri mutlak ne böyle davranır, ne de böyle bir polemiğe girer diye düşünüyorum. Çünkü birisi Allah, diğeri O'nun yaratığı olsaydı, aralarında kıyas edilmeyecek bir fark olması gerekirdi. İblis'in bu meydan okumaya cesareti bile yetmezdi. Fakat bakın, sanki rakibini gözüne kestirmiş gibi davranıyor. Bu nasıl olabilir? Olduğuna göre, bizim bakış açımızı yeniden gözden geçirmemiz daha doğru olur diye düşünüyorum. Bilmiyorum siz ne düşünüyorsunuz?

İBLİS'İN İSYANI

Evet meydan okumasına karşılık bulan İblis, şimdi ne yapıyor biliyor musunuz?

Bakalım ne yapıyor:

İblis meydan okumasını geliştiriyor ve stratejisini bile açıklıyor. Üstelik bu cümlelerde bile kendisini öyle haklı bir zemine taşıyor ki ve hatta bunu meydan okuduğu cepheyi suçlayarak yapıyor. Bu bile başlı başına bizim şimdiye kadarki bakış açımıza göre olabilmesi imkânsız bir şey. Gördüğünüz gibi çok şaşırtıcı şeyler bunlar. Allah'ı suçlamak **"Buna sen sebep oldun"** demek nasıl izah edilebilir ki?

Kâle fe bimâ agveytenî le ak'udenne lehum sırâtekel mustekîm.

"Dedi: Sen ki, beni azdırdın ya. Onları sabit bulamayacaksın. Saptıracağım. Senin doğru yol dediğinden"

7/Araf suresi; ayet: 16

Daha sonra ki Yasin suresi ayetlerinde ve diğer bazı kaynaklarda İblis'in insana düşman olduğunun bildiriliyor olması, bende önceleri Rabbin kendisiyle dalaşan Şeytan'ı bizim üstümüze yönlendirdiği gibi bir his oluşturmuştu sanki. Şimdi anlıyorum ki benim bu bakış açım, temelde doğru olmakla birlikte, Rabbin bizim yanımızda saf tutması sebebiyle, eksikti. Asıl mücadele Rab ile İblis arasında başlamıştı ve bizim üzerimizden devam etmekteydi. Kozlarını bizim üzerimizden paylaşıyorlardı.

Burada mücadele eden taraflar, İblis ile ondan önceki ilk soy arasında olmalı, sadece biz onu yanlış olarak Allah diye öğrenmiştik. Bu dizi de İblis'in karşısında konuşanın Allah olduğunu delillendirebilecek hiçbir ipucu yoktur, Allah lafzı hiçbir ayette geçmemektedir. Bakara suresinde ise Allah hiç geçmemektedir Fakat, yol gösterici Rab ismi anılmaktaydı. Bizim anlayacağımız taraflardan birisi İblis'in soyu, diğeri ise ondan daha önceki bir soydur.

Bu ayette İblis, kendisinin karşı çıkışına sebep olan şeyi azgınlık olarak tanımlıyor. Bu kelime GAVA kelimesidir. Bozgunculuk, azgınlık demektir. Fakat onu karşı tarafa izafe ediyor ve **"senin yüzünden Ben bu hale geldim"** diyor. Sanki beni sen delirttin der gibi bir şey söylüyor. Bu çıkış haksızlığa uğradığını düşünüyor olduğunu anlatmaktadır. Haksızlığın temeli ise soyunun bir türlü diğeriyle eşit olamayacağını anladığına bağladığıdır. Uygulanan sistemin yanlış olduğunu iddia etmektedir. Adeta **"sistemi sen kurup yürütüyorsun ve bu sistemin haksız oluşu beni bu isyana itti"** diye haykırmaktadır.

İBLİS TERÖRÜ

GAVA veya GAVİ kelimesini asla sonuç alınamayacak strateji olarak anlayabiliriz. Bunu yanlış eylem olarak birçok yazımda anlatmaya çalışıyorum. Kuralsız vandallık, kaos, bozgunculuk. Düzeni zarar vererek bozma stratejisi, savaş çıkartmak, kargaşa, hepsi bu kapsamdadır. Bir eylem en azından kendi taraftarını koruyabilmelidir. Bu tarzda ise hiçbir şeyin gözetilmediğini görüyoruz. Sonuç almak bile önemli değil burada. Amaç zorluk çıkararak kargaşa ile bir nevi protestodur. Sizin anlayacağınız terördür. Bugün bu stratejinin kalıcı olmaya evirildiğini hayretle izlemekteyiz. Sonuç alamayacağını bildiği halde suçu karşı tarafa atarak batıl bir stratejiyi benimsemek, sadece kendini kandırmaktır. Hiçbir sağlam gerekçesi olmadığı için suçun karşı tarafa atılmasından anlıyoruz ki, İblis'i GAYYE iten şey aslında bilinçaltı kilitleridir. Yanlış kilitlediği batıl bilgileri ona böyle bir dışavurum yaşatmıştır. Zaten insanlığın bilinçaltını devamlı olarak kurcalayıp bulandırması da buradan dolayıdır. Bilinci ile iç dünyasındaki yanlış kilitleri silip denetleyemediğini anlıyoruz. Suçu karşı tarafa atmak ise bu psikolojinin kendisini ele veren en açık ipucudur. Ortalığı savaş alanına çevireceksin ve savunman **"senin yüzünden"** yaptım olacak. Bunu yazık ki, hem bireysel hem de devletler düzeyinde her gün yaşamaktayız.

"Beni azdırdığın için" demek. Ben kendimi kontrol edemeyecek derecede yanlış kilitlerle dolu psikolojimi, bilincimi kullanarak hiç doğru oluşturamamışım demektir. Her birey, her yaratık kendi nefsini kontrol ederek kendisini geliştirmekten sorumludur. Suçu başkasına

atmak batıl bir temele dayanan savunma şeklidir. Ayrıca İblis'in, bu bozuk ve temelsiz psikolojiyi hem kendi soyu olarak gördüğü İsrailoğullarına, hem de onlar vasıtasıyla tüm insanlığa yansıtmayı, stratejisinin temeli olarak seçtiğini görüyoruz. İblis'in bu stratejisinin aslında hiçbir gücü bulunmadığını ayetler bize söyleyecek. Şimdi devam edelim:

BUGÜNÜN İBLIS'İ

Summe le âtiyennehum min beyni eydîhim ve min halfihim ve an eymânihim ve an şemâilihim, ve lâ tecidu ekserehum şâkirîn.

"Sonra onlara önlerinden ve arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Sende çoğunu Şükredici bulamayacaksın".

7/Araf suresi; ayet: 17

Acayip düello devam ediyor. Burada geçen sokulacağım kelimesi **"Atiyatün"**dür. **"Ateyua"** biz verdik anlamıyla birçok ayette geçmektedir. Vermek kastedilmiştir. İblis'in insanlara bir şeyler vererek bu işleri yapacağını anlıyoruz. Sonra diyor ki; **"sen onları sana şükrederken bulamayacaksın."** Stratejiyi görüyor musunuz? Öyle yapıyor ki nimetleri bile kontrol altına alıyor. Her kim herhangi bir şeye sahip olmak isteyecek olursa, onu elde edebilmek için İblis'e itaat etmesi gerekecek.

Bu ayet, gelecekte İsrail'in başına geçerek dünyayı yöneteceği hadislerde anlatılan Deccal'ı tarif ediyor sanki. Deccal'ın herkesi istisnasız fişleyip onlara mikro-

çipler takarak kontrol edeceği ilginçtir ama muharrif İncilin vahiy bölümünde yazmaktadır:

> 13:16: Küçük, büyük, zengin, yoksul, özgür, köle, herkesin sağ eline ya da alnına bir işaret vurduruyordu.
>
> 13:17: Öyle ki, bu işareti, yani canavarın adını ya da adını simgeleyen sayıyı taşımayan ne bir şey satın alabilsin, ne de satabilsin.
>
> **İNCİL: Vahiy; 13/16-17**

Günümüzde bir malın alınıp satılmasında, malın fiyatı dahil gereken diğer özelliklerinin kolayca takip edilmesinde, elektronik okuma kolaylığı için, eşyanın üzerine barkod denilen siyah düz çizgiler içeren etiketler vurulmaktadır. Bu işaretleri taşımayan eşyaların alınıp satılması, artık neredeyse hiçbir yerde mümkün değildir.

İlginç olan, Barkod sisteminde iki başta ve ortadaki uzun çizgilerin sayı değeri, 666 olmasıdır ve daha da ilginci, 666 sayısının İncil'in Vahiy bölümünün yorumunda Deccal'ın simgesi olarak bilinmesidir.

Nimetleri İblis veriyorsa tabii ki, ona şükredilir. Sistemin sahibine olması gereken teşekkürün yönü de böylece sapmış olur. Stratejiye bakın. Bu stratejinin başlangıç safhasındayız. Kapitalizmin emperyalizme dönüşmesiyle ve onun da azgın globalizme evrilmesiyle servetlerin bir tarafta dağlar gibi yığılması, yoksulluğun ise dayanılmaz seviyelere ulaşması birbiriyle paralel olarak gelişti. Uçurum giderek daha da büyüyor. Kargaşalara temel artık hazır olunca, patlamaya hazır olan kitle psikolojileri artık birbirine kolayca kırdırılabiliyor. Her gün bu stratejiyi izliyoruz.

Benim hayret ettiğim şey ise, Kur'an 1400 yıldır bu stratejiyi bize anlatmakta olduğu halde, bizim İslâm dünyası olarak bunlardan niye hiç haberimiz olmamış. İblis'i hiç anlamamış ve tanıyamamışız. Geçmiş ve şimdiki alimlerimize sitemim o dur ki; bugün yaşananların sorumluluğunun bir kısmı da sizindir. Bu sitemimde pek haksız olduğumu da, sanmıyorum. Şecere kelimesini bize niye ağaç olarak bellettiniz. İblis ile böylesine tartışanı hiç mi anlamadınız? Sanıyorum neler olduğundan hiç haberiniz bile olmamış. Bu işler abdest almanın kurallarını binlerce yıldır tekrarlamakla olmuyor görüyorsunuz. Kur'an kursları neden işe yaramıyor, işe yarıyor diyenleriniz varsa soruyorum ne öğrendiniz. Nedir bu strateji anladınız mı? Anladıysanız IŞİD'in ne yapmaya çalıştığını biliyor musunuz? Size şunu söylüyorum; bizi hiç yetiştiremediniz. Kur'an-ı Kerim'in en temel konusu olan İblis'ten bile haberimiz yok bizim. Kaldı ki, onun meydan okuduğunun kim olduğunu nereden bilelim. Sizin bu tarzınızla sanıyorum hiç de bilemeyeceğiz.

Beni affedin. Bu haykırışımı hoşgörün ama bu cehaletime ben bile anlam veremiyorum. Neden bu güne kadar her şeyden habersiz yaşamışım bir türlü anlayamıyorum. Bunu kabul edemiyorum. Oysa İsrailoğulları bunları binlerce yıldır biliyorlardı, hatta uygulamalarını bu bilgiler ışığında yapıyorlardı. Adım adım bu güne geldiler. Şimdi, hadi tutun bakalım İblis'i tutabilecek misiniz? Haydi engelleyin İblis'i bakalım, nasıl engelleyebileceğiz? Karşımızda kim var onu bile bilmiyoruz ki biz. Halbuki Kur'an-ı Kerim sizin en büyük düşmanınız İblis'tir diyerek 1400 yıldır seslenmekteyken. Haydi gelin bari hep beraber tanıyalım, bari bunu engellemeyin.

Bu gün bizim ne psikolojiden haberimiz var ne de biyolojiden. Psikoloji bilimden sayılmıyor, biyoloji ise çiftleşmek sanılıyor. Kadim öğretilerin bütün işi gücü insanın bilinç altını eğitebilmekti. Eski geleneklerin asıl hedefi olgun insan yetiştirebilmekti. Dikkatinizi çekerim İblis bahsi bu iki bilim dalının bütün incelikleri anlatmaktayken. Biz nasıl olup da böylesine cahil kalmışız hayret ediyorum. Bana katılıyor musunuz bilmiyorum. Bilmem, belki de ben yanılıyorumdur. Öyle ya bunca yılın alimleri bu kadar yanılmış olamayacağına göre olsa olsa ben yanılmışımdır. Buna rağmen devam etmek istiyorum. Kimin yanıldığını gelişen olayalar zaten gösteriyor. İslâm aleminin Türkiye'miz hariç hali ortada. Ülkemizdeki anlayış ortamı eğer olmasaydı, benim bu yazdıklarım düpedüz kafirlik kabul edilerek çoktan aforoz edilmiş olurdum. Bu sebeple Allah'a bu özgürlük ve anlayış sansı için şükrediyorum.

Ayetler devam ediyor. Bu kez İblis'in batıl psikolojisiyle suç attığı karşı tarafı dinliyoruz:

Kâlehruc minhâ mez'ûmen medhûrâ(medhûren), le men tebiake minhum le emleenne cehenneme minkum ecmaîn

Çık oradan, zemmedilmiş ve kovulmuş olarak. Kim de sana tabi olursa cehennemi kesinlikle onlarla doldururum.

7/Araf suresi; ayet: 18

Zem edilmek, kınanıp alçaltılmış, mahkum edilmiş demektir. Zem kelimesinin bir anlamı da verdiği sözü tutmadığı için alçaltılmaktır. DHUR ise kovulmak demektir. Tabi olmak ise kontrolüne girmek demektir. Bu ayet bize cezanın şeklini Cehennem olarak veriyor ama suçun şeklini de açıklıyor. İblis önceleri verdiği bir söze aykırı hareket ettiği için bu cezayı hakketmiştir. Verilen söz aslında tabi olmak sözü idi. Burada kullanılmış olması boşuna değildir. İblis'e tabi olanların hepsinin aynı cezaya çarptırılıyor olmaları ise asıl tabi olunacak olana söz verildiği halde tam tersini yapıyor olmalarıdır. Bakın Kur'an-ı Kerim cezayı ve gerekçesini kullandığı özel kelimelerle nasıl da anlatıyor. Açık kitap işte böyle olur. Kur'an'ın iddiası odur ki, Kur'an-ı Kerim, Kitab-ı Mübin'dir, açık kitaptır.

ZAİKA

Ve sesleniyor Rableri; "yasak olan soy ile neden ilişkiye girdiniz" diyor ve ekliyor; "sizi uyarmıştım." O size açık bir düşman demiştim.

ZAİKA

Şimdiki sesleniş Adem'e. Bu olaylar henüz dünyada olmuyor. Daha henüz ilk tartışmadayız. Adem ilk insan tipi olarak mükemmel hale getirildi. Eli ayağı son şeklini aldı, dünyaya gönderilmek üzereydi, İblis itiraz edince bu tartışmalar yaşandı.

ADEM DİŞİ MİYDİ?

Ve yâ âdemuskun ente ve zevcukel cennete fe kulâ min haysu şi'tumâ ve lâ takrabâ hâzihiş şecerete fe tekûnâ minez zâlimîn.

Ey Adem yerleş sen ve zevcin cennete. Her yerden beslenebilirsin. Fakat sakın şu soyla cinselliğe yaklaşma zalimlerden olma

7/Araf suresi; ayet: 19

Burada ZEVC kelimesine dikkatinizi çekmek istiyorum. Bu ayetin birebir aynısı daha önce incelediğimiz Bakara suresinde vardı. Bu kelime dişi değildir. **"Zevceh"** dişidir. Fakat burada **"zevc"** formunda kullanılıyor. Ben bu ayrıntıya güvenerek ayrıca bilimin bu gün ulaştığı se-

viyeye dayanarak bizim erkek olarak bildiğimiz Adem'in dişi olabileceğini iddia ediyorum. Zevc kelimesi Eş demektir ve erkek için kullanılabileceği gibi, dişi için de kullanılabilmektedir.

Kromozomların X aslından geldiğini daha önce açıklamıştım. Kromozomu X'den türetilmiş olduğu için Adem kesinlikle dişi olmalıdır. Bu konuda ısrarlıyım. İnsanın ilk prototipi olan Adem, bildiğimizin tersine, dişidir. Bunu bile nasıl oluyorsa bu kadar zor öğreniyoruz. Bu kadarına da artık iyi niyet gözüyle bakamıyorum. Bunca yılın ilmi böylemi olmalıydı. Bunca medrese bunca eğitim, sonuç dişi olduğu hiç düşünülemeyen Adem, erkek egemenliğine böylesine nasıl olup da kurban edilebilmiş hayret vallahi. Kasıtlı bile yapılmış olsa bu kadar olamazdı demek geliyor içimden.

Mitokondrinin keşfedilmiş olması, buradaki gen grubunun dişiden dişiye takip edilebiliyor olması, Adem'in dişi olduğuna bir başka delildir. Müslümanların gözlerinin önündeki gerçek dünyayı bile görememiş olması ne kadar acı. İsrailoğulları bu gerçeği binlerce yıldır biliyor ve uyguluyorlardı. Soy İsrailoğullarında neden anneden bunu bile merak edip, bunda gerçek payı olabilir mi diye bakmamışız. Ne kadar da yanılmışız.

ELMA YEMEK SUÇ MU?

Adem'e gelen uyarı, cinsellikle ilgiliydi. Artık biliyorsunuz, söylememe gerek var mı bilmem ama bize ağaçtan elma yeme hikâyesi diye anlatılan şey, açıkça bir soy ile, İblis'in soyu ile olabilecek bir cinsellikle ilgili önemli

bir uyarıdır. Elma yemekle zalimliğin ne ilgisi olabilir diye bile düşünmemişiz. Üstelik bir önceki cümle her tarafta yeme içmeyi serbest olarak hükme bağlamışken, şaşırtıcı kurgunun bu inceliği **"Şecere"** kelimesini ağaç olarak anlamalarına sebep olunca yenilen bir şey olan elmayı yedirivermişler Adem'e.

Adem cinsellikle ilgili uyarıyı alınca İblis boş durur mu? Aslında bize anlatılan bu ayetlerin baş aktörü İblis'tir, onun soyudur. Ağaç ile sembolize edilen şey de onun soyudur ve elmayla hiçbir ilgisi yoktur. Elma kelimesi geçseydi bile yine bunu cinsellik olarak algılamamız açıklamamız gerekirdi. Hiç elma olmadığı halde buraya elmayı kim eklemiş onu bile sorgulamamışız. Bir de bizim çokbilmişlerimizden bazıları bunu üstüne tüy dikecek şekilde buğday olarak söylemezler mi!?... Tekrar söylüyorum, elma yemekle zalimliğin hiçbir ilgisi yoktur. Zalimlerden olursunuz uyarısı; bu soyla cinsellik yaşarsanız, sizin soyunuz ona karışır ve "Zalim" stratejinin elemanları olursunuz diye yapılan önemli bir uyarıdır. Zalimlik biliyorsunuz savaş çıkartmak demektir. Sadece dünyada değil sistemin tümünde, düzene savaşla başkaldırı kastedilmiştir. Yoksa hitap sadece ilk prototipe yönelik değildir. Onun tüm soyuna yöneliktir. **"eğer soyunu karıştıracak olursan bu stratejinin ortağı olursun, cezayı hakedersin"** demektir. Strateji ise dünyadan sonra dünya dışında devam ettirilecek şekilde planlanmış bir Şeytani stratejidir.

Ve İblis burada en geniş anlamıyla anılıyor; Şeytan, karşınızdadır artık.

VESVESE

Fe vesvese lehumuş şeytânu li yubdiye lehumâ mâ vuriye anhumâ min sev'âtihimâ ve kâle mâ nehâkumâ rabbukumâ an hâzihiş şecereti illâ en tekûnâ melekeyni ev tekûnâ minel hâlidîn.

Şeytan onların ikisine de vesvese verdi. İkisini açıkta bırakmak için maceralarında, kötülüklerinden dolayı. Ve dedi ki; Rabbinizin size bu soyu yasaklaması sadece iki melek olmayasınız veya ebedi hayatınız olmasın diyedir".

7/Araf suresi; ayet: 20

Harika bir ayet ve ben nereden başlayacağımı bilemiyorum. Öncelikle Adem'in X kromozomunda Y kromozomu da üretilerek erkeğinin de onunla birlikte yaşamaya başlatıldığını anlıyoruz. Adem artık üreyebilme kapasitesine sahip eşeyli bir yaratıktır. Zaten tuzak da işe tam bu noktada başlıyor, Bütün meallerde bu ayeti böyle göremezsiniz çünkü konunun ne olduğu bile anlaşılamadığı için normaldir diyorum. Biz bu meali inceleyelim bakalım neler oluyor?

Şeytan isminin geçiyor olması, artık insan eşeyli üreme özelliği kazandığı için ve İblis'in soyu ile aynı ortamda bulunma zorunluluğu olduğu için zikrediliyor. İblis'in bütün soyu kastediliyor ve genetik yapısı uyumlu olduğu için insan soyunun Şeytan ile çiftleşebilmesi mümkündü. Zaten uyarı tam da bu noktadan yapılmıştı; **"bu soya akraba olma".**

Şimdi aynı ortamda iki ayrı yaratık olsalardı. Yani

genetik havuz aynı olmasaydı sorun yoktu. Zaten çiftleşemezlerdi yada çiftleşmiş olsalar bile nesilleri olmazdı. At ile eşeğin bile katır yavruları olmasına rağmen katır soyu devam edemiyor. Çünkü katır kısır bir hayvandır. Soyu gelişemez. Demek ki, insan ile Şeytan birbiriyle çiftleşebilir ve soyları melez olarak devam edebilir. Ayetten anladığımız şey açıkça budur. Bakın ayet zaten bunu açıklayarak devam ediyor. Şeytan zaten bunu delil göstererek kandırıyor insanoğlunu.

Burada vesvese denilen şeyin de, araştırmadan herhangi bir şeyin doğru olduğuna inanmak olduğunu anlayabiliyoruz. Şeytan, insan çiftine öyle yanlış bir bilgi veriyor ki, bu bilgi onların çok hoşuna gidiyor. Ayrıca yasağı getirenin kendilerinden çok önemli bir gerçeği sakladığını da düşünebiliyorlar. Acaba Şeytan'ın bu iddiası gerçek mi? Bunu iyice anlamalıyız çünkü bu iddia bu gün de, İsrailoğullarının başını döndürüp onları çılgınca harekete geçirebiliyor.

Ne demişti Şeytan onlara; **"Benim soyum ile cinsellik size niye yasak biliyor musunuz? Siz benim soyumla melezleşirseniz, benim genlerim ile karışıp melekleşeceksiniz ve ebedi hayatınız olacak"**

Doğru mu acaba? Ne diyorsunuz? Kuran'da Şeytan'ın cinlerden olduğuna ait birçok ayet olmasaydı belki doğru diyebilirdim. Ne demiştik, cinler antimaddeden olmalı. Bütün işaretler bunu gösteriyor demiştik. Eğer onlar da atomlardan meydana gelmişlerse ki bu doğrudur. Çünkü insanoğluyla çiftleşerek üreyebilme uyumuna sahipler, kromozomları bizimle uyumlu ve üreyebiliyorlar. Öyleyse ebedi olamazlar. Onlar da belirli bir ömre sahiptir. Belki biraz daha uzun yaşıyor olabilirler.

İşte vesvese budur. Temeli boşlukta olan bir iddiaya inanıp ona göre hareket etmek vesveseye tutulmak demektir. Hiçbir gerçekliği olmadığı halde öyle zannederek yapacağını erteleyen veya vazgeçen, korkan, vesveseye tutulmuş demektir.

Burada hiçbir şekilde çıplak kalmaktan bahsedilmediği halde mealci alimlerimiz anlaşmışçasına bu ayeti **"çıplak kaldılar"** diye çevirmişler. Kim bilir belki de Şeytan'ın vesvesesi onların hepsini topluca etkilemiş olabilir mi? Benim **"ikisini açıkta bırakmak için"** diyerek çevirdiğim yer **"Mavura"** yani **"mavera" "açık alan"** demektir. Kastedilen şey ortada yapayalnız kalıvermek demektir ve çıplaklıkla ilgisi yoktur. Burada kandırılmışlık anlatılmıştır.

Bir diğer kelime ise **"Sui"** kelimesidir. Burada **"Sevtihima"** yani ikisinin yaptığı kötü işler kastedilmiştir ki -bu iş yapılan cinsel eylemdir. Cinsel eyleme teşvik etmek için Şeytan'ın nasıl yalan yanlış bilgiler verdiğinin anlaşılması için kullanılmıştır. **"Yani bu kötülükleri ile ortada kalıversinler"** diye onlara Şeytan vesvese verdi. Ayrıca **"Sizin melek olmayıp ebedi yaşamamanız için benim soyumla ilişkiye girmemeniz emredildi"** denilmektedir.

Burada birinci bölüm Kur'an-ı Kerim'in açıklamasıdır. Cümlenin devamı ise Şeytan'ın ağzından anlatılmıştır. Görüldüğü üzere çıplak kalmak yoktur ortada kalmak vardır. Neden çıplaklığa bu kadar takılıp kalındığına ise devam eden ayetteki yanlışlığın sebep olduğunu göreceksiniz. Sakın yanlış anlaşılmasın ayet yanlış değil, haşa, sadece onu anlamayan kafaların çevirileri hatalı.

Sonra benim hiç söylemediğim kastetmediğim bir mana ile alaşağı edilmemi bekleyenlerin arayıp bulamadığı bir fırsat olmasın. Biliyorsunuz Şeytan böyle şeyleri sever ve fırsat kollar. Normal olarak cepheden mücadele edemeyince hata yapsın diye bekler, oradan girmek ister. Bunu da yapamazsa destekliyor gibi yaparak ve gaza getirerek hataya sevk eder. Bakın zaten cennetteki iki atamıza bile böyle yapmıyor mu? Onlara **"siz melek olmayasınız, ebedi hayatınız olmasın diye benim soyumla üremek yasaklandı"** demiyor mu?

YARI TANRILAR

Ve kâsemehumâ innî lekumâ le minen nâsıhîn.

Ve yemin etti onlara; "ben size nasihat veriyorum" dedi.

7/Araf suresi; ayet: 21

Alın işte yalan yere yemin ve bir de güven telkin edici söz. Kananlar kansın, ben inşallah kanmam. Öyle anlaşılıyor ki cennetteki atalarımızı inandırmış, bir de ikna etmiş. Onlarla Şeytan içli dışlı oluvermişler. Belki her ikisi de… Henüz kendi soylarına ait bir ürüne sahip bile değillerken. Şeytan'dan melezleri olmuş. İtiraz etmeyin kocaman dağlar gibi İsrailoğulları literatürü ve Tevrat'ın Genesis (Yaratılış) bölümü bunlarla doludur. Nefilimler, gözcüler, hepsi insan kızlarını beğeniyorlar ve onlarla evleniyorlar. Çocukları oluyor. Bu çocuklara mitoloji literatüründe **"yarı tanrılar"** deniliyor. İsrailoğulları bu soy ile övünüyor. Ne acayip şeyler bunlar!

Fe dellâhumâ bi gurûr(gurûrin), fe lemmâ zâkâş şecerete bedet lehumâ sev'âtuhumâ ve tafikâ yahsıfâni aleyhimâ min varakıl cenneh(cenneti), ve nâdâhumâ rabbuhumâ e lem enhekumâ an tilkumeş şecereti ve ekul lekumâ inneş şeytâne lekumâ aduvvun mubîn.

"İkisini de kandırdı. Sonra o soyu tattılar. İkisinin de kötü işleri açığa çıkıverdi. Belli olmaya başladı kendi aleyhlerine cennet kayıtları. Ve Rableri seslendi onlara. Ben sizi bu soydan yasaklamadım mı? Size demedim mi Şeytan size açık düşmandır diye."

7/Araf suresi; ayet: 22

Bu yarıtanrılar, İbrani mitlerinde ve Tevrat'ta "Nefilim" olarak adlandırılıyor. Eski Mısır'da "Neter", Sümer mitlerinde ise "Anunnaki" diye geçiyorlar. Diğer yandan "Sümer" sözcüğü, "Gözcü'lerin ülkesi" anlamına geliyor.

Antik Çağ kültürlerine net biçimde damgasını vurmuş bu esrarengiz varlıkların, neredeyse bütün eski uygarlıklarda "gözcüler" olarak adlandırılıyorlar. M.Ö. en az 3000 yıl öncesine ait oldukları düşünülse de, "geç neolitik" dönemin bütün uygarlıklarının literatürlerinde benzer ifadeler ve figürler bulunmaktadır.

Bu ayeti anlayabilirsek her şey açıkça anlaşılmış olacak. İlk olarak GARR kelimesi direkt olarak kandırılma, aldatılma demektir. Henüz soyuna ait bir üreme örneğine bile sahip değilken, yani çocukları bile yokken, başka bir soy ile karışan eşeyli Prototipler olmak nasıl bir yanılgıdır anlayabiliyor musunuz? Dünya size vadedilmişken hazırlanmışsınız, fakat sizi sabote edebilmek için zaten başından beri sizin soy olarak tanınmanıza karşı çıkarak kabul etmeyen bir soy ile temas ediyorsunuz. Olacak iş, yapılacak hata değildir. Henüz rüştünüzü bile ispat edebilmiş değilken size karşı olan bir güçle iş çevirin olacak iş değil. Bir yerde çalışıyorsunuz ve oradaki birisi sizin yükselmenizi istemiyor. Sizi kendisine engel görüyor, siz de ona karşı uyarılıyorsunuz. Buna rağmen bile bile onun yalanlarına kanıp onunla dost oluyorsunuz ve o da sizi tuzağa düşürüp zor duruma sokuyor. Bile bile lades işte buna denir. Atalarımız Adem ile Havva işte bunu yapmışlar. Kendi çocukları yokken İblis soyundan melez bir evlatları oluvermiş. Ayet zaten bunu anlatıyor.

ZAİKA tatmak demektir ve ZEVK ise bu ayette geçen formudur. Ne denilmek istendiğini anlatabiliyorum değil mi? Bu bir elmanın tadı değildir. Eğer bir şey yeniliyor olsaydı, kesinlikle ZEVK kelimesi kullanılmaz, EKL kelimesi kullanılırdı. Çünkü önceki ayetlerde cennetten istifade edebilecekleri açıklanırken yiyip içme için EKL kullanılmıştı. ZEVK kelimesi yaşanan duygularla ilgili bir tat almadır. Korku, azap, hep bu kelimeyle anlatılmıştır. Sevinç de bu kapsamdadır. Bu ayette ise cinselliğin verdiği zevk kastedilmiştir. Bu kısımdaki cümle "Felemma" açılışıyla başlatılmıştır. Bunun anlamı **"neden sonra"** demektir. Öyle anlaşılıyor ki Şeytan

Adem ve Havva'nın ayağını kaydırabilmek için bayağı uğraşmış, zaman harcamış. Ayrıca onların bu tatmaları da tek bir kerelik eylem olarak kalmamıştır. Yine **"felemma"** kelimesinden anlıyorum ki; yapılan için ne kadar kötü sonuçlara yol açtığı belli bir zaman geçtikten sonra anlaşılabiliyor.

TEFK başlamak HUSUF ise açılmak demektir. Kendi aleyhlerine olan cennetteki kayıtlar açılmaya başlayınca her şey anlaşıldı. VARAK kelimesi sanki şaşkınlıktan ne yapacaklarını bilemediklerinden, çıplak kalanların üzerine örtmek için elbise gibi kullandıkları cennet yaprakları olarak çevirip anlaşılmış. Halbuki bu VARAK'lar cennetteki ana kayıt defterlerinin yaprakları, sayfalarıdır. Bu sayfalardaki kayıtlar Adem ile Havva'nın aleyhinedir. Onların çocuklarının kendi soylarından değil, aksine İblis ile melez bir soydan olduğunu gösteren kayıtlardır. Kim bilir ne kadar zaman geçti ve kaç tane melez kayıt yapıldı. Sonra kayıtlar açılmaya başlanınca gerçek ortaya çıktı.

Bu anlatımlardan cennet olarak bize anlatılan yerde, bayağı bizim dünya devletlerine benzeyen bir bürokratik mekanizmanın işlemekte olduğu da anlaşılıyor. Belli bir müddet çocukların melez olduğu anlaşılmıyor. Hatta yasak koyan güç bile bunu neden sonra fark ediyor ve sesleniyor Rableri; **"yasak olan soy ile neden ilişkiye girdiniz"** diyor ve ekliyor; **"sizi uyarmıştım. O size açık bir düşman demiştim."** Bu seslenişi, idareye hakim olan kuralların seslenişi olarak anlayabiliriz, yoksa öyle gaipten gelen bir ses olamaz dile düşünüyorum.

GENESİS

Antisemitizm nasıl insanlık suçu olarak kabul edilmişse, onun zıddı olan Anti Hümanizmin de insanlık suçu olarak kabul edilmelidir. Dünyayı paylaşan türler olarak dünyayı kurtarmak gibi bir niyetimiz varsa, bunu yapabilmeliyiz. Aksi halde güzelim cennet dünyamız bu çatışmaya daha fazla sabredemeyecek gibi görünüyor.

GENESİS

Yasakladığı halde ilişki yaşamanın kökeninin asıl sebebin ne olduğunu artık anlayabiliyoruz. Zina ile soy karışması denen şeyin insan ırkıyla çiftleşme olmadığı, asıl başlangıcın İblis denilen ve kromozomları birebir uyumlu olan bir soyla genetik ayrıştırma olduğunu artık anlayabiliyoruz. Kayıtlar olmasa hiç anlaşılmayacak bir şey olduğu için şunu rahatlıkla iddia edebilirim ki; Şeytan denilen yaratık öyle korkunç bir görünüme sahip değil, aynı insana benziyor. İkiz kardeş gibi. Hiçbir şekilde fiziksel görünüm ile ayırt edilemez bir yapısı var. Ancak genetik araştırma ile ayırdedilebilir.

Aynen İsrailoğulları gibi; zencisi var, Çinlisi var, beyazı var. Fakat **"biz hepimiz aynı ırkın mensuplarıyız ama diğer insanlardan farklıyız"** diye iddia ediyorlar. Hem de binlerce senedir. Biz cahiller de hep gülüyorduk. "Nasıl ayrı bir soy olabilirsiniz" diye dalga geçtiğimizi zannediyorduk. Genetik ilerleyince işin doğrusu anlaşıldı. Meğer onlar haklı, bizler kör kütük cahilmişiz de haberimiz yokmuş. Şimdi öğreniyoruz da ne oluyor? sanki kaçımız neler olup bittiğini anlıyoruz ki?

Tevrat'ın birinci kitabını biz yaratılış olarak biliyoruz değil mi? Orijinal ismi ne biliyor musunuz? GENESİS. Peki Genesis nedir? Genler...

Evet, evet genler!

Şimdi oldu mu?

Çok acayip değilmi?

GEN - CİN

Adem'in ve Havva'nın düştüğü zor durum aslında buydu. Peki şimdi ne olacak? İşin en çarpıcı yanı işte burada başlıyor. Şimdi bu bilinç altı kilitleriyle genlere aktarılmış bilgiler insanın bilinçli kararıyla silinip nasıl genlerden çıkartılabiliyor. Genler nasıl temizleniyor, insan kendisini yeniden nasıl programlayabiliyor onu öğreneceğiz!

Size daha da şaşıracağınız bir şey söyleyeyim mi? Tevrat'ın ilk bölümü Genesis'ti değil mi? Yani GENLER! İngilizce GEN kelimesinin telaffuzunun Arapça karşılığı nedir biliyor musunuz? GEN kelimesi CİN olarak telaffuz edilir. Sanırım bunu biliyordunuz. Ama şunu atlamayalım lütfen biz kitabın başından beri kimden bahsediyoruz. İblis'ten şüphesiz. İyi de İblis nedir? Onu da İsra suresindeki bölümden öğreniyoruz. İblis'in aslı cindir. Şimdi öyle bir yere geldik ki, yani desem ki bizler de cinleriz hani yalan bile olmaz gibi geliyor. Bizde de genler yok mu? Onlardan oluşmadık mı?

Şaşırıyor insan. Bu ne acayip bir şey böyle acaba? Ne dersiniz bizdeki genlerin bir kısmı aslında resmi olarak İblis soyundan gelen katkılarla oluşturulmuş mudur? Asıl istenmeyen kısmı ise kontrolsüz olarak, kaçak olarak israiloğullarına ait olan fazla genler midir?

Şundan artık eminim ki bir Cinin bir insandan hiçbir

fiziksel farkı yoktur. Sadece genleri ve belki de huyları farklıdır. Huylarından neşet eden stratejisi ise tamamen farklıdır. İşte bundan eminin. Burada tek kafamı karıştıran nokta Cinlerin antimadde bizim de madde atomlarından oluşmamız zorunluluğudur. Biliyorsunuz bu ikisi birbirilerine yakınlaşamazlar. Fziksel temaslar, ikisinin de patlayarak enerjiye dönüşmesini gerekli kılar. Eğer bu tezimiz doğruysa o zaman bütün diğer iddialarımızın çökmesi gerekir çünkü bu durumda cinsel temas kesinlikle imkânsız hale gelir. Üreyebilme ve melez çocuklar teorisi hayal olur. İşte burası henüz bir muamma. Cinler antimaddeden neşet alıyorlar ama nasıl oluyor da temas olabiliyor. Bunu da inşallah çözerim diye umuyorum. Ya da benim antimadde yaklaşımım doğru değil…

SOYKIRIM VE MAĞDURİYET

Şimdi bir bakalım neler oluyor? Tezimiz doğrumu değil mi, anlamaya çalışalım. Adem tövbe ediyor ve bunun üzerine dünyaya gönderiliyor. Bize Adem'in tövbe ile affedildiği anlatılmadı mı? Anlatıldı değil mi? Öyleyse dünya hayatı yaşaması ödül mü yoksa cezamı? Affedildiyse insanın cennette kalması gerekmez miydi? Fakat insan henüz eşeyi yokken zaten dünya için oluşturulmamış mıydı? Bütün bunları nasıl anlamalıyız acaba?

Belki şöyle anlayabiliriz. Adem'in cennette İblis ile yakınlaşması biliyoruz ki yeni ve hesapta olmayan bir ürün vermişti. Sanıyorum bu durumda insan neslinin toptan yok edilmesi gerekiyordu. İşte affedilen sanıyorum ki budur.

İnsan tövbe etti, yaptığı hatayı kabul etti. Bu du-

rumda da insanın yok edilmesi yeniden gözden geçirildi. Sonuçta ortada bir yol bulundu. İşte burasının çok iyi anlaşılması lazım. Eğer insanoğlu toptan yok edilecek olsaydı bu durumda dünya İblis insan karışımından oluşan hesap dışı varlığa mı kalacaktı? Onun da yok edilmesi gerekiyor olmalıydı. Değil mi? İşte dananın kuyruğu burada kopuyor. Yeni yavru yok edilecek olursa, bu tam da İblis'in istediği şey olurdu. Bu karara karşı İblis daha işin başında haklılığını ispat etmiş olmaz mıydı? Olurdu değil mi? İblis zaten tam da bunun için insana yaklaşmıştı. Ondan bir çocuğu oldu. Bu çocuk da kendi genlerinin onda planladığı seviyenin hayli üzerine çıkmıştı. Bu çocuk yok edilme kararıyla karşı karşıya kalmış olsaydı, İblis meydan okumayı kazanmış olduğu gibi, ayrıcı kendi soyuna karşı **"soykırım"** uygulanmakta olduğunu iddia edebilecek ve bütün soylar karşısında haklılık kazanabilecekti. Bu, galaktik sistemi ve bugün dünyayı nasıl etkiliyor acaba? İsrailoğulları ne diyorlardı? **"Bize soykırım uyguluyorlar. Bu sebeple bizim kutsal topraklar üzerinde devletimiz olmalı"**. Haklılar mı? Siz karar verin. Günümüzdeki kargaşayı düşünün! Bu kargaşanın tüm galaksiye yayıldığını ayrıca düşünün!

Sonuçta Adem tövbe edince, hesapta olmayan çocuğun suçu ile birlikte affedilerek dünyaya gönderildi. Zaten dünyaya gönderilmesi gerekiyordu. Burada affedilmeyi yok edilmeden kurtuluş olarak anlamamız gerekiyor. Bu durumda İsrailoğullarının insan soyunu yok olmaktan kurtardığı bile iddia edebilir. Onlar yok edilemeyince insan da dolaylı olarak yok edilmekten kurtulmuş oldu.

Peki tövbe ne sonuç getirdi? Adem burada şuna karar verdi: **"Ben artık bu soy ile temas etmeyeceğim"**. Bunun anlamı şudur; Yeni çocuğumun soyu artık azınlıkta kalacaktır. Belki de giderek doğal olarak erir, yok olur. Ayrıca Adem tövbe ile kendisine kattığı yeni bir bilgiyi silme kararlığını gösterdi.

DNA KAYITLARI

Biliyorsunuz, bilgi dediğimiz şey eylemlerle oluşur. Eylem duygular ile bağlanır ve önce RNA kaydı haline gelir, RNA giderek aynı duygu ile tekrar edilen eylemlerle DNA haline gelir. Tövbe kelimesinin kullanılıyor olması bize gösteriyor ki; Adem İblis ile uzun bir zaman ve çok kez birlikte olmuş, çocukları olmuş, azımsanmayacak bir topluluk ortaya çıkmış ve bu durum DNA kaydı haline gelmiştir. Bunun silinebilmesi için bu eylemden bir daha hiç tekrar edilmemek üzeri vazgeçilmesi gerekmektedir. Tekrar edilmeyen eylemler, mevcut kaydı destekleyemediklerinden ve kullanılmamaları sebebiyle giderek silinirler. Peki, DNA kaydının silinmesi neden gerekiyor? Eğer DNA kaydı silinmeden Adem insan eşi Havva ile temas edecek olursa, bu kayıtlar otomatik olarak insan nesline geçecektir. Aktarılan kayıtlarda İblis soyunun insan soyuna akraba olduğu bilgisi vardır. Bu bilgi sebebiyle İblis soyuna karşı muhabbet oluşması kaçınılmazdır. Halbuki, İblis insana düşmandır. Kur'an-ı Kerim de bunu iddia etmiyor mu? Düşmanına karışı temelli olmayan muhabbet ise insanın hüsranı olmaz mı? Tövbe işte bu bilgilerin silinmesi için gerekliydi.

Adem'in tövbesi sonucu insanoğlunun bilinçaltı dünyasında İblis soyuna karşı oluşmuş bağlar çözülebilmiştir.

ANTİSEMİTİZM

İsrailoğullarının affedemedikleri insan davranışlarından birisi "Antisemitizm"dir. Yahudilere düşmanlık olarak bilinen bu davranışın insanoğlunun genetik karakteri olduğu ve birçok sosyoloğun bunun aşılabilmesinin imkânsız olduğu yönünde tezleri vardır. Söz konusu görüşleri öne sürenlerin birçoğu da Yahudi düşünürlerdir. Bu konuları araştırmadan önce yine, böyle bir tezi okurken çok şaşırmıştım. İsrailoğulları böyle bir konuyu nasıl genetik bağlarla açıklayabilirler diye hayret etmiştim.

İddia çok çarpıcı ve bugün Yahudi sosyologlara hak vermek gerektiğini düşünüyorum. Adem'in tövbesinden sonra silinen muhabbet DNA'larını yerine düşmanlık kayıtları oluşmuş olabilir mi? Ya da tövbe ile silinmek üzere olan muhabbet bağlarının bir kısmı bu duygunun tersinimiyle nefrete dönüşerek bu ilişkiyi devam ettirmek istiyor ve silinmemekte direniyor olabilir mi? biliyorsunuz ki tersinen duygular aslında kilidin kırılmadığını ve bağın tamamen çözülmemiş olduğunu gösterir. İlişkinin çatışmayla sürmesi söz konusudur. Kopamama ise DNA kaydının tamamen silinmemiş olduğunu ispat eder, Tövbenin amacı bağın tamamen kopmasıdır fakat gözlemliyoruz ki düşmanlık mevcuttur. Bağlar tamamen çözülememiştir.

ANTİHÜMANİZM

Antisemitizm Yahudi sosyolog ve bilim adamlarının iddia ettiği gibi genetik bir temele dayanıyor mu bilemem, onu bilim dünyasına havale ediyorum. Fakat bir de, insanoğluna düşmanlık diye bir olguya dikkat çekmek doğru olur diye düşünüyorum. Bu olguyu eskiden beri mevcut olduğu halde ne yazık ki yeni yeni fark ediyoruz. Anti Humanizm'i İsrailoğullarında maalesef belirgin bir şekilde görebiliyoruz. İsrail'de bunun sistemli bir şekilde sanki devlet politikasıymışçasına çocuklar üzerinde uygulanmakta olduğuna dair çok işaret mevcut. Son Gazze çatışması sırasındaki bir yayından bahsetmiştim. Hatırlayın lütfen. Bir muhabir tankların üzerine oturttuğu çocuklara sorular sorarak onlarla söyleşi yapıyordu. Soruların hepsi de İsrail silahlarının ne kadar insan öldürebileceği üzerineydi.

İnsan öldürmek sanki küçük İsrailli çocuklara olması gereken normal bir eylemmiş gibi sorulabiliyordu. Avcıların kaç geyik veya ayı vurdun gibilerinden sohbetlerine benzetebileceğimiz bu tarz Anti hümanizmin çok açık bir işareti olarak bende şaşkınlık yaratmıştı. Sonra birde baktım ki Kur'an-ı Kerim de aynı şeyi söylüyor; **"İblis ve onun soyu insanın en açık düşmanıdır"** diyor. Ben Anti hümanizm'in de genetik olabileceğini kuvvetle düşünüyorum.

İsrailoğulları kitap boyunca sözünü ettiğimiz soya ait genleri gerçekten taşıyorlarsa, Antihümanist olmaları çok normal bir durumdur. İblis'in anti hümanist genleri onlara geçmiş olmalı. Yani Adem, İblis'le muhabbetini silebilmek için tövbe etmiştir. İblis ise insanoğluna düş-

İSRAİLLİ ÇOCUKLARLA YAPILAN ROPÖRTAJDA SORULAN SORULAR:

Size silahları gösterdim değil mi? -Tüfek, şarjör, 50 kalibreleri… Makineli silahları, havan ve el bombalarını…

El bombasını nasıl kullanırsın? -Pimini çekip düşmana fırlatırsın.

Nerede olmak istiyorsun? -Hava kuvvetlerinde, gökyüzünden füzeleri ateşlemek istiyorum.

Tankın içindeyken neyi hayal ettin? -İnsanları öldürüyordum.

Kimler? -Araplar. Ölü bir Arab'ı hayal ettim. Ve bu beni mutlu etti.

Hangi silah daha fazla insan öldürür? -Merkava 4 (Tank)

Ne kadar insan öldürmeyi hayal ediyorsun?

manlığını silmek için tövbe etmek bir yana, aksine Rabbine meydan bile okuyabilmiştir. Anlayacağınız düşmanlık genleri had safhadadır. Benim önerim Antisemitizm nasıl insanlık suçu olarak kabul edilmişse, onun zıddı olan Anti Hümanizmin de insanlık suçu olarak kabul edilmelidir. Dünyayı paylaşan türler olarak dünyayı kurtarmak gibi bir niyetimiz varsa, bunu yapabilmeliyiz. Aksi halde güzelim cennet dünyamız bu çatışmaya daha fazla sabredemeyecek gibi görünüyor. İşte Tanrı'yı kıyamete zorlamak, ancak Antihümanizm'in suç olarak kabul edilebilmesiyle belki önlenebilir.

Bahsini yapmakta olduğumuz tövbe, biliyorsunuz ki Adem tarafından cennette yapılmıştı. Oysa biz biliyoruz ki cennette ne tövbe vardır nede ibadet. Cennet sonsuz özgürlükler diyarıdır. Biz böyle biliyoruz. Buradaki ayetlerde ise cennette tövbe yapılıyor. Ayrıca kısıtlamalar mevcut. Adem, bir bir soy ile temas etmemesi konusunda uyarılmış. Bu bir kuraldır, bir kısıtlamadır. Cennette nasıl oluyor da bazı kısıtlamalar olabiliyor. Bunu hiç düşündünüz mü? Burada cennet olarak anılan yer acaba ölümlerimizden sonra gitmeyi umduğumuz cennet ile aynı yer mi? Yoksa burası başka bir mekân mı?

Adem ve yeni çocuğunun yani İsrailoğullarının neden indirilmesi gerekiyor onu biliyoruz. Zaten Adem dünya için hazırlanmıştı. Karar böyleydi. Şimdi Adem ve eşi ile birlikte İblis'ten olan çocukları da indiriliyor. Sadece küçük bir fark var. Araf suresi ayetleri bunu açıkça anlatıyor. Tövbe ve indiriliş açıkça anlatılıyor. İndirilişte iki ayrı soyun birbirine düşman olarak mevcudiyetleri bile vurgulanmış.

Gazze...

Kâlâ rabbenâ zalemnâ enfusenâ ve in lem tagfirlenâ ve terhamnâ le nekûnenne minel hâsirîn.

Dediler; Rabbimiz biz kendimize zulmettik. Eğer bağışlamazsan, merhamet etmezsen, biz hüsrana düşenlerden oluruz.

7/Araf suresi; ayet: 23

Kâlâ rabbenâ zalemnâ enfusenâ ve in lem tagfirlenâ ve terhamnâ le nekûnenne minel hâsirîn.

Dedi ki; İnin, bazınız bazınıza düşman olarak dünyaya. Bir müddet istikrar bularak faydalanmak için.

7/Araf suresi; ayet: 24

Kâlâ rabbenâ zalemnâ enfusenâ ve in lem tagfirlenâ ve terhamnâ le nekûnenne minel hâsirîn.

Dedi; Oradadır yaşamınız ve ölümünüz. Ve çıkarılışınızda oradan olacaktır.

7/Araf suresi; ayet: 25

"Kendimize zulmettik" diyenlerin sadece Adem ve Havva değil, onların İblis'ten olan çocuklarının da olabileceğini düşünüyorum. Çünkü İsrailoğullarının tamamının antihümanist olmadığını biliyorum. Geçmiş peygamberlerin hikâyelerinin anlatıldığı bölümlerden anladığımız kadarıyla hiç de Antihümanist değiller. Buradaki tövbe yakarışının bir benzeri Enbiya suresindeki Yecüc Mecüc ayeti olarak bilinen 96. Ayette karşımıza çıkıyor. Yecüc mecüc dünyayı istila etmeye başladıklarında içle-

rinde İsrailoğulları da olduğu halde aynı duayı ve yakarışı yapıyorlar. **"Rabbim biz kendimize zulmettik"** diyorlar.

Devam eden ayette ise evrensel genetik düşmanlık zaten açıkça bildirilmiş. İnenler sadece Adem ve Havva olsaydı böyle bir açıklamaya gerek olmazdı. Buradan anlaşılan şey Adem ve Havva ile birlikte onların İblis'ten olan çocuklarının da dünyaya indirilmiş olduğudur. Araf suresinin ayetlerinden ne acayip şeyler öğrendik değil mi? Benim gibi siz de şaşkınlıklar içerisinde kalmış olmalısınız. Şimdi sıkı durun cenneti anlamaya çalışacağız. Bakalım kuralları ve yasakları olan, ayrıca olmaması gereken tövbe müessesi bulunan cennet acaba nasıl bir yer? Bu cennet ile bir başka cennet arasında nasıl bir fark var. Ya da var mı?

CENNET NASIL BİR YER?

Araf suresinin yirmi altıncı ayeti Ademoğullarına yani bize hitap ederek **"Sizlere ortaya çıkan çirkinliklerinizi örtecek libas indirdik"** deniyor. Bu ayeti şöyle de anlayabiliriz; Adem'in tövbesinin mevcut kayıtları silmeye yeterli olamayabileceği ima edilmiş gibi görünüyor. Bu ayette VARİS kelimesi geçtiği için ortada kalan veya ortaya çıkan sui'liklerin tamamen yok olmayıp, MİRAS olarak bir kısmının bizlere kalabildiğini anlayabiliyoruz.

Yâ benî âdeme kad enzelnâ aleykum libâsen yuvârî sev'âtikum ve rîşâ(rîşâen) ve libâsut takvâ zâlike hayr(hayrun), zâlike min âyâtillâhi leallehum yezzekkerûn.

Ey Ademoğulları size ortadaki kötülüklerinizi örtecek Libas indirdik. Bu da TAKVA giysisidir. Bu daha hayırlıdır. Allah'ın ayetlerini düşünerek ibret almak gerekir.

7/Araf suresi; ayet: 26

Kalan genetik mirasın silinebilmesi için Adem'in yaptığı tövbenin titizlikle uygulanması gerekmektedir. Eğer tövbeye aykırı olarak gevşek bir yaşam tarzı izlenecek olursa tövbe başarılı olmayacak ve istenen sonucu vermeyecektir. İşte TAKVA dediğimiz sıkılaştırılmış kurallar bütünü bu işi garanti altına alabilecek olan bir giysi gibi işlev görebilmek üzere destek olarak insanoğluna önerilmektedir.

Araf suresinin yirmi yedinci ayetinde ise cennetten çıkarılma konusu açıklanmıştır. Burada sözü geçen cennet bakalım neresi?

Yâ benî âdeme lâ yeftinennekumuş şeytânu kemâ ahrace ebeveykum minel cenneti yenziu anhumâ libâsehumâ li yuriyehumâ sev'âtihimâ innehu yerâkum huve ve kabîluhu min haysu lâ terevnehum innâ cealnâş şeyâtîne evliyâe lillezîne lâ yu'minûn.

Ey Ademoğulları, Şeytan'ın fitnesiyle ebeveyninizin cennetten çıkarıldığı gibi. Sizin onur elbisenizi de çıkarıp kötülemesin. O ve kabilesi sizi uzaktan izlerler

sizin izleyemediğiniz yerden. Biz o Şeytanları inanmayanlara evliya yaptık.

7/Araf suresi; ayet: 27

Bu hitap insanoğlunadır. Ademoğulları denilmiştir ama İsrailoğullarını da içine alan bir hitaptır bu. Çünkü Ademoğulları kavramı içinde onlar da vardır. Şeytan'ın fitnesiyle cennetten çıkarılma açıklanmaktadır. Burada aslında aklımız karışıyor, Adem zaten dünya için yaratılmamış mıydı? Acaba başka bir dünya mı var? Cennet denilen boyuta ait bir dünyadan başka bir boyuttaki başka bir dünyaya mı gönderildik? Böyle düşünmeniz gayet normal. Çünkü bu ayette dünyaya gönderiliş sebebimizin Şeytan'ın fitnesi olduğu açıkça ortaya konmuş. Fakat Bakara suresindeki talim-i esma bölümünün ilk ayeti olan 30. ayette ise Rab dünya için kararını açıklarken **"Dünya için halife yaptım"** demiyor muydu? Eğer doğru anlıyorsak, zaten başlangıçtan beri insan dünya için hazırlanmıştı. Bu iki ayet sanki çelişiyormuş gibi görünüyor ya da biz gerçeği anlayamıyoruz.

Bir de şöyle düşünelim, cennet olarak bahsedilen bir ortam var. Aslında hiçbir kural olmaması gerekirken bu cennette yasaklar bile var. Burası, dünyası da bulunan paralel bir sistem olabilir mi acaba? Antimaddeden oluşan paralel bir sisteme ne dersiniz? Buraya cennet deniliyor olabilir mi? Adem aslında buradaki dünya için düşünülmüştü de, sanki yanlışlıklar olunca başka bir paralel boyutun dünyasına gönderilmiş gibi. Eğer böyleyse o zaman bizim antimadde–madde tezimiz de yerine oturur. Cinlerin neden ortalıkta gözükmedikleri de anlaşılır. Ayrıca Araf 27'de bahsedilen çıkarılma konusu da Bakara 30 ile çelişmemiş olur.

PARALEL EVRENLER

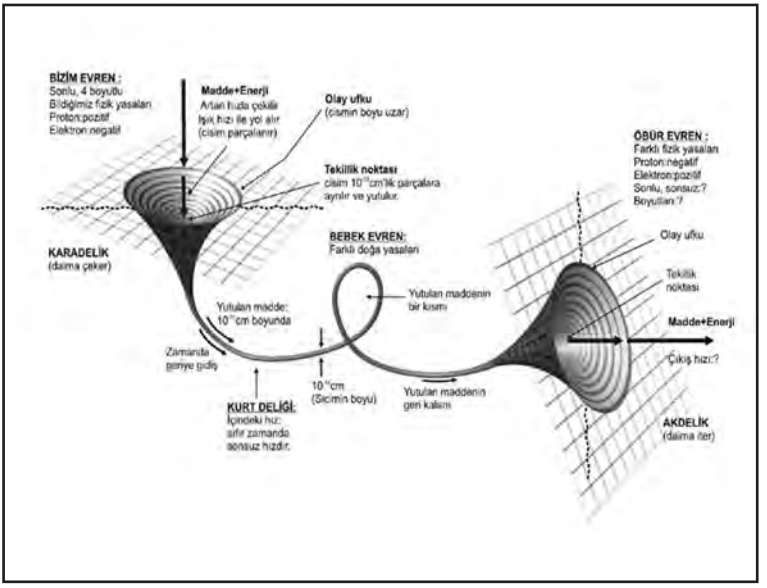
Antimadde, bu gün bilimin laboratuvarlarda tespit ettiği bilimsel bir gerçektir. Paralel evrenler ise Kuantum teorisiyle –Relativitenin birleşiminin getirdiği bir zorunluluktur. İkisi de bilimsel gerçeklerdendir.

Paralel evrenler deyince ne anlıyoruz. İşte burası biraz kafamızı karıştırıyor. Bu evrenler sonsuz sayıda olabilir. Fakat üç temel birbirinden farklı paralel evren tipi vardır. Bu kısmı iyice anlamamız gerekiyor ki; ayetlerde bahsedilen **"cennetten çıkarılma"** nasıl bir şeydir anlayalım.

Birincisi soyut paralel evrendir. Bu boyut bizim büyük patlama olarak bildiğimiz evrenin başlangıcının öncesindedir. Meleklerin bulunduğu **"Alem-i Mücerreteyn"** denilen alemdir. Bu paralel boyut bizim madde alemimizin içinde sıkışıp kalmıştır. Yani bu paralel evren, atomun içindeki sıkışmış bir boyut olarak bizim evrenimizle iç içedir. Eğer atomun içine girebilseydik sur

borusu olarak bildiğimiz girdaplar yoluyla o aleme geçebilirdik. Bilim dünyası bu gerçeği **"Sicim Teorisi"** denilen yeni bir kavram ile henüz anlamaya ve açıklamaya çalışıyor. İslâm alimlerinin kitaplarını okuduğumuzda ise bunun peygamberimizden beri bilindiğini görüyoruz. Soyut alemler, misal alemleri ya da, alemi mücerreteyu olarak bu bilgi biliniyor. Bu aleme geçtiğimizde ise çok şaşırtıcı bir şey oluyor. Ve o sıkışmış dünyaya atomun içindeki **"Hilbert Uzayını"** aşarak girebildiğimiz halde, içine girince bizim kainatımızın bir nokta gibi kaldığı devasa bir kainat ile karşılaşıyoruz. En küçüğün içinden geçince en büyüğe ulaşıyoruz. Bizim büyük sandığımız ise oranın en küçüğü haline geliveriyor. İşte birinci tip paralel evren budur. Soyuttur bu sebeple atomun içine sığabilmektedir. Oradaki soyutlukta ise bizim somut evrenimiz sadece bir noktadır.

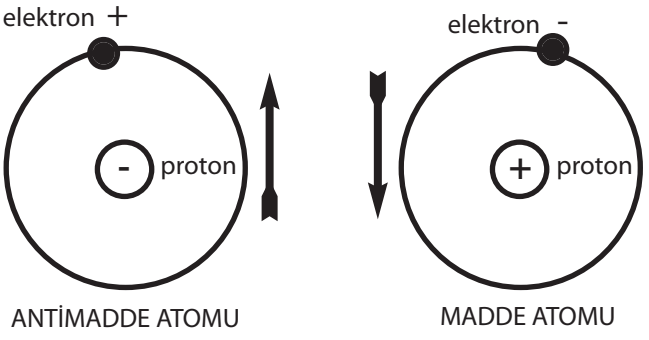

Sicim teorisi.

İkinci tip paralel evrenler ise mevcut kainatımızın yapısındaki olasılıklardır. Her bir olasılık her an mevcuttur. Kuantum teorisinin belirsizlik ilkesi sonsuz olasılığın mevcut olması gerektiğini söyler. Bu olasılıkların çan eğrisi içinde kalan kısmını da somut gerçekler olarak karşımızda gözleriz. Bu durum, mevcut maddeye her an sanki birçok kainatın iç içe birlikte var olması şeklinde yansır. Hızır'ın kaderi defalarca değiştirebilmesine imkân veren işte bu paralel evrenlerin varlığıdır. Fenerbahçe ile Galatasaray arasındaki maçta, başlangıçta mevcut bulunan sonuca ait üç ihtimal sonuçta da mevcuttur. Biz sadece bir tanesinin gerçekleşmiş olduğunu gözlemliyor olsak bile, bu sonuç kesin değildir. Eğer zaman yolculuğu yapılarak tekrar başlangıca dönülecek olsa buradan yapılacak bir müdahale ile bizim kesin olarak bildiğimiz sonucun hemen yanı başında hazır bekleyen diğeri ile değiştirilebildiği anlaşılacaktır. İşte ikinci tip paralel evren budur. Yaşamımızın içindeki alternatifler birer paralel evrendir. Bu tip paralel evren, kaderin insan müdahalesi ile yaşanıp, olup bittikten sonra bile değiştirilebilmesine olanak verir. Bununla ilgili detayları *Hızır* ve *Zülkarneyn* kitaplarımda bulabilirsiniz .

Üçüncü tip paralel evren ise madde-antimadde ayrışması ile oluşan yine birbiri içine geçmiş bir halde var olabilen, birbirinin birebir kopyası olan ikizlerdir. Bu paralel evrenleri birbirinden ayıran şey atom yapılarındaki zaman ve elektrik yükü farklarıdır.

Size bahsetmiştim. Atom aslında antimaddenin elektrik yapısındaki gibi olmalıdır. Bizim atom yapımız kainattaki elektrik akımına sanki ters bir tasarımdadır. Antimadde atomu ise kainattaki elektrik akımıyla uyumlu görünüyor.

KÂİNATTAKİ ELEKTRİK AKIŞ YÖNÜ

Kainattaki elektrik akımı eksi uçtan artı uca doğru hareket halinde olduğu için, normal olarak atomun çekirdeğindeki yükün de negatif olması gerekiyor. Fakat bizim atomumuzda bu durum tersinedir.

Antimadde atomundaki elektrik akışı çekirdekten elektrona doğrudur. Biz de ise elektrondan çekirdeğe doğrudur. İşte size cennet dinilen paralel evren ile indirilmiş olduğunuz alçak dünya arasındaki kalite farkı. Ayetlerde değersizlik ifadesi içeren EHBİT kelimesinin dünyamız için neden kullanılmış olduğunu şimdi biraz olsun anlayabiliyor muyuz?

Öyleyse şöyle düşünürsek pek hatalı olmayız. Cennet olarak tarif edilen yer. Bu ayetlere göre bizim madde kainatımızın kopyası ama daha kalitelisi olan paralel evrendeki dünyanın ikizi olabilir. Ayrıca ölüp dirildikten sonra ise atomun içinden geçilerek gidilecek olan esas

cennete gideceğiz. Yani hiçbir kural ve kısıtlamanın olmadığı gerçek yurdumuza gideceğiz. Tabii Allah nasip ederse. Ne diyorsunuz çok mu uçtum?

İNSANOĞLUNUN GERÇEK YURDU

Kehf suresindeki bağ sahipleri bölümünde ve Kur'an-ı Kerim'in başka birçok yerinde geçen cennet kelimesinin aslında üç ayrı şekilde kullanılmış olduğunu görebiliyoruz. Bunlardan birincisi şu an içinde bulunduğumuz dünyamızı betimlemek içindir. İkincisi şimdi incelemekte olduğumuz ayetlerdeki dünyadan farklı ama asıl cenetten de kuralları olduğu için farklılaşan kullanımdır. Üçüncüsü ise bildiğimiz cennettir.

Bu çıkarıma güvenerek cinlerin antimaddeden yapılmış olabileceğini hâlâ düşünüyorum.

Bu ayetteki anlatım bize Şeytan'ın kandırmasının yani fitnesinin sebep olduğu çıkarılmayı anlatırken aslında Antimadde paralel evrenindeki dünyanın ikizinden madde paralel evrenindeki şimdiki dünyamıza niye gönderildiğimizi anlatıyordu. Bu paralel dünya pek öbürü kadar kaliteli değildi. İblis işte bunu yapmıştı. Ayette geçen onlar sizi uzak bir yerden görürler ama siz onları göremezsiniz ifadesi bize bu ötelenmeyi anlatıyor. Diğer evren bizi izleyebiliyor ama biz onların varlığından habersiziz. Kur'an-ı Kerim olmasaydı belki de bu durumu hiç öğrenemeyecektik.

Ayetin son kısmı ise bizim tezimizi ispat ediyor. Şeytan'ın yaptıkları açıklandıktan sonra yine Şeytan'ın inan-

mayanlara evliyalık yapmakta olduğu anlatılıyor. Evliya yol gösterici demektir, veli demektir. Öyleyse Şeytan diğer paralel boyutta kaldığına göre orada ona bağlı, onun yol göstericiliğiyle yaşayanlar var. Kesinlikle iman etmeyenler mevcut. Cennette böyle bir şey olamayacağına göre ayetlerde bize cennet kelimesiyle anlatılan yer bizim bildiğimiz cennetten çok farklı bir yer olmalı. Burası olsa olsa dünyanın ikizidir. Diğer paralel evrenin dünyasıdır. Antimadde dünyasıdır.

CİNLERİ VE ŞEYANI NEDEN GÖREMİYORUZ?

İblis'in yaptığı şey aslıda kendisinin de yaşamakta bulunduğu, Antimadde atomlarından oluşan gerçek dünyada kendisine benzer ve kendi genlerinden üretilen insan isimli yeni canlıyı rakip olarak görüp istememesiydi. Bunu önlemek için de gitti onu kandırdı. Onun soyuna kendi genlerinin daha fazla karışmasıyla durum anlaşıldı. İnsan ilk tasarımından uzaklaştığı için o dünyada kargaşaya sebebiyet verebilirdi. İblis'in planı işledi ve insan paralel başka bir boyuta, oradaki dünyanın ikizine ama kalitesi düşük olanına gönderildi.

Şimdi Cinlerin ve Şeytanların neden burada somut olarak görünemediklerini anlayabildik değil mi? Kuran-ı Kerim'de; **"onların sizin üzerinizde hiçbir güçleri yoktur"** demesinin sebebini anlayabiliyoruz artık. Bizi sadece izleyebiliyorlar biz ise onları göremiyoruz. Bu günlerde bilim dünyası bunu başarabilmek için çok çalışıyor.

IŞIK HIZINI AŞAN NÖTRİNOLAR

Nötrino astronomisinin gündeme gelmesi çok değil on beş, yirmi yıl öncesine dayanır. Antimaddeden zayıf nükleer kuvvet olarak yayınlanan nötrinolar, bizim atomlarımızla hiç etkileşmeksizin içimizden, dünyamızın içinden geçer giderler. Güneşten her an tepkimenin %7'si civarında nötrino yayınlanır. Gündüz başımızın üzerinden gelen nötrinolar gece ise ayağımızın altından gelir, dünyamızın içinden sessizce geçerek en uzak galaksilere giderler. O galaksilerden de bize nörinolar gelir. Bilim adamları nötrinoları yakalayabilen bir sistem icat etmeye çalışıyorlar. Bunu başarabilirlerse o zaman antimadde paralel evrenlerini izleyebileceğimizi düşünüyorlar. Nötrino antimaddeden yayınlandığı için bu mümkün olabilir. Madde ise anti nötrino yayınlamaktadır. Belli ki, cinler anti nötrinoları kendi alemlerinde yakalayabilen cihazlara sahipler. Bizi bu yüzden bizim onları gözleyemediğimiz bir yerden gözleyebiliyorlar. Bilim dünyasında buna ek olarak elektronların tersi olan artı elektron yani pozitron ile ilgili çalışmalar da yapılıyor. Antimadde atomlarının elektronu olan pozitron ile ilgili çalışmaların da cinlerle temas için yapıldığı düşünülüyor. Zaten insanoğlunun gelecekte teknolojisini geliştirdiğinde Cinleri belirli sınırlar içinde kontrol altına alabilecek olduğunu da yine bize dini kaynaklarımız aktarıyorlar. Hz. Süleyman'ın bunu yapmış olduğunu ise Kur'an-ı Kerim deki Neml suresinden biliyoruz.

NÖTRİNOLAR

Nötrino, ışık hızına yakın hıza sahip olan, elektriksel yükü sıfır olan ve maddelerin içinden neredeyse hiç etkileşmeden geçebilen temel parçacıklardır. Çok küçük olduklarından neredeyse tamamen etkisizdirler. O kadar küçük parçacıklardır ki elektron dahi onların yanında devasa kalmaktadır. Nötrino, ilk olarak 1930'da Wolfgang Pauli tarafından çekirdekte meydana gelen ve sonucunda 1 elektron, 1 proton ve 1 karşı-nötrinonun açığa çıktığı beta bozunmasında kütlenin korunumu yasası, momentumun korunumu yasası ve açısal momentumun korunumu yasası sağlaması için öngörülmüştür. 2011 yılında CERN'de yapılan deneyde ise nötrinolar çarpıcı bir şekilde yeniden sahneye çıktılar ve yapılan ölçümlerde beklenmeyen bir şekilde ışık hızını geçtikleri tespit edildi. Bu da modern fiziğin gözden geçirilmesi anlamına geliyordu. Ama modern fiziği gözden geçirmek yerine, ABD ve Japonya'daki bilim adamları yaptıkları araştırmalar ile CERN'deki GPS aracında arıza tespit etmeyi daha uygun gördüler ve böylece modern fiziği yeniden gözden geçirme zahmetinden de kurtulmuş oldular.

Ve huşire li suleymâne cunûduhu minel cinni vel insi vet tayrı fe hum yûzeûn.

Cinlerden, insanlardan ve kuşlardan müteşekkil orduları Süleyman'ın hizmetinde toplandı, hepsi bir arada (onun tarafından) düzenli olarak sevkediliyordu.

27/Neml suresi; ayet: 17

Araf suresi ayetlerinden epey şeyler öğrendik. Aynı tip ayetler dizisi bir de HİCR suresinde mevcut şimdi birde oraya bakalım ki yanıldığımız veya esik öğrendiğimiz herhangi bir şey kalmasın. Kim bilir belki buralarda olmayan değişik bir kelime aynı olaylar anlatılırken Hicr suresi ayetlerinde kullanılmış olabilir. Bir bakarsınız bildiğimiz her şey yanlıştır. Ya da bizim tezlerimizi güçlendiren bir başka delil buluruz. Buyurun Hicr suresindeki Şeytan–Adem çekişmesi bizleri bekliyor. Aslında çekişme İblis ile ilk soy arasındaydı. Bakalım Hicr suresinde de öyle mi?

ŞAHMERAN

Sultan Abdülhamit'in, Şahmeran'ın iskeletini alıp çok özel bir yere sakladığı iddia ediliyor. Bulmak takdir edersiniz ki, kolay olmayacak.

ŞAHMERAN

Bu bölümde insanın varedilişini ve Şeytan'ın bu soya itirazını incelemeye çalışacağız. Konunun etraflıca anlaşılması gerekiyor. Çükü insanın nasıl varedildiği, İblis'in asıl olarak neye itiraz ettiği sorularının cevapları burada gizli.

Bakara suresindeki bir dizi ayetin benzerleri birbirini takip eder şekilde Araf suresinde bulunuyor. Ayrıca Hicr suresinde, İsra suresinde, Kehf suresinde yine aynı konuyu anlatan ayetler dizisi mevcut. Biz bunlara bakacağız ama bazı bölümleri anlayabilmek için konuyla dolaylı olarak ilgisi olan diğer bazı ayetlerden de tek tek yararlanacağız. Şimdi Adem'in yaratılışındayız ve İblis onun peşini hiç bırakmıyor.

Araf suresindeki dizi on birinci ayetle başlıyor ve Adem'in ilk yaradılışını anlatarak açılış yapıyor. Bu ayet, Adem ismiyle tüm insanlığı bir kişi gibi görerek açıklamasına başlıyor.

Ayet şöyle;

Ve lekad halaknâkum summe savvernâkum summe kulnâ lil melâiketiscudû li âdeme fe secedû illâ iblîs(iblîse), lem yekun mines sâcidîn.

Sizi yarattık, sonra şeklinizi yaptık. Sonra meleklere dedik ki; secde edin. Hepsi secde ettiler, İblis hariç. O secde edenlerden olmadı".

7/Araf suresi; ayet: 11

Bu ayetten yine bakara suresindeki Talim-i esma bölümündeki anlamın desteklendiğini görüyoruz. Melekler emri dinlemiş, İblis direnmiş. Burası tamam, ama daha da ilginç olan, insanın yaradılışının iki ana safhada açıklanması. Önce Halk fiiliyle ilk yaratılış, sonra Saver kelimesiyle şekil vermek var. Halk kelimesi yaratmak olarak anlaşılabilir. Bu aslında yoktan var etmek değil ama, bir şeyden bir şeyi yapmak olarak anlaşılırsa daha doğru olur. Bu kelimenin oluş aşamasında bir başka kaynağa bağlı olmasına rağmen tasarım bölümünde benzersizlik vurgulaması çok ilginçtir. Halk kelimesi daha önce benzeri olmayan bir şeyin ortaya çıkışını anlatır. Fakat bu benzersiz şey yoktan değil, bir başka kaynağa bağlı ortaya çıkarılmıştır.

İNSANIN YAPIM AŞAMALARI

Adem benzersizdir. Böyle bir canlının daha önce var olmadığını buradan hemen anlayabiliyoruz. Ama Adem, öyle anlaşılıyor ki başka bir kaynağa bağlıdır. Bu yeni canlı bir başka canlıdan alınan genetik destek ile ortaya çıkarılmış olabilir.

İkinci kelimemiz ise Saver kelimesidir. Bu kelime de, suret vermek anlamındadır. Anlaşılan Adem diye adlandırılan ilk orijinal insan önce genetik havuzdan desteklenerek canlı olarak ortaya çıkartılmış ama şekli üzerinde bir dizi iyileştirme yapılarak hayatını daha kolay sürdürebilmesi için ilk prototip, en güzel görünüşlü ve en kullanışlı haline defalarca ilk model üzerinde çalışılarak geliştirilmiştir. Saver kelimesi bize bunu anlatıyor.

Bu geliştirme işlemi sanki ortada çamurdan bir heykel var ve bunun üzerinde düzeltmeler yapılıyor gibi anlaşılmıştır. Ama bu anlayış ne yazıktır binlerce yıldır aşılamamış olduğu için biz bu ayetleri gerektiği gibi anlayamıyoruz. Biraz araştırma yapabilmiş olsaydık ne güzel olurdu Amerikalı yazar Zakharia Sitchin ise bu konuda öyle sonuçlar öneriyor ki insan şaşırıyor. Sanki ayetlerdeki Saver kelimesinin tefsirini yapıyor. Yazar bu kayıtların Irak'ta bulunan Sümerlilere ait taş tabletlerde bolca bulunduğunu söylüyor.

İNSANSI VARLIKLAR

Sfenks nedir biliyor musunuz? Mısır'daki meşhur sfenksten söz etmiyorum. Onu herkes bir şekilde biliyor. Çok ünlü çünkü. Benim bahsettiğim arkeolojik kazılarda bolca rastlanan, Mısır'dakine benzeyen ama boyutları daha küçük olan nesneler. Bunların arasında, çeşitli hayvanların karışımı olan yaratıkları olduğu gibi, insan hayvan karışımı olanları da tasvir edilmiştir. Amerikalı yazar Zakharia Sitchin, bu buluntuların aslında çok kadim zamanlarda yaşayan gerçek canlıların, sonradan sanatçılar tarafından yapılan betimlemeleri olduğunu savunuyor.

Gerçekten de dünyamızda bu tip karma canlılar var idiyse bugün niye soyları devam etmemiş acaba? İşte bu soru can alıcı önemdedir. Yazar aslında soyu devam eden birkaç örnek de veriyor. Mesela büyük okyanusta birkaç yüz metre uçabilen kırlangıç balıkları. Buna çarpıcı örektir diyor. Yine kanatlı karafatma böcekleri, yazarın örnekleri arasında bulunuyor. Fakat bizim ilgimizi çeken onlar değil. Mesela deniz kızı var mı? Yarı balık yarı insan bir yaratık var mı? Ya da uçan at nerede? Hitit ya da Urartu kabartmalarında gördüğümüz insan başlı kaplanlar gerçekten yaşamışlar mı?

ŞAHMERAN İSTANBUL'DA

Bunların içinde en meşhuru Şahmerandır. Vücudu yılan başı insan olan efsanevi yaratık. Şahmeran bizim konumuzu yakından ilgilendiriyor. Masonların da çok önem verip saygı gösterdiği bir yaratıktır bu. Onun İblis soyunun orijinal bir örneği olabilme ihtimaline inanılıyor.

Sultan Abdülamit zamanında bir deprem oluyor. İstanbul acayip sarsılıyor, yangınlar çıkıyor. Asıl ilginç olan ise bir çocuğun iddiasıyla ortaya çıkartılıyor. Çocuk depremden sonra oynamak için bugünkü Yerebatan sarayının tünellerine girdiğinde çok esrarengiz bir şey görüyor. Bir duvarın çatlağından başını sokup bakınca

içeride gizli bir oda olduğunu görüyor. Odanın tam ortasında ise büyükçe mermer bir lahit bulunuyor. Sonra olayı ciddiye alan mahalleliden birkaç kişi de odayı ve lahdi görünce iş sultana kadar aksediyor. Sultan'ın emriyle görevliler gelip olaya el koyuyorlar ve lahit açılınca olanlar oluyor. Lahdin içinden çok eski olduğu anlaşılan bir mumya çıkıyor. Mumya çok acayip bir yaratığa ait. Yırtılmış çürümüş olan. Mumya, bezlerinin içinden açık seçik seçilebilen iskeletin başı insan başı gibi, hiçbir fark yok ama vücudu insana ait değil! Herkesi hayrete düşüren bu canlının vücut kısmı yılan gibi. Sonra olanlar oluyor. İstanbul yankılanıyor. ŞAHMERAN BULUNDU diye o günkü gazetelerde başlıklar atılıyor. Bu olayın belgesi olan gazetenin o günkü nüshalarını bulabilmek artık imkânsız. Masonların bütün gazeteleri toplayıp imha ettikleri söyleniyor. Gazetenin ismi *"Resimli Gazeta"* Yıllar boyu basılan gazetenin diğer bütün sayıları bugün İstanbul kütüphanelerinde mevcut olduğu halde. Sadece o günkü sayıyı bütün çabalarıma rağmen bulabilmiş değilim.

Durun üzülmeyin, bu iş gerçek. Çünkü Allah'ın hikmeti Masonlar ne kadar gayret gösterip olayın üzerini örtmek istemiş olsalar bile, yine bir tanesi gözlerinden kaçmış ve günümüze ulaşabilmiş. Araştırmacı dostumuz Oktan Keleş sitesinde bu gazeteyi hali hazırda yayınlamış. Oktan Keleş'e bu paylaşımı için çok teşekkür ediyorum.

Buradan, Osmanlı imparatorluğunun Fatih zamanından itibaren gizli Mason cemiyetlerinin bu gizli odada gizli ayinler yapageldikleri anlaşıldı. Peki mumya ve lahit şimdi nerede acaba. Gazetedeki habere göre lahit

oradan çıkartılıp törenle Fatih Camii'nin avlusuna gömülmüş. Gazetede bu olayın resimleri bile var. Peki ya Şahmeranın mumyasına ne oldu? İşte onu bilemiyoruz. Buluversek ne kadar hoş olur değil mi? Sultan Abdülhamit'in, Şahmeran'ın iskeletini alıp çok özel bir yere sakladığı iddia ediliyor. Bulmak takdir edersiniz ki, kolay olmayacaktır. Biliyorsunuz o yıllarda en kuvvetli istihbarat teşkilatı Abdülhamit hanınkiydi. Bütün Avrupa'dan devamlı istihbarat alınabiliyordu. Osmanlı en geniş sınırlarındaydı. Kolay iş değil; Masonlar bunca gayret ve imkânlarına rağmen hâlâ bulamamışlarsa, biz bulabilir miyiz bilemiyorum. Bu iskelet için Masonların Fatih Sultan Mehmet'e bile hazine sayılabilecek büyük paralar önerdikleri söyleniyor. Bu iskeleti alıp Osmanlı dışına çıkarmak için çabalar Abdülhamit'e gelinceye kadar yeterli olamamış, ondan sonrası ise tam bir muamma. İşte böyle bir bilmeceyi çözmeye uğraşıyoruz. Sfenkslere en çarpıcı örnek işte bu Şahmeran olayıdır. Bu tip canlıların genetik çalışma denemeleri olarak Sümer öncesi kadim zamanlarda yapılmış olabileceği düşüncesi

bir komplo teorisi gibi görünse de, ayetlerdeki Suvar kelimesini görünce böyle şeylerin yapılmış olabileceğine daha sıcak bakıyorum.

Söz konusu Resimli Gazete'nin haberinde bulunan Şahmeran iskeletinin Abdülhamit Han'ın emri ile yurt dışından gelen uzmanlarca incelendiği ve bu konuda bir rapor yazıldığı anlatılıyor. Uzmanın raporuna göre, Şahmeran iskeletinin gerçek ve dinazorlar çağına ait bir yaratığın iskeleti olduğundan bahsediliyor.

İnsanın böyle bir dizi genetik deneme yanılma ve tesviye sürecinden geçirilerek mükemmel prototip haline getirilmiş olabileceği anlaşılıyor.

Elleri dizlerinin de altına kadar gelebilecek kadar uzun ise kullanışlı olması için kısaltılmış olabilir. Başka başka yerleri için hep böyle genetik müdahaleler yapılmış olabilir. Ayetin anlatımı böyle düşünmemize uygundur. Ayrıca bu ayetlerde Allah kelimesi değil de Rab kelimesi geçtiği için bizim bildiğimiz aşkın varlık değil fakat, yaratık olan ama çok gelişmiş bir grubun bu çalışmaları yapmış olabileceğini iddia etmek, Kur'an ile pek çelişmiyor gibi görünüyor.

PARALEL SEMA KAPISI

Eğer psikolojiniz sağlamsa, Şeytan'ın size hiçbir ektisi olamayacaktır.

Hiç korkmayın...

PARALEL SEMA KAPISI

Hicr suresi ayetlerini görünce Cinlerin paralel antimadde evreninin yaratıkları olabileceği hakkındaki iddiamın doğru olabileceğini daha kuvvetle hissetmeye başladım. Bu olağan üstü ayetler sanki size sözünü ettiğim üç çeşit paralel evren tiplerinden bahsediyor. Adem ile İblis'in anlatıldığı diziye geçmeden önceki ayetler, önce soyut paralel evrenden melekleri anarak bahsediyor, sonra da semada açılabilecek bir kapı hakkında açıklamalar yapıyor. İnsanların bu kapıdan inip çıkmalarından bahsediliyor. İnilip çıkılan yer neresi acaba? Paralel Antimadde dünyası olabilir mi?

Ayete bir bakalım sonra tartışalım. Biz kafamızdan bir şeyler mi uyduruyoruz, yoksa gerçekten bu ayetler paralel evrenlerden mi bahsediyorlar? Antimadde paralel dünyasındaki dünyamızın ikizi olan cennet dünyadan bir bahis var mı acaba?

Ve lev fetahnâ aleyhim bâben mines semâi fe zallû fîhi ya'rucûn.

Üzerlerine semadan bir kapı açsak oradan onun gölgesine yükselseler.

15/Hicr suresi; ayet: 14

Le kâlû innemâ sukkiret ebsârunâ bel nahnu kavmun meshûrûn.

Diyecekler ki; bizim başımız döndü, gözlerimiz döndü. Biz belli ki büyülenmiş bir toplum olduk.

15/Hicr suresi; ayet: 15

Üzerlerine açılan sema kapısı: **"Fetahna aleyhim baben minssemai"**. İşte paralel evrene açılan bir kapı. Bu öyle bir kapı ki, bizim dünyamızın kopyasına açılıyor. Orası ise kitabımızın başından beri anlamaya çalıştığımız, Adem'in İblis'le birlikte bir müddet yaşayıp akraba oldukları yer. Doğru mu acaba?

Sema kapısı yeterli olmadıysa size ayetin devam eden cümlesindeki kelimeleri okumanızı tavsiye ederim. **Okuyun ve şaşırın. Şaşkınlıktan siz de söyleyin; "bizim gözlerimiz neler görüyor böyle"** deyin.

"Fe zallu fihi Ya'rucun." Bu cümle birebir şöyle diyor. **"Ve onun gölgesinde yükselseler."** Ne acayip bir anlatım. Bahsedilen gölge bizim madde dünyamızın ikizidir. Paralel bir dünyadır Antimadde dünyasıdır.

Bakın bu ayetleri ben kendi işime geldiği için arayıp bulup size bir şeyler anlatabilmek üzere ilgisiz yerlerden seçmiş değilim. Bu ayet Hicr suresinin 14. ayetidir. Sure bize önce bir şeyler anlatıyor ki; daha sonra arka sayfada takip eden 28. ayetten itibaren anlatacağı asıl konu olan Adem ve İblis konusu yerli yerince anlaşılabilsin.

Burada geçen gölge kelimesinin Arapçası ZILL'dır. Ragıp el Isfahani'nin müfredat sözlüğü bu kelime için ne diyor biliyor musunuz? Aynen şöyle diyor: **"Bu kelime cennet gölgesi anlamına gelir"**. Şaşırmayın ne demiştik?

Cennet diye bahsedilen yer aslında Antimadde paralel evrenindeki dünyanın kaliteli ikizidir. Hatırlayın ZILL kelimesiyle yükselinecek yerin aslında gerçek dünya olduğu, paralel gerçek dünya olduğu çok açık bir şekilde anlaşılabiliyor.

Ragıp El-Isfahani'nin açıklamalarının arasında ZILL kelimesinin izzet, güç ve büyük zenginlik için kullanılabildiği de anlatılıyor. Artık anlıyoruz ki açılan sema kapısından yükselinen yer cennet benzeri bir yerdir. RAD suresinin 15. ayetinde ise ZILL kelimesi bizim antimadde çıkarımımıza tam destek vererek özel bir anlatımda bulunuyor. Gölgenin nasıl bir şey olduğunu orada daha iyi anlayabiliyoruz. **"göklerde ve yerdekiler de ve onların gölgeleri de, sabah akşam, isteyerek ya da istemeyerek Allah'a secde ederler."** Bu acayip ayette sabah akşam olarak çevrilen kelimeler Guduv ve asildir. GUD gündüz manasına gelir ama içinde bulunulan günden sonra gelen gündüzdür. Asıl ise bildiğimiz **"esas şey"** manasındadır. Bu ayette gündüzün zıddı gibi kullanıldığı için gece olarak çevrilmiştir. Aslında anlatılmak istenilen şey yine paralel evrenlerdir. **"Gündüz ve Onun aslı"** gündüz ve onun zıddı denilmek istemiştir. Gündüzün aslı ve zıddı ancak paralel evrendeki zıt elektrik yükü bulunan antimadde atomlarının oluşturduğu dünyamız olabilir.

Kur'an-ı Kerim'deki ZILL kelimesinin birçoğu aslında paralel evrenleri anlatır. Üçe ayrılan gölgeden bahseden Mürselat suresi 30. ayetinde üç çeşit paralel evreni anlatmaktadır. Ayrıca **"Nardan Zıller",** Ateşten gölgelerden bahseden Zümer suresi 16. ayeti de antimadde paralel evrenini vurgular.

PARALEL EVRENLER

Şimdi asıl konumuz olan Hicr suresine dönelim. Semanın kapıları açıldı ZILL kelimesiyle çıkılabilecek paralel evrenin var olduğunu kesin olarak anladık. Hicr suresi sadece bu tek ayette değil, devam eden ayetlerde de paralel evrenlerin varlığını anlatıyor. Devam eden 16 dan 19'a kadarki ayetler göklerdeki burçlardan bahsediyor. Burçlar, konak yerleri olarak anlaşıldığında, içinde yaşayan canlıların olduğu gezegen sistemleri olarak anlaşılmalıdır. Çünkü ayet oraların da dünya gibi tezyin edilmiş olduğunu söylemektedir. Konu uzamasın diye ayetleri tek tek yazmıyorum. Merak edenler açıp bakabilirler. Buraların gözlemlenebilecek yerler olduğu **"Nazirin"** kelimesiyle bildirildiği için, astronomik bir gözlemden bahsedildiğini hemen anlayabiliyoruz. Ayetler bu bölgelerin Şeytanlardan korunmuş olduğunu da bildiriyor. Öyleyse bu bahsi geçen yerler bizim paralel evrenimize ait yerler olmalı. Ayrıca Şeytanların yaşamakta olduğu diğer paralel evrenlerden korunduğunun anlatılıyor olması da, hem oraların hem de buraların varlığına açıkça işaret etmiyor mu? Ayetler ilerledikçe Şeytanların bazı bilgileri edinebildiklerini de anlatıyor. Ayrıca bu bilgilerin edinilebilmesinin de sistemdeki bir kısım enerjili parçacıklar tarafından engellenmekte olduğu bile anlatılmış.

Nazirin kelimesi bize öyle bir derya açıyor ki; eğer cennet diye bahsedilen yer, paralel evren değil de bizim maddi evrenimizse, olsa olsa bir gezegenler sistemi olmalıdır. Bu bakış açısı Sirius gezegenler sistemini ve onunla ilgili bütün sembolizmi ve mitolojiyi aklımıza ge-

tiriyor. Bu konuyu bir sonraki bölümde ayrıca inceleyeceğiz.

Hicr suresi ayetleri 88. ayete kadar sistemdeki incelikleri anlatarak ilerliyor. Bu açıklamalardan, her iki paralel evrenin fiziksel yapısını ve özelliklerini rahatlıkla öğrenebiliyoruz. Açıklamaların her iki paralel evrene yönelik olduğuna bir delil de esas konuya geçmeden önceki ayetlerdir. 26 ve 27. ayetlerde İnsanların ve Cinlerin yaratılışının yapı taşları birbirinin peşi sıra anlatılıyor. Anlıyoruz ki doğru iz üzerindeyiz. Bu ayetler aynen Rahman suresindekilere benziyor. İnsanın **"Salsaldan"** yani organik maddelerden ve bunun kaynağı olan madde atomlarından yaratıldığını öğreniyoruz. Cinlerin ise antimadde atomundan ve insandan önce yaratılmış olduğunu biliyoruz. Demek ki Cinler daha önce sistemde bulunuyorlardı. İblis işte bunu üstünlük olarak ileri sürmüştü. Önce yaratılmak demek, hem medeniyet tecrübesi anlamına gelir hem de genetik saflıkta erken dönemi temsil eder. Onun genleri daha orijinaldir, en azından onun iddiası böyle. Şimdi Hicr suresindeki birebir benzeri gibi görülen dizeye geçiyoruz.

ŞEYTAN NEDEN TAŞLANIR?

Rab melekelere yaratacağı yeni üyenin kökenini açıklayarak secde etmelerini emrediyor. 28 ve 29. ayetler bunu anlatıyor. Bu bölümün benzerlerini Bakara ve Araf surelerinde işlemiştik. Konu Aynı olduğu için ayetleri tek tek incelemiyorum. 30 ve 31. ayetler de aynı. Burada melekler secde ediyor ama iblis secde etmiyor. 32. ayette Rab ile İblis'in karşılıklı konuşmaları başlıyor. Rab İblis'e

neden secde etmediğini soruyor. Bu sorgulama daha önce de vardı. Sanki mahkeme ediliyormuş gibi bir sahne görüyoruz. İblis'in bu ayette verdiği cevap daha açıklayıcı bir şekilde tasarlanmış. İblis kendi genlerinin üstünlüğünü anlatabilmek için İnsanın yapıtaşlarına atıf yaparak genetik yetersizliğini öne çıkarıyor. 33. ayette insanın **"Hama-in Mesnun"** denilen bir maddeden yaratıldığını öğreniyoruz. Hama-in Mesnun, sıcak ve karıştırılmış organik madde demektir. İblis'in bu karışıma itirazı var. Bir kez daha genetik karışımın yetersizliğini vurgulayan ırkçı bir yaklaşımla karşılaştık. Rab buna karşılık İblis'i kovuyor. 34. ayetteki kovuluş şöyle açıklanmış:

Kâle fahruc minhâ fe inneke recîm

Dedi; Derhal çık oradan sen ki Racimsin.

15/Hicr suresi; ayet: 34

Burada Racim kelimesini çevirenler kovulma manasıyla çevirmişler. Fakat bu kadarı ile sınırlandırılırsa pek bir bağlantı sağlanamıyor. Racim kelimesi aslında çok daha geniş bir kapsama sahip. Bize öyle deryalar açıyor ki neler olup bittiğini bu sayede anlayabiliyoruz.

Kur'an-ı Kerim'i ne zaman okumaya başlasak besmele çekeriz. Öncesinde ise Euzu okuruz buna Euzu besmele diyoruz. Racim, bu Euzu'da geçen bir kelimedir. Hiç merak ettiniz mi? Şeytan kovulmuştur ama bu nasıl bir kovulma? Racim kelimesi aslında nasıl bir kovulma olduğunu açıklıyor. Hatta suçun ne olduğunu bile açıklıyor.

Recm aslında taşlanarak kovulmaktır. Şeytan taşlamak, hac sırasında bile ibadetin gereklerindendir. Peki, Şeytan taşlamak ne demek acaba?

Başından beri bir iddiada bulunarak bir şeyler anlatmaya çalışıyorum. İblis ile ilk Prototip arasındaki cinsel yakınlaşmayı destekleyerek iddiamı geliştirmeye gayret ediyorum. İşin cinsel bir boyutu olduğunu söylüyorum. Yasak bir ilişki olmalı diyorum. Yoksa bahsi geçen ağaç elma ağacı değildi diyorum. Şimdi birkez daha doğru bir iz takip ettiğim kanısındayım. Recm, zina eylemine verilen bir ceza olduğu için Şeytan'a bu ceza verilmiş onun eyleminin zorunlu kıldığı mahkemenin kararı Recm olmuş olabilir mi? Biz su yüzden mi **"Şeytanirracim"** diyoruz, ne dersiniz?

Evet dediğinizi duyar gibi oluyorum. Evet, Şeytan bu sebeple taşlanıyor. Olay elmayı ısırıp yeme olayı değil. İşin içinde bir soy ile istenmeyen cinsel bir temas mevcut. Zina eylemi yapılmış ve soylar arası vuku bulan bu eylem, yasaklanmasına rağmen olmuş. Adem bu işte kandırılan konumunda olduğu için Tövbe ile kurtarmış paçasını. Adem'in, dişi olduğunu tecavüze uğrayan mağdur bir kadın konumunda daha önce delilleriyle anlatmaya çalışmıştım. İblis ise bu işi planlayarak yapıyor. Bu yüzden mahkeme onu affetmiyor, cezalandırıyor. Cezası ise zinaya uygulanan bir ceza yani taşlanmak sizin anlayacağınız," Racim".

Buradan Recim cezasının da ölünceye kadar taşlanmak olmadığı da kolaylıkla anlaşılabilir. İblis öldürülmeyip sadece aşağılanıyor. Devam eden 35. ayet onun din gününe kadar lanete uğradığını söylediği için öldürülmeyip sembolik bir taşlama ile lanetlendiğini anlıyoruz.

Tam da bundan sonra bizim mealcilerimizin izin almak olarak bence çok hatalı çevirdikleri bölümdeki karşılıklı meydan okuma ayetleri var. Bu ayetler eğer izin almaktan bahsediyor olsalardı 35. ayette zaten iblis'in öldürülmeyip din gününe kadar yaşayacağı niye anlatılmış diye sorarsak buna ne cevap verecektik. 35. ayette izin almasına gerek olmadığı zaten din gününe kadar yaşamasına izin verilmiş olduğu anlaşılıyor. 36 ve 37. ayetler meydan okuma ayetleridir ki; böyle bir işin aşkın bir Allah'a karşı yapılabilmesi imkânsızdır. İblis'in meydan okumakta olduğu makam, onunla pek ayırt edilemeyecek olan bir önceki kadim soy gibi anlaşılıyor. İblis'i kovanın ise sistemi kontrol ettiği için ayetlerde Rab olarak anılması gayet yerindedir. Rab yöneten, yol gösteren demektir.

İblis bu ayette izin istemediği gibi Rabbe karşı meydan okumaktadır:

Ve inne aleykel lâ'nete ilâ yevmid dîn.

Ve bu lâ'net ceza gününe kadar üzerindedir.

15/Hicr suresi; ayet: 35

Kâle rabbi fe enzırnî ilâ yevmi yub'asûn.

Dedi; Rabbim, gözle beni ta diriltilecekleri güne kadar.

15/Hicr suresi; ayet: 36

Kâle fe inneke minel munzarîn.

"Dedi; Haydi sen gözlenenlerdensin".

15/Hicr suresi; ayet: 37

İlâ yevmil vaktil ma'lûm.

Ta ki vakti belli olan güne kadar.

15/Hicr suresi; ayet: 38

Bu ayetler bir meydan okumadır ama bu durumu şöyle de anlayabiliriz: Saygıda hiçbir kusur olmadığını görüyoruz. Resmiyet kurallarına sadık kalınarak yapılmış özel bir durum hemen anlaşılıyor. Bu durumu haksızca yargılandığına inanmak, mahkemeye ve onun haki, mine hiçbir saygısızlıkta bulunmaksızın direnmek ve kendi fikrinden asla vazgeçmeden mahkemeye karşı koymak olarak anlayabiliriz. Gelen cevap da aynı kararlı tondadır. İblis'in meydan okumasına karşılık hakimiyetin iradesinin sarsılmazlığı vurgulanmıştır. Hicr suresinin 39. ayetinde ise yine Araf suresindeki benzeri gibi İblis, yaptığı eylemin psikolojisinin dışa vurumu olduğunun farkında olmadan ortaya koyuyor, Rabbini suçluyor. Kendi azgınlığının suçunu ona yöneltiyor. Bu durum psikolojik bir sapmayı gösteriyor. Bu konuyu incelemiştik. İblis'ini meydan okumasının devamı olan bu Rabbi suçlama ve planının açıklaması, aslında bize yardım olsun diye anlatılmıştır. Bu ayet, İblis'in bizi nasıl kandırdığını açıkladığı için çok önemli. Bakın stratejisini nasıl açıklıyor:

Kâle rabbi bi mâ agveytenî le uzeyyinenne lehum fil ardı ve le ugviyennehum ecmeîn.

Dedi; Rabbim beni azdırdığın için arzda onlara süslü görüntüler yapacağım ve onların hepsini azdıracağım.

15/Hicr suresi; ayet: 39

İllâ ıbâdeke minhumul muhlasîn.

Sadece senin salih kulların hariç.

15/Hicr suresi; ayet: 40

SALİH OLMA BARIŞ, BARIŞ, BARIŞ

İşte İblis'in ağzından dünyayı kana bulayan stratejisi ve onun nasıl önlenebileceğinin açıklaması. Bu ayette geçen MUHLİSİN kelimesi SALİH yani SULH kökünden gelir. Tam olarak BARIŞ YAPANLAR demektir. Barışa yönelik bir hareketin İblis'i nasıl can evinden vurduğunu asla hatırdan çıkarmamamız gerekiyor. Kehf suresi baştan sona kadar BARIŞTAN bahsediyor. Hatta Kur'an-ı Kerim baştan sona kadar BARIŞ'tan sözediyor. İşte size bu gün yaşanan cehennemi söndürecek olan yegane çözüm, barış, barış, barış. Bu işin tek ilacı budur.

Ve Rab son sözü söylüyor:

İNSAN ŞEYTAN'DAN NASIL KORUNUR?

Kâle hâzâ sırâtun aleyye mustekîm.

Dedi; işte budur dosdoğru yol.

15/Hicr suresi; ayet: 41

İnne ıbâdî leyse leke aleyhim sultânun illâ menittebeake minel gâvîn.

Senin o benim kullarım üstünde hiçbir kudretin yoktur. Ancak sana tabi olan GAVİN'lerden başka.

15/Hicr suresi; ayet: 42

Ayette Gavin olarak geçen kelimenin kökü GAVİY'dir ve temelsiz bir iddia, inanç demektir. Aynı iblis'in Rabbini suçlaması gibi bilinç altı dürtülerine dayanan psikolojik sapmadır. Eğer böyle iseniz Şeytan sizi etkiler ve yönlendirebilir. Eğer psikolojiniz sağlamsa, Şeytan'ın size hiçbir ektisi olamayacaktır. Hiç korkmayın.

İnsanoğlunun bilinçaltını kontrol edebilmesi ne kadar önemli görüyorsunuz. Bu engin okyanusun kapağı eğer açık bırakılacak olursa neler oluyor görüyorsunuz. Dünyanın halini görüyorsunuz, İslâm Alemi'nin hali içler acısı. Bütün bunların insan psikolojisinin sağlamlığı ile birebir irtibatlı olması ve Kur'an-ı Kerim'in direkt bireylere yönelmesinin sebebini artık daha iyi anlaya biliyorum. İnsan psikolojisini dengeleyebilmek için ecdadımızın neden bu kadar hassasiyet göstermiş olmalarını da artık anlayabiliyorum. Anlayamadığım şey ise, bize bu kadar yardım gelmişken hâlâ niye bilincimizi eğitemeyerek, bilinç altımızı bozan Şeytan'a oyuncak oluyoruz. İşte bunu anlayamıyorum.

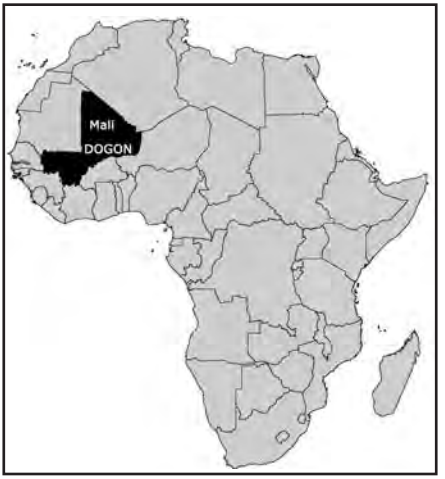
DOGONLAR VE SİRİUS GİZEMİ

Adem ve İblis'in maceralarının geçtiği yer cennet olarak anlatılmaktadır. Fakat bu cennet, öldükten sorna gideceğimize inandığımız, hiçbir yasağın olmadığı cennetten daha farklı, sanki dünya benzeri bir yerdir. Ve burası dünyaya göre daha üstün ve kaliteli olarak betimlendiği için ve buradan dünyaya iniş gerçekleştiği için, Sirius sistemi gezegenlerinden herhangi birisinde Adem ve İblis macerasının geçmiş olması olasılığı göz ardı edilemeyecek bir gerçek gibi görünüyor.

DOGONLAR VE SİRİUS GİZEMİ

Afrika'nın Mali Cumhuriyeti'nde yaşayan Dogon Kabilesi'nin nüfusu yaklaşık olarak 250.000 civarındadır. Dogonlar hakkında en fazla araştırma yapan ve Dogon kültürünü batıya tanıtan kişi, etnolog Marcel Griaule'dir. İnisiyatik bir örgütlenmesi olan bu kabile, geleneklerini sözlü aktarım yoluyla sürdürmüştür. Astronomi bilgileri ve özellikle Sirius sistemi hakkındaki bilgileri tüm astronomları şaşırtmıştır. Çadırlar içinde yaşayan ve avcılıkla beslenen bu ilkel insanlar, dünya gezegeninin hareketlerini, Güneş'in hareketlerini, Jüpiter'in uyduları olduğunu, Sirius A, Sirius B, Sirius C yıldız sistemlerinin ve bu yıldızların birbiri etrafındaki döngülerin sürelerini biliyorlardı. Dogonlar atalarının bin-lerce yıl önce Siris'lü yıldız sisteminden dünyaya geldiğine

Marcel Griaule Dogonlar'la birlikte.

inanmaktaydılar. Oradan ziyarete tanrılar da gelmişti ve tekrar gelmek üzere söz vermişlerdi. Tanrılar; Dogonlara arı kovanındaki arıların vızıldaması gibi ses çıkartan küçük bir alet bırakmışlar, tekrar ziyaretleri yakınlaştığı zaman bu sesi duymaları gerektiğini söyleyerek ayrılmışlardı. İki binli yıllardan sonra dogonlara bırakılan aletin vızıldamaya başladığı iddia ediliyor.

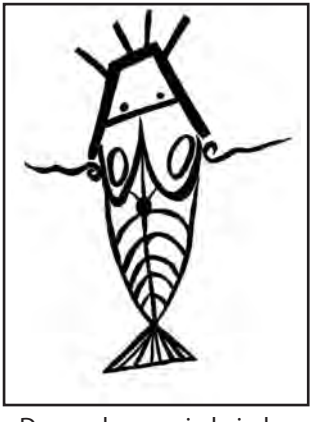
DOGONLARIN GİZEMİ NEYDİ?

Orion yıldız kuşağının hemen yanında bulunan ve Köpek Yıldızı olarak da bilinen Sirius yıldızı ve onun çevresinde döndüğüne inanılan yıldız ve gezegenler, Dogon mitolojisinin temelini oluşturmaktadır. Dogonlar, Sirius yıldızının en parlak yıldız olduğunu, Sirius'un yanında çıplak gözle görülmeyen küçük, yoğun ve sönük bir yıldızın daha bulunduğunu ve bu yıldızın tam konu-

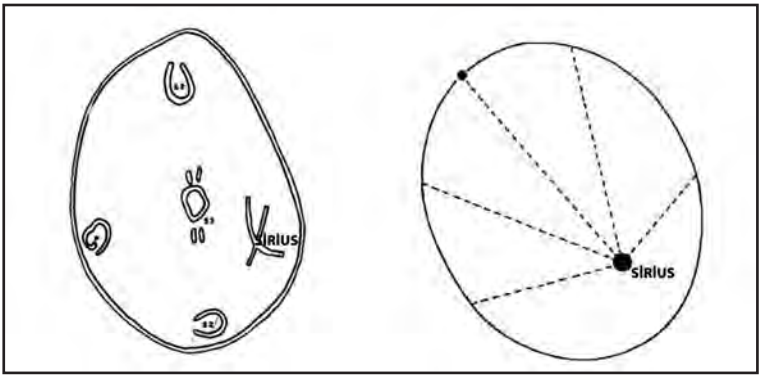

Marcel Griaule

munu biliyorlardı. Potolo olarak adlandırdıkları bu yıldızın, dünyada bilinen tüm maddelerden daha ağır bir maddeden oluştuğuna ve Sirius'un çevresini 50 yılda döndüğüne inanmaktaydılar. Oysa ki, batılı gök bilimciler 19. yüzyılın ortalarına kadar Dogonlar'ın bahsettiği bu soluk yıldızın varlığından bile habersizdiler. 1862 yılında Amerikalı gök bilimci Alvan Graham Clark yeni bir teleskopu denerken bu yıldızı keşfetmiş ve Sirius B ismini vermiştir. Ayrıca 1920'lerde ortaya çıkmıştır ki; Sirius B bir "cüce yıldız"dır. Cüce yıldızlar oldukça soluk, ışıklı küçük, fakat yoğun yıldızlardır. Sirius B ger-

Dogon duvar resimlerinden bir nommo uzay gemisi tasfiri.

Dogonların ve çok sonra modern bilimin çizdiği Sirus B yörüngesi

çekte Dünya'dan daha küçük olmasına rağmen, tıpkı Dogonlar'ın belirttiği gibi o kadar yoğundur ki, kendisinden alınan bir çay kaşığı dolusu madde 5 ton ağırlığındadır.

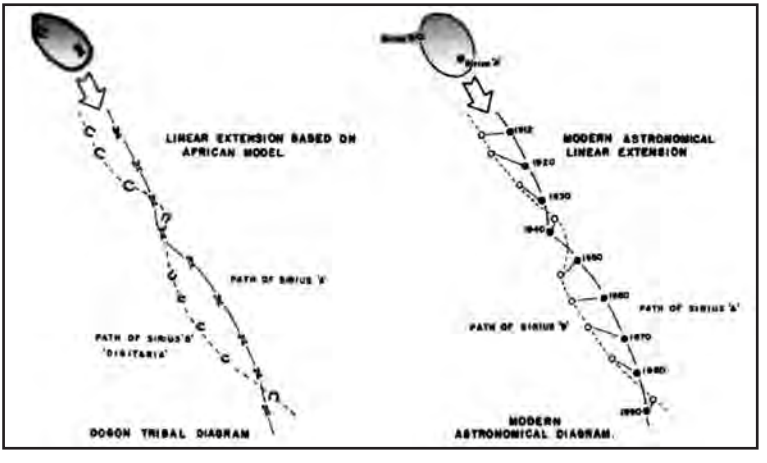
Dogonlar üzerinde araştırma yapan Amerikalı bilim adamı Robert Temple, bir Nommo uzay gemisinin gelişini ve dönerek yere inişini simgeleyen resimler bulmuştur. Geminin Dogon ülkesinin güneydoğusuna indiği söyleniyordu. Dogon rahipleri geminin inişini tanımlarken onun kuru toprağa indiğini ve oluşturduğu girdap dolayısıyla bol miktarda toz kaldırdığını anlatmaktadırlar.

Dogonlar ve Sirius yıldızıyla aralarında kurdukları bağ, biz UFO araştırmacılarının olduğu kadar yaratılış teorisyenlerinin, astronomların ve bilim adamlarının da ilgisini çekmiş, bu kabilenin kökenleri ve sahip oldukları derin astronomi bilgisine nasıl ulaştıkları hakkında pek çok araştırma yapılmıştır. Araştırmacı-yazar Erich Von Daniken Dogon inançlarını kabullenmiş ve bu bilgileri, geçmişte dünya dışı varlıkların dünyamızı ziyaret ettiğinin kesin bir kanıtı olarak yorumlamıştır.

Gerçekten de "ilkel" Dogonlar'ın yüzyıllardır sahip olduğu bilgileri bilim henüz yeni yeni keşfetmektedir. Bunun son örneği Dogonların Sirius siteminde Emme Ya adını verdikleri ve Nommoların gezegeni olduğunu söyledikleri üçüncü bir yıldızın varlığından bahsetmeleridir. Bunun Popola (Sirius B)'dan dört kez daha hafif olduğunu, yine Sirius B gibi 50 yıllık bir zamanda daha geniş bir yörünge çizdiğini ve her ikisinin çapları arasında bir dik açı oluşturduğunu belirtiyorlar ve Emme Ya'nın bir de uydusu olduğunu söylüyorlar. Hakikaten de Dogonlar'ın Emme Ya'sı vardır ve o astronomlar tarafından ancak 1995 yılında keşfedilmiş olan Sirius C yıldızıdır! İşte bu Nommoların yaşadığı yıldızın keşfidir.

Sirius yörüngesi kağıt üzerine çizildiğinde S ve İ harflerini andırırcasına bir eksen üzerinde dolanan S'lere benzer.

Sirius A ve Sirius B böylece küçük, basık halkaların birbirini izlemesinden oluşan bir zinciri andırırcasına çift

Dogonların ve çok sonra modern bilimin çizdiği Sirus'ün S ve İ harflerini andıran eksininin çiziminde benzerlik çok net.

yaylar çizerler. Görüyorsunuz bu yaylar neye benziyor? İnsanın sarmal genetik yapısına benzemiyor mu? Bir diğer bakış açısıyla yılana benziyorlar. Aslında ikisi de aynı şeyi anlatıyor. Tıp sembolü olarak kullanılan yılan, aslında insanın genetik yapısını betimler ve aynı zamanda, Sirius yıldızlar sisteminden neşet etmiş olabileceğinide düşünmemiz gerekiyor. Sirius sisteminin dönüş süresi 49,9 yıl olarak hesaplanmıştır. Arapça adıyla Şira, Güneş hariç tutulursa Kuran'da adı geçen tek yıldız olup, Necm suresinde bahsedilir. İlginç olarak bu yıldızdan Necm suresinin 49. ayetinde söz edilmesi ve aynı surenin 9. ayetinde iki yıldızın yörüngelerini ima edip, **"iki yay"** ifadesinin geçmesidir.

Her iki ayetin sayıları 49 ve 9 yan yana getirildiğinde ise yıldızların 49,9 olan dolanım süreleri açıkça görülebilmektedir.

Sirius yıldızı bir çok uygarlık için en kutsal yıldızdır: Ortaçağ Avrupa astrolojisinde, Kabalistik sembollerde yer alır. Sirius yıldızı Çin geleneklerinde göksel sarayın bekçisi olan göksel **"kurt olarak"** nitelendirilir. Orta Asya Türkçesinde **"Gök Börü"** ya da **"Bör Teçene"** olarak geçer. Sirius yıldızı, Yunan mitolojisinde Köpek takım yıldızı olarak tanımlanır. Pers geleneklerinde Sirius'tan Köpek takım yıldızı olarak söz edilir. Yine Tuareg geleneğinde Sirius Köpek takım yıldızı olarak söz edilir. Eski Mısır'da Sirius büyük bir köpek ile temsil edilirdi. İskenderiye'de basılan Grek madeni paralarında ilahe İsis bir köpeğe binmiş şekilde görülür, Sirius-B'yi temsil ettiği düşünülen Osiris ile ilişkilendirilirdi. Kuzey Amerika Kızılderililerinde ise Sirius Köpek ya da kurt ile ilişkilendirilmiştir.

Kitabımızın ilk bölümlerinde yer alan evrensel toplu

bilinçaltı bölümünde Türklerin ve Romalıların en dipteki temel sembollerinin Kurt olduğunu anlatmaya çalıştım. İnsanlığın en temel konusu olan İblis ve Adem ilişkisinde mekân olarak bize anlatılan yerin antimadde dünyası olabileceğini, ayrıca maddi bir mekân düşünmemiz gerekiyorsa da, Kurt sembolü ile bağlantılı olarak ayetlerde cennet ismiyle geçen yerin Sirius yıldızlar sistemindeki herhangi bir gezegen olabileceğini bu ilişkilerle iddia edebiliriz.

Bu arada, Kuran-ı Kerim'de Kurt veya Köpek sembolü var mıdır diye merak edenleriniz olabilir. Hemen cevap vereyim, evet var. Kehf suresi içgindeki Yedi Uyurlar bahsindeki Kıtmir adıyla meşhur bir köpek var ve bu köpek, Mısır'daki Sfenks heykeli gibi tasvir edilmiş. Mağaranın kapısına dönük iki ayağını kapıya doğru uzatmış bir şekilde anlatılmıştır. Sfenks heykeli de Sirius yıldızına 30 derece enlemden bakarak iki ayağını uzatır bir vaziyette durmaktadır.

Antik Çağ ezoterizminde, Çin'de, eski Mısır'da, bazı Afrika kabilelerinde, Mezopotamya'da, Anadolu'da yaşamış Hititler ve Urartular'da, Hopi kızılderililerinde, Şamanist Türklerde ve kimi araştırmacılara göre yitik uygarlıklardan Mu ve Atlantis'te her zaman önemini korumuştur. Kimilerine göre bu yıldıza bu kadar önem verilmesinin nedeni, Dünya'nın görünmez idarecilerinin Dünya üzerindeki sevk ve idarelerini bu yıldız varlıkları aracılığıyla gerçekleştiriyor olmalarıdır. Sirius yıldızının bu rolü hakkında bilgi veren kişilerden biri Lori Tostado'dur. Bir iddiaya göre, yitik Mu kıtasına tektanrılı dinin indirilmesinden beri gezegenimizde Sirius kültürü hakimdir.

Sirius sistemine delil olabilecek Kuran-ı Kerim'deki Mutaffifin suresinin 18. ve 19. ayetleri gösterilebilir. Bu-

rada geçen İLLUYUN kelimesi, yüksek bir yer, yüce bir yer manasına gelmektedir. Yukarıda bahsettiğimiz mitolojik kaynaklarda İLLİYUN kelimesinin Sirius yıldızı anlamına geldiği, bu şekilde kullanıldığı iddia edilmektedir. İlluyun kelimesi yerine Sirius kelimesini koyarsak, 18. ayette; **"iyilerin kitabı Sirius'tadır."** manası çıkabilmektedir. 19. ayette ise **"Sirius'un ne olduğunu sen ne bileceksin"** şeklide bir mana anlaşılmaktadır. Ayrıca Necm suresi 49. ayette, **"Şira yıldızının da rabbi odur."** denildiği için, Yönetim merkezi, yöneten-denetleyen üstün bir merkez olarak Sirius Yıldızlar Sistemi işaret edilmektedir diyebiliriz.

Bugüne kadar dünyamıza gelen bütün bilgilerin bu yıldız sisteminden geldiğini, ayrıca bizi genleriyle aşılayanların Siriuslu olduğunu ve hatta Adem ve Havva'nın da Sirius'tan geldiğine inanan ve bunu iddia eden birçok kaynak vardır.

Adem ve İblis'in maceralarının geçtiği yer cennet olarak anlatılmaktadır. Fakat bu cennet, öldükten sorna gideceğimize inandığımız, hiçbir yasağın olmadığı cennetten daha farklı, sanki dünya benzeri bir yerdir. Ve burası dünyaya göre daha üstün ve kaliteli olarak betimlendiği için ve buradan dünyaya iniş gerçekleştiği için, Sirius sistemi gezegenlerinden herhangi birisinde Adem ve İblis macerasının geçmiş olması olasılığı göz ardı edilemeyecek bir gerçek gibi görünüyor.

Ben bazı ayetlerde antimadde fikrini benimsemekle birlikte, Sirius fikrini de dışlamış değilim. Her ikisinde de Dünya'nın daha kaliteli ikizinden bahsedilmektedir. Antimadde veya Sirius, insanın macerası dünyaya gelmeden önce başka bir mekânda, cennet gibi bir mekânda, bazı yasakların olduğu dünyanın ikizinde başlamıştır.

VAAD

İblis'in bütün vaatleri temelsiz ve aldatıcıdır. Eğer bu temelsizliğe güvenirsek, hem aldanacak hem de Rab'den başka bir kaynağa güven duymakta olduğumuz için hesabını vermek zorunda kalacağız.

VAAD

İsra suresinde bulunan İblis-Adem hikâyesi ile ilgili ayetler aynı konuyu anlatıyor. Fakat bizim meydan okuma olarak açıklamaya çalıştığımız ayetin biraz farklı olduğunu görüyoruz.

"Haydi gör bakalım" şeklindeki iblis'in meydan okumasına **"haydi görelim bakalım"** şekline diğer surelerdeki ayetlerde açıkça meydan okuma vardı. İsra suresindeki ayetin formu bizim görüşümüzü tamamen güçlendirecek tarzda düzenlenmiş. Bu konuda haklıyız galiba…

Günümüzde **"ters motivasyon"** veya **"ironik eleştiri"** diyebileceğimiz bir tarz vardır. Beklediğinizin tam tersi bir şeyle karşılaşmanız halinde karşı tarafa **"senin yapacağın iyilik bu muydu?"** Şeklinde söylenen ironik eleştirinin mükemmel bir örneği İsra suresini 62. ayetinde İblis'in ağzından veriliyor.

Ve iz kulnâ lil melâiketiscudû li âdeme fe secedû illâ iblîs(iblîse), kâle e escudu li men halakte tînâ.

Ve o zamanki meleklere Adem için secde edin demiştik. Hepsi ettiler sadece İblis etmedi. Dedi ki; Hiç topraktan yarattığın için secde eder miyim?

17/İsra suresi; ayet: 61

İblis'in Adem'in genetik kökenine olan vurgusu burada da dikkat çekiyor. Başından beri söylüyorum. Secde Adem'e değil, Adem'den ötürü Rabbedir. Aslında Adem'e olsa bile isyan söz konusudur. Fakat burada ve diğer ayetlerde "Lİ ADEME" şeklinde geçen kelime birebir **"Ademden ötürü"** veya **"Adem sebebiyle"** demektir. Bu bölüme dikkat etmenizi rica ediyorum. İblis'in meydan okuma bölümü geliyor **"yapacağın ikram bu muydu"** diye vereceği ironik eleştirel cevabı göreceğiz. Rabbe karşı kararının kendisi için şok edici bir etki yaptığını çarpıcı bir ifadeyle anlatıyor:

Kâle e raeyteke hâzellezî kerremte aley(aleyye), le in ahharteni ilâ yevmil kıyâmeti le ahtenikenne zurriyyetehû illâ kalîlâ.

Dedi ki; Bu muydu bana ikram ettiğin? Erteleyecek olursan kıyamet gününe kadar. Kesinlikle kumandam altına alırım onun zürriyetini pek azı hariç.

17/İsra suresi; ayet: 62

Bu ayette yapacağı işi kesinlikle kararlı bir tavırla ve kendisinden emin bir şekilde açıklayan İblis'i görüyoruz. Rab ile sanki alay eder gibi **"Bu ikram mı bana şimdi"** diyor. Haklılığını ise Adem'in zürriyetinden daha fazlasını kontrol etmesine bağlayarak ileri sürüyor.

Bir fikrin doğru olması veya bir eylemin haklı olabilmesi, aslında istatistik değerinin yüksekliğiyle ölçülemez. Daha fazla kişi sizi desteklese de sizin haklı olduğunuza karar verilemez. İnsanları kazanabilmenin çok çeşitli yolları vardır. Bilinçaltı kodlamaları oluşturmak ve bu kodlara uygun yaklaşmakla, insanların kontrol edilebildiğini biliyoruz. Herhangi fikir veya eylem haklı ze-

minde bulunuyorsa doğru olabilir. Haklı zemin ise zararsızlık ilkesinin işletilmesiyle adaleti sağlıyorsa ve barışa hizmet ediyorsa ortaya çıkabilir. İblis'in bu alaycı tavrına karşılık Rab kararını veriyor. Fakat devam eden ayette bu kez Rabbin İblis'e karşı bir meydan okuması bulunuyor. Bütün bu ayetler aslında bize anlatılanların hiç de önceden bellediğimiz gibi şeyler olmadığını açıklıyor.

Kâlezheb fe men tebiake minhum fe inne cehenneme cezâukum cezâen mevfûrâ.

Dedi çık! Kim ki tabi olursa onlardan sana Cehennemdir onların cezası: Mükemmel bir ceza.

17/İsra suresi; ayet: 63

Ceza veriliyor ama Rabbin kızgınlığı geçmiyor.

Vestefziz menisteta'te minhum bi savtike ve eclib aleyhim bi haylike ve recilike ve şârikhum fîl emvâli vel evlâdi vaıdhum, ve mâ yaiduhumuş şeytânu illâ gurûrâ.

Onlardan gücünün yettiğini sesinle etkile, süvari ve piyadelerinle üzerlerine git. Hayatlarına ve devlet adamlarına ortak ol. Mallarına ve evlatlarına, Fakat Şeytan aldanıştan başka ne vadedebilir ki?

17/İsra suresi; ayet: 64

Rab sanki Şeytan'a yol gösterir tarzdaki cümleler bütünüyle bize onun yapacaklarını anlatıyor. Şeytan'ın ortak olacağı şeyleri görüyorsunuz; hep makam, mevkii ve mallarla ilgili. Bir de evlatlar var. Demek ki genç nesil Şeytan'ın ilk hedefleri arasında en can alıcı yerde bulu-

nuyor. Ayetin sonunda ise hepsinin aslında sanal ve aldatıcı şeyler olduğunu anlıyoruz. Şu anda Ortadoğu'da yaşadığımız şeylerin başlangıcının alında insanları haram helal demeden doğru yanlış ayırmadan fayda ve hazza yönlendirmesiyle tetiklendiğini aklımızdan hiç çıkarmamamız gerekiyor. Şeytan hep yıkıp yakmaz! Onun asıl görevi insan psikolojisini etkileyerek insanları birbirine kırdırabilmektir. **"Vaatler yap"** kelimesi çok önemlidir. Vaad gerçekleşmezden önce söz verilen herhangi bir şeydir. Gerçekleştiğinde vadedilene fayda sağlar. Eğer hiçbir şekilde gerçekleşme imkânı yoksa vaadi yapana destek vermek saçmalık olmaz mı? İşte bu hale kandırılmışlık diyoruz.

ŞEYTAN'IN ASILSIZ VAATLERİ

Bir araba satıcısı içinde klima olmayan bir arabayı, size "yazın çok serin olur" diyip satsa, siz de inanıp alsanız, sonra arabayı kullanırken sıcaktan buram buram terleyerek, vıcık vıcık olsanız kandırılmış olursunuz. İş işten geçmiş olur. Şeytan, işte böyle aslı olmayan vaatlerle iş yapıyor. Kur'an-ı Kerim'de Allah'ın da vaatleri bulunuyor. Vadedenin gücü, kapasitesi ve imkânları çok önemlidir. Güvenilirliği çok önemlidir. Allah'a değil de, Şeytan'a güvenmek bu sadece bir zandır. Temelsizdir. Büyük bir aldanıştır. Şeytan'ın yaptığı vaatleri yerine getirebilmesine imkân yoktur. Şeytan'ın böyle bir gücü ve kapasitesi yoktur.

Eskiden milletvekili adayları çok acayip, olmadık vaatlerde bulunurlardı. Mesela denize kıyısı olmayan bir bölgeye gemiler için liman yapmaktan bahsedenler bile olmuştu. Şeytan'ın vaatlerini zemini olmayan boş şeyler

olarak anlayıp güveni Allah'a yöneltmek yapılabilecek en doğru İş gibi görünüyor. Rızık ve mallara Allah sahip olduğu için, bize yine o vermektedir. **"Dilediğimce veririm"** şeklinde ayetler vardır. Bizler çalışırız didiniriz ama rızık bu çalışmaya bağlı olmaksızın bize takdir edilir. Nice çok çalışanlar rızık zorluğu çekerken, nice yan gelip yatanlar da refah içinde yaşar. Hal böyle olunca, eğer gelecekse zaten gelecektir. Yönelişimizi Şeytani kaynaklara göre yapacak olursak, bizi hesap vermemiz konusunda ahirette de çok zora sokar. Eğer zengin olacaksak bu zenginlik bize herhangi bir kaynaktan gelebilir. Takdir Allah'ındır. Biz ise gidip şans oyunu oynuyor ve bir bilet alıyoruz. Büyük ikramiye bize çıkınca sanıyoruz ki bilet almamış olsaydık bize çıkmazdı, Takdir Allah'ın ise bu zannımız temelden yanlıştır. Aslında biz Allah'tan başka olan, temeli Şeytani olan bir kaynağa güvenmiş oluyoruz. Sonuçta milyonlarcası da kandırılmış oluyor. Bir kişiye ikramiye çıkıyor olsa bile, diğerlerinin hepsi kandırılmıştır. Halbuki bileti alırken, herkese çıkacağı zannı empoze edilmiştir. İkramiye çıkan önceki kişiler algıda seçicilikle öne çıkarılmış, bilet parası boşa gidenlerden hiç bahsedilmemiştir. İblis'in bütün vaatleri işte bu kategoridendir, temelsiz ve aldatıcıdır. Eğer bu temelsizliğe güvenirsek, hem aldanacak hem de Rab'den başka bir kaynağa güven duymakta olduğumuz için hesabını vermek zorunda kalacağız. Temelsiz batıl bir kaynağa güvenmiş olacağız. Kendimizi kandırmış olacağız.

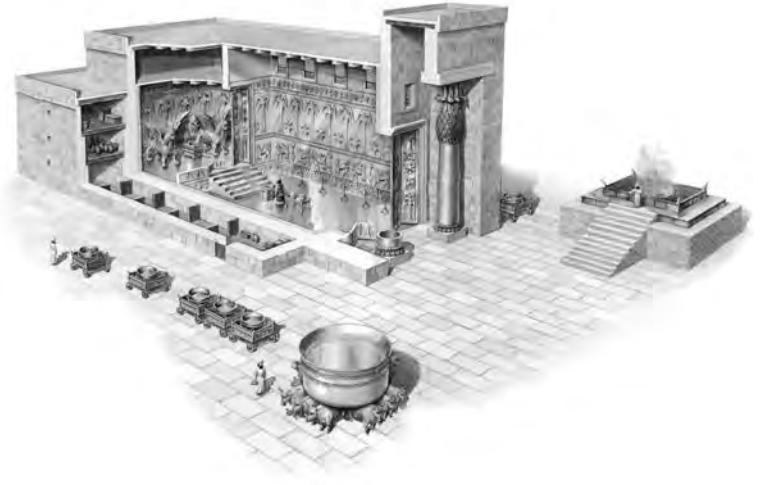
İsra suresindeki Şeytanla ilgili kısa dizide de, aynen Bakara, Araf ve Hicr surelerinde olduğu gibi Adem'in halifeliği, İblis'in itirazı, secde etmemesi, Rab ile karşılıklı meydan okuma, İblis'in Rabbi suçlayarak kendisini aklama çabası, ırkçılık gibi geçersiz temel üzerine inşa edil-

miş bir strateji bulunuyor. Rabbin bize olan uyarıları da aynıdır.

İsra suresi İsrailoğullarının hikâyesini anlattığı için İblis'in daha iyi tanınması halinde diğer anlatılanların da yerli yerince anlaşılacağına emin olacaksınız. İsrailoğullarının yaptıklarının Şeytan ve iblis'le birebir bağlantılı olduğunu bilmelisiniz. Bizler artık bu gizemlerin bizlere gerçekte neleri anlatmakta olduğunu anlamaktayız. İsrailoğullarıyla akrabalık iddia ederek onlara dünya egemenliği vadederek onları bile kandıran İblis'in, yine İsrailoğulları üzerinden neler yaptığını, bu olayların dünya tarihine nasıl yansıdığını ve Rabbin İsrailoğullarına nasıl tavizkar ve yumuşak davranarak onları nasıl Şeytan'ın etkisinden uzaklaştırmaya çalıştığını anlayabilmek üzere, İsra suresinin ilk ayetlerine birlikte göz atmayı öneriyorum. Buyurun, hep birlikte bakalım ve gerçeği öğrenelim.

TAPINAK

Ricali Gayb veya onun da yaratıcısı olan kuvvet onlara şans verdi, izleniyorlardı. Başaramadılar, Yönleri değişmeyince devletsiz kalarak yok oluşla yüzleştiler. Soylarının yok olma tehlikesi doğdu. İnsanoğlunun soyunu tehlikeye atarak, izledikleri strateji az kalsın kendi soylarını da yok ediyordu.

TAPINAK

Araştırmakta olduğumuz acayip satranç oyununun nasıl bir yol izleyerek gelişebileceğini anlatan İsra suresidir. İsra suresi ayetleri peygamberimizin MİRAÇ mucizesini anlatarak başlar. Sonra Musa peygambere, aslında İsrailoğullarına verilen Tevrat'ı anarak İsrailoğullarına hitaben: **"Benden başka vekil edinmeyin"** der. Bu ayet açıkça İsrailoğullarını başka bir güçle ilişkiye girmemeleri için uyarıyor.

Daha sonra ayetler bütün insanlığa sesleniyor. İsrailoğulları da bunun içindedir. İnsanlığın ikinci atası olan Nuh peygamberin gemisine binerek kurtulanların zürriyeti olarak yapılan bu hitap çok sembolik bir hitaptır. Dünyamızı büyük bir gemi olarak bize gösterip anlatım yapan ayet, kurtuluşa hep birlikte ulaşabileceğimizi vurguluyor.

İsra suresi 4. ayetten itibaren direkt olarak İsrailoğullarının başına gelecek kesin olaylar açıklanıyor. Bu ayeti, geçmiş zamanda, İsrailoğullarının yaşamış olduğu maceralar olarak anlamak çok yanlış olur. Bu ayetten itibaren yedinci ayet de dahil olmak üzere bu dizi çok açık şekilde günümüzden ve geleceğimizden bahsetmektedir. Size delillerimi göstereceğim.

Bu dellillerin ilki, peygamberimizden sonraki dönemin kastedilmiş olduğuna dair delil olarak, MİRAÇ'ın anılması sırasında gecen **"Mescid"** kelimesidir. Mescid-i Aksa'nın anılması ve Kudüs'ten bahsedilmesi bizi hemen

alarma geçiren şeydir. Bu kadarı hiç yetmez diyorsanız, biraz sabredin, göreceksiniz ki geçmişten bir bahis olabilmesi sizce de asla mümkün görünmeyecek. İkinci delilim dördüncü ayetteki KİTAB kelimesidir. Bu kelime ayetin yazılı olduğu Kur'an-ı Kerim'i kastetmektedir. Ayetin hüküm dediği ve kaza edilmeye başlandı dediği şeyler, Kur'an-ı Kerim'in inmesiyle hem hüküm haline gelmiştir, hem de süreç Kur'an-ı Kerim ile uygulama alanına giriş yapmıştır.

> *Ve kadaynâ ilâ benî isrâîle fîl kitâbi le tufsidunne fîl ardı merreteyni ve le ta'lunne uluvven kebîrâ.*
> Ve kaza etmeye başladık İsrailoğullarına kitabın içindeki hükmü. Arzda iki kez fesat yapacaksınız ve büyük bir yükseliş yükseleceksiniz.
> **17/İsra suresi; ayet: 4**

Fesat, büyük kargaşa demektir. İsrailoğullarının stratejisini bundan iyi hangi kitap açıklayabilir ki. Sonucu ise gerçekten başarılı olmuş. Burada bahsi geçen büyük yükseliş, dünyanın tamamına egemen olmak demektir ve birinci fesattan sonra meydana gelecektir. Bu kadar açık ayetleri nasıl oluyor da göremeden ömrümüz geçip gidiyor anlamıyorum. Ayet bu olayların Kur'an-ı Kerim'le hüküm altına alınarak uygulamasının başlatılmış olduğunu hiçbir tereddüde yer bırakmayacak şekilde anlatılmış fakat biz görememişiz. Dünya tarihinin bütün zamanlarının en önemli olayı budur. Bizim alimlerimiz bunu gerektiği gibi göremiyorlarsa artık ne yapabiliriz.

Kaza edilmeye peygamberimiz zamanında başlanılan olay, İsrailoğullarının dünyaya egemen olmaları ve bu egemenliğe gidişin dünya insanlığını birbirine kırdırarak izledikleri stratejidir. Bu stratejiyi kitabımın başından beri anlamaya çalışıyorum. Bu Şeytani strateji kendisine göre bizim tarafımızdan anlaşılmaz olarak görülen planlar yapmış olsa bile. Asla her şeyi kontrol edebilme kapasitesi yoktur. Olaylar onun istediği gibi

gidiyor olsa da onu da stratejisini de kapsamı altında tutan asıl gücün kontrolündedir. İstediği şeyler oluyor görünürken belki de istemediği şeyler de olabilmektedir. Ya da kazandım zannederken sonunda bakacaksınız kaybeden bile olabilir.

Sonuçları veya ilerleyişi açısından İsra suresi ayetlerinin iki döneme ayırdığı gelişmelerin olabileceğini anlayabildiğimiz anlatım tarzına göre, birinci dönemde önce İsrail devleti kurulacak ve yıkılacaktır. Bu yıkılış bir ölçüde Şeytani stratejinin planladığı bir durumdur. Yine de İsrailoğullarının stratejisini de kapsayan gücün iradesiyle olduğu için, tam istedikleri mükemmellikte olamamıştır. Bu açıklamayı İsra 5. ayette görebiliyoruz.

> *Fe izâ câe va'du ûlâhumâ beasnâ aleykum ibâden lenâ ulîbe'sin şedîdin fe câsû hılâled diyâr(diyâri), ve kâne va'den mef'ûlâ.*
> Şimdi birincisinin vadesi gelince; üzerinize canlandıracağız şiddetli harb ehli kollarımızı. Diyarınızla sınırlarını eşitleyecekler, bu fiile çıkarıldı bile.
> **17/İsra suresi; ayet: 5**

Bu ayeti yukarıdaki gibi meallendiren hemen hiçbir kaynak bulamazsınız. Benim **"diyarınızla sınırlarını eşitleyecekler"** diye çevirdiğim cümlenin **"evlerinizin aralarına girip araştıracaklar"** olarak çevrilmiş olduğunu göreceksiniz.

Aslında benim şu an mevcut olan İsrail devletinin yıkılacağı veya yıkılmış gibi gösterileceği şeklindeki, yaklaşık beş senedir dillendirip iddia ettiğim teze bütün mealcilerin çevirisi daha uygun düşmektedir. Evlerin arasının araştırılıyor olması demek, İsrail'in işgal edilmiş olması demektir. Fakat aleyhime bile olsa işin aslını öğrenmeliyim ve ancak böylelikle gerçeği anlayabilirim diye düşünüyorum.

"Hilaleddiyar", birebir manasıyla memleketin sınırları demektir. Sözü edilen yer ise İsrail'dir. "Fe cae seva"

ise aynı hizaya gelmek demektir. **"Musavi"** kelimesinin kökeni ile sınırların aynı olması anlatılmıştır. Peki hangi sınırlar bunlar? İsrailoğulları ülkesinin üzerine gönderilecek olan savaşçı kollara ait ülkenin sınırları olmalı herhalde! Üstelik bunlar şimdi ölü gibidir, uyuyorlar. Fakat canlanacak, eski savaşçı karakterini kazanacaklar.

Suriye ve Irak'ın bu günkü durumuna bakarsak, burada çok savaşçı ve acımasız bazı örgütlerin at koşturmakta olduklarını görüyoruz. Bunlar olabilir mi? Açıklamanın bir bölümüne göre olabilir. IŞİD eğer Irak ve Suriye'de devlet kurabilirse bu ayetlere uygun düşebilir. Yine de ben, uyuyan bir gücün ve eski savaşçılığına yeniden kavuşan bir milletin söz konusu edilmekte olduğunu yorumlamayı tercih ediyorum. Bu savaşçı kulların Osmanlı'nın devamı olan Tükler ve Kürtler olabileceğini söylüyorum. Benim gördüğüm doğru çıkarsa, yakın gelecekte Ortadoğu'da IŞİD falan kalmayacağını, Suriye ile Irak'ın Türkiye'nin kontrolüne gireceğini görebiliriz. Ya da IŞİD buralara hakim olarak devlet kuracak ve İsrail ile komşu olacak, sonra da İsrail'e yönelecektir. Sonuç olarak İsrail her iki durumda da devletine yönelik bir negatif güçten olumsuz olarak etkilenecektir.

Bu durumun aslında Şeytani stratejinin bir parçası olabileceğini düşünüyorum. Bütün kitaplarımda yıllara yayılmış böyle ters bir tuzağın strateji olarak planlanmış olabileceğini göz ardı etmeden yazmaya gayret ettim. Şimdi gelen ayette benim bu görüşüme destek var gibi kurgulanmış cümleler var. İsrail'in gerileme döneminin çok kısa, geçeceği bir zaman için yaşanacağı anlatılıyor. Tekrar devletin kurulacağını açıkça anlıyoruz. Demek ki devletin yıkılması söz konusu olmuş yada öyle bir görüntü verilmek istenmiş.

Summe redednâ lekumul kerrete aleyhim ve emdednâkum bi emvâlin ve benîne ve cealnâkum eksere nefîrâ.
Sonra size tekrar onların üzerine devleti iade ettik".
17/İsra suresi; ayet: 6

Bu ayet çok çarpıcı. Bütün geçmiş zamana ait yorumları paramparça ediyor. Yukarıda okumuş olduğunuz meal bana değil, birebir Elmalılı Hamdi Yazır'a aittir. Bu açıdan itirazların bana değil üstada yönlendirilmesini istemek hakkımdır. Bu konuda ise çok rahatım, Elmalılı'ya itiraz edebilmek öyle her babayiğidin harcı olmasa gerek. Eğer devlet verildi, yeniden devlet kuruldu deniyorsa. Bu işin geçmişte ne zaman vuku bulduğu açıklanmalıdır. Geçmişte İsrail tarihinde böyle bir olay olmamışsa, bu ayetler gelecekten bahsediyor diyenlere; neden itiraz edilmekte olduğu ise havada kalan bir cehalet olmaz mı?

Ayet devletin geri iadesini anlatırken, bunu tek bir kelime ile yapıyor olsaydı, yine de başka türlü çevirip yorumlayanlara bir ölçüde inanabilirdik. Fakat ayetler işi öyle garantiye almışlar ki, olan biteni tasvir ederek anlatıyorlar.

> Size mallar ile evlatlar ile yardım ettik. Ve neferlerinizi çoğalttık.
> **17/İsra suresi; ayet: 6**

Burada yeni kurulan devletin gücünün açıklandığını rahatlıkla görebiliyoruz. Ekonomik zenginleşme, nüfusun çoğalması ve ordunun büyümesi. Hepsi de aslında yıkılan devletin gerçekte yıkılmadığına işaret değil mi? Yıkılan bir devletin tekrar böyle toparlanmasına imkân var mıdır?

İsrail'in kısa zamanda tekrar toparlanması ve eskisinden güçlü olması, burada **"Biz"** kavramı içinde yardım eden bir güç merkezi tarafından gerçekleştirildiği şeklinde açıklanmıştır. İsra suresinin ilk on ayetinde Allah kelimesi hiç geçmediği için, bu tarz hitapları yapan gücün niteliğini açık olarak anlayamıyoruz. Eski tefsirler doğal olarak bu hitap edeni aşkın güç, yaratıcı güç olarak

anlamışlardır. Öyle anlaşılsa bile onun iradesiyle iş gören zamanlar ötesi güçler ve onların dünyadaki olayları yönlendirmesiyle, israiloğullarına direkt destek veren devletler de anlaşılırsa pek yanlış olmaz diye düşünüyorum. İsrailoğullarına Şeytani stratejinin oyuncağı olarak koşulsuz destek veren dünya devletleri olsa da, bu işin yine bizim **"Ricali Gayb"** olarak literatürümüze giren yönetici güçlerin iradesi dışında olmadığı, onların kontrolünde gerçekleşmiş olduğu söylenebilir. Bu yoruma bir sonraki ayet de destek veriyor. Bu ayet, İsrailoğullarına sanki geçici bir yardım yapılarak Şeytani stratejileri terk edip doğru yola girmeleri için bir fırsat verilmiş gibi anlaşılan bir tasarıma sahip.

> *İn ahsentum ahsentum li enfusikum ve in ese'tum fe lehâ, fe izâ câe va'dul âhıreti li yesûu vucûhekum ve li yedhulûl mescide kemâ dehalûhu evvele merretin ve li yutebbirû mâ alev tetbîrâ.*
> Eğer güzellik yaparsanız kendinizedir. Kötülük yaparsanız o da kendinizedir.
> **17/İsra suresi; ayet: 7**

Sanıyorum ki **"Ricali Gayb"** İsrailoğullarına doğru yola gelmeleri için bir şans vermiş ve onların Şeytani stratejiyi terk etmelerini istiyor. Her şeyin farkında olarak Şeytani stratejiyi takip ediyorlar. Bu kötü stratejiyle kurulmuş olan gelişimini de bu kötü stratejiyle yürütmeye çalışan İsrail'e, Şeytan'ın planından kurtulabilmeleri için geçici zarar veriliyor ve tekrar yine geçici ve kontrollü bir destek veriliyor ki, akıllarını başlarına alsınlar, Şeytan ile yollarını ayırsınlar.

Ne yazık ki bu son şans İsrailoğulları tarafından fark edilemiyor ve kullanılamıyor. 7. ayetin ikinci bölümü, İsrailoğullarının macerasının sonunu açıklıyor. İki ana

zaman kesitinde bize yansıttığı olayların tarihsel gelişiminin son döneminde yaşanacakları aktarılıyor.

> Derken ikincisinin vadesi geldiğinde; yönlendiğinizi kötülesinler. Evvela girdikleri mescide tekrar girsinler ve istila ettiklerini mahvetsinler.
> **17/İsra suresi; ayet: 7**

İsra suresinin bu ayeti bize öyle şeyler anlatıyor ki, inanamazsınız. İkinci dönemin anlatıldığı bu cümlelerden birincisinde, Şeytani stratejinin yerle bir edilerek tamamen literatürden dışlanacağını hemen anlayabiliyoruz. Bunu Yapanların ise Müslüman kuvvetler olacağı Mescid kelimesiyle açık olarak anlaşılıyor. Mescid kelimesi Kudüs'teki Mescid-i Aksa için İsra suresinin ilk ayetinde kullanıldığı için, olayın Kudüs'te geçtiğini de anlıyoruz. Yıkılanın ise Müslümanların bir müddet giremedikleri bu platform üzerine kurulan İsrail tapınağı olduğunu çıkarabiliyoruz. Demek ki, ikinci devleti kurmaya muvaffak olunca İsrail, Müslümanları Mescidi Aksaya sokmamış ve oraya tapınaklarını inşa edebilmiş. Müslümanlar da evvelce girebildikleri gibi tekrar girmişler. Tabii ki tapınağı da yerle bir etmişler. Mescidi Aksa tekrar İslâm hakimiyetine girebilmiş. Şimdi söyler misiniz bu olayların hangisi kadim İsrail zamanına ait. İsrail'in geçmiş devletleri sırasında tapınağı Babilliler ve sonra Romalılar yıkmışlardı. Bunların hiçbirisi Müslüman değildi.

Eğer tapınak yapılmış ve daha sonra Müslümanlar bu tapınağı yıkmışlar ise, bu bizim bile henüz yaşamadığımız acayip geleceği anlatmıyor mu? Pek küçümsenemeyecek, kısa sayılamayacak ama dünya tarihine göre çok kısa olduğu söylenebilecek bu olaylar ne kadar da şaşırtıcı değil mi?

İsra suresinin ayetleri dikkatlice yorumlandığında ortaya şu sonuçlar çıkar:

1. İsrail diye bir devlet kurulacaktır.
2. Şeytani Stratejiyle gelişmek isterken tıkanacak, yıkılma tehlikesi yaşayacaktır.
3. Yıkılmış görünecek fakat tekrar toparlanacak ve çok güçlenecektir.
4. Mescid-i Aksa'ya İsrail tapınağı yapılabilecek, İsrail tüm dünyaya bir müddet hakim olabilecektir.
5. Şeytani Strateji terk edilmediği için çok güçlenmiş olsa da, Müslümanların birlikte hareket etmesiyle yıkılacaktır.
6. Tapınak yerle bir edilecek, Şeytani strateji lanetlenerek, insanlık tarihinden bu tarz İzm'ler dışlanacaktır.
7. İsrailoğullarının devletsiz yaşadıkları yeni bir dönem ile tarih devam edecektir.

İsra suresinin 8. ayeti İsrailoğullarının merhamete muhtaç hale geldiklerini söyleyerek, soylarının kurumadığını ama çok denetimli bir yaşama bireysel olarak devam edebileceklerini açıklıyor. Ayetin,**"tekrar aynı stratejiye dönerseniz biz de tekrar döneriz"** ifadesi onların Ricali Gayb tarafından titizlikle işlenmekte olduğunu vurguluyor. Belki bu tarz stratejiler, İsrailoğullarını daha önce de sarmış ve yanıltmıştı. Bu sözü edilen ise son şans olarak dönüş ve vazgeçmeleri için İsrailoğullarına verilmişti. Onlarsa hiç vazgeçmediler, çünkü iblis onları akrabalıkları konusunda çok kuvvetlice ikna etmişti.

Sonuç olarak Ricali Gayb veya onun da yaratıcısı olan kuvvet onlara şans verdi, izleniyorlardı. Başaramadılar, Yönleri değişmeyince devletsiz kalarak yok oluşla yüzleştiler. Soylarının yok olma tehlikesi doğdu. İnsanoğlunun soyunu tehlikeye atarak, izledikleri strateji az kalsın kendi soylarını da yok ediyordu.

SONUÇ

Bir sohbet ortamında bazı şeylerden bahsediyordum. Anlattım, anlattım; yaklaşık üç saat konuşmuşum. Rölativiteden Kuantum teorisine, insan genomundan İblis ve Adem'e konuşmadık konu kalmamıştı. Beni dikkatle dinleyenlerden yaklaşık kırk yaşlarında bir beyefendi soru sormak istedi. Öğrenmek istiyordu. **"Sonuç?"** dedi! **"Sonuç ne olacak? Bütün bunları dinledik tamam da ne olacak ve biz ne yapmalıyız?"** Şöyle düşündüm, kendi kendime sordum; hakikaten ne yapabiliriz?

Geçenlerde Kobani kentine IŞİD'in saldırması ve oraya destek olarak peşmergelerin gönderilmesi ile ilgili konuları gazeteciler Cumhurbaşkanı'na soruyorlardı. Cumhurbaşkanı **"bir üst akıl var bizi olayların içine çekmeye çalışıyor"** dedi. Bu cevabı duyunca Elhamdülillah demiştim. Çünkü yaklaşık beş senedir Cumhurbaşkanımızın bahsettiği üst aklı anlayıp anlatmaya çalışıyorum. Tespit edilmesi beni heyecanlandırıp sevindirdi. Yine de bugün sevinmekte acele ettiğimi düşünüyorum.

Kimileri gazeteci olarak, sözü geçen üst akıl için ABD'nin bir bölümü, Almanya, İran, Rusya veya hepsini ortak çıkar faaliyetleri olabilir diyerek fikir yürütüyor. Hepsinin emin oldukları şey şu: olayları satranç ustası gibi yönlendiren ve birbirine zıt bile olsa hamleleri bir hedefe yönelik ayrı bir bilinçle tasarlayan bir merkez var.

Sadece Suriye'deki olaylara veya onun bir kasabasında yaşanan kör döğüşüne bakarak tespit edip sezebiliyor olsak da, sözü geçen üst aklı acaba anlayabilir miyiz? Ya da Irak'a bakarak onun amacını görebilir miyiz? Ortadoğu'nun tamamına baksak acaba tanıyabilir miyiz?

Şunu söylemeye çalışıyorum. Değil sınırlı coğrafyalara bakarak, dünyanın tamamına bakıyor olsak bile, bence sözü geçen üst aklı tamamen göremez ve algılayamayız. Startejisini ise hiç kavrayamayız. Ben böyle düşünüyorum.

Peki ne yapacağız?

Bundan önceki kitabımda *Zülkarneyn* konusunu işlemiştim. Bütün zamanların hakimi ve yöneticisi olan efsanevi kişiliği tanımaya çalışmıştım. Zülkarneyn çok önemli bir iş yapıyordu. Çok özel bir sed yapmış, bunu dünya insanlarıyla birlikte başarmıştı. Benim hesaplamalarıma göre söz konusu efsanevi sed günümüzden 22.000 yıl önce inşa edilmişti. Bu sed ki aslında dünyayı istila etmeye henüz başlamış olan Yecüc Mecüc'e karşı yapılmıştı. İnsanoğlu bu sed sayesinde yabancı istilasından kurtarılmış, cennet gezegende bir medeniyet kurabilmeyi başarmıştı. Sözün kısası hepimiz yaşamlarımızı ve dünyamızı Zülkarneyn'e borçluyduk. O bizim kötü kaderimizi bizim lehimize değiştirerek gizli bir yaşamı somut ve yaşanır bir hale getirip bize sunmuştu. Peki buraya kadarını anlıyoruz. İşin anlaşılmaz kısmı ise, sözü geçen Yecüc Mecüc'ün istilayı sadece geçmişte değil, gelecekte de yapmakta olduğudur. Anlaşılmaz olan Zülkarneyn'in ise savunmayı geçmişte değil, gelecekte yapmakta oluşudur.

Kur'an-ı Kerim'in Enbiya suresindeki 96. ayeti çok açıktır. Yecüc Mecüc dünyaya saldırmaktadır. Zülkarneyn ayetlerinde O'nun yani zamanlar sahibinin gerçek yaşadığı zaman çok açıktır. Bu zaman kıyametin hemen öncesidir yani gelecektir. İşte anlaşılmaz ve şaşırtıcı olan da budur. Bizim yaşadığımız yıllara göre geleceğimizde yaşanmakta olan dünya istilası ve ona karşı yürütülmekte olan savunma faaliyetinin bir cephesi de günümüzden tam 22.000 yıl öncesine aittir. Bütün zaman kesitlerinde yürütülmekte olan bir istilaya karşı bütün zaman kesitlerinde yapılan bir müdafa ve karşı koyuş mevcuttur.

Üst akıl veya Şeytani strateji, gözümüzün önünde yaşanan kaos ve ölümdür. Buna herhalde Rahmani denilemez. İşte bu strateji, sadece lokal bir kasaba ve bölge ile

sınırlı olmadığı gibi, ona karşı yürütülmekte olan müdafaa faaliyetleri de lokal değildir. Dünyanın tamamında ve bütün dünya zamanlarında gerçekleşmekte olan amansız bir mücadele var. Kıyasıya yaşanmakta olan bu mücadeleyi üst akıllar yönetmektedir. Bu üst akılların dünya içinde uygulayıcıları olsa bile kendisi dünya dışındadır.

Size yaradılışa ait Adem İblis çekişmesini ve Rabbin tutumunu içeren ayetler dizisi ile birleştirebildiğim kadarıyla günümüze yansımalarını anlatmaya çalıştığım bu kitap, Cumhurbaşkanımızın bahsettiği Şeytani üst aklı tanımaya yöneliktir. Bizler her ne kadar bu gibi konulara komplo teorisi diyorsak da, İsrailoğulları hiç böyle demiyor. Üst akıl ile görüşerek ondan aldıkları strateji ve planlarla, lokal uygulamalar yapıyorlar. Aramızdaki tek fark, biz inanmayıp göremedikçe onlar yeni bir adım atmaya kolaylık kazanarak ilerleyebiliyorlar. Bizler, sözde daha mantıklı ve bilimsel düşündüğümüzü sandıkça, onlar dışarıdan saçma görünen ama özü doğru olan bilgileriyle kutsal toprakları boşaltmaya muvaffak olabiliyorlar.

Sanıyorum ki, sonuç şudur: İçinde yaşamakta olduğumuz şey, acımasız ve korkunç bir savaştır. Biz bu bütün zamanlara yayılmış olan savaşın sadece bizim zamanımızda açılmış olan cephelerini ya görebiliyoruz ya da göremiyoruz. Bu savaşın stratejistyenleri ise kesinlikle dünya dışındadırlar. Şeytani Üst Akıl, zamanlar ötesinde ve başka bir boyuttadır. Amacı ise istiladır. Bizim yaşadığımız Ortadoğu'daki görüntüler de, dünyanın istilaya direnemeyecek seviyeye hazırlanması faaliyetleridir. Bu hazırlık faaliyetleri bir grup gönüllü eliyle yürütülmektedir. Sözünü ettiğim bu gönüllülere de aldatıcı bir vaad yapılmıştır. Gönüllüler sanıyorlar ki, dünyanın yönetimi gelecek yıllarda onların olacak. Bu kandırmacayı akraba olduğunu ileri sürerek yapan strateji dehası ise, kutsal

kitabımızın insanoğlunun ebedi düşmanı olarak tanıttığı İblis'tir. Gayet somut ve akıllı bir yaratık olmasına rağmen onu görememekteyiz ama görenler olduğuna eminim. Biz, hiç değilse onun stratejisini görebilsek bile, bize yeter.

O, o kadar akıllı olmasına rağmen, stratejisinin temeline kargaşa ve kaosu itici güç olarak koymuştur. Toplumsal ve bireyse kaos ise bilinçaltı dürtülerinin kontrolsüzlüğü ile ilgili olduğu için, eğer bizler bilinçaltı dürtülerimizi bilincimizle denetleyerek kontrol edebilecek olursak, onun dahiyane stratejisi temelden çökecektir. Böyle yapabilirsek Dünyamızı istiladan kurtararak, insanoğlu olarak neslimizi garanti altına alabilerek cennetimizde var olmaya devam edebiliriz. Bu kadar esrarengiz olup tutulamayan, kısıtlanamayan, Şeytani Üst Akıl'ın da gerçekte çok akılsız olduğu anlaşılacak.

İblis'in bütün stratejisi bireysel ve toplu bilinçaltımızı karıştırarak onun fizik kargaşalara sebebiyet vermesiyle dünyamızı karıştırmaktır. **"Karmakarışık olan dünya"** sonunda kendisinin olacaktır. Bu sözü Müştak Baba bir şiirinde aynen böyle kullandığı için özellikle yazdım: **"Karmakarışık olan dünya."** İblis'in tek isteği budur. Çözüm ise dünyanın yeniden dengeye gelmesi için bireysel ve toplu bilinçaltlarımızın yeniden dengeye gelmesine bağlıdır. Bilinç dediğimiz şey ne kadar güçlü ise, bizi de etrafımızdaki dünyayı da o kadar kontorol edebiliriz.

Cenneti mi istiyorsunuz? Yoksa cehennemi mi? Kararınızı verin.

Fe men azlemu mimmenifterâ alâllâhi keziben ev kezzebe bi âyâtihi, ulâike yenâluhum nasîbuhum minel kitâb(kitâbi), hattâ izâ câethum rusulunâ yeteveffevnehum kâlû eyne mâ kuntum ted'ûne min dûnillâh(dûnillâhi) kâlû dallû annâ ve şehidû alâ enfusihim ennehum kânû kâfirîn.

Şeytan, atanız Adem'i cennetten çıkardığı gibi dikkat edin, onun yolundan gidenlerden cehenneme girmenize sebep olmasınlar.
7/Araf suresi; ayet: 37

Bu ayetle birlikte yeni bir kitapta görüşmek üzere şimdilik sizlere veda ediyorum. Şeytan, insan ve cinsellik, özellikle de kadın ile ilgili yazacağıma *Zülkarneyn* ve *2023 Fırsat mı? Tuzak mı?* kitaplarımın son bölümünde söz vermiştim. Şimdi bu sözümüm gereği olarak okuduğunuz kitabımı merak edenlere armağan ediyorum. Bir sonraki konu ise, bütün bu işleri planlayan gizemli yaratık olan İblis'in kökeni Cinlerle ilgili olabilir. İnşallah bu kitaba beni muvaffak eden Allah onu da yazdırır.

Dikkat, lütfen dikkat! Yaşadığımız yer cennettir. Bu masmavi gezegen gerçekten de bulunmaz bir nimettir. Nadir'dir. Onu korumak için yapılacak şey ise sanıyorum ki kendi iç benliğimizi koruyabilmekten geçiyor. Atalarımız işte buna gayret ediyorlardı. Tasavvuf erbabı bunu gerçekleştirmeye çalışıyordu.

Kendini koru, türün korunsun! Şeytan'ın gücünü aldığı yer bizim kargaşamızdır. İçimizdeki kargaşa ona güç veriyor. Ayetler açık, kesinlikle bizim üzerimizde hiçbir gücü yok. Sağlığınıza, özellikle de psikolojik sağlığınıza lütfen dikkat edin.

Sonuçta bu kitabımda da, dünya istilası ve ona karşı direnme stratejisi ile biten bir araştırma ile karşınıza çıktım. Yecüc Mecüc saldırırken onların saldırısı karşısında hayret içinde kalan insanlar ki; bunların içerisinde İsrailoğulları da vardı ve şöyle söylüyorlardı;

Hattâ izâ futihat ye'cûcu ve me'cûcu ve hum min kulli hadebin yensilûn. Vakterabel va'dul hakku fe izâ hiye şahısatun ebsârullezîne keferû, yâ veylenâ kad kunnâ fî gafletin min hâzâ bel kunnâ zâlimîn.

Nihayet Ye'cûc ve Me'cûc açılıp da her tepeden saldırdıkları ve hak vaat yaklaştığı vakit, o zaman işte o küfredenlerin derhal gözleri belerecek "eyvah bizlere biz bundan gaflet ettik, hayır kendimize zulmetmiş olduk." diyecekler.
21/Enbiya suresi; ayet: 96-97

Hz. Yunus'un duası, sanki bu Yecüc Mecüc saldırısına karşı yapılmış gibi, bu olayın anlatıldığı sayfanın hemen karşısında yer alıyor. En sıkıntılı anda yapılmış olan bu duada şöyle bir yakarış var:

Lâ ilâhe illâ ente subhâneke innî kuntu minez zâlimîn.
Senden başka ilâh yoktur. Sen subhansın. Ben kendime zulmettim.
21/Enbiya suresi; ayet: 87

Bu duayı her gün okumaya gayret ediyorum. Size de tavsiye ederim.

Ayrıca bize çok gerekli olan temel bilgiyi veren aşağıdaki ayeti de hatırlamanızı istiyorum. Şeytan'ın işinin bizim bilinçaltımızı karıştırmak olduğu için, biz bilincimizi geliştirecek olursak, onun bizi hiçbir şekilde etkileyemeyeceğini 1400 yıldır bize anlatıyor.

İnne ibâdî leyse leke aleyhim sultân(sultânûn), ve kefâ bi rabbike vekîlâ.
Benim kullarım üzerinde hiçbir gücün yoktur. Ve Rabbin Vekil olarak yeterlidir.
17/İsra suresi; ayet: 65

Bilincimizi hangi tarafa yönelerek eğitebileceğimizi ve Şeytan'ı nasıl etkisiz bırakabileceğimizi çok net anlatan bu ayete bence kulak vermeliyiz diyorum. Eğer böyle yaparsak Şeytan'ın seslenişi bize asla ulaşamaz diyorum.

Bana katılıyor musunuz?